

ÖZET

Bir dilin temelini oluşturan sözlükler çok eski bir geçmişe sahiptir.

Sözlüklerde örnek olarak yer alan atasözler, deyimler aynı zamanda o kavmin kültürünü da ifade etmektedir.

Türk sözlükçülüğün temelini Kaşgarlı Mahmut'un *Divanü Lügati't-Türk* adlı eseri oluşturmaktadır. Dolayısıyla Türk sözlükçülüğü Kaşgarlı Mahmut'a çok şeye borçludur.

Osmanlı imparatorluğunun başlangıcından itibaren etkisi hissedilen Arap ve Fars edebiyatı, tesirini sözlükçülükte de göstermektedir. Eski sözlükler Arapçadaki gibi manzum ve düz yazı şeklinde yazılmıştır. Osmanlı İmparatorluğunun son dönemlerine doğru sözlükçülükte yeni bir çığır açan Şemsettin Sami ise hazırladığı sözlüklerde Batı tarzını geliştirmiştir.

19. yüzyılda hazırladığı sözlüklerden biri de *Lehçe-i Türkiyye-i Memalik-i Mısır* adlı eseridir. Bu eserde Kıpçak Türkçesine ait kelimelerin Batı Türkçesindeki anlamları verilmiştir.

Eserimizin sadece sözlük olarak değil, eski dil sahasına yeni bilgiler getiren bir eser olarak değerlendirilmesinin daha doğru olacağını düşünüyoruz.

ABSTRACT

Dictionaries, which are the basis of languages, have existed since ancient times.

Idioms and proverbs, used as examples in dictionaries, also provide insight and information related to culture.

The foundation of the Turkish language dictionary is Kasqarli Mahmut's "Divanu'l Lugatil-Turk". Mahmut's dictionary has since become a crucial resource for the development of Turkish dictionaries.

Since the very beginnings of the Ottomans, Arabic and Persian languages have had an impact on the Turkish language. Dictionaries originating from this era were written in the form of poems (duz yazi, siir). However, close to the end of Ottoman state, Semsettin Sami wrote the dictionary that started a new era in writing Turkish dictionaries in the Western style.

One of the dictionaries written in the 19th century is the "Lehce-i Turkiye-i Memlak-i Misir". In this dictionary, meanings from Kipcak Turkish were translated to their corresponding meanings in western Turkish.

Our intention is not only to create a translation of a dictionary, but also to provide new insight and approaches to the study of ancient linguistic concepts.

ÖNSÖZ

Orta Asya bozkırlarında tarih sahnesine çıkan Kıpçaklar, Moğolların istilasıyla dağılmışlardır. Kıpçakların bir kısmı Balkanlara göç ederken; genç erkekler köle, kızlar ise cariye olarak satılmak için Mısır'a gönderilmişlerdir. Kıpçakların dağılmadan önceki dönemlerine ait çok fazla eser bulunmamakla beraber Kıpçakçayı anlatacak en önemli eser İtalyan ve Alman misyonerlerin kaleme aldığı "Codex Cumanicus" adlı sözlüktür. Bu eser o dönemin ağız özelliklerini taşımaktadır.

Sözlük bir dilin sadece kelimelerini değil aynı zamanda o dili konuşan kavmin yaşayış tarzını, kültürünü göz önüne sermektedir.

Sözlükler Lexikografıa yani Sözlükbilimi dalı altında incelenmektedir. Sözlükçülük, kelimelerin köklerini, yapılarını, eklerini ve değişim evrelerini ortaya koyabilmektedir..

Türk tarihinde sözlükçülük geleneğini ilk olarak Kaşgarlı Mahmut *Divanü lugati't Türk* adlı eserle başlatmıştır. Daha sonra yazılan eserler Arap ve Fars edebiyatı etkisinde kalmıştır.

19. yüzyılda sözlükçülükte Şemsettin Sami yeni bir çığır açmıştır. Genç yaşıta yazı hayatına başlayan Şemsettin Sami ilk olarak roman ve trajedi yazmıştır. Dilde ki eksiklikleri göz önünde bulunduran Şemsettin Sami sözlükçülük çalışmalarına başlamıştır. Onun kaleme aldığı eserler arasında altı ciltlik *Kâmusu'l-Alam*, *Kâmus-i Fransevî*, *Kâmus-i Arabî* ve günümüzde baş ucu kitabı olarak kullandığımız *Kâmus-i Türkî*'yi sayabiliriz.

Eski sözlükleri de Türkçeye kazandırmak isteyen Şemsettin Sami *Divanü lugati'- Türk*, *Et-tuhfetu'z-Zekîyye* gibi eserleri hazırladıysa da bunları yayımlayamamıştır.

Bu çalışmamız dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde metin Latin harflerine aktarılmıştır. İkinci bölümde Latin harferine aktarılan metin alfabetik sırasına göre alınmıştır.

Üçüncü bölümde eski Anadolu Türkçesinden başlayarak Batı Türkçesinde kullanılan sözcükler yer almaktadır. Dördüncü bölüm ise orijinal metinden oluşmaktadır.

Eski ve yeni dil dedikleri diller arasında hiçbir fark bulunmadığını, hatta batı dilinde eski dile ait çok fazla kelime kullanıldığını ifade eden Şemsettin Sami, bu meseleyi aydınlatmak amacıyla elimizde bulunan *Lehçe-i Türkîyye-i Memalik-i Mısır* adlı eseri hazırlamıştır.

Çalışmamız boyunca bana her konuda yardımcı olan değerli hocam Doç. Dr. Mehmet Gümüşkiliç'a, benden yardımalarını esirgemeyen sayın Doç. Dr. Mustafa Koç'a, Doç. Dr. Yusuf Çetindağ'a eseri ulaşmamda yardımcı olan sayın Prof. Dr. Hayati Develi'ye, bana bir çok konuda yardım eden asistan arkadaşlarımı ve gösterdiği sabırдан dolayı eşime teşekkür ederim.

Veibe Dauti
İstanbul 2009

GİRİŞ

1. KIPÇAKLAR

Kıpçaklar bir Türk boyu olup bugünkü güney Rusya bozkırlarında tarih sahnesine çıkmışlardır.¹ Kıpçak bozkırlarına ne zaman yerleşiklerine dair kesin bir bilgi olmasa da, Rus kaynaklarında Kıpçak Türk uruğu ile yapılan savaşlar XI. yüzyılı yani 1054 yılını göstermektedir. Arap ve Fars edebiyatında ‘Kıpçak’ adıyla anılan kavmin yerlesiği bölgelere ‘Deş-i Kıpçak’ adı verilmiştir. Rus ve Bizans kaynaklarında ise bu isme rastlanmayıp, Ruslar bu kavmi ‘Plovotes’, Bizanslılar da ‘Kuman’ olarak adlandırmışlardır. Batılı milletler in çoğu ‘Falben, Valani, Pallidi’, Macarlar ‘Kun’, Ermeniler ‘Khartes’ adlarıyla zikretmişlerdir.²

Kıpçak olarak adlandırılan bu kavim aslında sonradan birkaç Türk boyuyla birleşmiştir. Kıpçakların önderliğinde oluşan bu kavimler birliğinin içinde Kanglılar başta olmak üzere Kimekler vardır. Bu birlik daha sonra Doğu Avrupa’ya doğru geldiğinde buradaki Peçenek ve Oğuz Türk boyları ile birleşmiştir.

Kıpçak bozkırlarında yaşayan Kıpçaklar’ın XIII. yüzyıl ortalarında Moğol akınlarının çoğalmasıyla yayılma ve dağılmaları hızlanmıştır. Büyük bir kısmı Macaristan’da olmak üzere çeşitli Balkan ve Kafkas halkları içinde asimile olmuşlardır. Kıpçak Türklerinin bir kolu ise özellikle köle olarak Mısır ve Suriye’ye sürülmüştür.³

2. KIPÇAK TÜRKÇESİ

¹ Meydan larouse,Sabah Gazetesi Yayınları, 1992, 11. Cilt, Sayfa 39

² A.g.e.

³ A.g.e.

Kıpçak Türkçesi, Batı Türkçesinin kuzey grubuna mensub olmasına rağmen asıl gelişimi başka bir bölgede, güney grubunun yayıldığı sahanın da güneyinde Mısır ve Suriye'de meydana gelmiştir.

XIII ve XIV. yüzyıllarda köle ve cariye olarak satılan Kıpçak gençler, bu bölgeye daha da önceden gelen ve varlıklarını önemsenmeyen Türkmen, Altun Ordu ve Harezm Türkleriyle birlik olup kendi hakimiyetlerini kurmuşlardır. Böylece kendi topraklarında kuramadıkları devlet, medeniyet ve kültür merkezlerini yabancı bir yerde kurmayı başarmışlardır. Bu olaylar üzerine meydana gelen yeni şartlar karşısında Arapça konuşan yerli halk hükümedildikleri insanların dilini öğrenme ihtiyacını duymuşlardır. Bu durumda Kıpçak Türkçesini öğrenmek için Mısır ve Suriye'de pek çok Türkçe öğretim kitabı yazılmaya başlanmıştır, fakat bu kitaplar Arap gramerlerine göre kaleme alınmışlardır. Gramer açısından bugünün ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olsalar da Kıpçak Türkçesinin kelime hazinesini tespit etmek açısından önem arz etmektedirler.⁴

Kıpçakların dili hakkında eski bilgileri Kaşgarlı Mahmud'tan alıyoruz. *Divanü Lügati't-Türk* adlı eserinde Kaşgarlı Mahmud'un Kıpçak Türkçesinin dil özellikleri ile ilgili olarak verdiği bilgileri maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:

1. Bilinen sekiz ünlünün yanında “bermek/birmek” vermek, “eşitmek/işitmek” , “bey/biy” gibi kelimelerde görülen ikili şekiller kapalı “e”nin varlığına işaret eder.
2. İç ve son sesteki “ğ”ler “v” olur: “ağır/avur”.
3. İç ve son sesteki “d”ler “y” olur: “adak/ayak”
4. Birden çok heceli kelimelerin sonundaki “g/i”lar çoğunlukla düşer: bitig/biti, katig/kati.

⁴ Meydan larouse,Sabah Gazetesi Yayınları, 1992, 11. Cilt, Sayfa 41

5. Olumsuzluk için “ermez/ermes” yerine daha çok “değil” kullanılır.
6. İlgi hali eki daima “ning/ning” şeklindedir.

Kıpçak dilinin yadigarları bugün üç grupta incelenebilir.

1. Karadeniz'in Kuzeyinde yazılan eserler. Yerleşik bir medeniyet kuramayan bozkır Kıpçaklarının yaşadıkları dönemdeki Kıpçakça. Onların konuştuğu dil hakkında bilgi veren, günümüze kadar ulaşan latin harfli “*Codex Cumanicus*” adlı eserdir. (Kıpçakça Eserler kısmında eser hakkında bilgi verilecek.)
2. Ermeni Kıpçakçası: XI. yüzyılın ortalarında Ermeniler'in büyük bir kısmı kuzeye, Kıpçaklar'ın yoğun olduğu bölgeye yerleşmişler ve burada kendi birliklerini oluşturmuşlardır. Kıpçaklar'la temasları gittikçe artan Ermeniler kiliselerde ve resmi yazışmalarda Kıpçakça'yı kullanmaya başlamışlardır. Bu metinler Ermeni harflerle yazılan Kıpçakça metinlerdir.
3. Mısır ve Suriye Kıpçakçası: Diger Türk lehçelerine nazaran eser sayıları daha az olsa da Memluk Kıpçakçasına ait eserlerin Türk dil tarihinde ayrı bir önemi vardır. Gazneliler ve Selçuklular'da pek önem arz etmeyen Türkçenin, Memluk Devletinde önemi artmaya başlamıştır. Arapça konuşan halkın Türkçe öğrenmelerini kolaylaştırmak maksadıyla çeşitli eserler yazılmış, Arapça ve Farsça'dan tercümeler yapılmıştır. Devlet adamlarının kütüphaneleri için Türkçe eserler istinsah edilmiştir.

3. KIPÇAK TÜRKÇESİNE AİT ESERLER

3.1. Codex Cumanicus⁵

Alman rahipler ve İtalyan tüccarlar tarafından 14. yüzyılda yazıldığını tahmin edilen bir eserdir. Tek nüshası olup Venedik “Saint Markus” kütüphanesinde bulunmaktadır. Eser 55

⁵ Mustafa Öner, Bugünkü Kıpçak Türkçesi, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1998 Ankara, s:XX

varaktır. İtalyan ve Alman bölümlerinden oluşmaktadır. İtalyan bölüm iki kısımdan meydana gelmektedir. Birinci bölüm alfabe sırasına göre, ikinci bölüm konulara göre düzenlenmiştir. Bu bölümlerde bazı dil kuralları da verilmiştir. Alman bölüm 27 varaktır. Belli bir düzeni olmayan bu bölüm Almanca-Kıpçakça, Latince-Kıpçakça kelimelerden ve bazı metinlerden oluşmaktadır. İki bölüm de Kıpçakça yazı dilini yansıtmayıp o zamanki ağız özelliklerini aksettirmektedir.

Ahmet Caferoğlu eser hakkında geniş bir analiz yapmıştır. Eser üzerinde geniş bir çalışma A. Von Gabain'a aittir. Bu çalışma Mehmet Akalın tarafından Türkçeye çevrilip *Codex Cumanicus'un Dili*' adıyla yayımlanmıştır.

3.2. Kitâbü'l-İdrâk li-Lisâni'l-Etrâk

Ebu Hayyan Muhammed bin Yusuf tarafından, Mısır'da 18 Aralık 1312 tarihinde yazılmıştır. Eserin üç nüshası vardır. Nüshaların biri Beyazıt Umumî Kütüphanesinde, Veliyuddin Efendi bölümünde bulunmaktadır. Bu yazma 1335 yılında istinsah edilmiştir. İkinci nüshası, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde bulunmaktadır. Diğer bir nüshası ise Daru'l- Kutub Kahire Kütüphanesinde mevcuttur. Bu eser sözlük, morfoloji ve sentaks bölümlerinden oluşmaktadır. Sözlük, Arap alfabetesine göre sıralanmıştır. Bu sözlük dönemin standart Türkçesiyle yazılmıştır.

İnceleme sahasında eser üzerinde ilk ilmî yayın Ahmet Caferoğlu yapmıştır. Caferoğlu Üniversite Kütüphanesi nüshasıyla Beyazıt Kütüphanesi nüshasını karşılaştırarak eseri Türkçeye çevirmiştir.

3.3. Kitab-ı Mecmû-ı Tercumân-ı Türkî ve Acemî ve Mogalî

Bu eserin tek nüshası vardır. Bu nüsha Hollanda Leiden Akademisi Kütüphanesi'nde bulunmaktadır. 1343 yılında Türk olan Halil bin Mahmud el-Konevi tarafından yazılmış veya

istinsahı yapılmıştır. Eserin 63 yaprağı Türkçe-Arapça gramer ve sözlük, 13 yaprağı da Moğolca-Farsça kelimelerden oluşmaktadır.

Bu eser üzerinde yabancılar tarafından yapılan incelemelerin yanı sıra Recep Toparlı, Sadi Çögenli ve Nevzat H.Yanık eserin tipkibasımını verip tercumesini yapmışlardır. Burada ayrıca Türkçe geçen kelimeler de alfabetik olarak sıralanmıştır.

4. SÖZLÜKÇÜLÜK

Dil öğreniminde önemli bir yer tutan sözlükler sadece kelimeleri değil o dilin zenginliğini de açığa çıkarmakta, dille birlikte toplumsal değerleri kuşaktan kuşağa aktarmak gibi kültürel ve toplumsal işlevi de yerine getirmektedir. Alfabetik bir sıraya göre dizilen sözcükler yeri geldiğinde kelimelerin anlamları daha iyi anlaşılabilmesi için örnek olarak gösterilen deyimler, ata sözleri ve benzeri cümleler o dili konuşan kavimlerin dil varlığını, kültürlerini ve yaşayış tarzlarını da ortaya çıkarmaktadır. Diyebiliriz ki sözlükler yazıldığı dilin aynası ve ölçüsüdür.

Çeşitli bakış açılarıyla dilin hazineğini açığa çıkarılan sözlükler Leksikoloji veya Sözlükbilimi adıyla yeni bir bilim dalı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bilim dalı kelimelerin köklerini, kullanım şekillerini, eş anlamlarını, karşıtlarını, diğer kelimelerle ilişkisini ve buna benzer yönlerini incelemektedir.⁶

Sözlükler belki baştan sona okunan kitaplar değildir ama bir dil hakkında bilgiye sahip olacaksak öncelikle baş vuracağımız kaynaklardır ve değerleri hiçbir zaman kaybolmamaktadır. Asırlar öncesi yazılan sözlükler dahi günümüzde bizim baş tacı ettiğimiz eserlerdir.

4.1. Türk Dilinde Lügatçılık

Türk kavimleri X. yüzyıla kadar göçebe hayatı yaşamışlardır. İlk Türk devleti olan Karahanlıların kurulmasıyla bir araya gelen Türk kavimleri yavaş yavaş göçebelikten yerleşik medeniyete geçerek yeni bir devlet kurmuşlardır. Yeni yaşama tarzlarıyla Türk kültürü, Türk sanatı, Türk mimarisi ortaya çıkıp kendini hissettirmeye başlamıştır. Diğer bir taraftan da

⁶ Ata Çatıkkaş, Türk Dili Lügatçılığı ve Bazı Türkçe Lügatler, Türk Dünyası Araştırmaları, sayı 41, İstanbul, 1986, s; 207-251.

İslamiyetin kabulüyle Farsça ve Arapça lügat ve cümle yapısı Türk dilin edebî yönünü geliştirdiyse de halk dili ile kültür dilleri arasında bir ayırımın oluşmasına neden olmuştur.

Türk lügatçılığının de dilin önem kazandığı bu dönemlerde başladığını söyleyebiliriz. Lügatçılık sahibi Kaşgarlı Mahmud'un yazdığı *Divanii Lugati'-Türk* adlı eseriyle olgunluğa ulaşmıştır. Türkçeyi Araplara öğretmek maksadıyla yazılan bu eser Türk dilini ve Türk tarihini tanıtmaktadır. Milletine hizmet etmek gayesiyle yazılan bu eser Türk lügatçılığının temelini oluşturmaktadır.⁷

19. yüzyıla kadar yazılan sözlükler bölümde incelenmektedir: Kıpçakça sözlükler, Çağatayca sözlükler ve Osmanlıca sözlükler.

Hristyanlara Kıpçakçayı öğretmek amacıyla yazılan Latince-Farsça-Kıpçakça olan *Codex Comanicus* de bu sahada önemini koruyan eserlerdendir. Aynı zamanda Ebu hayyam'ın yazdığı *Kitabü'l İdrak li Lisani'l Etrak* adlı eser de bu sahaya zenginlik katmaktadır.

Çağatayca sahabında yazılan sözlükler Ali Şir Nevâî ve Arap sözlük geleneğini takip etmişlerdir. Bu sözlükler XV-XVII. yüzyıllarda Arapça-Farsça kendilerini daha fazla hissettirmiştirlerdir. Ali Şir Nevaî'nın yazmış olduğu *Muhakemetü'l-Lugateyn* Farsça ile Türkçe dili ve edebiyatı karşılaştırmış ve Türkçe' nin daha üstün olduğunu gözler önüne sermiştir.⁸

Osmanlıca sözlükler gelince önumüzde daha geniş bir yelpaze açıldığını görüyoruz. Bu dönemdeki sözlüklerin büyük bir kısmı manzum şekildedir. Dönemin başlıca sözlüklerinden 16. Yüzyılda *Kitab-ı Lugat-ı Vankulu* eserini sayabiliriz. Diğer eser de Sünbülzade Vehbi'nin Farsça-Türkçe olarak hazırladığı *Tuhfe-i Vehbi* sözlüğüdür. Bu sözlük uzun zaman dönemin okullarında ders kitabı olarak kullanılmıştır.⁹

Osmanlı'da matbaa kurulduktan sonra sözlükçülüklük çalışmalarının biraz daha hızlandığını görüyoruz.

5. ŞEMSETTİN SAMİ HAYATI ve ESERLERİ

⁷ Ata Çatıkkaş, Türk Dili Lügatçılığı ve Bazı Türkçe Lügatler, Türk Dünyası Araştırmaları, sayı 41, İstanbul, 1986, s; 207-251.

⁸ Ata Çatıkkaş, a.g.e.

⁹ Ata Çatıkkaş, a.g.e.

5.1. Hayatı

Yirminci asrin en önemli şahsiyetlerinden birisi olan Şemsettin Sami birçok sahada kendini hissetirmiştir. Şemsettin Sami'nin yapmış olduğu çok yönlü çalışmalardan her biri kendi alanında yenilik getirecek niteliktedir. Yaşadığı ömrün çok uzun olmamasına rağmen 23 yıllık neşir hayatına bir çok eser siğdirmiştir. Bu sahada vermiş olduğu mücadele ve hazırladığı her eserini kararlılıkla devam etmesi Türk sözlükçülüğünde önemli bir başlangıçtır.

Balkan Harbi'ne kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun himayesinde bulunan Arnavutluk birkaç sancağa ayrılmıştı. Şemsettin Sami bu sancaklardan biri olan Ergiri sancağına bağlı Permedi ilçesindeki Fraşer'de 1 Haziran 1850'de dünyaya gelmiştir. İlk öğrenimini Fraşer'de gören Şemsettin Sami, babasının vefat etmesi üzerine büyük ağabeyisinin kararıyla ailece Yanya'ya taşınmışlardır. Buraya geldikten sonra kardeşiyle beraber *Zoisimea Skoli* adlı Rum lisesinde eğitimini devam ettirmiştir. Bu okulda fen bilimlerinin dışında Fransızca, İtalyanca, Rumca ve Latince gibi birçok yabancı dil öğrenmiştir.¹⁰

Liseyi başarıyla bitirdikten sonra Goriçe'de (Korça) Vilayet Mektubî Kalemi'nde işe başlar. İşini bir müddet sürdürdükten sonra buradan ayrılır ve İstanbul'a gelir.¹¹

1871'de İstanbul'a gelen Şemsettin Sami, Matbuat kalemine girmiştir. Yazı ve neşir hayatına burada başlayan Sami, bu sırada *Tarih-i Mücmel-i Fransa* adlı eserini tercüme edip neşretmiştir.¹²

Gazetecilik hayatına Ebu Ziya'nın çıkardığı *Sîrac* gazetesinde başlar. Kısa bir süre sonra *Hadika* gazetesine geçen Şemsettin Sami değişik gazetelerde yazılar yazmış ve bazlarında da yönetmenlik yapmıştır. Bu sırada yazdığı bazı eserlerini forma forma yayımlama imkânı bulmuştur.¹³

¹⁰ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; VII-XX, hazırlayan Ömer Faruk Akün.

¹¹ a. g. e.

¹² a. g.e.

¹³ a.g.e.

Gazetecilik hayatından ayrılan Şemsettin Sami Matbuat Kalemi’nde ki işine devam eder. Aynı zamanda çalışmalarını da sürdürden yazar on bir senelik çalışmasının ürünü olan Kamûsu’l A’lam adlı eserini yayımlar.

Birçok sahada eser veren Şemsettin Sami’nin gazete ile başlayan yazı hayatını edebî eserler, tercüme, mecmua, ansiklopedi, dil hakkında araştırmalar ve sözlük çalışmaları takip etmiştir. Gazetecilik ve dergi çalışmalarına tekrar dönmemen yazar, gazetecilikte sadece önemli bulduğu konularda kendi fikirlerini söylemiş veya tartışmalara katılmıştır.

Eserlerini birkaç bölümde sıralayabiliriz.

5.2. Edebi Eserleri:

Taaşşuk-ı Tal’at ve Fitnat: Yazarın ilk romanı olduğu gibi çağdaş Türk edebiyatının da ilk romanlarındandır. Konusunu gerçek hayattan alarak toplumun başlıca sorunlarına değinen bu eser romantik bir özellik taşımaktadır.¹⁴

5.3. Tiyatro Eserleri:

Besa yahut Ahde Vefa: Yazarın yazdığı ilk piyestir. Yazar bu eserde Arnavutlar’ın karakterlerini ön plana çıkarmaktadır. Ne olursa olsun verilen sözden geri dönüş yoktur. Buna da Arnavutlar *Besa* derler.¹⁵

Seydi Yahya: Bu eser, konusunu tarih ve efsanelerden almıştır.¹⁶

Gâve: Şemsettin Sami’nin yazdığı üçüncü piyestir. Konusunu Firdevsî’nin Şehname’sinden almaktadır.¹⁷

Çevirileri:

¹⁴ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; XI, hazırlayan Ömer Faruk Akün, A;XII

¹⁵ a.g.e.s; XII

¹⁶ a.g.e.s; XII

¹⁷ a.g.e.s; XII

Tarih-i Mücmel-i Fransa: Şemsettin Sami'nin ilk çevirisidir. Yazar bu eseri Fransız müelliflerinden Madan de Saint- Ouen'in tarih kitabından tercüme ettiğini söylüyor.¹⁸

İhtiyar Onbaşı: Hangi dilden ve kimin eseri olduğunu belli olmayan bu eser beş perdelik bir trajedidir.¹⁹

Galatee: Fransız birinin manzum olarak yazdığı bir piyesin tercümesidir. Kapağının üzerinde "Sahib-i imtiyaz: D. Hünkârbeğendi" ibaresi vardır.²⁰

Şeytan'ın Yadigârları: Bu roman Frederic Soulie'den çevrilmiştir²¹

Sefiller: Victor Hugo'nun en önemli eseri olan *Les Miserables*'nın çevirisidir. Bu eser yayımlamaya başlandığı itibaren bir tartışma konusu olmuştur. Yazarın çeviri yaparken kitabı harfiyen çevirmesi Türkçenin kurallarına aykırı düşmüştür.²²

Robinson: Bir romandır. Kitabın üzerinde ' Fransızcadan harfiyyen terceme olunmuştur' ibaresi vardır.²³

5.6. Cep Kitapları:

Medeniyet-i İslâmiyye: Bu eser İslam Uygarlığı ile ilgili kaleme alınan 34 yazıldan oluşmuştur.

Esatır: Bu eserde birkaç milletin esatır yer almaktadır.

Kadınlar: Bu eser kadınlık ve kadın halleri ile ilgili 34 yazıldan oluşmaktadır.

Gök: Eserde gökle ilgili ayrı başlıklar taşıyan 28 yazı vardır.

İnsan: Eserde insanla ilgili 30 yazı bulunmaktadır.

¹⁸ a.g.e. s; XII

¹⁹ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; XI, hazırlayan Ömer Faruk Akün, s; XII

²⁰ a.g.e.VIII

²¹ a.g.e.VIII

²² Agah Sırrı Levend 1978, *Şemsettin Sami*, TDK. Yayınları, Ankara,s;74.

²³ a.g.e. s; 75

Emsal: Bu eserde Hikemiyyat kabilinden 2919 fıkra bulunmaktadır. Bu fıkralar yazarın *Sabah* gazetesinde “Şundan Bundan” başlığı altında yazdığı yazılarından oluşmaktadır.

Letaif: eserde hikmet-amiz ve ibret-engiz latifeler” bulunmaktadır. Hepsi 436 küçük fıkradır.

Yine İnsan: Bu eser İnsan başlığı altında yayımlanmış olan eserin ikinci bölümündür.

Lisan: Bizde bu konuda kaleme alınmış ilk eserdir. Bu konuda ilk kez bilimsel olarak düzenli bilgiler verilmiştir.

Usul-i Tenkit ve Tertib: Bu eserde noktalama işaretlerle ilgili bilgiler verilmektedir. Noktalama işaretleri nerede ve nasıl kullanılacağına dair birer birer ele alınmıştır.

Sözlükleri:

Kamus-i Fransavî: Fransızcadan Türkçeye olan bu sözlük iki cilttir. Bu sahada sözlük eksikliğini gören Şemsettin Sami bu sözlüğü yazmaya karar veriyor.²⁴

Kamus-i Fransavî: Bu eser de Türkçeden Fransızcaya'dır.

Küçük Kamus-i Fransavî: Fransızcadan Türkçeye sözlüktür.

Kamusu'l-A'lâm: Bu eser tarih ve coğrafya sözlüğüdür ve altı ciltten oluşmaktadır. Yazar bu eseri 11 senede tamamlamıştır. Bu sözlüğü tek başına hazırlayan yazar yalnız zamanına göre değil, bugün de elde edilmesi zor bir başarı kazanmıştır.

Kamus-i Arabî: Arapçadan Türkçeye bir sözlüktür. Yazarın diğer eserleri mevcut olduğu halde bu eser günümüze ulaşamamıştır. Bunun nedeni bu eserin formalarını ve orijinalini bir dükkanda bırakmış ve bu dükkân çıkışın bir yanında kül olmuş. Bu sebeple eser günümüze kadar ulaşamamıştır.

²⁴ Agah Sırrı Levend, 1978, Şemsettin Sami, s;81

Kamûs-ı Türkî: Yazar bu sözlüğü Türkçenin zenginliğini göstermek maksadıyla yazdığını anlatıyor. Kendisi bu esere Türkçe ad vermeyi uygun görmüştür. Doğru bir yol tuttuğunu göstermek için bu ismi kullanmıştır.

5.8. Öğretici Eserleri:

Tasrifat-ı Arabiyye: Yazar bu eseri Yanya'da iken hazırlamıştır. Bu çalışma “Sarf ve Nahv-ı Arabî”nın özetidir.

Yeni Usul Elifba-yı Türkî: Yazar, çocuklara okutulacak olan kitapların çok önemli olduğunu düşündüğü için böyle bir çalışmaya girişmiştir.

Nev-Usul Sarf-ı Türkî: Bu eser de Türkçenin kuralları belirtmek amacıyla yazılmıştır.

Tatbikat-ı Arabiyye: Eser kısa Arapça fıkralardan oluşmaktadır.

Küçük Elifba

Kavaid-i Sarfiyye-i Arabiyye

Kavaid-i Nahviyye-i Arabiyye

Arnavutça Alfabe: Şemsettin Sami Türkçeye önem ve değer verdiği kadar anadiline de değer vermiştir. Bu eserin kapığında Sami Halid Frasherî adı bulunmaktadır.

Arnavutça Gramer

Değişik Konularda Yazdığı Eserler

Hurde-çin: Bu eserde Farsça fıkralar ve çeviriler bulunmaktadır.

Himmetü'l-l İmâm fi Neşri'l- İslâm: Afrika'da Müslümanlığın yayılıp gelişmesi için yazılmıştır.

Baki'nin Eş'ar-ı Müntehabesi: Eserde Baki'nin biyografisinden sonra padişahlar için yazılan kaside ve mersiyeler, 85 gazel, 3 tahmis, 1 Farsça gazel, 2 malta' bulunmaktadır.

Ali bin Ebi Talib: Yazar bu eserde Halife Ali'nin divanından seçmeler yapıp önce Arapça metinleri vermiş sonra da bunları Türkçeye çevirmiştir. Eser 113 parçadan oluşmaktadır.

5.10. Basılmamış Eserleri:

Kutadgu Bilig: Şemsettin Sami, Yusuf Has Hacip'in eserini Türkçeye çevirerek Türk alemine kazandırmak istemiştir.

Orhun Abideleri: Yazar bu çalışmayı 104 sayfalık, iki bölüme ayırarak yazmıştır. Birinci bölümü de Orhun Âbidelerinin doğu yönünü, ikinci bölümünde ise batı yönünü ele almıştır. Bu eser daha sonra Necip Asım tarafından yayımlanmıştır. Yapılan bir araştırmaya göre yayımlanan bu eser, Şemsettin Sa2mi'nin eserinin küçük farklılıklarla yayımlanmış şeklidir. Yani Necip Asım'in yazdığı eser Şemsettin Sami'nin kaleme aldığı eserin hemen aynısıdır.

Et-Tuhfetü'z-Zekiyye: 212 sayfa tutan bir deftere yazılmıştır.

Küçük Kâmus-ı Türkî: Bu çalışma “Orhun Abideleri”nin müsveddeleri içinde bulunmuştur.

Vicdan: Bir tiyatro eseridir. Üç perde halindedir.

Müntehabat-ı Arabiyye: Üç bölümden oluşan bir Arapça metindir.

El-muallekatü's-Seb'a:

Kavaid-i Nahviyye:

Zübde-i Şah-name: 95 sayfalık Farsça bir metindir.

Kur'an Çevirisi²⁵

²⁵ Agah Sırrı Levend 1978, *Şemsettin Sami*, TDK. Yayınları, Ankara,s; 99

6. ESERİN ÖZELLİKLERİ

Elimizde bulunan bu eser Şemsettin Sami'ye ait bir sözlüktür. Bilindiği gibi Şemsettin Sami sözlükçülük anlayışına yeni bir çığır açmıştır. Daha evvel yazılan sözlükler nazım ve nesir olurken Şemsettin Sami bu geleneğin dışına çıkarak hazırladığı bütün sözlük kelimeleri alfabetik harf sırasına göre hazırlamış.

Eserin hiç bir sayfasında yazarın ismi geçmemektedir. Eserin ona ait olduğunu Agah Sırrı Levent'in hazırladığı Şemsettin Sami' in biyografisindeki ifadelerinden ve Ömer Faruk Akün'ün makalesinden anlıyoruz. Bu eser Yapı Kredi "Sermet Çifter" kütüphanesinde yazmalar kısmında bulunmakta ve tek nüshadır. Eserin varlığından ilk olarak bahseden Agah Sırrı Levent ve Ömer Faruk Akün olmakla birlikte eserin ilk tanıtımını yapan Hayati Develidir.

Yüz yetmiş beş sayfa olan eser mukavva ciltli, kareli bir deftere yazılmıştır. İlk sayfada eserin adı ve bu çalışmada kullandığı sözlüklerin kısaltmaları verilmiştir. Kitap Ta'lilik stille kaleme yazılmıştır. Eserde, madde başı kelimelerin sayısı 4000 civarındadır.

Bilindiği gibi Şemsettin Sami yazdığı eserlerinde çok titiz davranışmıştır, bu çalışmasında da aynı şeyi görüyoruz. Eserin orijinali siyah dolma kalemlle yazılmıştır. Kırmızı ve mavi renkli kalemlerle bazı kelimelerin üzerinde işaretlenmesi, sözlük üzerinde yazar tarafından düzeltmeler yapıldığını bize gösterir.

Arap harflerine göre alfabetesinin sırasına bu çalışma madde başları Kıpçakça verilmiştir. Madde içinde ifadenin karşısında kelimenin *Kitābu'l-İdrāk li-Lisāni'l-Etrāk* ve *Tercümānu Türkî ve 'Arabî* ve *Et-Tuhfetü'z-Zekiyye fi'l-Lügati't-Türkiyye* adlı kitaplarda geçen şekli parantez içinde gösterilip kelimelerin Batı Türkçesindeki anlamı verilmiştir. Bu kelimelerin farklı anlamları da bir, iki, üç şeklinde numaralandırarak göstermiştir. Batı Türkçesinin yanında bir çok maddelerde Arapça ve Farsça anımlarını da vermiştir. Bazı kelimelerin ise Fransızcası ve İngilizcesi de verilmiştir. Yazar bazı kelimelerin anımları daha iyi anlaşılabilmesi için örnek cümleler de vermiştir. Örnek : “*Kumlak* → قملاق (tr:kumlak) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi` meşrubat yaparlar.” Calismanin icinden arapca ve farsca tamamlamalar da bulunmaktadır. “*Kuna* → (z) İnek, sini'l-bekara. (duna` gibi)”. Ayrıca bazı kelimelerin kokleri nereden geldigini da belirtmiştir. Bunun için parantezde arapçada nasıl

geçtiğine dair bilgi vermektedir. Bu kelimeler diğer dillerden ise, parantez içinde Türkmençe veya Kıpçakça diye belirtilmektedir. Örnek: “Kıgırmak→ قىغىرمق (1: kığırdı) 1. Bağırmak, çağırma, davet etmek. (Türkmençe)”

Yukarıda ki örneklerden bu çalışmada çokça bulunmaktadır. Sanırım bunun nedeni kelimelerin anlamları daha iyi anlaşılabilmesi içindir.

Ayrıca metinde bazı okunamayan kelimeler vardır. Bu kelimelerin bazlarında üstleri çizilmiş veya slinmiştir, bazıları ise, el yazması olduğu için, yazarın yazma şekli anlamıştır. Belirtmek istiyoruz ki metni Latin harferine çevirdiğimizde okunamayan bu kelimeler soru işaretlerle belirtilmiştir.

Şemsettin Sami diğer sözlükleri gibi bunu da iki sütun şeklinde hazırlamıştır. Biz de, Latin harflerine çevirdiğimizde aynı yolu izledik.

Bu bir sözlük çalışması olduğu için kendine ait kısaltmaları bulunmaktadır, ayrıca bizim eklediğimiz kısaltma işaretleri kullanmadık. Eserin ilk sayfasında yazar kullandığı kısaltmaları belirtmiştir.

e→ī (l) (Meksur yazılmış ise de Araplar kesreyi fetha gibi okuduklarından bildiğimiz ve "اى" yazdığınıız hemze-i meftûhadır) – Elverir, bırak, yuf ???

abarmak→ آبارمَق (Z. آباردَى abardı) Göndermek. (Bu lügat elyevm Çağataycada "ابارمَق" 'ibarmak' sûretinde kullanılıyor. Acaba o vakit "abarmak" mı derlerdi, yoksa bu dahi Arap telaffuzuna nispet bir galat mıdır???)

abak→ آباق (Ter. آباق abak, L. abak) 1. Put, sanem; 2. hayâl sûreti. (Tercümân'ın Almancaya mütercimi Houtsma bu manaları verip ikinci manasına mürâdif olmak üzere "ابارق" lafzını da zikr ediyor. Tuhfe sahibi ise "suret, dehan, sin" kelimeleriyle tercüme ediyor ki, bu da ona dâlldir.)

abdâl آبدال (z) ve

Abdallandı→ عبداللَانِدِي (m: M. (Türkçe olmadığı ma'lûmdur.))

abra→ آبرا (z) Araba, gerdûne. (Bunu sâhib-i eser "آربا" sûretinde dahi yazdığınıçün araba'dan galat olduğuna şüphe yoktur.)

Abras→ آبراش (Z. أَبْرَاش abras) M. (Bildiğimiz lügat olup Arabî olduğu hâlde Tuhfe sâhibi "Ebu Hasâde ???" lügat-i âmiyânesiyle şerh ediyor.)

Abrak→ آبراق (L. abrak, أَبْرَاق Z. abrak) 1. Kumaş, 2. Paçavra (şaput), 3. Kavsullâh. (Bu lafzin ilk manası mezkûr iki kitapda da mezkûrdur. Ancak ale'l itlak kumaş mı demektir, yoksa

kumaşın bir nev'i midir? Diğer iki manası yalnız Tuhfe'de mezkûr olup ikincisinin birinci ile münâsebeti zâhirdir. Üçüncüsünden maksat kavs-ı kuzah midir ve bu lafzin öyle bir manası olabilir mi olur.)²⁶

Abadân yer→ آبادان بَر (l) Mekân-ı me'nûs. (Mamur yer demek olur, ma'rûf lügat-i Farisiyyedir.)

Absa→ آبصَا (z) Tabut. (Bu lügati sâhib-i eser "آبصَا" lafz-ı mechulüyle şerh ettikten sonra ve "آبصَا" diyor. Aslı mechûl ve şüphelidir.)²⁷

Abtara→ آبطرا (l) 1. Cedde, büyük ana, 2. (Tahmin tarikiyle) ana, vâlide (şüpheli lügat).

Abuşka - abuçka→ آبوشقا آبوشقا (Z. أَبْوَشْقَةَ ; أَبْوَشْقَهَ ebiška, Ter. ابشققا abuška) 1. Koca, ihtiyar, herim; 2. Koca, zevce.

²⁶ Bir başka kalemlle bunun yanına "Olur" yazılmıştır.

²⁷ Bu açıklamaların yanına "teneşir" diye bir not konulmuştur.

At→ آت (L. اط , Ter. اط at, Z. at) Feres, esb.

Ata→ آتا (L. اطا , Ter. اطا , اتا) Baba, peder, eb.

Atana→ آنانا (Z. atana) Son, meşîme (meşkûk)

Atanmak→ آنانمک→ bk. Adanmak.

Atkari→ آتقارى (z. اطغارى atgarı) Geri, arkada. atkari kalmak : Geri kalmak, teahhur.

Atlamak→ آتلامق→ (z. اطلامق atlamak) Adım atmak.

Atlamak→ آتلامق→ (z. اطلامق atlamak) Bk. adlamak.

Atlama→ آتلامه (z. اطلامه atlama) Adım, hatve.

Atlanmak→ آتلانمک (l. اطلانمك atlanmak) Ata binmek, atlı olmak.

Athi→ آتلی (l. atlu , Ter. اطلو atlu) Süvari, fâris

Atmaca→ آتماجه (z. اطماجا atmaca) M., başık.

Atilmak→ آتيلمك (z. atıldı) Hükum etmek.

Ac→ آج (l. اج , Ter. اچ aç, z. اش aş) Câyı', gürsine, tok ziddi.

Acitmak→ آجتمق (l. آجندى acıdı) Acı duyurmak, elem vermek.

Acgan→ آجغان (z) Açııcı, fettâh.

Açkı→ آچقى (tr) Amm, ammi

Açkiç→ آجيچ (z) Anahtar, miftah.

Acur→ آجور (z) Medûd (?) (Atalay : Kurtlanmış.)

Aci→ آجي (l., z., Ter. آجي acı) Tatlı ziddi, merr (Tuhfe sâhibi īāmiyet yani ekşi manasını da veriyor.)

Acmak→ آجمق Bak: Açmak.

Açık→ آجيق (z) Aç, cî'ân.

Açikmak→ آجيقمق (l. acıkdı , آجيقدى z. اجيقمق acıktı) Ac olmak. (Tuhfe sâhibiisti'câl etmek manasını veriyor ve bunu daha aşağıda ‘aşkamak’ ve ‘ashqamak’ sûretinde dahi yazıyor ki bunlardaki şin'in cim harfi yerinde olacağı anlaşılır.)

Açmak→ آجتى (l. actı , آج ackgil) Feth ve küşade etmek, açılmak, açıkçı keza. M

Açık→ آجيق (L. açık , آجيق Meftûh, küşâde. M

Ahşam→ آحسام (z) Akşam.

Ahur→ آخور (Ter. ahur , آخر M (Farsi)

Ad→(آد) (l. آد, Ter. Adsız, adsız) آتسز (آد) (l. آد, Ter. Adsız, adsız) Isim.

Ad→(آد) (l.) Ve uyad Haya, utanma. (Ş. Sami bu kelimenin harekesini yanlış değerlendirmiş olmalı. Bu kelime ud maddesine alınmalıdır. bk. Caferoğlu.)

Ada→(آدا) (l., z.) Cezire.

Adamak→(آدامق) (Z. adalı) Ad komak, tesmiye etmek.

Adanmak→(آدانمك) (Z. آدانندی) atandı, L. adandı Kişije ad komak, tesmiye olunmak.

Adanma→(آدانمه) (L. maadan) Fırsat .

Adak→(آداق) (l.) Nezir. M.

Adas→(آداش) (l. آدش) Semiyy, hemnâm

Adsız→(Tr) İsmi olmayan – adsız barmak : bınsır.

Adım→(آدم) (l. adım attı, Ter. adım attı) (آدم) Hatve.

Ara→(آرا) (l. Ter.) Beyn, miyân.

Araba→(آرابا) (l. آرابا, ter. اربا) arabâ, Ter. arabâ (آرابا) arabâ, gerdûne.

Arpa→(آرپا) (l. اربا, ter. اربا, z. آرپا) Arpa.

Ar→(آر) 1. emîn 2. âsaf (?)

Arıtmak→(آرتق) (l. arttı, z. artti) آرتق (l. arttı, z. artti) 1. Temizlemek, tanzîf, 2. Ayıklamak, takşîr.

Artmak→(آرتق) (l. artmak, t. artır) Ziyâde şoden, tezyid. M.

Artırmak→(آرتق) (l: arttırdı, z: arttırdı, tr: arttır) ارتق (l: arttırdı, z: arttırdı, tr: arttır)

Arka→(l) Arka, halef.

Arslan→(آرسلان) (l, te, z: arslan) ارسلان (آرسلان) ظرفی, esed.

Arşın→(آرشن) (z, tr: ارشن) Zira

Aritmak-Arutmak, Artırmak, bak: Artmak→(آرطمك) bak: ارمك - ارمق-ارطمك

Argat→(آرغت) (l) Kari, zevce, kadın. (Acabâ Arapça zanniyla ‘avrat’ yazılan lügatin esahhı bu mudur yoksa bu “mer’et”ten galat mıdır?)

Argımak→(آرغيمق) (z)

Arık→(آرق) (L. آرق) Baltaniñ sap geçecek deliği, hurde.

Arık→(آرق) (Z. آرق) Zaîf, lâğar, hezîl, mehzûl.

(1) (آرقطاق. L., آرېق طاق. Z.) آرېق طاق→(آرېق طاق) (آرېق طاق. Z. آرېق طاق) Cebbâr sâbitesi, Orion; 2) Cevzâ burcu. (Bu lügate Tuhfe-i Zekiyye sahibi iki mânâ verip birincisini kevkeb ism-i umûmîsiyle ve ikincisini cevzâ diye tefsir ediyor. İdrâk

sahibi ise iki defa zikr edip birincisinde kevkeb-i Cebbâr ism-i mahsûsiyle tahsîs ediyor ve ikincisini "el-cümçümâtu't-tâvileti'l-bevz" diye kayd ediyor.

Arıklamak → آریقلادى (Z. arıkladı, L. arıkladı) Arqlamak, Zayflamak, lâger olmak.

Arimak → آریمك (l. aridi, z. arudi) Temizlenmek, pâk ve nazîf olmak.

Az → آز (l, z) Kalıl, endek.

Az → آز (z) Hayat (Azık) Lügate bakılırsa bunun böyle bir manaya gelmesi melhûzdur.

Altagu → آلتغۇ (l) Altılık, es-sittetü'l-müctemi'atü.

Altmış → آلتمنش (z) Altmış, sittîn.

Alg → آلغ (tr) Korkak, cebân.

Alak → آلق (l) İhtilâf-ı re'y, ittifâksızlık, tefrika.

Aluk → آلق (l) Hayvan rahti, takım, uddetü'd-dâbbe.

Aluklamak → آلقلامق (l: alukla ʌ) Hayvanın rahtını komak, hazırlamak. (Doğrusu "anuk"dan "anuklamak", yani hazırlamak olmak da muhtemeldir.)

Alkamak → آلمق (l: alkadilar: Re'yde ihtilâf etmek, tefrikaya düşmek ("ulakmak" maddesine müracaat.)

Alķış → القش (z, l: Senâ, medih, duâ. M

Alma → آلما (l, tr, z) Elma, tuffâh, sîb.

Alın → آلن (tr, l) Alın, nasiye, cebîn. M.

Alımışı → آلميشى (z) ??? , semen, bahâ, kıymet.

Alıncı → آنجى (l) Kibirli, müteazzim, küstah.

Almak → آلمق (l: aldı Ahz etmek. M

Alınmak → آلنمق (l: alındı Ahz olunmak. M

(burada bir dipnot konulmuş (s. 10)

Osmanlıcadaki allak ve bullak tabiri buradan olmalı.)

Ali → آلو (tr) Erik, (Köken) zerd-âlû : Sarı erik. M

Am → آم (z, tr, l: Ferc. M

Amrak → آمراق (tr Moğolca: amarak) Âşık

ana → آنا (l, tr, z) Vâlide, mâder. M

Anaz → آناز (z) Üvey ???

Anaş → آناش (z) Yükselme, su'ûd. (Acaba ağış"dan mı galatdır?) (Atalay'da eneş. Ancak metindeki yazılış آناس şeklinde dir.)

Ant → آنت (z, l: آنط, tr: آند) Yemin, kasem

Ancak → آنچق (l) M

Anıt → آنت (L) Anisa denilen bir kuş. (Acaba ankıt'tan mı galattır?)

Ancık → آنجيق (z) Tahta nerduban (agkac'dan gulat olsa gerektir.)

And → آند (tr) Bak: ant.

Anda → آندا (l) Orada, onda. M

Andan → آندان (l) M

Andarmak → آندارمك (z) Arslan gürlemek.

Anduk → آندوق (l) Öyle, onun gibi (andak, bundak) آنداق، بونداق

Ansız → آنسز (l) Ale'l-gafle. M

Ant → آنت (l) bk : ant

Antişmak → آنطىشمىك (l: antiştı) Yemin etmek (ant içmek)

Antamak → آنط طى (l: antti) Keder etmek.

(C'da : antatti "mahzuz oldu" Türk. Gaygurdı.)

Angıç → آنجيچ (z) Tahta nerduban. (Bu dahi yukarıdaki "ancık" gibi "ağdıngıç"dan galat olacaktır.) M

Anuk → آنق (l, z: آنيق) Hâzır, müheyŷâ.

Anuklamak → آنغلامق (l: anuklagıl) Hazırlamak, müheyŷâ etmek.

Anukanmak → آنقلانمك (tr: انقلان) Hazırlanmak

Ankut → آنقوط (z) Ebû ferd , kestane

Angmak → آنكمق (z: ankdi, l: andı) Der-hâtır etmek, düşünmek. M

Anglamak → آنكلامق (z: añladı) Anlamak, fehm etmek. M

Añlı → آنکلى (z) Fehîm, zekî, anlayışlı.

Anık → آنيق ve

Anıklamak → آنېقلامق (z) Bak: Ankalam, ank, آنفلامق

Av → آو (l, z: ااو) Sayd, şikâr. M

Av → آو (z: ااو) Bk: Ağ.

Avadanlık → آوادانلۇق (l: avdanlık, fa: abadan) آبادان

Esâs-ı beytiyye. M.

Avutmak → آوتىمك (l: avutdi ، avuddı) اوتدى Oyalandırmak, avutmak. M.

Avcı → آوجى (z: avcı) Sayyâd. M.

Avra → آورا (l) Tabîh. [Kavuh? - Pişmiş ?]

Avrat → آورات (z: avrat, tr: avrat اورات, اورت [Ar. ??? عورت] Mer'e, zen, zevce. M.

Avruk , avrı → آوروچ (z) Bk: Ağrı, añaq.

Avruklu → آوروقلی (z: agruklu اوروقلی)

Avrı, ağrı → آغرى (z) Akçe, dirhem

Avrız → آورىز [Ter. fa: âbrîz] Abrık.

Avtaz → آوطاز (z, fa: âbdest) Vudû'

Avlacı → آولادى (z) Avlayıcı, sayyâd, avcı.

Atalay : avlavci.

Avlak → آولاق (z, l: اولو Mevziu's-sayd, şikârgâh.

Avlak → آولاق (z) Oğlak, s. sahle [Galat]

Avsak → آزساق (tr) Akçaağaç.

Avlamak → آولادى (z: avladı, l: avladı اولادى, tr: avladı کل) Sayd etmek. M.

Avunmak → آونمك - Oyalanmak.

Avu → آوو (l, z) Bk.: Agu, semm

Avur → آور (z) 1. Ağrı, maraz, veca', 2. Ağır, sakîl.

Avrucuk → آورچق (آورچوق) Ağırlık, sekâle.

Avurlamak → آورلامق (ugrîlamak (z) Ayyârlık, hırsızlık etmek.

Avurlamak → آورلامق (agırlamak (z) İkram ve i'zâz etmek.

Avurmak → آورمك (agırmak (z) Ağırlaşmak, ağır gelmek.

Avurundi → آوروندى (z) Kederlenme, te'ellüm, acıma.

Avulanmak → آولانمك (agulanmak (z) Zehirlenmek, tesemmüm etmek.

Ay → آي (l, tr, z) 1. Kamer, mâh 2. Şehr-i mâh

Aya → آيا (l: aya, tr: aya ايا, z: aya Keff; el ayası. Aya urdi [L.] : El çırptı, ???....

Ayak → آياق (z: ayak, tr: ayak اياق, ayak (ايق 1. Ricl, pây. M.; 2. Kadeh, bardak, sıraça [Z.], 3. Şbytr (?) [Z.]

Ayıtmak → آيتى (l: ayitti, tr:ayıt, ayıtkıl, ayıtmak (آيتى، آيت، آيتىق)

Demet, söylemek.

Aydın → آيدىن (l:aydın آيدىن Nûr, aydınlik [Bu sûretle ism-i zât gibi tefsîr olunuyorsa da sıfat olsa gerektir.] M.

Aydınlamak → آيدىنلامق (aydınladı (l: aydınladı z: aydınlatdı (آيدىن لادى Nurlanmak, aydın olmak [nâre, nevvare] M

Ayran → آيران (z: ayran, tr: ayran ايران, L. ayran ايرن Leben-i râib. M.

Ayrıcı → اَيْرِجْ (l) İkiye ayrılmış, çatal.

Ayrık → اَيْرِقْ (tr) Keçi, oğlak, cedy.

Ayrılmak → اَيْرِلَمَقْ (l) Tefferruk etmek. M.

Ayru → اَيْرُو (l) Vadi, dere (?)

Ayrık → اَيْرِقْ (z: tr, l: ayrık) Ayrı,差别, dîger, gayri.

Ayrulamak → اَيْرُو قَلَمَقْ → (l: ayruklaşıdı) Ayruklaştırmak.

Ayırmak → اَيْرِمَقْ (l: ayırdı) Tefrik etmek. M

Ayrık → اَيْرِقْ (z, l: ayrık) Tefrik olunmuş, müteferrik.

Ayrı → اَيْرِى (l) Şî'b, vâdî.

Aytolun → آى طولون → (z) Dolu ay, bedr.

Aygır → اَيْغِرْ (z,tr, l: aygır) fahl, hisân.

Ayseli → اَيْسَلِى (l)

"Ayyüzlü"den galat.

Ayılk → اَيْقْ (z, tr, l) Aklı başında.

Ayılk → اَيْقْ (l) Bir şey'e alâmet olmak üzere birbiri üzerine konmuş taşlar, ruhâm.

Aylanmak → اَيْلَانِمَقْ (z. aylandı) Sallanmak, insâr ??

Aylak → اَيْلَقْ (l) Meccân, ücretsiz, bedâvâ

Ayılmak → اَيْلَمَقْ (l: ayıldı) Aklı başa gelmek. M.

Aylu → اَيْلُو (tr) Hâmil, gebe.

ayhk → اَيْلِيقْ (z) Müşâhere. M

Ayman → اَيْمَان (l) 1. Ceviz danesi, 2. Yuvarlak göz.

Ayman → اَيْمَان (z) Menfa (???)

(Kalbur, elek TZ)

Ayna → اَيْنَا (l, fa: اَزِينَه den) Cum'a günü; Kadın ismi (Ayna Hatun)

Ayu → اَيْوَ (z, l:ayı) Düb, hirs. M

Ayuk → اَيْوَقْ (tr) Gazâl.

Ayva → اَيْوَا (tr) Sefercel. M.

Ayıtmak → اَيْتِمَقْ

Ayırmak → اَيْرِمَقْ

Ayılmak → اَيْلَمَقْ ve saire. Bk : ayıtmak ve saire.

Üb → اَبْ ve

İb → اَبْ (l) Bak: ub ve ib اَبْ.

Ebci → اَبْجِى (l, z, tr: ucı) Karı, kadın.

Ebru → اَبْرُو (tr) Kalın veya şiş dudaklı, emblem

Ebsem → ابسم (z, l) Sükût; ebsem bulmak : Sükût etmek.

Ebke → ابکا (l) Akciğer, ri'e.

Obrulmak → ابرلمق (l) Münhasif olmak.

Ebem kuşağı → ابم قوشاغی (l) Kavsikuzah

Et → ات (z, tr, l) Lahm, gûst. M.

Et → ات (z: et, özi) اات ، ازو و اتنى (أت) İnsanın köpek dişi (??).

Übük → ابوك (z) Hüdhûd

Et → ات (l) Bk: at, it, et.

Ötrük, ötürgü, ötürmek → اتروك، اترکو، اترک (l, tr) Ba. Ötrük vsaire.

Oturka (ga) → اترقا (غا) (z) Silsiletü'z-zahr

Ötüştür → اتشير (z: ötüştür) اتشدر (??) اتشير (???)

Etek → اتاك (l, tr, z: ااتاك) Zeyl, dâmen

Etik → اتك (ادك) (l) Ayakkabı, papuç.

Etmek → اتماك (tr, z: ötmek) اوماك () Ekmek, hubz, nân

Ecdihâ → اجدھا (z, fa: ejdiha) Ejderha. (Galat)

Ecki → جکى (z, tr, l) Keçi, ma'z

Açkı → اجخى (z) Küçükten büyüğe hitâb için tabir, ağabey.

Aca → اجي (l, tr: ackı) Amca, amm.

Er → ار (z, tr, l:) 1. Racül, merd, 2. Zevc, koca, şevher.

Erbeke → اربکه (tr: erbeke) Şalgam.

Erebine → ارابينا (z: erabne) ارابنه (l) Un, ita'am, ta'am.

Erdum → اردم (l, z) Fazilet, artam.

Erte → ارته (l, tr) 1. Yarın. 2. Sabah.

Ersek → ارسك (l) Orospi, kaca, zaniye.

Ergec → ارگچ Enenmiş teke

Erkek → اركك (l, tr) Zeker, ner.

Erek → ارك (l) İhtiyar. (Manayı aslı arabiyye.)

Eri → اري (l) Aslı yani kaba.

Erik → اريک (l, tr) İcas. Sarı erik, zerdali.

Erih → اريح (z) Zafire? Saç örgüsü.

Erin → ارين (l, tr) Alt dudak.

Ezmek → ازمك (l) Ezmek, hal ve tezvib etmek.

Ezendi → ازندى (l) Zulüm.

Eze → ازه (l: eze ازه, tr: eze ازه) Hala, peder hemşiresi.

Es → اس (l) His, duygu.

Esra→ اسرا (tr: esra 1. Zır, alt, aşağı. 2. Uzak, Ötede, esreki gün: evvelki gün.

Esirdi→ اسردی (l) **?**/**??**

Esirgemek→ ارسکا (l: esirge اسرگمک, z: esirge اسرگمک) Acıkmak, terehhüm etmek.

Esirgelemek→ اسرگلمک (l: z: esirgeledi اسیرگالادی) Keza.

Esrümek→ اسردی اسرومک (l: esrüdi اسردی, z: esirdi Sarhoş olmak.)

Esrik→ اسرک (z, l: esrik اسرک, tr: esrik Sarhoş, mest, sekran.)

Eski→ اسکی (l) Atık, köhne.

Eslık→ اسلیک (l) Selam, selement.

Esmek→ اسمک (l, z) Hubub etmek.

Esen→ اسن (l, z, tr) Salim, sahih, pür sıhhat.

Esenlemek→ استنمک (l) Veda etmek.

Esenlik→ اسانلیک (z: esenlik سیحہ, afiyet.)

Esnemek→ اسنندی (z: esnedi اسنندی, tr: esne اسننا)

İsı→ اسی (l) Sahib, is.

İsı→ اسی (l, tr) Sıcak, har.

İsimmek→ اسینمک ve

İsitmak→ اسیترمک (l)

İslik→ اسلیک (l) Hararet.

Eş→ اش (l) Refik, manend.

İş→ اش (l) Adak-ı işaret, işbu.

Işıh→ اشخ

Işık→ اشق (z, l) Ziya.

Eşek→ اشک (z: eşek ااشک, l, tr) Merkeb, hımar, hır.

Eşik→ اشک (l, tr) 'Utbe, asitane.

Eşkik→ اشکک (l) Levrek[?] ('Rame' yazarın notudur. Kelime kalemlle silnmiş üzerine bu yazılmış.)

Eşken→ اشکان (z: اشکان) Şidad, eşkere.

Eşküün→ اشکن (tr) Eşkin.

Eşmek→ اشمک (tr) Eşkin yürümek.

İsirmak→ اصرمک (z,l) Azz. M.

İsırka→ اسرقا (z, l: ısırka اسرقا, z: ısırgan اصرغان Mültekatü'l üzün, küpe.)

Eg→ اک (l) Hatır, akıl, bâl? **???**

Ekdiş→ اکدیش (tr)

Ekdiş→ اکدیش (tr) M

Eker→ اکر (z: eker ااکار Tazi, selam.

Eger→ اگر (l) Yağız at, edhem. (İger.)

Egrimek→ اگرمک (z, tr, l) Gazl etmek.

Egrek→ اکرک (z) Gazl.

Egri→ اگری (tr) Muavvec.

Eksik→ اکسیک (tr, z: eksük, اکسوك) eksik (اکسک) Nâkis.

Eksilmek→ اکسیلمک (z) Tenâkis etmek.

Ekşi→ اکشى (tr) M.

Eglemek→ اکلمک (z) İ‘vicac.

Eglenmek→ اکلنمک (z) Ta’vik

Egliк→ اگلیك (tr) Kızıllık, kızıl düzgün, kerti eglik.

Ekmeк→ اکمک (l, tr,z) Zer etmek.

Egmeк→ اکمک (l, tr) Bükmek.

Eke→ اکه (l: eke, اکا, z: eke) Mibred. ***

Eke→ اکه (l: اکا, z: آکا) Amme, hala.

Ekeci→ اکاجى (tr: ekeci) Büyüк hemşire, abla.

Egelmek→ اگھلماڭ (l: egledi)

Egemek→ اگھمەك (z: ekedi) m

Ekin→ اکن (l: ekin, اکن, tr: ekin) Zer‘

Ekin→ اکن (l: ekin, اکن, tr: ekin, turkmence: eyin این kuvvetü'z-zahr.

El→ ال (l: ال, tr: el) Yer, dest.

Elek→ الک (tr: elek, الک, z: الالک) M

Elik→ الک (tr, l: elik) Gezzal. ***

Elk?→ الک (l) altıncı, saman. **

Elkin→ الکن (l) Garip. ('İlikn' olacak.)

Elli→ اللی Hamsin.

Elenmek→ النمک (tr: El ile yoklamak.

Elemeк→ الامک (tr: Z, الامک) (الا دی)

Elir?→ البر (tr) Ester, katır.

Emc→ امج (l) El garazu'l mütekarib

Endermek→ امدرمک (l) Kalb etmek-emdirilmek. İnkilab etmek, taklib etmek.

Emcek→ امچک (l, tr: امچک) Meme.

İmretmek→ امرتمک (l) İştihâ etmek.

Emzirmek→ امزرمک (l, tr) Emdirmek.

Emgeк→ امڪ (l) Emek, sai.

Emgeklemek→ امڪلەمک (z: Sa'y etmek.

Emek→ كمانچە (l, tr: امک) Sai'

Emkenmek→ امڪنەمک (l) Sai' etmek.

Emenmek→ امنمک (l) Sai etmek, emek vermek.

En→ ان (l, z) Arz. 2. Koyun kulağının yarığı.

3. ???

Endermek→ اندرمک (l) Kalb etmek.

Endelemek→ (اندرلەمك) (l) Kabul etmemek, redd-i vaz' etmek. (Zecere, nekede)

Enr→ (انر) (l) Müddeh. (müddet???)

Enselemek→ (انسلەمك) (l) Ensesine vurmak. (Eni salladı?)

Ense→ (انسا) (l: انسه) Ense, kafa. (z: e انكسه)

Enk?→ (انك) (z) 'Arz.

Enek→ (انك) (l: انك) Haciz, had**

Enek→ (انك) (l: انك) Şikaf, had.**

Eneg→ (انگاك) (l: يك) Çene.

Enek→ (انك) (l) Tutak, intibak.

Enkidi→ (انکى) (l) Cevfu bin nakar (?)

Inkli→ (انلو) (l: enli) Ma'rûf, mefhûm.

Enklemek→ (انكلەمك) (z: enkledi) Baş eğmek, ta ta.

Enñse→ (انكسه) (tr, z: ense) Ense, kafa.

Enmek→ (انمك) (l: endi, tr: en) İnmek, nüzul etmek.

Enmek→ (انمك) (l: endi, tr:ene) Ezmek.

Enmiş→ (انمش) (l) Has.

Ini→ (اين) (l: inim , ini) Küçük birader.

Enü→ Bak: engü.

Enış→ (انيش) (l, tr: eniş)

Enik→ (انك) (z: enik) İnecek yer, konak, menzil.

Enilik→ (اكليلك) (l: enilik, tr: enlik) Bak: anlık.

Enik→ (انوك) (l: enik, z: enük) Köpek vesaire yavvrusu.

Ev→ (اب) (ايو) او (او) ev, (او) eyu, (او) Hane, beyt.

Evet→ (أوات) (l, z: evet) Naam, beli‘.

Evec→ (اوج) (z: evc) Kebeş? (Koç: niye 'kebeş'??)

Evrek→ (اورك) (l) Ördek. ('Ördek'ten galat.)

Evdaş→ (اوداش) (l, tr) Hane refiki, hemta, Zevce.

Evlendirmek→ (اولنديرمك) (z: evlendirdi) Tezvic etmek.

Evlenmek→ (اولننك) (l: evlendi) اولندي (اولندي) M

Evli→ (اولو) (l: evlü) Müteehil.

İtmek→ (آيتىق) (ayıtmak) Söylemek, demek.

Eyer→ (اير) (l: eyer, z: eyer) Eger, serc.

Eyerlemek→ (ايرلەمك) (l) Eger takmak.

Eygir→ ایکی (tr) Doru, al (at), el-ahmerü'l-müstevî.

Eyeğ→ ایک (z: eyek, l: eyeğ) Çene, hanek.

Eyl→ ایل (z: eyl) Kular, Hiram.

Eylemek→ ایلمک (l, tr: eyle gil) (کل) Etmek, amel.

Eymelenmek→ ایلممک (l) İşaret, gamz etmek.

Eynev→ اینو (l) Nazlı. Eynevlenmiş: nazlı alıştırılmış.

Eyne→ اینه (l: eyne, z: eyne farsi: eyne? den) 1. Cuma. 2. Hafta, usbu'

Eyin→ این (tr) Bak: Egin. (Zahr)

Eynelik→ اینٹلک (z: eynelik) Haftalık.

Eyu→ ایو (l) İyi, ne'yi, na'm.

Eye→ ایا (z: eya) Sahib, malik.***

Oba→ اوبارا (l) Aşiret, kabile.

Oba→ اوبارا (z) İsfidac.

Öbke→ اوپکا (z: öbke) Ced???

Übmeğ→ اوېمك (ubmak) (l: öb, z: öbdi) Somurmak, çekip yutmak.

Obrulmak???→ اوېرلمق (obrulmak) Tuhof olmak (hediye anlamında), ithaf etmek.

Obur→ اوبور (z) Gul.

Öpmeğ→ اوپماڭ (l: öb, tr: öp, öpti) Takbil, pus etmek.

Ot→ اوت (l, z, tr) Od, merare.

Ot→ اوت (l, tr: Nebat).

Ot→ اوط (l, tr: Od, ateş).

Ot?→ اوت (l: , tr: اوط Deva, ilaç).

Otak→ او طاق (l: اوطاق).

Otırka→ او ترقا (z: Silsiletü'l-zahr).

Otci→ او طاجى (l: otçi, tr: otacı, z: otacı) اطاجى Tabib.

Otruc?→ او ترۇچ (l: otruc) ا طرچ Cezire???

Öträük→ او ترۇك (l: öträük, tr: öträük) ا ترۇك Yalan, kizb, durug.

Öträukelmek→ او ترۇ كلمك (l: öträukledi) ا ترۇ كلدى Yalan söylemek.

Ötri→ او ترى (z) Şe'n (Sebeb.)

Otiştir???→ او تىشىر (z: ötüştür) ا تىشىر Mahrik.

Ötmek→ او تىمك (z: ötmek) Bak: etmek.

Ötmek→ او تىمك (z: ötmek) 1. Geçmek, tecavüz etmek. 2. Kazanmak.

Utanmak→ او تانمۇق (l: utdi) ا تندى Utanmak, ('Uyatmak' gibi.) Yenmek. 3. Ütulemek.

Otluk اتلۇق → (l: otluk) اطلق Çakmak. Zunnar. (K
eşişlerin giyisileri.)

Ötkürmek اوتکورمك → (z) Bak: öturmek.

Ötmek اوتمك → (z: ötedi) اوتادى Ödemek, ifa etmek.

Utu اطۇ → (z: utu) Galebe, zafer.

Otuz اطز (l: اوتونز → Selasun.

Utu اطۇ → (z: Cezire, ata. (ada)

Ütürgü اترکو (l: اوئرگۈ → Gaga, mînkar.

Ütürgü اترکو (l: اوئرگۈ → Denizin sethi altında ki kaya.

Oturak اوئوراق → (z) ve

Oturgu اوئورغۇ → (z) Oturak, makad.

Ötürmek اوئورمك → (l) Delmek, sakb etmek.

Ötürmek, ötkürmek اوئکورمك, اوئورمك → (z, l, tr) Öksürmek.

Öte, öteye اتايىكا (l: öteyege El ahir.

Öte اوتە → (z: öte) İlleride, imam.

Üc اوج → (l: uc ج, z: ئىچ) 1. Kenar, taraf. 2. Kuyruk.

Öc اوج → (l, z: öc) اوج 1. İntikam, sar. 2. Bahis için konulan akçe vesaire, habe.

Uc اوج → (l: uc) اوج ??? (İkinci, sonraki kuyruk dümen neferi gibi ehemmiyetsiz şahıs mı? yoksa katlama ve bükme yeri ve arası mı?)

Üc اوج → (l: üc ج, z: üç) Selase, sem.

Uca? اوجا → (l, tr: uca) Sağrı, sağrı palanı, acuz, kefel.

Ocak اوجاق → (l: اوجاق) Kânun.

Uçar اوچار → (z) yel, yükür, ???

Uçaşmak اوچاشمىق → (z: ucaçtı) Bahs etmek, bahse girmek.

Öcalmak اوچىلمك → (veya öcalamak) (veya öcalamak) Sağına, kığa vurmak.

Uçan اچان → (l: uçan, z: uçan اوچان) Kayık, zevrak. (Tair)

Uçar اوچار → (l: uçar اوچار) (l: اچار Suk, pazar, çarşı).

Uçri اوچدارى → (tr: uçdarı) Sudur-u adem

Uçrum اوچروم → (z: uçurum) (اچرم Yar, sakife.

Uçkur اوچقور → (l: uçkur اچقور) Kemeran.

Uçmak اوچمك → (l, z: uçmak) Cennet.

Uçmak اوچتى → (l: uçtı اچمك) (z: uçmak اچمك), tr: uç اچ Tayran etmek.

Üçüncü اوچونجو → (l) Salis.

Ucuz اوچوز → (z, l: اچز) Rahis.

Ucuzlamak→ (اچزلدی) ucuzladı (l: ucuzladı) او جوز لەم ق → رەھىس olmak.

Uçuk→ (اچوق) Sar' , sari. Uçugu tutu. (tr: uçuk) İhtirab, iltihab, yanma.

Uçun→ (اچن) اچن, tr: uçan (l, z: uçan) اچن, اچن → Ötri, ecel, için.

Ödetmek→ (او دى تىك) او دى تىك (l: ödetdi) Tadiye, tazmin etmek.

Ödü→ (ادو) او دو (tr: ödü) Nefes, ruh.

Ödünç→ (ادونچ) او دونچ (tr: ödünç) Karz.

Ödemek→ (او دادى) او دەمك (l: ödedi) İfa, kaza etmek.

Öden→ (او دن) Asil, necip.

Ur→ (اور) (l) Tohum, bezr.

Öre→ (اورا) (z) Boy, kamet, nasîbetü'l-kîyâm.

Urana→ (اورانا) (z) Son, meşime.

Ur→ (اور) (l: ur) Mühendis ???

Örbek→ (اور بىك) (l: örbek) Mızrak, deve örgüci püskül.

Uran?→ (اوران) (tr) Yılan,enkerek.

Ortak→ (اور تاق) (l: ortak, z: ortak) اور طاق → اور تاق (tr: ortak) Şerik. (Tuhfe-i sahibi bu lugatta mastariyet manasını vererek 'şerkte'

'مواسط' ve 'شركته' manasını tefsir ediyor ki galat olsa gerektir.)

Ortaklaşmak→ (اور تىق لا شم ق) (z: ortaklaştı) اور طاق لا شتى

Ortaklamak→ (اور تا كلام ق) (z: ortakladı) (اور طاق لادى) Şerik olma, şirket.

Ortar→ (اور طار) (z: ortar) Otak, otağ, oda.

Ortancı→ (اور طانجى) (z: ortancı) اور طانجى → Ortancı, vasat.

Örtmek→ (اور تىك) (l: öرت) (اور تىك) Gitâ.

Öretmek→ (اور تىك) (tr: ört) (اور تىك) Öğretmek.

Örtü→ (اور تۇر) (z) Gitâ.

Ortuka→ (وقۇ تو قە) (z: ortuka) okutuka (tr: kartuka) (قر طقا) kartuka Mücevvez, Herem.

Ortuk→ (اور تۇر) (l: ortuk) Örtü, gitâ.

Örtünmek→ (اور تونمك) (z: örtündü) اور تونمك → Tagattı.

Orta→ (اورتا) (l, z: orta) Vasat.

Örtemek→ (ف) (اور تەمك) (tr: orta gıl) Yakmak, tutuşturmak.

Orhal?→ (اور حەل) (l: oral) Meşum.

Ördek→ (tr: ördek) اوردك (Vezz?)
 (Tuhfe-ı sahibi sehven‘bat’ diye tarif ediyor.)

Örs→ (Kavzan) (z) Sendan.

Ortak, orta vesaire. Bak: Ortak vesaire.

Urgan→ (Kıpçakça ‘urken’)(l: urgan) اورغان
 (ارغن) Kalın ip, habl.

Uruk→ (ارق) اورووق (tr: Necaset).

Ürgeç→ (l: ergeç, z: erges) اورگچ (ارگچ)
 Bk: ürgüç.

Ürken→ (l) اورکن Urgan.

Ürkü→ (ارکو) اورکو (l: ürgü) Korkup kaçmak.

Örküç→ (z, tr: örgüç) ارکچ (arkeç) Senam.

Ürkek→ (z, tr: ürkek) Cefül.

Ürküzmek→ (ارکزدى) اورکزمك (l: ürküzdü) Tebyit.

Ürkmeğ→ (ارکمك) اورکمك (l: ürkdü) Korkup kaçmak.

Ürkütmeğ→ (ارکتى) اورکوتى (l: ürküttü, tr: ürküdü) Korkutub kaçirmak.

Urul→ (ارل) اورل (l: urul) Sendan. (‘örs’den galat olsa gerektir.)

Urluk→ (ارلغ) اورلۇق (l: urluk, tr: urlug) Tohumluk, to huma yarar hubûb.

Urlaş→ (z) Tulu ???

Orman→ (tr, z: orman) اورمان Devha, gabe.

Urmak→ (ارمك) اورمك (l: ur, urmak) اورمك (ارمك) Darp etmek.

Urmak→ (ارمك) اورمك (l: ur, urmak) Burmak veya burulmak. (Doğrusu ‘آرمق’ armak’ olsa gerektir.)

Örmek→ (ارمك) اورمك (l: ördi, ördi, tr: ör) اوردي (اردي) 1. Üflemek, nefhy etmek (**üfürmek**). 2. Örmek, ağ yapmak. 3. Seçmek, intihab etmek.

Urmak→ (ارمك) اورمك (l: urdi) Tepmek ???

Öremek→ (ارمك) اورمك (l: öredi) Bitmek, sabit olmak.

Örenmek→ (ارنمك) اورنمك (l: örendi, z: örendi) اورندى (اراندى) Öğrenmek, taalim.

Urnatmak→ veya

Örenmek→ (ارنمك) اورنمك (z: örnadi) yerlestirmek, teskin etmek?

Örenlemeğ→ (veya urunlamak) (l: örenledi, z: urunladı) اورنلايدى (ارونلايدى) Zann etmek.

Uru→ (ارو) اورو (z, l: uru) Cub, mathure-i zahire kuyusu.

Uru→ اورو (z) Hırsız, harami, (ugri lafzinin aynısı) (tr: uru) Makam, ikame. Urutırgıl: Ayakta dur.

Urutka ve uturka→ اوتورقا, اورونقا (z) Silsiletü'z-zahr.

Ürütmek→ اورونمک (z: ürütü) Örtmek.

Oruc→ اوروج (tr: oruc) Siyam, ravza.

Orospi→ اوروسپی (l: orospı) Fahıse.

Urus→ اوروش (z) Tedasüf.

Uruşmak→ اوروشمدی (z: uruşdı) Tesadüf etmek, ???

Uruk→ اوروق (z) Köpek yavrusu, enük (enik), cerv.

Örük→ اوروک (tr: örük) Yalan, kizb, ürük gibi. (Ve hiye lugatün lâ yasrifuhâ ehadun)

Örük?→ اوروک (z) Zafire???

Ürükmek→ اوركمک (z) Ürkme, korkup kaçmak, tevehhüm etmek.

Örümcek→ اورو مجک (tr, l) ve

Örümcek→ اورو مجوک (z) Ankebut, kertene.

Orunlamak→ اورونلامق (z) Bak: örünlemek.

Öz→ اوز (z, l öz, zö) 1. Nefsi, kendi, zat. 2. Zübde, kaymak, yemek köpüğü. 3. İç, asıl. 4. leben, süt.

Uz→ اوز (l: uz) Sarı (at)

Urun→ اورون (l) mekan, makam, yer, mertebe, paye.

Uz→ اوز (l: uz) Usta, mahir, hazırlık.

Uzatmak→ اوزاتدى (z: uzatdı l: uzattı) Temid etmek. 2. Vermek, tevrih etmek

Uzan→ اورس (z) 1. Örs, sindan.

Uzanmak→ اوزاندى (z: uzandı) uzatı) 1. Tetavül etmek. 2. Büyümek, boy atmak.

Özden→ اوزدان (z) Melih.

Üzdemek→ ازدمەك (l: üzdi) Teftiş etmek.

Üzre→ اوزرە (l, tr: üzre) Yer, mahal.

Uzgun→ ازغۇن (z) Azgın (ve argun)

Üzge→ ازگە (z: üzge l:tr: ezge) Gayrı, başka, ma'ada.

Üzek→ اوزاڭ (z: üzek) İyilik, öz, ağaç özü.

Uzmak→ اوزمك (l: uz ازدى uzdi z: üzdi اوزدى tr: (gil) 1. Geçmek, seyretmek , aynılmak. 2. Kat, nasf etmek, yarmak.

Evzen→ اوزن (l: evzen اوزن , z: evzen Nehir,vadi , dere.

Özen→ اوزن (l: özen اوزن , z: özen Nehir, vadi, dere.

Özet→ اوزت (l) Mevta?

Üzengi→ اوزنگى (z: üzengi اوزنگى tr: üzengi Rekb.

Üzüm→ اوزوم (l: üzüm Ineb.

Uzun→ اوزون (z,l: uzun ازون,tr: uzun Tavil, dıraz.

Uziyet→ اوزيت (tr: üziyet) شیتان ,iblis

Özyirimek→ اوزیوریمک (tr: özyirmek ازیرمك Ishale uğramak.

Üsbürlemek→ اوسبيرلمك (tr: üsbürle (gil) كل fa: üsbürden اوسبىردى Teslim etmek.

Üst→ اوست (tr: üst Yukarı ,fevk.

Üstün→ اوستن (tr: nütsü استن ,l: üstün اوستون Yukarıda, fevk.

Usmak→ اوسمق (z: ustı اوستى 1 .Urmak . Büymek, boy atmak. 3. Koparmak, sökmek ???

Uşatmak→ اوشاتمق (z: ıdtaşu اوشاندى Kırma. Yumurta vesaireler.

Uşak→ اوشاق (اشق l: اشقا Küçük,ufak.

Üşek→ اوشك (z: اوشك Astar.

Uşatmak→ اوشطى (اوشاتمق l: uşatı اوشاتى Alişmak, ünsiyet etmek.

(اوشكى اشکه (tr:eşke اوشكى → تuhfetu idrak sahibi bu kelimeyi ve ‘ötürgü’ kelimesini mınkar diye tercüme ediyorlarsa da bu dahi burada gaga demek olayub mınkar değildir.

Üşmek→ اوشتيلر (l: üştiler اوشمك → تاشىل تاشىلىر اوشتى Toplanmak, hedm etmek.

Üşendirmek→ اوشندىرمك اشندىرمك → veya İncitmek.

Üşenmek (ya usanmak)→ اوشانمق اوشنمك (z: üşendi اوشاندى meşgul olmak, şagıl?

Üşümek→ اوشۇمك (z : üşüdi اوشدو اوشۇمك →

Üşemek→ اوشىمەمك بۈرүدەت.

Üşük→ اوشوك اشڪ (z: اشڪ

Üşlemek→ اوشلادى اوشىلمك (tr : uşladı اوشلادى

Uşramak(uçramak?)→ اوجرامق اوشرامق اوچراماك?, Uğramak, tesaduf etmek.

Us→ اوص (tr , 1 : us اص , z: us اوص Akıl, hader, us azmak= bayılmak. ??

Usanmak→ اوصيانمق , Melal getirmek.

Osrak→ اوصراق , Osuruk, zarta.

Usanılmak→ اوصيانلۇق Gaflet etmek?

Usta→ اسٽار (z: ustar) Usta.

Uşlanmak→ اوصلانىق (z, l: uslandı) اصلندى

Akılınmak.

Usak→ اوصلو (z, tr: uslu) Akıl ,akıllı .

Osurmak→ اوصورىمك (z , l: ıdruso) اصردى , tr: osur (gıl) اصر

Avsun→ اوصون (z, f: efsun) افсон Efsun, rakabe.

Evsunlamak→ اوصونلۇق (l, fa) Efsunlamak, rakabe okumak.

Ot→ اوط Od, ateş, nar.

Ot→ اوٽ (tr, l: ot) Nebat, ot.

Ot→ اوٽ (z,tr ,l : ot) İlaç ,deva .

Ut→ اوٽ (z, l, tr: uyd, ut) Haya.

Utanmak (ve uyalamak)→ اوطنىق (z)

Uyanmak.

Oturni→ اوٽاۋرنى (z) Karın?

Otraş→ اوٽاش (z, l: otrac) اترىج Cezire (ada)

Otcı→ اوٽچى (l: otcı) اطچى Tabib .Bak:otacı

Otacı→ اوٽاجى (z, tr: otacı) Tabib

Otlak→ او طلاق (z, tr: kalto) Mera

Otluk→ او طلوق (z, l: otluk) Çakmak, zennar.

Oturmak→ او طرمق (z) Oturmak

Otuz→ او طوز (z, tr: Otuz , selasun.

Otuzmak→ او طوز دو (z : Hüsranda kalmak ,mahrum olmak, ziyan etmek.

Utmak→ او طمك (z: udu, tr : utgil) اطغى Geçmek, yenmek, galib gelmek, ütmek.

Utu→ او طو (l: utu) Zafer, galebe, yenme.

Otun→ او طونن (z, l: utan, tr: uden Odun, hatab.

Uğ→ او غ () Bir cins ağaç.

Ugan→ اوغان (tr : ugın :nagu) اغان Allah

Ugan→ اوغان (z) Balıkçıl. (Tuhfe tr ‘belşük’ diye tefsir ediyorsa dab u kelimeye lugat-i arabiyyede tesadüf olunmadığından doğrusu “balıkçı” demek olan ‘belşün’ olsa gerektir.)

Uğru→ او غرو :

Uğrı→ او غرى (z, l, tr: ugırı) Hırsız , sarık.

Uğrilamak→ او غريلامق (l: ugrılıdı) اغىلدى Çalmak,hırsızlık etmek .

Oğul→ او غل (z, l, tr: ogul) İbn, veled.

Oğlak→(اولاق→)(l: oglak اغلق,tr :oglak) اغلق
Keçi yavrusu.

Oğlan→(اغلان→)(l: oglan اغلان,tr : oglan) او غلان
Gulam.

kız oğlan.

Ogus→(وغس→)(z) Devat, okka.

Ogunmak→(غمق→)(l, z) Bayılmak.

Uğur→(غور→)(z) Defa, kere: bir ugurda.

Uğurt→(غورت→)(tr: ugurt اغرت Yutum (yudum), cer'a.

Ugurunlamak→(غونلامق→)(z, l: ağırlamak (Yutmak .

Oğulduk→(غولدوچ→)(z) Betarih?

Uğurlu→(غورلى→)(l: uğurlu اغورلو Mütemeyyin.

Ogumak→(غومق→)(l: oğudu او غودو Okumak.

Ok→(وق→)(z, l, tr: ok Nişan.

Okşamak→(اشدی او قشامق→)(l: okşadı Nuvazış etmek.

Oklagan→(اقلاغان→)(tr: oklagen اقلاغن)

Oklıkirpi→(وقلی کیرپی→)(z) Kunfuz.

Okumak→(وقود او قومق→)(z: okudu , l:okudı اقودو, tr: okıdı اقیدی Kıraat etmek.

Og→(اوك→)(tr, l) Hatır, bal.

Üg→(اوك→)(z) Üç yaşında kuzu (koyun)

Öğretmek→(اوكرتمك→)(z: öğreti او كرتى, l:öğretdi اوكردى, tr : öğreti اوكردى Taalim etmek.

Öğrenmek→(اوكرنمك→)(z: örgendi او كرندى, orgendi اكرندى, tr: ögrendi اكرندى Taalim etmek.

Ögerci→(اوكارجي→)(tr: Koşçu, hareket eden, rekkad

Ögercin→(اوكارجي→)(ogerci Güvercin.

Ögü→(اوكگو→)(l)Beşik ,salıncak .

Ögü→(اوكگو→)(tr) Baykuş, bum.

Öğüt→(اڳوت→)(l, tr: ögüt اڳوت Nasihat, pend.

Ökçe→(اوكچے→)(tr: ökçe اكچا)

Öğütçü→(اوكوتجو→)(z) 1. Öğütçü, tahhan. 2. Gütücü, çoban, rai‘

Öñü→(اوكو→)(tr) Gayri, özge.

Öğütlemek→(اوكوتلاي→)(z: ögutledi او كوتلاي, tr: ögütle اكتلا Nasihat vermek, tekdir etmek, terbiye etmek.

Öğütmek→(اكتدى او كرتمك→)(l: ögütidi Tahin etmek.

(Tuhfetu'z-zekiyye sahibi bu fiile "حاك" "ögütüyor" manasını veriyorsa da bu el-fazı

arabiyeyi fiil ile kullanmak istediği
anlaşılıyor)

Ögmek→ اوگمك (اڭدى) (l: öğd1 Medh etmek.

Ögmek→ اوگمك (اڭدى) (l: öğd1 Kay etmek.
(kusmak anlamindadir) (Övdürmek

Ögünd→ اوگوود (اڭ) Refik, arkadaş,
yandaş.

Ögürmek→ اوگورمك (اڭرىدى) (l: ögerdi
(Beşiği) Sallamak.

Öküz→ اوکوز (اکز) (l,tr : öküz , z :zükö)
Sevr.

Öküz→ اوکوز (اکز) (l,tr: öküz , z: Sevr, (k)
gav.

Öksürmek→ اوکسورمك (aksur) (tr: öksür

Öksüz→ اوکسوز (aksun) (tr: öksüz Yetim .

Üküş→ اوکوش (tr: öküş Çok.

Ügülmek→ اوکولمك (اكلدى) (l: ügüldi
Sallanmak, oyalandırmak.

Ögün→ اوکون (اکن) (tr: ögün Ağız, fom,
dehan.

Ökündü→ اوکوندو (l, z: ökündi (اڭدى)
Tahassür, telehhüf.

Üvegi→ اوگى (tr: ügey Üvey.

Ügeyik→ اوکييك (اکييك) (tr, z: ügeyik
kuş cinsi.

Ol→ اول (l: ol , z: ol O, huve, zat.

Ol→ اول (l: ol Gök, Asıl.

Ul→ اول (l: ul Nam , rübet, yaşlık: evvel
gecti.

Ol→ اول (l: ol Tahmin edati : ol sınıfa
(sıfat) aferin sana ?? eveel.

Ulat→ اولات (z) Fena?

Ulagurmak→ اولاغرمك (كل: ulagur Nazlanmak.

Ulak→ الاق (l, z: ulak Havuz.

Ulak→ الاق (z) Lenger, sahan, karavana
Osmanlica = bir öğün yemek.

Ulak→ الاق (l: ulak Posta, berid.

Ulaş→ الاش (l: ulaş)Yetşimek ,
mutahassıl, yol ullaştır. (yol ullaştır)
Ulaştırmak→ اولاشتىرمك (tr: ullaştır
Yetiştirme, itsal ettirme.

Ulakmak→ الاقى (z: ulaktı Raide? ,
ihtilal etmek, teferruk, düşmek.

Ulamak→ اولامق (l:idalu الدى)Bitişirmek ,
isal etmek, ullaştırmak .

Ulaldırmak→ اولادرمك (z:idalu (اولادى
 Büyümek, izam ve tekbir etmek.

Ulalmak→ اولامق→ (Lugat-ı arifeden ??)
Büyümek

(الندردى idriñalu) الاندرمق→
Yetiştirmek, isal etmek. (???)

Ulanmak (l: ulandı) اللندى,الندى→ اولانمق→
Yetişmek,kavuşmak ,itsal etmek

Olay (الى olay Irade-i tahsin: olay
olay, pepe, aferin, yaşa.

Öldürken→ اولتوركن→ (z: öltürgen)
Öldüren, katil.

Öldürmek→ اولتورمك→ (z: öltürdi)
: l, اولتردى (z: öltürdi) اولتورمك→
Öldürmek, katl etmek.

Olan (olan) اولن→ (l: olan) bak :oğlan

Olca→ اولجا , bak: ölçüe.

Ölç→ اولج→ (z) Vezn, kiyas.

Ölçek→ اولچك→ (tr: idçlö) Keyl , ratl.

(اولج اولچدى (l: ölçdi,tr : ölçdi) اولچمك→
Vezn, keyl etmek.

Evvelce (yahud) (اولچا→ (اولچا Yağma,
nehb, ganimet.

Ölçelemek (yahud) (اولجالامق→ (اولجالامق
(اولجالادى Yağma ve nehb ve garet etmek.

Ölcemek→ اولجمك→ (ya olcamak
Takdir etmek. (yoksa : ölçmek “اولجمك” mi?)

Ölçü (اولجو→ (l: olcü) اولجو→ 1. Kiyas. 2. İtibar.

(الدرمك (tr: öldürmek→ اولدورمك→
Bak:öldürmek , olşamak, olşemek ,olçamak .

Ölçemek→ اولچهمك→ (z: olşaytir Feth?

Ülüşmek→ اولشىمك→ (tr: idşlü الشدى)
Paylaşmak,mukaseme etmek .

Ülşümek, ölçümek→ اولشومك→ (z:
ölşüybeter (اولشىوبىت Zeri’ etmek, ekmek.
(Mezru’)

Olturmak→ اولطرططو (l: olturttu الطورتمق→
Oturtmak,ikad etmek

Olturgaç→ اولطورغاج→ (l: olturgaç z:
olturgaç (اولطورغاج Keres, sandalye.

Olturmak (l: olturdi الطردى→ اولطورمك→
z:olturdı , اولطورد (الطر (tr: oltur Oturmak, kuud etmek.

Ülker (l, tr: ülker اولكر→ (z: ülker الـker→
Serya. (acıklama var,,,

Olmak→ اولمق→ (الدى (l: oldı Sayruret

Ölmek→ اولدى (l: idlö الدى→ اولمك→
z : idlö ,tr : ölü (الـer) اولـer .
Vefat etmek .

Ulu (الـulu→ (l: ulu,tr : ulu,Büyük ,kebir ,
azim.

Ölü (الـoli→ (l, tr: ölü , الـolu→ Meyt ,

Ulu→ او اولس, او اولس Pay, behre, nasib.

Ulubaşkar→ اولوباشكار ?

Uluş→ اولوش (z, l: uluş) الش Pay, behre, nasib.

Uluş→ اولوش (z) Yaş, ratib, uluş buldu: islandım.

Uluk→ اولوق (l: uluk) Mizab.

Oluk (oğluk, oklık)→ اولوق (اقيق, اوغلق)

Ölüm→ اولوم (z) Mevt , vefat .

Ölümeşke→ اولوماشكا (اولومشكا) Hınab? ('Unab)

Ulumak→ اولومق (اولو مق) (l: uldu الدو Büyümek. (Kibir)

Ululamak→ اولولامق (اولو لامق) (l: uludu الدو : uludu) Ta'zim etmek.

Ulumak→ اولومق (اولو مق) (l: uludu الدى, z: uludu الودي Havlamak, köpek ve kurdun bağırması.

Ölümek→ اولومك (اولو دو) (z: ölüdü Bak: ölmek 'ölmüş'.

Öleme→ اولودى (اولمك) (l: öldi الدى, z: idülo ايدلوك Takım etmek??

Ölidi?→ اولودى (اوليمك) (l: öldi الدى, z: üdülö ايدلوك Ratib etmek, ıslanmak, nemlendirmek.

Ölitmek?→ اولينمك (الـت) (tr: ölit) ??? ettirmek.

Omac→ اوماج (z) Hedef, ???

Omca kemiği→ اومجاكميكى

Omrvav→ اومراو (z) Köprücük kemiği, ???

Umsunmak→ اومسوندى (z: umsundi ومسونمق , l: umsundi امسندي , tr: umsun امسن Arzu ve aşerme etmek.

Ummak→ اومدق (l: umdu امدى , tr, z: umdۇ (اومدى Ümid etmek

Umun→ اومون (tr: umun امون)

Umunmak→ اومونق (tr: umunmak امنمك) Ümide düşmek.

On?→ اون (l: on ان, z: on اون Rakik.

On→ اون (l, z: on Aşere, deh.

Ün→ اون (l, tr: ün ان, z: ün اون Sada, ses.

On→ اون (z) His

Unaş→ اوناش (z) Hulkum, belu'm, gırtlak.

Onat→ اوناط (z) Reşid. (Doğrusu :oñat اوگات)

Onamak→ اونامدى (l: onamdı,tr :unadı اندى) Dinlemek, itaat etmek ,razi olmak. Onamamak: Red etmek, iba eylemek, razi olmamak.

Öndemek→ اوندهمك (l: öndedi اندى , tr: öndedi اوندادى Çağırmaك ,çığırماك ,davet meket.

Onamak→ اونامق (z: onadı Temrih etmek (hayran) ??? üzerine yuvarlanmak.

Ön→ اوناڭ (l, z: ön) 1. Doğru, müstakim. 2. Sağ, yemin, raset.

Onat→ اونات (l: onat , z: onat) اوننات Reşid.

Onamak→ اونامق (l: onudi اندى İyileştirmek, dua etmek, ıslah etmek.

Önkol→ اونگقول (انقلای) Meymenet ,uğur , (sağ kol)

Onlamak→ اونگلمق (l: ondı اندى ,z : onladı انگلدى İyileşmek , ıslah eylemek,doğruluk .

→ اونگمك (l: idno اندى ,z : idno انگدی Doğruluk, yola girmek. 2. İyileşmek, geçmek, şifa bulmak.

Unmak→ اونگمك (l: undı اندى)Bakmak, gözükme.

Onurga→ اونگرغە (l: onurga انگرغە Sulb, omurga kemiği.

Öngümek→ اونگومك (z: öngüdi انگودى İyileşmek, ılkılah? (iliklah)

Öngüz→ اونگوز (z) 1. Zihin, hatıra. 2. ???

Unmak→ اونمك (l: undı اندى)Havlamak , ulamak.

Unutmak→ اونوتى (z: unutı unutı Feramuş etmek, nisyan.

Unmak→ اونمك (l: undı اندى , z:unlamış انكلمش Uymak, mucevvef etmek.

Uvanmak→ اووناق (z: ıdano اوندى) Ufalamak,yaralamak.

Övmek→ اوودو (l: övdü اوود Öğünmek .

Övüt→ اوووت (z) Bak: Ögüüt.

Uvud→ اووود (z) Bak: ogur.

Avurt?→ اوورت (z)Durak kenarı ,avurt .

Ovlak→ اوولق (l: ovlak Oğlak .

Uvugan (uvurgan)→ اوورغان,اووغان (z) Hırsız.

Övün→ اوون (z) Ari, nahıl.

Öy→ ايۋى (z: öy, vö üyüö اويي Ev ,hane .

Oy→ اوى (tr: oy اى Demir kırı (at)?

Uya→ اويا (l: uya اويي , z: uya Yuva, ??(t.zekiyede u ile yazılmış)

Uyatmak→ اوياتى (l:itayu اوياتمىق (tr : uyat اويت:

Uyarmak→ اوپار (tr: uyar Uyarmak, ikaz etmek.

Uyathık→ اوياطلىق (z) Nekise, ar.

Uyat→ اويات (z: lugat-i atiyeden,l : uyad, uyat اط, ايط , اويد (Haya ,ar .

Uyalcak→ اویالجاق (z) Utangaç , ???

Uyalmak→ اویالدى (z: uyaldı l : uyalı) Utanmak.

Uyandırmak→ اویاندیرمک (l: uyandırdı) İkaz etmek .

Uyanmak→ اویانمک (z: uyandı , uyanık) ایاندی (ایدنایو) idnayu : uyan İntibah.

Uyanık→ اویانق (l: uyanık z : uyanık) اویانق Müteyekkiz .

Oyrı→ اوبرو (l) Vadi.

Üyez→ اویاز (z: uyaz , tr: uyaz l: uyaz) ایاز Sivrisinek, namus, ???, tatarcık.

Uygan→ اویغان (z) ???

Uygan→ اویغان (l: uygan) Tabi .

Uyku→ اویقو (z,tr,l : uyku) Hevab .

Eyeg→ اویگو , ایاک (tr: eyeg, eyegü) اویگو , اویک Eyi, zil'

Uykusra→ اویوقصر (z)

Uyuklama, nia's.

Öyke→ اویگە (اویگە) Akciğer.

Öxygen→ اویگن (اوین) (l,tr : uyar, öxygen) ایار, اویگان Dizgin, licam.

Öxygenlemek→ اویگنلەمك (اوینلەمك) (l: uyanlamak) اویانلامق (Dizgin takmak.

Öye→ اویگە (z: öye) اویگە tr: eyge Akciğer, rah

Öylen→ اویلن (tr: öylen) ایلان

Öylendirmek→ اویلندىرمەك (z: öylendirdi) Evlendirmek, tezevvük etmek.

Öylenmek→ اویلنەمك (z: öylendirdi) اویلنەمك Evlenmek, tezevvük etmek.

Oymak→ ايماق (z, l, tr) Tabi' olmak, ??? Muvafik gelmek, tevafuk etmek.

Uymak→ اويدى (z, l: uydı) Tabi olmak, mutaveat etmek, muvafak gelmek, tevefak etmek.

Oynas→ اویناش (z,l : oynas) اویناش Maşuk, dildar.

Oynamak→ اوینامق (z: oynadı , l: oynadı) اوینادى اوینامق (ايندا , ايندى , ايننا) La 'b etmek.

Oyub→ اویوب (z)

Oyu→ اویو (z)

Öyütlemek→ اویوتلەمك (z: öyütlədi) اویوتلەمك 1. Nasihat vermek. 2. Tekdir ve tebrid etmek. (ögütlemek)

Öyütlı→ اویوتلى (z) Nasihat veren, nasih, öğütçi.

Uyutmak اويوتمق→ (z: uyutdı, tr: او يوطى 1. Uykuya yatırmak. (süti). Tutтурماك, yoğurt etmek.

Uyushak اويوسلى→ (z: ılsuyu) او يو سحق→ Sökmek, ??? (usmak)

Üyüş اويوش→ (z) ??? (uyşmak)

Oyuk او يوق→ (z) Mukadder? ??? oyulmuş?

Uyuk او يوق→ (tr) Uyku.

Yuksırmak او بوصرامق→ (z) 1. Uyuklamak, ???. 2. Uyur gibi olmak, tenavüm .

Uyuklamak او بوقلامق→ (tr) Uyumak ,nam.

Uyumak او بومق→ (z, l: uyudu, tr: او بىدى 1. Uykuya varmak, nam. 2. Uyuşmak.

Öyük او يوك→ (l: öyük 1. Tepe, 2 .yük, haml, (Bu ikinci manası yalnız tercümanide olup ‘yük’ dür, galat olsa da melhuzdur.)

Oyun او بيون→ (l: oyun La'b, bazıca.

Uyımak او بيمق→ (tr: uyı Bak: uyumak.

İçkeri ايجكارى→ (z: içkeri, dahil

İçki ايشكا→ (z: işçi, işka) ايشكى (ايجكه) ايجكى→ Keçi, maiz ,ışka moynuzu ? = Keçi boynuzu.

Ibar ايبار→ (z, l: ıbar Misk , anber.

İp ايب→ (l: ib Habel.

İt ايت→ (z, l, tr: it ات Köpek, kelb.

İt balığı ايت باليغى→ (z) Kelb-i ma'

İtmek ايتايردى→ (z: itti, ايتى itayırdı Defi itmek. Posser (yazarın notu)

İtmek ايتmek→ (z: itti) Elemek ,kılmak .

İtük ايتوك→ (tr: itük ايتوك):

İtik ادك اتيك→ (z, l: idik, itik Ayakkabı , pabuç, çizme, huf.

İçirmek اچيرمك→ (z: idriçi اچير Nuş ittirmek.

İçmek اچمك→ (l: içti, ايجتى tr: iç اج Nuş eylemek.

İcton اچطن ايجطون→ Çamaşır.

İçki ايجاكى→ (z: içagi Tabip ,hekim .

İçlik اچليك ايجليلك→ Astar.

İdi ايدى→ (l: idi ايدى Sahip, malik.

İtmek ايتدى→ (z: itdi ايتدى Göndermek.

İdi ايدى→ (l: idi ايدى 1. Kan. 2.Götür,

İdibermek ايدىبردى→ (z: idiberdi ايدىبرمك Bölmek, katl .

İr اير→ (z)Er ,erken .

Irak ايراق→ (z) Irmak, nehir.(ırmak gibi)

Iramak ايرامق→ (l: ıra Bak: ırgamak.

Irte→ ايرته (z: irte l: irta) 1. Sabah.
2.Yarın.

Irdem→ ايردام (z: irdem) Fazilet, xertas, iredem-i iyes?=sahib-i fazilet

Irden→ ايردن (l: irden) Harman yeri, harman konup daha doğulmemiş demetler, beyder.

Irşik→ ايرشيق (z)Semin .

Irgak→ ايرغاق (l: kagri) ???, ufak çengel ve buna takılmağa mahsususdirler veya başından kulak?

Ir→ اير (l: ir) Gina, teganni.

(ارغدى ايرغامق→ (l: irgağı , irgamak) ايرغادى , Sallamak, direnmek, hezze, (‘ıramak’ dahi derlerdi)

Irgan→ ايرغان (z)Kilim??

Irganlamak→ ايرانلامق (z) (kılıç vesaireye) Çengele takılmak.

Irganmak→ ايرغانمق (z)Sallamak ,titremek .

Irkil→ ايرقيل (z)Uğursuz ,şovam ,şom .

Irlik→ ايريك (l: irlik) Toplamak, cem’.

Irkek→ ايركاك (z: irkek) Bak: erkek.

Irkelemek→ ايركلمك (l: irkeledi) اركلدى Toplanmak,yapışmak , ictima.

(ارکدى ارك (l: irk, irkedi يركمك→ 1.Yetişmek, idrak. 2. Toplamak, yapışmak, cem itmek.

Irlemek→ ايرلمق (l: irl) (ايرلمق) Alçalmak, zillete düşmek.

Irkenci→ ايركانجي (z: icnekri) ???

Irmak→ ايرماق (z, l: ırmak) Nehir .

(لارا :ırla ارلاي (l: ıdalrı tr ايرلامق→ (ايرلامق Teganni itmek.

Irme→ ايرمك (tr: ir ا ir (kl)) 1. Yetişmek, ermek. 2. Sormak, sual itemk.

Irindi→ ايرندي (z) Seyl (sel) yeri.

(ايرندي (z: irendi (ايرننك) ايرنمك→ Kurna?? (Bildigimiz mana midir?)

Irı→ ايرى (tr : iri ا ir (irk) [ايرى→] Kaba, sert, karin, haşin.

Irışmek→ ايريشتى (z: irıştı ايريشمك→ Yetişmek, lahik olmak.

Irık→ ايريك (z)1 .Erik .2 .Bak :Irı .

Irıkmek→ ايريكى (z: iriki Aşmak, nazaka.

Irıkince→ ايريكينجه (z: irkince ايريكينجا Mühlet?

Irımcık→ ايريمجك (z: irimcek ايريمچك Kaynarken kesilmiş süt.

İrin→ (z, l: irin) ارلن Kayh, cerahat.

İrin→ (z, l: irin) ارلن Alt dudak.

Irincek→ (z: irincek) ایرینچک Tenbel , keslan.

İrinmek→ (irindi) ایرینمک Tenbellilik itmek, tenbel olmak, teksel. (*Aslı ‘kesel’*)

İz→ (z,l) ایز .

Izdemek→ (izdedi) ایزدماک tr: izde Aramak, teftiş itmek, izini takib itmek.

(Kullanılan ‘istemek’ bilge bundan galattır)

İzlik→ (l, tr: izlik) ازلک Ayak kabı.

İs→ (sahibe) صاحبہ Sahib , malik, ehl, zev.

İskirlemek→ ایسکیرلماک (z) Azar etmek, atmak.

Ismarlamak→ ایسمارلامق (l: ismarladı) اسمرلدى Tevdi‘ etmek, sipariş itmek. Isı, ısılık, istihak, vesaire .

Bak: ısı vesaire.

İslık→ (islik) اسلک Selam, selamet, (doğrusu ‘esenik’ olsa gerek)

Isırğa→ (isırğa) اسیرغا Bak: Isırka.

İş→ (z, l, tr) Şagl, kar.

İşkun→ (ışkun) ایشکون ???

İşkun→ ایشکون (z) Kıfılçım, serare.

İşkik→ ایشکیک (ışkik) Kürek ???

İşkindi→ ایشندی (z) Kaçub kurtulma , siklet.

İşnig yılı→ (ışığ yıl) ایشنیغ بیل Geçen sene(doğrusu ‘اشنی بیل’ olsa gerektir.)

İşletmek→ ایشلتماک (ışla) (tr: işle) m.

İşlemek→ ایشلمک (ışla) (tr: işe) m.

İşitirmek→ ایشیتیرماک (ışitirdi) اشتى دى Duyurmak,isma itmek .

İşitmek→ ایشیتماک (ışitti) اشتى Duymak , istima itmek.

İşnih→ ایشینح (z: hinşı) اشنج v .

İşık→ ایشیق (z,l : kişi) اشق v .

İşık→ ایشیک (ışık) Bak: ışık, ışih, ışık.

İsramak→ ایصرامق (Ucuz kesmek(nak?vesaire)kesmek .

İsırak→ ایصیراق (isırka) Küpe.

İsirmak→ ایصیرمق (az, ısrı) اصرمک .

İg→ ایغ (ıg) Budağın üzeriki kılçık .

Iglatmak→ ایغلاتمق (ıglatti) اغلطنى Ağlatmak.

Iglamak→ ایغلام (ıglamak) ایغلادى (tr: igla) Ağlamak.

Iglanmak→ اغلندي (z: ıglandı) ایغلانمک
Ayıldı, sıha.

İgnamak→ اعن (ف) [اینگنامق] (z: ignagıl) ایغنانمک
(Çera) Tozda yuvarlanmak.

İk→ ایق (z) Arkanın yukarısı, iki omuz arası, atın arasında ki yelesi, çark. (‘kapka’ dahi derlerdi)

İkşimak (yahud ikişmak)→ ایقشیمک, ایقشیمک
(l: (kapu vesaire) Bağlama , sıra'1 bab.) افشدی

İk→ ایك (l: ik, z : ik) ایك ???

İk→ ایك (l: ik) Hastalık, maraz, dai.

İkiçi (ایکشی) (z: ikişi) دیشی keçi, ma‘z.

İgrenmek→ ایکرنمک (aylanme) (z: iğrendi) Bak : kİrenme.

İksi→ ایکشی (z: ikşi, ikçi) ایکشی 1. Ekşi, hamiz. 2. Ekşi süt.

İkinci (اکینچی) (z: ikinci) ایکینچی Sani, düvüm

İkindi (اکنڈی) (z, l: ikindi) ایکنڈی Asr.

İgne [اینه] (l: ine, z: iğne) ایکنہ اینا İbre.

İki→ اکى (l: iki) Esnin.

İki bila→ ایکىبیلا (l) İki yüzlü, iki tarafı keskin kaleüm.

İki bozat→ ایکىبوزات (z: iki boz at) اکىبزاط (l: iki boz at galat) اکىبوزات

İkiz→ ایکیز (z) Tevem .

İkif→ ایکیف (z) Levh . (bağış)

İkin→ ایکین (z) Ekin, zer'i

İki yıllık tay→ ایکیيلی طای (l: iki yılı at) اکیيلی طای (Cez 'i, iki yaşında at .

İl→ ایل (z, l : il ,tr : il ,dest ,el . 2 . Halk,insane ?,ahali . 3.Memleket ,ülke , devlet.4 . Sulh, barış .

İlan→ ایلان (z) Yilan , su‘ban

İylanmış (aylanmış) (پالینمش) ایلانمش (z) Boğazlanmış,mezbuh ???

Iylangıç→ ایلانکیش (z: ıylangış) ایلاندغج Yengeç, seratan.

İltişmek→ ایلتاشتی (z: itşitli) ایلتاشمک Teşebbüüs.

İletmek→ ایلتئمک (z: ilitti) ایلتئمک Götürmek , nakl etmek.

İlti (ایلتی) (tr: ilti ,kaynın zevcesi.

İlcı→ ایلچی (z, l) Sulh memuru, sefir, resul.

İlcayımak? (ایلشایتی) (l: ilşayıti) ایلچایمک El urmak,başlamak ,girişmek , ???

Ilçige (ایلشیکه) (ya) ilşığa (ایلشیکه) ایلچیکه Yüksek,refi ' ,ali .

İlersik→ (z: ilersik) ايلرسك→ ايلرسك Teke, erkek keçi.

İyleşmek→ (z: iyleş) ايلشمك→ ايلشمك Musaliha etmek, ba rıṣ.

İlk→ (z) Birinci, evvel.

İlgeri→ (z, tr: ىلەرى) ايلكرى→ İleri, imam.

İlgevür→ (z: ilgevür) ايلکوور→ ايلکوور Ref , raf??? (sergen)

İlgün→ (z,l: ilgün) ايلگون→ الكن Halk, alem.

İlgü→ (z: ilgü) ايلگو→ الكن Malum yer mi?, nişan, hedef?

İlgi→ (z: ilgi) ايلكى→ الكن Havan ,haven .

İlgik→ (z, l: ilik) ايلكىك→ ايلك ilik, ilgelik) İlik, urve.

İlgin→ (z: ilgin) ايلكين→ الكن 1. Yabancı, garib, ecnebi. 2. Yıldırım, saika .

İlgen→ (z: ilagen) ايلگان→ ايلگن Yapıcı, fa‘al.

Eylemek→ (z: eyledi) ايلمك→ ايلمك 1. Eylemek, yapmak, kılmak. 2. Çevirmek, döndürmek. 3. İtmek, def' etmek.

Elenmek→ (tr) El ile yoklamak.

İli→ (tr: ili) الى→ ايلى İyilik , ili = iyilik su.

İyilik→ (z) Ar, ayıb.

İyikleme→ (z: iyilikledi) ايليكلادى→ ايليلمك Ayıplamak, ta'yib etmek.

İlikli→ (z) Ayıblı, muayyeb.

İlmik→ (z: ildi) ايلميڭ→ الدى Asmak, takılmak alıştırmak.

İlingin?→ (z, fa: lenger) Liman, mersa,mersu.

İlinmek?→ (z: ilindi) ايلينمك→ اللدى 1. Asılmak, takılmak , alıştırmak. 2. Temayyül etmek. 3. İlişmek, tereddud ve şübhе etmek.

İm→ (z) Şalvar, don, işim(iş+im) ince şalvar, şalvar paçası, tozlık.

İmcik→ (z: imcek) ايمجاك→ ايمجاك Meme ,sedi .

İmdi→ (z, l, tr: imdi) ايمدى→ ايمدى Simdi, el an.

İmrenmek→ (z: imrendi) ايمرنمك→ ايمرنمك İştihā etmek.

İmzirmek→ (z: imzirdi) ايمزيرمك→ ايمزيرمك Bak: emzirmek.

İmzirici→ (z) Süt nine, murzi.

İmlemek→ (z: imledi) ايلملەك→ ايلملەك Bir tarafa çekilib rahat durmak isteği.

İmlemek?→ (z: imledi) ايلملەك→ ايلملەك İşaret ve gamz etmek: gözü birle imledi. (Bu iki

lugatın harekeleri ??? bulunmadığı için
meşkuktur.)(şüpheli)

İn→ این (l,z,tr : in)1 .Mağra , kehf, in
içinde bulunan hayvan yuvası demek, hacer.

İnak→ ایناک (z,tr)Mutemed, hasıl, muhrem,
emin.

İnam→ اینام (l) Mutemed, emin.

İnanmak→ اینانمک (z: idnani) انندی : l , ایناندی (z: idnani) inandı) İman getirmek, itikad etmek .

İnci→ اینجو (z,l) Dur ,lu 'lu.

İncir (z, tr: اینجیر→ Tin.

İcikirmak→ ایچیرقیرمک (z, l: incikirdı
(اینچر دی)Hıçkirmak .

İndirmek→ ایندیرمک (z,l : indirdi)
Tenezzil etmek.

İyner (yoksa ayiner mi??)→ اینر (l: renyi) Müddet. (Zaman mı ?? yoksa ‘cerahet’ yani
'irin' mi? Bu yüzden galat olması da
melhuzdur)

İnek→ اینک (l: inek,tr : inek,z : inek
(ایناکBakara .

İngen (z: ingen) اینگن→ Dişi deve, naka.

İnilmek→ اینلادی (l: idelni) ایکلمک
(اینگلادی) İniş etmek.

İnmek→ اینمک (z: idni , l: indi) ایندی
Nuzul etmek.

İyne→ اینه (z:iyne , l: ine) انا

İniş→ اینش (z,l: iniş) انش Nuzul.

İncitmek→ اینجیتیمک (z: incitti) اینجیتیمک ???

İv→ ایو (tr) Ev, hane. (اویی ' gibi)

İvdaş→ ایوداش (l, tr: evdaş Hemhane,
zevce.

İvmek→ ایومک (l,tr : evdi) اوڈی Koşmak ,
acele etmek.

İya→ ایا (z: iya) Sahib ,malik . (ایه ,)

İyar→ ایيار (z: reyi) Eger,eger ,serc?

İyarmak→ اییارمک (z) Uymak, tabi‘ olmak.

İyaz (z) اییاز→(اویز) Sivrisinek, cibin

İrmek→ اییرمک (z) Eğitmek, gazel.

İrik→ اییریک (z) İbar, gazl.

İyskemek?→ اییسکمک (z) Koklamak, şemmm.

İyiklemek?→ اییکلمک (z) Ayıblamak.

İyilemek→ اییلمک (z) Eglemek,meyl etmek.

Baba→ بابا (l: baba) (Çocuklar lisansında)
Ata, peder, eb.

Babas (z: babas) باباس→ 1. Kasıs, keşiş,
rahip. 2. Alim, okumuş.

Bayit batmak→(z) باید باصمق→ Yardım ve hayır etmek.

Bapuç→(l: babıç,f : babus) بابوس بیچ→ Ayak kabı.

Batmak→(l: battı ,z : battı بطي, بُتى) باتمۇق→ باتمۇق باتمۇق→ (f) Gats , dalmak (talmak), gurub etmek.

Batak→(l: batuk ,z : batık, batuk باتاق بتوق) باتاق بتوق بطق Suya dalan bir nevi kuş,gıtas .

Batırmak→(l: idrutab) بطوردى باترمۇق→ Gatsettirmek.

Bac→(f)Resm ,gümruk vergisi .

Bacanak→(l: بجنق) Baldızın zevcesi.(Sahib-i eserde lafzin aslinı anlamadığını beyan ediyor, Türkiyyü'l asl ise bacı'dan müştak olmak muhtemeldir.)

Baca→(l: baca بجا,z : baca ناجه) رۇشىن .

Bahçe→(l: bahçe بخچه) Hadika.

Bar→(z, l: bar بىر) Mevcud, var.

Bar→(z) بار

Barabar→(z,f برابى: baraber) Beraber, me'an, müsaraga.

Baraza→(z, f: firuze) Yakut.

Bartılmak→(l: bartıldı بارتىلمۇق→ بارتىلىدۇ) بارتىلمۇق→ Urmak,ödemek , ezmek veya kırmak.

Barça→(l: barça بارچە) Heb, bütün, külli.

Bardak→(z,l ,tr : bardak Göz, desti.

Bars→(z,tr بىرس: bars ,l : bars بارس→ farsda:pars .

Barış→(z) Sulh, mesaliha.

Barışmak→(tr: barış بارش Mesaliha بارىشمۇق→ etmek.

Barla→(z) Kelb zagara, zagar.

Barlı→(l: barlı بارلى Varlı, darınlı, zengin.

Başa→(z: başa باشا m , ‘sakırd’ diye tercümesi galattır.

Barmak→(z, l, tr: barmak بارماق Parmak, usb' , -(z) Evelli parmak, son parmak, orta parmak, arsız parmak, ciplak.

Barmak→(l: bardı باردى bargıl (غل) Varmak, gitmek.

Barmasuluk→(l: بارماصولق barmasuluk) بارماصولق بارماصولق ???

Baz→(l)Sulh !

Bazar→(l: bazar بازار بىزىز Pazar, suk.

Bazarh→(z) Altun veya yazı بازارى بازىرلى

Bazargan→ بازگان (z, tr, fa) Tacir.

Bazık→ (l) بازق (l) Müteazim, mütekbbir, ???

Bazlaşmak→ (l: bazlaştı) باز لاشمك (بازلاشتى) بزلشطى
Müsaliha etmek, barışmak.

Bazmak→ (بزمك) (ya) بازمق (l: bezdi, fa: ezeb, بزه den menkul) Tezyin etmek.

Bazu→ (l) بازو (l) Oklağı.

Bazmak→ (بازدى) بازمق (z: bazdı) Tamace etmek.

Bazva→ (بزوا) بازوه (l: bazva) İsfidac, istoc.

Bazok→ (بازوق) (l: bazok) Mülehhem, tiknaz. (Yoksa bezli yani urul mı)

Bazır→ (l) بازير (l) Bezir, sisam (susuam) yağı.

Bas (pas)→ (باسلندى) باس (z: baslandı) bas) Pas ,jenk .

Basa→ (بسا باسه) باسا (l: basa) Diğer, zira, daha, bir de, keza.

Basağı→ (بصغى) (باصاغى) (l: basağı) Sonraki, basağı gün. Yarın değil öbür gün, bade'l gayr.

Baslanmak(paslanmak)→ (بسلانمق) (z, l: baslandı) (بصلنى) Pas tutmak.

Basvan→ (بسوان) باسوان (l: basvan, fa : basban) Muhafiz ,bekçi .

Baş→ باش (l,z ,tr)Reis , ser

Başarmak→ (بشارمق) (l: başardı) باشارمق (بشاردمق) Yitirmek,itmam ve eklam etmek, başa çıkarmak.

Başak→ (بشق) باشقاق (Sünbü'l.

Başkarmak→ (باشقاردمق) باشقارمق (بشقارد) (باشقاردمق) (بشقاردمق) باشقاردمق (بشقاردمق) Becermek , tedbir etmek.

Başkarmak→ (باشقارلى) باشقارلى (z) Becerilmek, tebdir etmek.

Başka→ (باشققا) باشققا (z: başka) Gayri, diğer, öteki.

Başdak→ (باشداق) باشداق (tr) 1. Ailesi olmayan, kendi başına olan. 2. Mücerred, bekar.

Başlamak→ (بشنلى) باشلامق (z, l, tr: başladı) 1. Bed itmek, mübaderet etmek. 2. Başa vurmak, başı yaralamak. (İdrak-i sahibi de baş lugatına manası da ‘vermek’ dahi tefsir ediyor.)

Başlık→ (بشق) باشق (l: başlık) Riyaset, hükümet.

Başman→ (باشمان) باشمان (z, l: başman) (بشمق) Ayakkabı, pabuç, zermuze (z)

Pas ve paslanmak→ (بلسانمق ve باس) باس (z: bas) (بص ز: bas) Bak: pas, paslanmak.

Basırmak→ (باصرمق) (basırdı l:) باصردمق (باصرمق) Bastırmak,ezmek , ayak altına almak.

Basruk→(بصروف) (l: basruk Kabus, ağrılkik.

Basan→(بصن) (l: basan Köpek, kelb.(kurdun bas bağırması için tr:

Basmak→(باصمك) (z: bastı l: bastı Ayak kırmak, çiğemek, ayak altına almak, yatırmak, düşürmek, basmak.

Baskic→(باصقیج) (z) Başmak, ayak kabı.

Batmak, batak vesaire : bak: batmak
vesaire→باتمق, بطاق, باطمك→.

Batman→(بطمان) (z, l: batman, tr:
batman)Men.

Bağ→(باڠ) (l, tr) Bend, rabita.

Bağ→(باڠ) (l, tr, fa)Bağçe, kürüm.

Bağan→(باڳا) (z) Kurbağa, dífda.

Bağana→(باغانان) (z) Çatal, ??

Bağcı→(باڳجي) (l)

Bağdaş olturnak→(باڻاش او لطورمك) (z)
daşBağ kurmak.

Bağdaşlı→(باڻاشلى) (z) Basamaklı, derceli

Bağır→(بغر) (z, tr: bağır l: bağır 1.
Karaciğer, gebe. 2. Bakır. (l)

Bağırdak→(بغرداق) (tr: bağırdak) (z)
Merid, Keyifsiz.

Bağırsagan→(باگرڻڻغان) (l: bağırsağan
(بغرصعن Debreن yıldızı, necmu's-sabit.

Bağırsak→(باگرڻاڪ) (l: bağırsak, tr:
bağırsak) باگرڻاڪ

Bağışlamak→(باگشلادى) (l: bağışladı, tr:
başıla) Bahş ve hibe etmek.

Bağlamak→(باگلامق) (tr, z, l: bağladı
Bend ve rabt etmek.

Bağnak→(باڠنڪ) (l: bağnak Hızlı
yağmur, sağanak, şe'yub.

Bakan→(باڳان) (z) Basir.

Bakçe→(باچه) (z: bakça Bostan.

Bakmak→(باڳى, باقتى) (z: baktı, bakdı
baktı, tr: bak (بق, باقطى Nazar etmek, görmek.

Bakurdak→(باڳوڌاڪ) (l: bakurdak)
Hulkum, gırtlak.

Baka kalmak→(باڳاڪلماڪ) (z: bakakaldı
Mebhut olmak.

Bakır→(بقير) (z, tr: bakır l: bakır 1.
bakır. 2. Nühhas.

Bakırıcı→(باقيرجي) (z) Nühhas.

Bakla→(باڳلا) (tr) Bakla.

Bakırgeli→(باقيركالى) (z) Havan.

Bakısmak→ (بقيصتى باقىصمىق→) (l: bakısti Tevf etmek.

Bağlı→ (بىگلى باگلى) bayılı , baylanmış Kilidli, makful, bağlı.

Bal→ (l, z, tr) Asel.

Bala→ (z, tr) Yavru, peçe, ferh

Balalamak→ (بالالامق) Yavrulamak, ifrah.

Balavuz→ (بلووص بالاوزز) (z, l: balavuz Bal mumu, şem‘ hitam.

Balaban→ (بالبان بالبان) (z: balaban, tr: balban Atmaca, safer.

Balbıraymak→ (بالبيرايقم) (ya balçıraymak) Taassus almak, geri atmak.

Balçık→ (بالچق بالچق) (l: balçık, tr: balçık z: baltık) (باتلېق Tin.

Balçıklamak→ (بالچقلامق) (l: balçıklamak (باچقلامق) Balçık tr: başçıklamak sürmek.

Balşıraymak?→ (بالشیرايقم) (z) Bak: balçıraymak.

Balta→ (بالطا بالطا) (l: balta, z: balta Fas, teber.

Baldır→ (بليطير بادير) (l, tr: baltır Sak.

Baldıran→ (بلدرن باليران) (l: baldıran Bir nevi nebat.

Balkan→ (بلقان بالقان) (l: balkan Cebeli't-türk.

Balut→ (شامبلوط بالوط) (tr: Kestane ağacı.

Baltacık→ (بلطچق بالطەجق) (l: baltacık Mitraka.

Balık→ (بلق باليق) (z, tr: balık l: balık Semek, mahi, balık yemeği ,bori, kefal balığı.

Balıkmak→ (بلقدى باليقمق) (l: balıkdı Parlamat, lemu‘ etmek

Panbuk→ (بنبوق پانبوق) (z: panbuk Kutn, kutun, penbe.

Bav→ (باو) Ankebut.

Bav→ (باو باو) (z: bav) (bağ: bağ, düğüm, ukde.

Bavur→ (باور) Kara ciğer, ciğer.

Bahane→ (باهانه) (z, fa) Bahane eyledi, ??, özür beyan etmek.

Banlaşmak→ (بانلاشمق) (z: banlaşkil (كل) (banlaş Müsaliha etmek, barışmak.

Bay→ (بای) (l, z, tr) Zengin, gani, sai‘d.

Bayak→ (بایاق) (z) 1. Demin. 2. Birazdan.

Bayağı→ (بياغى باياغى) (tr: bayağı (بياغى) ????. galat olsa gerktir.)

Bayam→ (بیام) (z, tr: beyam Badem, levz.

Bayram→ 'Iyd.

Bayramlamak→(z) باير ملامق→(z: bayramladı
(بايراملادى) Bayram etmek.

Bayganbar→(z) Resul. (Fa:
beyganber بیغانبر gulattır.)

Baykuş→(z) بايقوش→???

Baylamak→(z) بايلامق→(z) Bağlamak, rabt
etmek.

Baylağış→(z) بايلا غيش→Bağlamış, bağlamak,
kilitli.

Baylavuc→(z) بايلو ج (tava)

Baymak→(z) بايماق→Çıkık kıçı.

Bayımk→(l: baydı) بايدى Müstağni .
(zengin olmak?)

Bayılı→(z) بايلى Bağlı, kiliti, makfur.

Bebek→(z: bebek بېبەك Ana'l-ayn,
nazırı'�-ayn.

Bebecik→(l: bebecik بېبەچك Nazırı'�-
ayn bebekcik.

Bebi (yoksa ‘bebi’ veya ‘beybi’ mi?)→
(l) بىي Büyüük hemşire, abla.

Becek→(l: becek باجاك)

Beter→(l) ???, batıl, heder. ???

Beçel→(l) بچل Ename ve hayranda müzmin
hastalık.

(Zemen ?) →(???????)

Peçe→(l: bece بچه Kadının yüz örtüsü,
burku.

Bir ve saire→Bak: bir ve saire.

Bertük→(l: bertük برتك Kırık ve sakat
uzuv.

Bertünmek→(l: bertündi برتنىمك (Bir
uzvun) Sakat olmak .

Bercin→(l) برجن Bir cins ipek kumaş, dibac.

Bercimek→(z: bercimek بارجىماك Mercimek, ades.

Berk→(l, tr: berk بارك Pek, kavi, şedid.

Berkmek→(l, z) بركمك Pekişmek,
koyulaşmak.

Berkişmek→(l, tr: berkiş برکشمك ???,
koyulaştırmak.

Berken→(z: berkan بركان Verme, ita
etme.

Bermek→(l, z, tr) برملك Vermek, ita etmek.

Bez→(l, z: baz باز Gude, bez.

Biz→(l) بز Nahn, biz.

Bezmek→(بازدی) (l: bez, z: bezdi بزمهک) بازدی etmek.
Berra (bezje) etmek.

Bezek→(ل) Zıb.

Bezenmek→(بازاندی) (l, tr, z: bezendi بزنمهک) بازاندی etmek.
Donatmak, tezyin etmek.

Bezemek→(بزدمک) (l, tr: bezedi بزدمک) بازدمک etmek.
Donatmak, tezyin etmek.

Bes→(س) (ل) Terbiye, yetiştirmek.

Bes→(ل) **Edat-ı Talib?** (Aceba farside mahzuz olan ‘pes’ mi?)

Besera→(tr:besra) (بسراء)

Besrek→(بسرک) (ل: بسرک z: بسرک) (ل) **İki örgüçlü horasan devesi.**

Beslemek→(بسلمک) (ل, z: besledi باسلادی) (ل) Terbiye etmek.

Beslenmek→(بسلنمهک) (ل) Terbiye olunmak, Yetiştirmek.

Bisu→(بسی) (ل) Terbiye, yetiştirmek.

Beş→(ل) Hamse, penç.

Beşi→(بشی) (ل) Türklerce maruf bir tür pide.

Beşe→(بیش) (ل: beşe, fa: biş باشها) (ل: beşه) San‘at, marifet.

Beşkar→(باشکار) (ل: başkar, fa: bişkar باشکار) (ل: بشهکار) San‘atkar, ??

Beşik→(بشقیک) (l: beşik, z: bacik باچیک) باشکار etmek.
Mehd .

Bek→(بک) (tr, l) Pek, kavi, metin.

Beg→(بگ) (l, tr) Beg, amir.

Beğlerbeken→(بکلربکن) (z: bana Kadınlara mahsus mahza.

Beklemek→(بلکلمک) (l) Muhafza etmek, hirs, pas.

Bekmes→(بکماس) (z: bekmes باکماس)

Bekmeş→(بکمش) (tr) Yağ.

Bekmek→(بکمک) (l) Sağlamlamak, takviye olunmak.

Beğenmek→(باکندی) (ل: beğendi بگندمک)

Beginmek→(بکیتمک) (l: bekti بکتی) Sağlamlamak, takdir itmek.

Bekis→(بکیس) (ل: bekis باکیس) Yaşlı domuzun dişi.

Bekiş??→(بکش) (ل: bekış بلکش) (Ilm olup ancak neden ma’hz olduğunu manası mehul olduğu sahibi eser beyan ediyor.)

Peltek→(پلتک) (l, z: baltek بالنالک)

Belgü→(بلکو) (ل) Zahir , aşikar, ibar, belli.

Belgürmek→(بلکورمک) (l: belgirdi بلکورمک) Zahir ve aşikar olmak, belli olmak.

Ben→(l: turkmence) Men, ene.

Ben→(l) Ayıb, noksan, kusur.

Benek→(l) Leke, nokta.

Benkek→(z: bangek) بانگك (بنگك)Leke , nokta, gayre?

Belek→(l) Saç örgüsü.

Bengin→(z) Tekessür.

Belbelemek→(l: belbendi) بلبندى (بلبلەمەك) Ezen (veya ezan) vermek.

Benmek→(l: bendi) بندى (بىنەك) Batmak, dalmak, binmek? (Aceba ‘bindi’ galat mıdır?)
(Lakin ‘ben’ den mezkurdur.)

Benir→(l: بىنەر, fa: beyinir) بىئىر (بىنەر) Peynir. (türkmence: بىنېر)

Bahadur→(z, fa: behadur) بهادر (بهادور)
Cesur, yiğit.

Bey→(l, tr: kaymakçı) قىماقچى (Amir, bey).

Bayağı, bayam→(z) Bak: bayağı, bayam.

Beyer→(l:bulga, ellü, بلغه ??) Allah. بىر→(l:bulga, ellü, بلغه ??) Allah.

Beygir→(l, fa) Beygir.

Beyen→(l) Sincap. (Aceba ‘beyun’ بیون birinre yazılan ‘tin’ تىن gulat mıdır?)

Beyenmek→(z: bayandi) بىنەك (باياندى) Beğenmek.

Peynir→(z: beynir) بىنېر (پىنېر) Peynir, cubn.

Benefše→(z: benefşa) بنفشا (بنفسا) Menkşe , benefsec.

Beymek???

Bu→(l) Zmr, in.

Butak→(tr) Budak, gusn.

Betke?→(tr: bütege) بوتكا (بوتاكا) Katma, katı(????)

Bütü→(z) Beden, cisim, ten.

Bütür→(l: bütür) بوتۇر (بۇتۇر) Abus: Bütür büzülür=Abus-ı aluc.

Bütün→(l, tr: bütün) بىتن (بوتۇن)
1. Sahih, sağlam. 2. Tam, kamil.

Bucak→(z, l: bucak) بىچق (بوجاق) Köşe, zaviye.

Buçuk→(z, l, tr: buçuk) بىچق (بوجوق) Nisf, nim.

Bud→(l: bud, بىد) (بود) بود→(l: bud, بىد, but) Bacak, fahz.

Budamak→(l: budadı) بودادى (بودامق)
1. Kesmek, kalm etmek . 2. Ağaç budaklarının kesmek. Gusn.

Budak→(l: budak) بىداق (بوداق) Gusn.

Bür→(l, tr) Kireç, cas, yular, kiran

Buday→ بو دا ي (tr: Buğday, kamh.)

Bur??→ بو ر (tr, z) Şarab veya ona mümasil müşkir bir şurub.

Bur(d)ağı→ بو را وو (tr: buragi) برجى (z: buragi) Birden karın ağrısı, sancı.

Buramak→ بو رامق (z) Karın gurulaması

Buravu→ بو را وو (z) Bak: Burağı.

Bürtür→ بو تور (z, l: bürtür) Abus.

Bürtürmek→ بو تور مك (z) Abus olmak, yavuz gülmek.

Bürtük→ بو ر تو ك (l: bürtük) Tohum, tane, zer‘

Burc→ بو رش (z: burş) بورج Deyn.

Borç→ بو رج (l, z: borç)

Burçak→ بو رچا ق (l: burçak, برجق, tr: burçak 1. Dolu, berd. 2. Malum hayvanat cinsi.

Burçak→ بو رشاق (z: burşak) Ufak taş, şan ve büyük taş, asa?

Bürcek→ بو رچك (l: bürcek) Alın, nasiye.

Bürcek→ بو رچك (tr: bürcek) Ağaç tomurcuğu,

Burcalık→ بور جاليق (l: burcalık Bir nevi nebat. (Aceba burçak'tan mı galattır?)

Bürşe→ بو رش (ve) (l: bürce, برجا, z: bürşe) بورشا Pire, burgus.

Bürce→ بو رچ (z: bürse) بورشا

Borsuk→ بو رسوق (l: borsuk) Malum hayvan.

Burcuk→ بو رشوق (z: burşuk) Ağaç dalları.

Burslamak→ بو رصلامك (z) Hayvana kuru ot vermek, alef.

Burtarmak→ بو ر طارمك (z) Bak: Bürtürmek.

Burga→ بو رغا (z) Nefesle çalınan müzik? Çalgı, boru, boş.

Burgu→ بو رغو (l: burga) Boru.

Burgun→ بو رغون (z) Ceres, çak.

Bozık→ بو زك (z) Başın işvesi, takkyye, kalpak, külah.

Börek→ بو راك (l: börek, برك, z: börek) Maruf yufka yemeği, pide.

Bürgü→ بو ر كو (l: bürgü, بركو, z: bürgü) Karın ağrısı, ateş, ihtirab, gerb.

Burla→ بو ر لا (ve) (l, z: burla) Üzüm, ineb, engür, bozum.

Burmak→(z: burdı, l: burdı
بردى, tr: bur 1. briktirmek??, katl. 2.
(karın) ağırmak, sancı etmek.

Burlamak→(z: burladı
بورلامق ve بورلاشق (Burlamak) Gürültü itmek, gevezellik etmek??

Burma→(z) Mancınık.

Burn→(z) Burun.

Boru→(l, tr: bor بورو z: borı بورى Kurt, zib, kyurk.

Buruşmak→(z: boruştı بوروشمىق Toplanıp burulmak, (yüzü) abus olmak.

Bürükmek→(z: bürüktü بوروكمك Gazaba gelmek, inmek, boşamak, ???

Burun→(z: burun بورن, l, tr: burun برن 1. Enf, bini. 2. Gaga, minkar. 3. Hortum. 4. Evvel, iri, mukaddem.

Burun→(z)

Burunduruk→(l: borundurmak بوندرۇق

Burunduk→(z, tr: burunduk بوندق Burunsal, azgın hayvanların boynuna takılan , hiram.

Buruncuk→(tr: buruncük بېنچك Tülden baş örtüsü.

Bori→(z) (بورغا)borى Malum halini, borı.

Bori→(z) Kurt, zib. (Bak: Boru)

Borutmak→(Bürdü) Yayılmak, ihata etmek.

Bora→(tr: bora برا türkmence) Pire, borca

Buz→(l, z, tr: bez بوز Don, cilbe.

Buz→(l, z, tr) Maruf koyu renk, eşheb.

Böz→(z)(بایز) بوز 1. Bez, mensul, kumaş. 2. Parça, yama, paçavra.

Buzlamak→(z) Don bağlamak, donmak, tecmedde.

Bozulmak→(l: bozıldı بوزلۇدی z: bozuldi بوزۇلدى Tahrib edilmek. 2. Garet ve yağma edilmek, hükmü kalmamak. 3. Fenalaşmak, bozulmak.

Buzağı→(l: buzağı بوزاغو ve بوزاغو buzağı Küçük dana vesaire, hayvan yavrusu.

Buzavu→(l: buzavu بزاو) بوزاۋو Madde-i anifeye bak.

Bozguş→(l: bozguş بوزغۇش aslı: boz kuş بوزقوش Bir nevi kuş.

Buzlanmak→(z: buzlandı بوزلاندى Bozulmak yerine kullanılıb gulat olsa gerektir.

Bozmak→(z, l: bezdi بزدى) بوزمق→(tr: bez gil بز(gil)) 1. Tahrib etmek. 2. Basub yağma ve garet etmek. 3. Naks etmek, kötüleştirmek, çürütmek.

Büzmek→(l: büzdü بزدى) Sofrayı ve saireyi sıkib toplamak.

Bozuk→(l: bozuk بزق) بوزوق→(tr: bozuk بوزوق) 1. (l)Bozulmuş, harab. (z) dişleri dökülmüş, dişsiz.

Büyük→(z, l: büyük بزك) بوزوک→(Dib, halka-i dib.

Boza (l, z: boza بزا) Malum maşruba.

Bostan→(tr: bostan بستان) بستان→(fa.) Bost an.

Busmak→(l: busmak بوسق) بوسق→Pusu tutma, Kemine batma.

Busu (l: busu بسو) بوسو→ Pusu.

Bos→(z, tr, l: boş بش) بوش→ 1. Hali, tihu. 2. Fariğ, (l: boş Talak

Bos→(z) Deri ve ten yumuşaklığı, leyyin alan mı?

Boşatmak→(l: boşatmak بوشاتى) بوشاتى→ Boşamak, Tatlık etmek.

Boşalmak→(z) Talak.

Boşak→(l: boşak بشق) بوشاق→

Boşamak→(l: boşadı Tatlık بشدى) بوشامق→(tr: boşandı Boş kalmak, kurtulmak. 2. Tatlik olunmak, farig olmak.

Boşkaflı→(z) Muharref.

Boşka yıtmak→(z) Mahrum ve haiba olmak.

Buşmas→(z) Labeas, zararı yok. (Bozma'dan mı galattir?)

Buşmanlı→(z) Pişman, Nadim.

Buşman yemek→(l: buşman yedi بوشمان يمك) بوشمان يمك→ Nadim oldu.

Boşmak→بوشمق

Bos→(l) Duman, sis, pos: gök, pus yoldu: hava karardı.

Bus→(z) Kızgın nefes, hebap.

Busarak→(l: busrak بصرق) بصرق→ Uzaktan görünen duman.

Busmak→(z: busti بوصتى) بوصتى→ Yere batmak, pusu tutmak.

Busu (l, tr: busu بوصو) بوصو→ Pusu, kemin.

But→(l, tr: but بوط) بوط→(z: but Fahz.

But→(z, fa: but) بٽ Put, sanem (‘saben’ dahi derlermiş.)

Butak→(l: butak) بو طاق Budak, gusn.

Butka→(z: butka) بو طقا Sütlü pirinç yemek.

Buta→(z: buta) بو طا Deve yavrusu.

Buğ→(l) Buğu, buhar.

Buga→(l, tr: buga) بغا Damatlık erkek, sığır.

Bugarsık→(boوصيق) بو غار صيق(z) Bağırsak.

Boğaz→(z, tr: boğaz) بو غاز Hulkum.

Boğazlamak→(l: boğazladı) بو غاز لامق بغلدی بغلدی etmek.

Boğag→(l: boğag) بو غاغ Boğaz. (Galiba ‘boğaz’ yerine gulattır.)

Boğahk→(z) بو غال يق Direk, sırik.

Buğavi→(buvavi, bukağı) Payend.

Bugday→(z: buğday, budbay) بو غدای بودغای ببدای, tr, l: bugday (بندی) Kamh, kendum.

Bugday başı→(bu غدای باشی) sünbüle??

Bugra→(l, tr: buğra) بو غرا İki orguçlü horosan devesi, tunan.

Boğmak→(z: boğdi) بو غدى l, tr: boğdi (بغدى) Tahayyuk etmek.

Boğlatmak→(z) Boğazlatmak,

Tahayyut etmek.

Buğur→(l: Belki) بو غور Bir defa.

Buğuzlamak→(z, tr: buguz) بو غوز لامق Boğazlamak, zibh etmek.

Boğun→(z: boğun, tr: bugün) بو غون Mafsal.

Bok→(z, tr: bok) بق Necaset.

Bukavi→(l: bukavi) بو قاوى Payend

Boksak→(l: boksak) بو قصاق ???

Boktak→(z) Serpuş, sarpuş.

Bök→(l: bök) بو ك Orman, gabe.

Böktén→(l: böktén) بوكتن Kadına mahsus, ferace.

Bükri→(tr, l: büker) بو كري Kambur, ahdeb.

Bügrük→(l, tr, z: bükrak) بو گر ك Böbrek

Büğremek→(z: böğradı, büğledi) بو گريمك بکلدي بوکر ايри Kamburlaşmak, Bükülmek, ihdab.

Bükülmek→ (l: bükülmek) بوكلمك→
بكلمك (bükümek, ruku‘, ihmab).

Bükmek→ (l: bükti, bükdüm)
بخدم بكتى (bük) 1. Eğmek, kanburlaştırmak. 2.
Eğrimek, fetil.

Bügi→ (z) يوغۇر، كېرى، سەھەر.

Bol→ (l) بول→ Çok, kebir, vasi‘, geniş?

Bolacak→ (z) Olacak, olur, mümkün,

Bularistek→ (tr) بولارستك→ Uçkur, teke.

Bulastırmak→ (tr: bulaştırmak) بولاشتىرمك→
z: bulaştırdı (بولاشتىرىدى) Alt üst etmek. 2.
Telvis etmek.

Bularmak→ (z) (بلارمك) بولارمك→ ?? etmek,
bey‘

Bulaşmak→ (z) Melus olmak.

Bulaşmak→ (yoksa بولوشمىق mi?)_muavenet etmek, bulunmak. (Doğrusu
buluşmaktır: بولوشمىق)

Bulak→ (z) بولاق→ Göl, ??

Bulamac→ (z) بولاماج (Maruf yemek cinsi).

Bulamak→ (l: buldı) بولامق→
Bulandırmak, hayzü'l-mayı‘

Bulan→ (z) بولان→ Acur, bir cins kırmızı
karaca veya koyun?

Bulanak→ (tr: bulanak, bulanuk)
بولاناق (bulanak, bulanuk) بولانوق (Akere).

Bulanmak→ (tr) Akere.

Boluv→ بولاو→

Bulay→ (bulgayı) بولاي→ (bulgayı) بولاي→ (z) Olur, yekun.

Bulaydır→ (tr) Böyle, hakeza.

Boldırmak→ (l: boldırdı) بولديرمك→
Oldurmak etmek.

Buluşmak→ (blüstü) بولشىمك→ İttifak
etmek.

Bulgadırmak→ (l: bulgadırdı)
Bulandırmak , ??, tekdir.

Bulgamak→ (bulgadı) بولغامق→
Bulandırmak. (bulamak gibi)

Bulgan→ (z) بولغان→ Karışıklık, fitne fesat.

Bulganak→ (tr) Bulanık, ??

Bulganmak→ (tr) Bulanmak, ??

Bolgay→ (bulgayı) Bak: Bolay.

Bolgaymak→ (B: bolgaytmak)
(بلغىتى) (l: bolgayti) بولغايمق
Bulundırmak.(Bolgadırmak gibi)

Bolgamac→ (l: bulgamac) بلغماچ (bulgamac)
Bulamaç, aside.

Bulgu→ (bulgu) بولغۇ (بلغو) ???.

Bülgürmek→ (z) بولكورمك Dönmek , rücu‘ etmek.

Bulmak→ (z: buldı, بولدى l: buldı بولمىق tr: bul بول) Olmak, sarra.

Bulmak→ (l: buldi بلدى Vecd, yaften.(Türkmence olup ‘tacık’ dır.)

Bölmek→ (l: böldi بولدى, z: böldi بولماك) Ayırmak, taksim etmek, bölmek.

Buluc→ (l, z) بولوج 1. Balon. 2.

Buluşlamak→ (z) بولوشلماق İmdad kötürmek, ia’nete, ia’ne.

Buluşmak→ (z, l: buluştu بشتى بولوشمق) Yardım etmek, yardım etmek.

Bulut→ (z, l: bulut بلط Sehab.

Bulutlanmak→ (z: bulutlandı بلوطلاندى (Gök) Bulut peyda etmek, gayyem.

Bulukluk→ (z: bulukluk بلوقلق) Arbede, bolukluk eyledi, arbede.

Bölük→ (tr, l: بلك, z: بولاك) Kısım, firka.

Bulun→ (بلن: l) بولون 1. Garet?, yağma, ganimet. 2. Kazanç, kesib. 3. Bir odaya mustakil.

Bulunlamak→ (l: bulunladı بلنلاشق) Yağma etmek.

Bölicek→ (l: bölicek بليچك Kurt yavrusu. (Doğrusu “بوريجك“ olsa gerektir ki kurtçuk demektir.)

Bulit→ (tr: bulit بوليط Bulut, sehab.

Bomak→ (l, z: budı بودى Buluşmak, ihtiza?

Bon→ (l: bon بن Alık, abdal.

Bun→ (بن) بون Ayib, leke. (Sahib-i eser benek? Lugata bunun iştikakını beyan ettiğine bakılırsa aslı ‘بن‘ ve ya dehal? Demek olan ‘بك‘ olsa gerektir.

Bunamak→ (بنامق) Bunadı Ate getirmek.

Bunut→ (بنوت) Bunut بونوت Binek, merkub? (Bana göre olması ‘binek’ daha uygun gelmektedir.)

Buvarsık, buvan, buvuzlamak, bувун, бувбун→ بیوون, بیووزلامق, بیوان, بیوارصیق (l: boy بى Bak: Boğarsık.

Boy→ (بوي) boy (ل: boy) Kamet.

Buy→ (بوي) (z, tr, l) 1. Ankebut, retila, örümcek. 2. Akrep.

Boya→ (بوي) (tr) Sabg, Fam, levn, boy, kara?

Boyacı→ (بوياجى) (tr) Sabağ.

Boyamak→(z: boyadı, بویادی tr: boyadla gıl ((غل)Boya Sabg etmek.

Boyadlamak→(tr: boyadla gıl ((غل)Boydala Kabul etmek.

Boyday→(z, l: boyday بیدی Buğday, kamh.

Buymak→(بیدی buydı) Raks etmek.

Boynuz→(بینز boynuz Kart, ??

Buyurcuk→(بیور جوق (z) Seman? (Badana)

Buyurmak→(بیور ق (z: buyurdı, بویور دی l: buyurdı, بیر دی tr: Emr etmek.

Buyuruk→(بیر ق (l, z: Emr.

Buyumak→(بیومق (z) Tesbih?

Boyun→(l, tr: boyun بینون, z: boyun Kat?

Boyun→(دوکن ve (z) Düğüm, akde, boyun baylamak, düğümlemek.

Buyunduruk→(بیون درو ق (tr: boyunduruk بیندر ق

Boyunlamak→(بیون لامق (z: boyunladı بینلادی l: bunladı, بویون لدی tr: boyunladı Boynuna urmak, safh.

(l, z) Boynuna sarılmak, gam?

Boyi→(tr) Bak : boy (kamet)

Bibi(beybi)→(l: bib بیبی Büyük hemşire, abla.

Bit→(z, l, tr: bit بیت Kehle, Kamle.

Bitek→(بیتك (l: bitek بیتک 1. Altı delikli topraktan bir nevi` kab. 2. Bal peteği,???. (Bildiümüz petek olacaktır.)

Bitlemek→(بیتل مک (l: bitledi بیتل دی, z: bitledi بیتل ادی tr: bitle gıl ((غل) بتلا Bitlerini ayıklamak.

Bitişi→(بیتیشی (z) Hendam, endam, kametli?

Bitlenmek→(بیتل نمک (tr: bitle بیتل ا (Kendi bitlerini ayıklamak.

Bitmek→(بیتی (l: biti بیتمک 1. Hitam bulmak. 2. Sürmek, (kemal bulmak), bitmek.

Bitemek→(بیتمک (l: bitedi بیتمک Yazmak, ketebe.

Bitivermek→(بیتر مک (l: bitirdi بیتر مک tr: bitir بیتر ((غل) بتور, بتر İkmal ve aklam etmek.

Bitük→(بیتك (l: بیتك Dar gözlü, ed-diku'l-'ayn

Bitün→(بتن (l: بیتون Sahib-i tercumesinde نام ve كامل manasına gelen 'bütün' sağlam ve sahib demek olan 'بتن' dır.

Bitti→(بیتی (l: بیتی

Bitik→(l, tr:bitik بىتىك) بىتىك (z: bitik) Yazı, mektup, kitap, name.

Bitik→(z) Nebat, ot.

Bitikci→(tr: bitkici بىتكىچى) بىتكىچى (z: Yazıcı, katip, muharrir.

Bıçak→(z, l: bıçak بىچاڭ) بىچاڭ 1. Sekin. 2. Çakı,

Bıçkı→(جۇڭىزى: z) بىچقى (Neşa

Bıçkırdı→(z) بىچقىرىدى Hayvanların hızlı nefes almalarında hasıl olan ses.

Bıçkuç→(tr: bıçkuç بىچقۇچ) Terzi.

Biçmek→(z: biçti بىچتى l: bitçi بىچمك) بىچتى (tr: biç بىچ) Kesmek, kata' ve fiil etmek? 2. Ayırabilmek, hasad. 3. Araya girme, sokulmak, vest.

Bıçık→(بىچىق) Ekin, hasad?

Bir→(بر)(بىر) (z, tr, l: Vahd, yek.

Biran→(بران) بىران (z: biran)

Bıraw→(بىراو) بىراو (z: birav)

Bırakmak→(بىراقتى) بىراقمق (z: bıraktı بىراكتى Atmak, rest, kovmak, lefh.

Birbuşkaklı→(زىرىشقاڭلى) Harf.

Birer(teker)→(تکر) بىرر (z) Birbir.

Bırşik→(l: birşik بىرشك) بىرشك Vergi, ???

Birişmek→(بىرېشىمك) بىرېشىمك (Biebirine veren, muata?

Birmek→(l: birdi بىردى, tr: bir gil بىر (غل) Vermek, ita etmek.

Birkistvan??→بىركىصۇوان???

Birnaçe→(برناشا) بىرناچە Bir nice, bir cünbüş hayal.

Biriktirmek→(l: biriktirdi بىرېكتىرمك) بىرېكتىرمك Birleştirmek, bir yere getirmek, cem ve tevhid etmek.

Birle→(ل) (بىلە) بىرلە İle.

Birikmek→(z: birikiتى بىرېكمك) 1. Birleşmek, ittihad etmek. 2. Paranla ağzını kapatmak, iltiyam bulmak.

Birinc→(بىرېنچ) tutugan Erz, pirinç.

Biz→(بىز) Zamir-i şahsiyenin cem'in mütekkelemi, biz, nahn.

Biz→(l, tr) Bez, kerpas.

Biz→(l, tr, z) Malum kunduracı aleti

Bizgak(veya irzak)→(بىز غاق) (z)

Bis ve Bisu→(بىس و بىس) Bak: bes ve besu.

Biserek→(پىسرك) (l: biserek بىسرك, z: biserak بىسراك) Ceml?, horosan ik ürgüçlü devesi.

Bisre بسرا (l: bisra) Öndeki, ön, beriki.

Bislemek بىسلەمك→ Bak: beslemek.

Bisu بىسۇ→ Bak: besu.

Biş بىش→ (tr) Hamse, penç, beş.

Biş→ (z) Biş→ Haka la Kemer, kuşak, bel.

Bişmiş بىشمىش→ (tr: bişmiş) Tabh olunmuş, muntabih.

Bişmek بىش→ (l: bişti, tr: biş) Tabh olunmak, intibah.

Bişirmek بىشىرمەك→ (tr: l: z) İntibah etmek.

Biğar بىغار→ (tr) Pınar.

Biğin بىقىن→ Bel, miyan, hasıra.

Bıkın بىقىن→ (l: bıkın) Bel, hasıra.

Bigar بىگار→ (z) ‘Ayn-ı ma’, Kaynak, bunar.

Biger بىگر→ (l: biger) Nakış, tiraz.

Bikit بىكىت→ (l: bikit) Zift.

Bil بىل→ (l: bil) İlim, danış.

Bil بىل→ (l: bil) Bel, miyan, vest.

Bilcik بىلچك→ (tr: bilcik) Kurt yavrusu. (Burjuk) mı?

Biltirik بىلىرىك→ Harb levazimin muhafaza.

Bildir بىلدىر→ (l, tr:bältir) Geçen sene, el-amu'l mazi.

Bildir بىلەپىر→ (l: bältür) Geçen, mazi. Bildirbil: geçen sene.

Bıldircin بىلدىرىجىن→ (l:bildircan) Seman, selva, malum kuş. (Türkmence olub Kıpçakça 'بىرچىن' derler.)

Bıldırık بىلدىرق→ Dert?

Bilezik بىلزىك→ (l:bilezik, tr, z: bilezik) Sevar, bilezik.

Biltir بىلەپىر→ Bak: bildir.

Bilek بىلاك→ (l: bilek, بلک) Said.

Bilgü بىلگۈ→ (l: bilgü) ve (Biller) Bileyecek taş.

Bilgeyin بىلگەين→ (z: bilgen) Topuz, ???.

Bilge بىلگە→ (l: bilge) Alim, dena.

Bilmek بىلەدى→ (l: biledi, z: bildi) Vakıf omak, alim, arif.

Bilvu(bilüv) بىلوو→ Bak: bilek.

Bilemek بىلەمەك→ (l: bilemek)

Bilü بىلو→ (l: bilü) Alim, danış.

Bile بىلە→ (l: bila, tr: bila) İle, maa.

Bilik→ (l: bilik بلک, tr: bilik Alim, irfan, danış, malumat.

Bilik→ (l: bilek بيليك) Bile takılan selah.

Biliş→ (l: bilegü بيلگو, z) Malumatlı, arif.

Binmek→ (l: bindi بيندي) Rukub etmek, rakib olmak.

Beyni→ (z) Dimağ, dehn –ı dimağ

Biya→ (z) Tuluk balık mı?

Biyale→ (z: biyale بيهلا, fa.) Kadeh, piyale.

Biyük→ (z, tr) Şevarib.

Biyük→ (z) Büyük, kebir, alem.

Biyüci→ (z) Bügücü, sehan, sehair, dolandırıcı.

Biyümek→ (z) etmek Bügü , dolandırmak.

Tabul→ (l: tabul تابول) Bir nev'i çocuk oyunudur.

Tacik→ (z) Tacir. (Asıl Türkistanda sakin ve ticaretle meluf iranîlerin ismidir.)

Tahta→ (z, fa: tahta تخته) (Kürek ‘كورك’ ve sinek ‘سینک’ dahi delermiş.)

Tartmak→ (l: tartdı تارتدی Çıkarmak, çekilmek. Tarta kafaya koyma.

Tari→ (z) Hasır, nati'.

Taz→ (l) تاز Arab, tazi.

Taze→ (l, fa) Tarı.

Taşan→ (z) ??

Taki→ (l: تاقي) 1. Dahi, hem. 2. efDAL, evvela. (Doğrusu __ tefzildir)

Talaşmak→ (Bak: talışmak تالاشمك) Münazara etmek.

Taman→ (z) تامان

Tan→ (z) Yarın ve sabah. (Doğrusu sağır? ‘تمانك’ mübah değildir.)

Tana→ (z, fa: tane دانه dir) Hebbe. (Aslı zekiyeye'de ‘تون’ ve ‘تين’ dir.)

Tank→ (nazıl, misil, tesbih gibi)

Tangri→ Bak: tengri

Tayga→ (tr) Tayı, hal.

Tebretmek→ (z:tebreti تبرتى) تبرىمك→ (tr: teber gıl ((غل) Oynatmak, tahrik etmek.

Tebrenmek→ (l:teberdi تبردى) تبرىمك→ (tr: teberdi Oynamak, kimildanmak, tahrik etmek.

Tebriş→ (tr: tebris تبريش) Oynama, hareket.

Tepsi→(تَبْسِي) (z: tepsi) Sahan.

Tebgeç→(تَبْكَجْ) (l, z: tabgac) Mahmur?
Mahmuz.

Tebıl→(تَبْل) Bak: tabul.

Tepmek→(تَپْمَكْ) (z: tepti) l: tepti تپتى, tr: tep gl تپ غل Tekme vurmak, çifte atmakç

Tebeneği→(تَبْنَكِي) (z: tebengi) Miter.

Tepe→(تَپْه) (l, tr: tepe) Tel. (tr) teba? Ön taraf, ens ve vfk mukabil?

Tebi→(تَبِي) (l: tebi) Bak: tepi.

Tetru→(تَتْرُو) (veya) (l: tetru) Dikmek, tetru baktı: dik dik baktı, Nazır nazır hada??

Tetir→(تَتِير) (tr: ritet) Dişı arab devesi, enyanu'l arabiyye.

Tetik→(تَتِيك) Zeki, fetin.

Tetik→(تَتِيك) (l) Gizli ve ???

Ter→(تَر) (l, tr, z: ter) Irk.

Terazu→(تَزَرِّع) (tr, fa:) Mizan.

Terbes→(تَرِبَسْ) (l) Saye hükümdarı, Zilaletü'l-mülk.

Terce→(تَرْجَه) (tr: terce) Çabuk, seri, an, acele ile.(Terekçe dahi denilir.)

Ters→(تَارِسْ) (l, z:teres) Ma'kus, maklub.

Tersa→(تَرْسَا) (l) Yehud. (farsi olub hristyan demektir)

Terk→(تَرْك) (l) Çabuk, tez, serian.

Terek→(تَارَكْ) (l, z: tarak) Ağaç, nahle.

Türk→(تَرْك) Bak: Türk

Terkeletmek→(تَرْكَلَتِي) (tr: terkeleti) Ta'cil etmek.

Terkelemek→(تَرْكَلَمَكْ) (l: terkeledi) İsti'cal etmek.

Türkman→(تَرْكَمَان) Bak: Türkman

Terkin→(تَرْكِين) (tr: terkin) Çabuk, seri.

Terleme→(تَرْلَمَكْ) (l: terledi) Terladı (تَارَلَدِي) Ter dökmek, taarruk.

Termek→(تَارَدِي) (z: terdi) Toplamak, diremek, yiğmek , cem etmek.

Terme→(تَرْمَه) (tr, fa) Acı turp, fícil.

Tere→(تَرَه) (z: tera) Maruf sebze, tere.

Tere→(تَلَرَا) (z: tera) Dere, vadi.

Teruşmek??→(تَرُوشَمَكْ) (l:teruşdi) Cehd etmek?

Teri→(تَرِي) (l) Deri, cilt.

Terin→(تَرِن) (tr:terin) Derin, amîk.

Tezek→(تَزَرِّكْ) (l, tr, z: tezek) Hayvan pisliği, süprüntü, fişki, zıbil.

Tezknemek تزکندی (l: tezkendi, z: tezekendi) تازاکیندی __: duruşmak, arbde savaşmak.

Tezektemek تازکتمک (z: tezeketmek) ترکتمک fa:tiz (تیز) Ta‘cil etmek, acele ettirmek.

Tezlemek تزلامک (l: tezledi, fa:tiz) ترلماڈی Istica‘l etmek, sabr.

Tezmek تزمهک (l: tezdi) تزدی Sabır etmek.

Teze تزه (l: teze) تزا Yumuşak, ???, naim.

Terinletmek ترینلتمک (ترینتى: l) ترینلتمک Derileştirmek, taamık etmek.

Tesmek تاشدی, تشتی (z: teshmek) تاششى Delmek, sekabe, gabene.

Teşik تاشاك, تاشك (z: tashik) Delinmiş, mençüş, delik, garbi.

Taki تاقى (l) Bak: تاكى→

Tek نک (z: tek) Ferd, tek.

Tek نک (l) Rahat, sakin. Tek oturmak.

Tek نک (z: tek, fa:) Bağ kütüğü, asma, germ.

Tektürmek تکتۈرمەك (tekürmek) (l: tektürdi Sükut etmek, ses çıkarmamak, (tindi ve ebsem)

Teker تکار (z: teker) Birer, tek tek olarak.

Tekenek تکانڭ (z: tekenek) تاکانڭ Kuğa, diken, delu. ('tekne' lugatinın aynıdır.

Tekne تکنا (z: tekene) تکنە Fakir, nekir, tekne.

Tekut تکوت (tr: tekut) تکوت Fariğ, işsiz, gayri meşgul.

Tekütmek تکوتەمک (tr: tekut) تکوتەمک Fariğ olmak, işsiz olmak.

Teke تکا (l:teke, z: teke, tr: teke) تکا Erkek keçi, teys.- tekecük (tr: birinin küçüğü)

Telmek تالىمەك (z: teldi) تالىدى Delmek, sakib etmek. (deşmek gibi)

Delürmek تلورمەك (z: telurdi) تلوردى Delirmek, çıldırmak.

Teli تلى (z, tr: teli) تلى Deli, çılgın, mecnun.

Telişli تلىشلى (z) Muktazi‘, lazım

Telik تالىك (z: telik) تالىك Delik. (Toprakta --_)

Telilik تالىلىك (z: telilik) تالىلىك Delilik, cinnet.

Telilenmek تالىلاندى (z: telilendi) تالىلەنمەك Çıldırmak.

Telim→ تلیم (bak: تالیم) (tr: telim) Çok, kesir.

Telin (tr: telin) شاکاتکا ساچ کیرمی, ca't. ('tolun' döşek dahi denilirmiš.)

Temerru→ تمرو (z: temerrü)

Temrev→ تمور Demir

Temir→ تمیر (z: temir, tr: temir, demir) تمر, دمیر, تمور, تمیر Hadid.

Temirboz→ تمیربوز (z, tr) Demir kırı.

Temirbaş→ تمیرباش (l) Ucu demirli topuz.

Temir buğu→ تمیربوغۇ (l: temir beku) ???, demir, buku.

Temirci→ تمیرچى (tr) Demirci, hadad.

Temir turnak→ تمیرطیرناق (z) Çarih. (Bir silah veya alet olsa gerektir.)

Temirkazuk→ تمیرقازوک (z: temirkazuk) تمیرقازوک (l: temirkazuk) Kutub, şemali, necmî. (Idrak sahibinin 'ceddi' diye tercümesi galattır.)

Temir kalkan→ تمیرقالقان (z) Tres hadid.

Ten→ تن (l, z: ten) 1. Cisim, ??? 2. Deri, cilt. (ترى<تار> gün gibi)

Tenri→ تری (l) Bak: tengri.

Tengri→ تکری (l, tr: tenri, tekri) İlah.

Tengiz→ تکیز (l: teniz, z: tengiz, tr: تکیز, تکری Yem, deniz.

Teniz→ تیز Bak: tengiz.

Tevlük→ تولوک (tr) kör, a'ma.

Tevlüğeç→ تولوکاج (z: tevlugeç) دولوکاج, Tevluges, huddat, ???

Tülüğün→ تولوکون (l: tülük)

Tevün→ توون (l: tevün) dişi.

Teve kuş→ تواقوش (z: teve kuş) Deve kuşu, neame.

Teyir→ تیرمن (l, tr) Değirmen, tahun.

Teyir→ تیرما (l: turma) Yuvarlak, değirmi, müdevver. Teyir yüzlü.

Teyin→ تین (tr: teyin) Sincap , teyun.

Teve→ توا (z: teve, tr: teve) Deve, ibil, ceml.

Time→ قیمه (z: time) Her, kulli.

Tüb→ توب (z, tr: tüb) Dib, ka'r, kök, asl.

Toprak→ توپراق (tr) Toprak, tin.

Töbge→ توپکا (z: töbke) Katı, Kuş kursağı??

Töbe→ توپا (z: töbe) Yığın, gömme.

Töpe توبـا→ (z: töbe) 1. Tepe, til. 2. Başın yukarısı, tepesi----

Töpe kaz توبـهـقاز→ Tepeli kaz, ördek.

Tütsü توتسو→ (l: Tütsü, buhur.

Tutuşmak توشـمـك→ (l: tutuştu, تـتـشـتو tr: tutuş نـتـشـ) Niza' etmek, tutışmak.

Tutulmak تـتـلـمـق→ (z: tutıldı) Kudde.

Tutunmak توـنـمـى→ (z: tutundu توـنـدـى)

Tutuk تـقـ→ (l: tutuk Boğazlamak gibi.

Tütün توـنـون→ (l, tr: tutun دـنـنـ) Duhan, duman.

Tübelemek توـبـلـمـك→ (l: tübeledi تـبـلـدـى) Dögüştürmek, te'mil.

Tütünlemek توـنـلـمـك→ (tr: tütünle gil نـتـغـلاـ) Dumanlamak, tütsülemek.

Tur تـورـ→ (z, l: tur Makam, şerefli yer, sadr.

Tür تـورـ→ (z) 1. Nev'i, cins, türlü. 2. Adet, resim, ayin.

Turp تـرـپـ→ (l: turp Necl, turp.

Türli تـرـلـى→ (l: turli Büyük eye.

Tört تـورـتـ→ (l: tört Erbaa, çehar.

Türk تـورـكـ→ (l: türk)

Türk eri تـورـكـىـ→ (tr: türk eri (türk-eri) Türk, türk uşağı.

Türkmen تـرـكـمـانـ→ (l: türkmen تـرـكـمـنـ) Türk kavmine mensub adam maruf bir büyük şahis.

Torlak تـرـلـاقـ→ (tr: torlak Sargı, dolan, lifafe. (lefifeler)

Türlü تـرـلـوـ→ (l: türlü Nev'i, ???, cins, türlü: türlü işe girdi.

Töre تـورـهـ→ (z: töre Adet, kanun, ayin. (İbranice: töre, torat, ar: tefra, hemiış dahi denilirdi.)

Toreli تـورـهـلىـ→ (z: töreli ???, mürettebat, nizamlı.

Türemek تـرـمـمـكـ→ (l: türedi (Ağaç ve saire) Gars etmek.

Toz تـوزـ→ (l) Yaylaya sarmağa yaranan bir çeşit ağaç kabuğu.

Tüz تـوزـ→ (z) ???

Tüzel(t)mek تـوزـلـمـكـ→ (z:tüzetti, تـوزـاتـىـ, tr: tüzet (تـوزـاتـىـ 1. Düzeltmek, düz etmek 2. Islah ve tedil etmek. 3. Sıralamak, dizmek.

Tüzlemek تـوزـلـمـكـ→ (l, z:tüzeldi Bak: düz etmek.

Tüzenmak تـوزـنـمـكـ→ (z: tüzendi Nizama konmak, ??? ve tanzim olunmak.

Tüzenlik→ تۈزىلەك (z: tüzelik) Eman, emniyet, asayış.

Tüzemek→ تۈزەدى (z:tüzedi) Zib ve tanzim etmek, sıralamak.

Tüzmek→ تۇزمەك (bak: tuzmak) Dayanmak, sabr ve sebat etmek.(toktamak gibi)

Tuş→ توش (z, l: tuş) (تش) (مفحىم) توش (z, l: tuş) Göğüs ve arkanın yukarı kısmı, zur.

Tuş→ توش (z) Rüya, menam.

Tuşer→ توشار (z: tuşer) Sekal?? (Hayvanın bir veya üç ayağında ki sekil Hayvanın ayaklarını bağladıkları)

Tüşek→ توشك (z:tüşek) توشك (z:tüşek) (l, tr:tüşek) Yatak, tarh, firaş.

Düş körmek→ توشكورمەك (z) İhtilam olmak.

Tuşman→ توشمان (z, fa) Düşman, aduvv.

Düşmek→ دىشدى (تىشنى) توشمەك (l:tüştü, düsti, tr: düşmek) Düşmek, nuzul etmek, sükut etmek.

Töşemek→ توشىمەك (l: tüşdi, تىشدى) توشىمىك (z: Dösemek) Dösemek, tarha ve firaş etmek.

Toklı→ توقلى (veya) طوقلى (z: tokıl) Bir yaşında kuzu.

Tüketmek→ توكتىمەك (z: tüketti) توكتى (z: tüketti) Bitirmek, İfna' etmek.

Tök→ توڭ (z) ???, Tüy.

Tük→ توڭ (z) Mihnet.

Tökelemek→ كوتىلمەك (z: tökledi) (كوتىلمەك) توكلەمەك (z: tökledi) (توكلاندى) Muhaneslik etmek, tahannüs.

Tükelenmek→ توكلەنمەك (كوتىلەنمەك)

Tükürbek→ توکىرپەك (z: tükürbek) (توکىرپەك) توکىرپەك (z: tükürbek) (توکىرپەك) Değirmi , müdevver.

Tökmek→ توكمەك (z: tökti, tr: tök) (فەتكەن) توكتى (z: tökti) (توكتى) (veya) (z: tökti) (توكتى) Dökmek, ???, akıtmak, sab etmek, hab,keb

Tökme→ توكمەك (z: tökti) (توكتى) (veya) (z: tökti) (توكتى) (tr: töktür, تىكتور) Ayırmak, dağıtmak.

Tökme→ توكمەك (tr: tökme) 1. Dögme, rezze, paye kesim. 2. Dolandırmak, gubar.

Dögümek→ توكونمەك (z: tükandi, tükendi) (تىكىندى) توكاندى

Tügű→ توڭو (l) Dögme, rezze.

Tükürmek→ توکورمەك (l: tükürdi, tr: غل) تکر

Tügümek→ توکومەك (l: tügündi) توگودى (l: tügündi) توگودى (توگودى) Ayırmak, dağıtmak. (Dökmek gibi)

Tükürük→ توکوروڭ (z) Yezak.

Tükülemek→ توکولمەك (bak: توکولمەك) (z) توکولمەك (bak: توکولمەك) Me'yus olmak, ümidini kesmek.

Tüki (z) توكى→ توکى (z) Caft (Deri demek olan 'جفت' midir?)

Tülkü، تولكى (z: tülkü) (ya) تولكى (z: tülkü) (tr: tülkü l: tülki) تلکى (tülki) Sa'leb, rubah.

Tülkün (تولکن) تولکون→ تولکون (l: tulkün) Bak:

Tülmek→ تولمك (z: tüldi) (tr: tulum) تولمىك (z: tüldi) Azm ve kasd etmek.

Tülük (تولوك) تولوك→ (ل: tülük) تولوك (tr: tülük) diğerlerinde kör, ama.

Tevm→ (l) توم (l) Dögme, rezze.(???)

Tümürü (دومرى) تومرو→ (veya z: tümrü) Davul, zamine.

Terke (تركا) ترکه→ (tr: terke) Cariye, halayık. (Karnak, kıravaş)

Tümlerek→ (تملىك) توملىك (Bak: tümelemek)(l: tümledi) توملىدى Düğmelemek.

Tümen (تمن) تومن→ (l: tümen) On bin miktarı kese akçe.

Tümütmak (تمت) توموتق→ (tr: tümat) Toplanmak, ???.

Tun→ (تون) (z, l, tr: tun) Gece, leyл, tün, gece yarısı, nüsu'l-leyl, dün. ems.

Tuna (تونه) تونه (veya) (tr: tuna) Dün, ems.

Töndürmek (تندىردى) توندورمك→ (l: töndürdi) تندىردى

Tönüşmek→ تونگشىمك

Tönglük (تونكلاك) تونكلاك (z: tönük) Şetak, settak.

Töngülmek (تونكولمك) تونكولمك (z) Meyus olmak, ümidi kesmek.

Tönlük (تونلۇك) تونلۇك (l: Devru'l-kaime, sufe idaresi.

Tünle (تللا) تونله→ (l: tünle) Gece, geceleyin, leylen, gece vakti.

Tönmek (توندى) توندى (z: töndi) Dönmek, rücu' etmek. (kayıtmak gibi)

Tönemek (تندى) تندى (l: tönedi) Gecelemek, geceyi geçirmek, beytut etmek, yatmak.

Tüve (تووه) تووه→ (z: tüve) (tr: tüve) Deve, cemel.

Tüvüşük (توووشۇك) توووشۇك (z) Bezr, tohum. (urlud gibi.)

Tüyana (تۈيانا) تۈيانا→ (bak: (z)) تۈينە

Tüyra (تۈيرە) تۈيرە→ (z) Zemin? (olup şeke dahi denirmiş)

Tüyme (تۈيما) تۈيما→ (z: tüyme) Düğme, zerre.

Tüymelemek (تۈيەلمەك) تۈيەلمەك→ (z: tüymeledi) تۈيەلمەدى Düğmelemek, tezrir etmek.

Toynak (تىناق) تويناق→ (tr: toynak) Tırnaklı hayvan, tırnaklı, hafir.

Tüyüñ (z) توپون→ Düğüm, akde.

Tipi (تىپى) (l, tr: tibi) Karlı rüzgar.

Tibiz (تىبىز) (l:tibiz) Çorak yer.

Titremek (تىتردى) (z: titredi, tr: titre) تىترەمك→ titredى (ترى) İrtiad.

Titremek (تىترما) (z: titremek) تىترەماق→ 1. R'ade, titreme. 2. Zelzele.

Titmek (تىتى) (z: titti, tr: tit) تىتماك→

Kıllarını yolmak, ??? veya otlarını koparmak.

Tirazu (تىرازو) (z, fa) Terazu, mizan.

Tirsek (تىرساك) (z: tirsek, tr: tirsek) تىرساك→ Dirsek, merfik. (Çağanak, z: چىغاناق tr dahi derlermiş.)

Tirek (تىرك) (l: tirek) Direk, ‘imad.

Tirgizgin (تىركىزكان) (z:tirgizgen) تىركىزكن→ İhya eden, muhyi.

Tirgizmek (تىركىزمك) (l: tizgizde) تىركىزمك→ Diriltme, ‘iaşe etmek.

Tırılık (تىرلەك) (l: tırılık) Dırılık, hayat.

Tirlemek (تىرلمك) (l: tirledi) تىرلىدە (z: tirledi) تىرلىدى→ Dirilmek , yaşamak, hayatta olmak.

Tirlemek (تىرلمك) (z: tirlemek) تىرلمك→ Yaşamak, hayat.

Tırnak (طيرناك) (tr: tırnak) Tırnak, Zufr (zıfr).

Tiri (تىرى) (l, tr: tiri) Zinde, hayy, diri.

Tirmek (تىرمەك) (l: tirdi) Yaşamak, diri olmak.

Tiz (تىز) (z, l, tr: tiz) Diz, rukbe.

Tiz (تىز) (l) Seri', çabuk.

Tizgin (تىزكىن) (l, tr: tizgin) İnan, dizgin.

Tizginlemek (تىزكىنلەك) (l: tizginle) Eyerini kayışına bağlamak.

Tizlik (تىزلىك) (z) Dize mahsus kùp veya zirrih, dizlik.

Tizinmiş (تىزنىمش) (z) Dizilmiş, manzum

Tizik (تىزىك) (z) Dizilmiş, mesluk.

Tış (تىش) (z, l, tr: tiş) Diş, sin, dendan.

Tışıkmeñ (تىشكىمك) (z: tişikti) Şüphe etmek, işték.

Tışlemek (تىشلادى) (tr: tişladı) Dişlemek, ısırmak, ‘azz. (asırmak gibi.)

Tışlemek (تىشلادى) (z: idalşit) Kızarmak, inşivay.

Tishi (تىشى) (z, l, tr: tişi) Ünsa, diş, diş deye, naka.

Tıkmak→ (z) تېقمنى→ ((غل) Kapamak, sed etmek, doldurmak.

Tık→ (z) Dik, na‘betu’l kiyam(Bu kelime dik sokum= lokma-i tokan)

Tık→ (z) Dik .

Tık ot→ (تىك او ط) (z:)

Tikmek→ (l: تىكتى, z: tikti) تىكمك→ 1. Tikmek, hayat. 2. Yutmak, teklim.

Tikic→ (tr) Dikiş, şevk.

Tikici→ (tr) Dikici, terzi.

Tiken→ (tr) Tiken:

Tiknek→ (l: تىكىك, tr: tiknek) تىكىك→ 1. Tikenek, طکاناك, z: tikenek Dikiş, şevk.

Dikecek→ (l: tikecek) تىكەچك→ Hınab.

Til→ (z, l, tr: til) Dil, lisan, zeban.

Tılak→ (tr: tilak) Bazır, dıłak.

Tilsiz→ (z: tilsiz) تىلسىز→ 1: tilsiz Dilsiz, ahres.

Tilrek→ (z) Tarraka, halka.

Tilkuş→ (z) Katkat (Süratle yürüyen bir tür kuş cinsi mi?)

Tilki→ (l: tilkü) تىلکو→ Sa’leb. (Bak: tilkü)

Tilmek→ (tr: til) نىلمك→ Delmek, sakb.

Tilmac→ (z) Tercüman.

Tilenci→ (z) Sail, geda, dilenci.

Tilenmek→ (z: tilendi) تىلاندى→ 1. Tilendirmek, Tes’il etmek, 2. Dilenmek.

Tilemek→ (z: tiledi, tildi) دىلەدى→ 1. Dilemek, şakk etmek.

Tilemek→ (z: tiledi, tr: tie) تىلەمك→ 1. İstemek, taleb etmek.

Tin→ (z: tin) قىن→ Ruh, can.

Tintemek→ (z: tintedi) تىنتەمەك→

Dürtmek, önünde vesaire delip koşturmak, sıçratmak, ???, nebeşe, nekaze, nehase.

Tiniş→ (z: tiniş) تىنىش→ Asayış, sulh, istirahat: tiniş buldu.

Tinlenmek→ (z: tinledi) تىنلەمەك→ Dinlenmek, istirahat etmek.

Tinmek→ (z: tindi) تىندى→ 1. Durmak, kesmek, dinmek. 2. Vurmak, isabet etmek. (Tuhfetu’z-zekiyye’de bir yerde noktasız fakat ‘nun’ filinde ‘tidi’ olup ‘şeva’ kelimesiyle tercüme olunur ki yitirmek ‘پىتىرمك’ ya urmak ve yaralamak değildir.)

Ca→ جا (Tuhfetu’z-zekiyye-i sahibi bu lafzı ‘şaklı’ veya ‘çaklı’ شاقلى المُرَادِيَفِيَّه beraber ‘قدر’ diye tercüme ediyorlar. Miktar yapan ise ‘ca جا’ edatından ibaret olsa

gerektilir. 'Çaklı' ise 'çağ' چاڭ olup, muayyen vakit ve saat takdir manasına gelebilir.)

Çapar (شابر→ چابار) (l: ceber, z: şabar) Hasta veya yaşarır (göz). (Tuhfe sahibi buna göre 'ليق' manasını veriyor, ki buna asıl manası yoktur.)

Çaparlı (چبارلى→ چبارلى) (l: çabarlı, z: cabarlı) Gözü yaşarır ve hasta (adem)

Çapak (چپاق→ چپاق) Maruf göz yaşılığı, dum‘

Çapaklı (شپاڭلى→ چپاڭلى) (z: şapaklı) Gözünde çapağı olan, ağlamış.

Çapanmak (چپانمۇق→ چپانمۇق) (l: cabandı) Birden hücum ve cehd etmek.

Çapalamak (شپالادى→ چپالامۇق) (z: şabaladı) Yakınlaşmak, tekrrub etmek.

Çapmak (شابو→ چاپمۇق) (l: cabati, z: şabu) Uruba, yerden kesmek. (Tuhfe sahibi yardım ve saire manasını dahi diyor ki beid görünüyor.)

Çaplamak (چاپلامۇق→ جبلا) (tr: cabala) (şabla ((غل) Vurmak.

Çaput (چاپوط→ جييط) eHerem (İnce yağmur mu yoksa ???) Paçavure.

Cat (چات→ چات) (l: cat) Cübbe.

Çatal (z) Şu 'be. (bağanak gibi)

Çatlamak (چاتلامق→ چاتلادى) (l: çatladı, tr: şatladi) Sesle patlamak, korkma.

Çatlavuk (شاتلاۋوق→ چاتلاۋوق) (z: şatlavuk) Fındık? Fıstık.

Çatlanmak (شاتلاندى→ چتلانمۇق) (z: şatlandı) Patlamak, tafarruk.

Çapçı (شېشى→ چاپچى) (l: şabşı) Birden hücum eden seriyye.

Çatmak (چتى→ چاتمۇق) (l: catı) Dikişin iki tarafındaki şeye kavuşturmak: kan çatı?

Çatuk (چىق→ چاتۇك) (l: çatuk) Kavşmuş, bitişmiş, kaba çatık kaşlı.

Çatır (چتر→ چاتىر) (l: çatır) Çadır, otağ, hargah. (bak: çatır) چاطر

Çatırğı (چاتىرغى→ چاتىرغى) (z: çatırğı) Hayvanların boynuna takılan çingirak. (Çatık dahi denilirmiš.)

Cac (جاج→ جاج) (l) Arm, buğday vesaire veya kum yığını.

Caca parmak (جاجاپارمۇق→ جاكاپارمۇق) (l: cacaparmak) Ermez parmak?? Hınsar. (serçe parmağı)

Cachik (چاچىك→ جاچىق) (l: caçılık) Madde-i anifeyi bakın.

Cadı→ (l, z: cadı) جادى (جاصى) Sahir, büyücü. (Tuhfe sahibi ‘sahir’diye tefsir ediyorsa da gulat olacaktır.)

Çadır→ (l: cadır, z: çatır) جاطر (جادير) Hayme.

Çarpmak→ (l: çarptı) چارپىق (چربى) Sille ve tokat vurmak, latm.

Çaruk→ (l: çaruk) جرق (چاروق) Maruf ayakkabı, çarık.

Çaşut→ (l: çasut) چاشوط (چشوط) Casus, çasıt.

Çağ'a→ (l: çağ'a) چغا Kuş yarusu, palaz, pilic.

Çağal→ (tr: çaağal) چغال Çakal.

Çağan→ (l: çagan) چغان (چغۇن) Doğan.

Çağırmak→ (tr: çağır gıl) چاغرمق (غل) (چغر) Çağırmak, ciyak.

Çağıldılık→ (l: çağıltılık) چاغىلىق (چاغىلىق) Koyunların yününe yapışan tezek..

Çağnak→ (l:çağnak, z: çaganak) چەنق (چغاناق) Dirsek, mirfak.

Çağır→ (z: sağır) شاگىر (شاغر) Şarap, hamer.

Çak→ (z: şak) شاق (شاق) Zaman, vakit, mevsim.

Çakal→ (z:şakıl) شاقال (شاقل) چاقال

Çakır→ چاقر (z) Şarap, hamer.

Çakır gözlü→ چاقرگۈزلو (چېركۈزلو) Züayn-i zerkai, mavi gözlü.

Çakır göz→ چاقرگۈز (z: şakırgöz) شاقرگۈز (شاقرگۈز) Aynalı, kötü göz.

Çakırık→ چاقرېق (tr) Bak: çıkışırık.

Çaklık→ چاقلاق (z: Sığıld) شاڭلاق (شاقلاق) Sığıld (r)

Çaklı→ چاقلى (z: شالى) شالى (شالى) Kader. (zaman ve kavli mukarrer)

Çakmar→ چاقمار (veya) جو (چەنمەر) (çakmar) Bahir.

Çakmak→ چاقماق (l: çakmak) Kıdah, zenad.

Çakmak→ چقى (چقى, l: çaktı) شاقى (شاقى) (çakmak) (çaktı)

1. Çakmakla ateş tutuşturmak, iştika etmek.
2. (l) İşaret etmek, gar.

Çal→ چال (tr, l) Açık al (at) Aşkar.

Çalgalanmak→ چالغانلۇمۇق (z: çalgalandı) شاقالاندى (چەلغانلىق) Çalkalanmak, tefelluk. (kaykanmak gibi)

Çalkanmak→ چالقانمۇق (l: çalkalandı) شاقالاندى (چەلقانلىق) Çalkanmak, ızdırıp, çalkalanmak, mürrür.

Çalkın→ چالقىن (l: calkan) بولتلى (Bultlu) ve kararmış (gün)

Çalkamak→ (z: şalkadı) چالقماق→ (şalkadı) (Baykadı gibi, sahibi eser bunu خپسى diye tercüme ediyorsa da manası ‘hazır’dır.)

Çalmak→ (l: çaldı, z: şaldı) شالدى (چالدى) (çaldı, چلدى) Çalgı calmak.

Çalıt→ (tr: çalıt) چات (Şen, neşat).

Çalış→ (z, tr: çalış) چالش (چالش) Mukatele, vurmak.

Çalışmak→ (çalış) (چالش) Mukatele etmek, vuruşmak.

Çalık→ (çalıq) چالق 1. Azgın, sert. 2. Kılıç yarası yarası olan (adam).

Çamur→ (çamur) چامور (z, l: çamur) Tîn, dahl.

Can→ (tr, z, fa) Ruh.

Çanak→ (z: şanak, چاناق) شاناق→ (çanak) چنق (چنانق) ???

Canbaz→ (z, fa) Pehlivân.

Çanlık→ (çanlıq: l) چانلىق ?? sandal,maune.

Çav→ (çö) چاو (l: Çerh, feryad, bağırma. (‘Sît’ ve ‘şöhret’ manasına geldiği malumdur.)

Çavuş→ (çavuş) چاوش (çavuş) Hükümdarın bir sınıf hademesinde memur.

Çavlı→ (çavlı) چاولى (z: çavlı) Şöhret, sit. (Doğrusu ‘şöhretli’ olsa gerekir.)

Çavlı→ (tr) Tutmaca mahsus bir nev'i kab.

Çavırcı→ (bak: çevirci) (z)

Ceper→ (z) Göz ve dudaklarında beyaz olan cil (At).

Çepen→ (çapan) چپن (Çiban. (Türkmence)

Çetlemek→ (çetlemek) چتلماك (çayla) Çatlama, kırmak.

Çetleyik(çetlik)→ (çetleyik) چتليك (tr: çetleyik) Fıstık, findik gibi kırılan şeyler. (Çatlavun gibi)

Çetuk→ (çetuk) چاتك (tr: çetuk, l: çetuk, z: çetuk) (جاتوك) Kedi, senu, kıt.

Çeçek→ (z) Bak: Çiçek.

Çerpi→ (l: çerpi) Fikrin ucu, tarafu'l kadib.

Çerez→ (z: şaraz) شاراز (çerez) Saraz, meze, cerez, nukul.

Çeçen→ (z: şaşan) شاشان (çeçen) Fasih?

Çeri→ (l: ceri, tr: çeri) چرى (ceri) (çeri) شارو Asker, ordu.

Çerik→ (çerik) چرك (çerik) Asker, ordu.

Ces→ (tr: cas) جاس (ces) Duman, sis, pus.

Çeft→ (tr) Peynir?? (Börümcük Peynir gibi ??? harkeesi meçhul.

Çeker→ (L: çeker) (چکر) Şeker. (Şübhe dahi gulat olursa, yazılmayıp, bilmeyip doğrusu şeker olacaktır.?)

Çekirdek→ (چکردهك) (l: çekirdek, tr: çekirdek, چکرداك, z: çakirdak) Nev'i çekirdek.

Çekirge→ (چکرگاه) (l: çekirka, چکرگاه, z: çekirka) Cerad, çekirge.

Çekertige→ (چکرتیگه) (z: çekirtke) Çekirge.

Çeklenmek→ (چلنمهك) (l: çek çeklendi = جاڭچىلدى) paranla uzadı.)

Çekmek→ (چكمك) (l: çekti, چكتى, z: çekti) Cezb ve cira etmek.

Çekuc→ (چکوچ) (l: çekuç, چکوچ, tr: çakuc, چاكوچ, z: şakuş) Çekiç , mitraka.

Ciç→ (ciş) (جىش) İki yaşında.

Cekte→ (ceka) (چڪا) Yazılıar üstündeki nokta.

Çeke→ (çaka) (چاكا) İki boyun damarı

Çele→ (cela) (چله) Az, bir miktar, bir çele.

Çelece→ (چلهچه) (z) Azıcık.

Çalpan→ (چلنپان) (z) Küf?

Çelik→ (چلیك) (l: çelik) Çocukların oynadığı çelik çomaktaki çelik.

Çemçe→ (چمچه) (l: çemça, جمچا, tr: çemşa) Havuz, küçük kovata, mağruf. (bakın: çomça)

Çemret→ (چمرت) (bak: (jomrod: چمرت, fa: cevamerd) Sahi, kerim.

Çemlemek→ (چملەمك) (l: cemledi) Çömlemek.

Çemmek→ (چممك) (l: cemdi) Çimmek.

Çemen→ (چمان) (l, tr: çemen) Çimen.

Çemidmek→ (چميدەمك) (l: cemdi) Çimdiklemek.

Cender→ (candar) (جندار) (l) ??

Cendermek→ (candar) (جندار مق) (l: cenderdi) (جندىرىدى) Uzaklaşmak, çekmek, naks

Cenk→ (چنگ) Arkası koyu.

Cene→ (cene) (جنە) (l: cene) Mihaffetü's-ş-sheyh.

Cenik→ (جنىك) (z: جنىك) Çingırak, haml.

Cihan→ (جحان) (z, fa)

Çevrilmiş→ (چورلمىش) (z: çevrilmiş) Maklub.

Çevrinmek→ (چاروندی) (z: çavrundi) چورنمک
Çevrilmek, dönme, dar. (ایلنمک, ایلامک, __)

Çevre→ (شاورا) (z: şavra) Kıyı,
sevb,kenar, haşiyetü's-sevb.

Çevremek→ (شاورادی) (z: şavirdi) چورمک
Dönmek, dolaşmak.

Çevirmek→ (شورو دی) (z: şavurdi) Kalb
etmek.

Çiban→ (جبان) (z) Akreb.

Çinenmek→ (شاینندی) (z: şaynadı) چیننمک
Çığnemek,

Çob?→ (شوب) (z: şob, l: çob) چب İri kova

Çubrek→ (چبرک) (l, tr: çübrek) Sevb,
libas.

Çübün→ (چبون) (z: çübün) Çenberli
kova, tereşşuh.

Çükürmek→ (چو جکورمک) (l: çükürmek)
(چپکرمک) Aksırmak.

Cevr→ (چر) (l: çer) Sefalet, şeka'

Çörek→ (چورک) (z)???

Cevreli→ (چورلى) (l: çerli) Şekavet
sahibi, şaki, sefil.

Çoba→ (چوبا) (z: şoba) شوبا

Çürçek→ (شورشات) (z: şurşat) Zarure. (Yoksa 'zarure' manası' sefalet mi?)

Çorak→ (چوراق) (z) Tozlu ve gubar yer, ???

Çürüük→ (چورولوك) (l: Bozuk,

Çürümek→ (چورو دی) (tr: چردی) (z: چورومک) Bozulmak, (hiç okunmuyor)

Çuçka→ (چچه) (tr: çuçka) Domuz
yavrusu.

Çözülmek→ (چزلدی) (l: çözüldi) چوزلمک
Çözülmek, hal olunmak, çöngle.

Çözmek→ (چز دی) (tr: çözdi) (z: چوز مک) Hal etmek.

Çüş→ (چوش) (l: çüs) Merkebi dürtmek
emrinde, müsta'mel nida.

Çoğalmak→ (چوغامق) (tr: çoğaldı) (z: çoğaldı) چوغامق
Tekessür etmek, tezayüd etmek.

Çoğan→ (چغان) (l: çoğan) İsnad.

Çograt?→ (چغرات) (l: çoğrat) (z: çograt) Ateş
seven, ???

Çogramak→ (چوغرامق) (z: şoğradı) (tr: şoğradı) چوغرامق
İskirtmek, tekarruz.

Çok→ (چوق) (l: çok, tr: şok) Kesir,
bisyar.

Çokramak→ (چقرادی) (l: çokradi) (z: çokradı) چقرامق
Tencere kaynatmak, ses çıkartmak.

Çokmar→ (l: çokmar, tr: çokmar
چوْقْمَار 1. ??, topuz. (Çomuk pulat, balta,
sarana, lakin gibi)

Çokmar→ (چاگمار) Bak: Bahil, hasis.

Cukur→ (z, l: cukur) چُور Hufre, çora?

Çük→ (ل: çük) چُك Zeker.

Çomak→ (ل: çomak) چوماق
چماق (l: çomak, tr: çomak
Başlı değnek.

Çomali→ (z) Murabba,

Çömçe→ (چومچه) Kaşık,

Çömllek→ (ل: çömllek) چملک
شولما, شوملاك (l: çömllek, şolmak
çamlak, z: şömllek, şolmak)

Çömlmek→ (ل: çömeli) چوملمک

Cömert→ (ل: cömert) جمرت
comert (z: جومارت) Kerim, sıhhi.

Çomuk→ (ل) Topuz, dirsek.

Çömmek→ (ز: çömdi) چوممک Dalmak,
gats etmek.

Culhacı→ (ز: çulhacı) چولحاجی
Dokumacı, hayık.

Çunak→ (ز) Kulağı kesik, kulaksız.

Cönge?→ (تر: çönge) چنگا Közsüz, kör.

Cuval→ (ز: şuval) شوال Tilis, gırare.

Çuvalduz→ (ل: çuvaldız) چولدز

Çuv→ (ل: çuv) چوو Çivi.

Çuyenmek?→ (ز: şeyna) شينا
Çığnemek, medğ

Çiban→ (ل: çiban, z: şiban) چیبان
Duml.

Çicuk→ (tr: çıçuk) چیچوق

Çipçik→ (ز: şibşuk) شیپشق Serçe,
usfur.

Çiplak→ (ز) Uryan.

Çıpladamat→ (ز: çiplıldadı) چیپلادامق
(جبولدای) Ruşvet???

Cibi→ (ل: cibi) جبى Koyu süt,

Cibic→ (ل: cibic) حبیج İki yaşında

Cıbılık→ (ل: cıbılık) جبیلیك Çabuk.

Cibin→ (ل: cibin, tr:cibin) جبن
شیبین Sinek, zebab.

Çıçalak→ (چیچلاق) چیچلاق Küçük
parmak, hansar

Cibinsürecek→ (ز: şibn sürecek)
شبن سوراچاڭ (z: şibn sürecek)

Cibinlik→ (ز: şibinlik) شینلیك
Sinek kovacak alet, ???

Citak→ (tr: çitak) چیتاڭ Kafes, kafas.

Çiçek→ (ل: cicek, جیچک→) چیچک, tr: çiçek, z: çiçak (چچاک) Zehr, sekufe.

Çiçek→ (ز: şişek) شیشک Çiöek hastalığı, cederi.

Cice→ (ل: cica) جیجا (Çocuk lisanında) Anne.

Cebr→ (ل: cebr) جبر→ Çocuk oynunda aşık.

Cebra→ (ز) Fa: Hasır, burya.

Cebra→ (ل: cebra) جبرا

Çıraq→ (ل, fa: çıraq) چراغ

Çırak→ چراق→ ???

Circi→ (ز) حبرجی→ ‘Ata, çerçi.

Çirdek→ (چیردك) چیردک (tr: çirdek) Bak: Cekirdek.

Çirkeme→ (چرکما) چیرکمه→ (ل: çirkema) Tavada kızartılmış börek nevi’.

Çırkin→ (ل: çirkin) چرکن, چیرکین→ (ز: çirkin, şirkin, چیرکین چرکن) 1. Vahşi, yabani. 2. Pis, mundar.

Çiçe→ (ل: çığça) Teyze.

Cırlak→ (ل: cırlak) جرلاق→ Menar. (Doğrusu 'جیرالق' olsa gerekir.)

Cırlak→ (ل: cırlak) جرلاق→ Küçük cetvel.

Cırlamak→ (ل: cırladı) جیرلامق→ 1.

Cağlamak. 2. (çokça ağlamak) İnlemek, bağırmak.

Cırlavuk→ (ل: cırlavuk) جرلاوق→ Bir cins kuş.

Cirmenmek→ (tr: çermen) جیرمنک→

Cızlaşmak→ (ل: cızlaştı) جیزلاشمق→ Şikayet etmek, şekvi etmek.

Çizmek→ (ل: چیزمک) چیزمک→ (tr: Yazmak) Yazmak, tahrir etmek, hat, çizgi çekmek.

Çizi→ (ل: çizzi) چیزو (چیزی→) Çizgi, hat.

Cise→ (ل: cise) جیسے→ Uzun süren yağmur.

Cisemek→ (ل: cisedi) جیسمک→

Çigan→ (ل: çığan) چغان→ Behil, hasis.

Çigay→ (ل: چیغای) چیغای→ Fakir, yoksul.

Çığırmak→ (ل: çığırkı) چیغیرمق→ (ل: çığırkı) چغىرىدى (tr: çığırkı) Çağırmak, sah.

Çık→ (ل: چق) شق→ (ل: چق) چیق→ Çık, mey, nida, şebnem.

Çıkarmak→ (ل: چیقارمق) چیقارمق→ (ل: چیقارمق) چیقارمق→ (tr: çıkar) چیقارمق→ (ل: çıklardı) چیقارمق→ (ل: çıklardı) İhrac etmek.

Çikanak→ (ل: چیقنانق) چیقنانق→ (tr) Dirsek. (Çanak gibi)

Çıkrak→ (ل: çıkrak) چیقراق→ شیقراق

Çıkrık (چىرق) → İplik
eğirmeğe mahsus mağruf dolap.

Çıkmar (چىمار) → (l: çıkmak) Behil, hasis.

Çıkmak (چىقىتى) → (z: çıktı) (چىقىق) (l: çıktı)
tr: çıkış (گل) Huruc etmek, tulu' etmek,
yükselemek, suud etmek.

Çıkmak (چىقىطى) → (l: çıktı) (چىقىق) Bağlamak,
sarmak, çırın yapmak.

Çıkış (چىقىش) → (z) Huruc.

Çikit (چىقىط) → (z) Peynir, cübün

Çikin (چىقىن) → (z, l: çikın) (چقن) Kese, surre.

Cig (چىك) → (tr, l: çig) (چك) Ciğ.

Çikit (چىكىت) → (tr, l: çikit) (چكىت)

Çikit (چك) → (l: çikit) Pamuk çekirdeği.

Cıl (چىل) → (çil) Maruf kuş.

Çile (چىلە) → (l: çila) Uzun süren yağma.

Çilemek (چىلدى) → (l: çildi) Devamlı
yağmur yağmak.

Çileyik (چىلايك) → (z: چىلايك) ??

Çim (چىم) → (l: جم) Üstü otlu toprak tezeği.

Çimdirmek (چىمىدىرىمك) → (z: cimdi) (چىمىدىرىمك)
Kaşımak.

Çimdılamak (چىمىدىلامق) → Bak:

Çimdilemek (چىمىدىلىمك) → (l: cimdiledi)
Kaşımak, (Çimdiklemek)

Çimdivuc (چىمىدىيوج) → (z) Cimbız, milkât

Çimak (چىماق) (چىماق) → (l: cımak)
Bembeyaz, apak.

Çimek (جمدى) (چىمىك) → (z: cimdi) Suyla
yılanmak, su dökmek.

Çimen (چىمن) → (l: çimen, z: şiman,
şimken) (شىمان, شمان) Çimen.

Cın (چىن) → (z: çin) (چن) Doğru, sadık.

Çindirmek (چىنديرمك) → (l: cindirdi)
Zann etmek.

Çımkarmak (چىنقاردى) → (l: چىنقارمىق) Vasi‘ ve bol
olmak, tefah??

Çınlık (چانلاق) (ya چېنلاق) → (z: Çanlık, tahture,
sandal, maune.

Çıva (چىوا) (çiva) → (tr: çıva) (چىوا)

Çivşamak (چىوشامق) →

Çıvlamak (چىولامق) →

Çıvıldamak (شىوتىق) (çivıldamak) → (z: vivutmak)
Cıvıldı: civıldı etmek.

Çıvıldı (چىولىدى) → (l: civıldı) (چولىدى)

Çiya (چىيا) (çiya) → (l: çiya) (چىيا)

Çıyan→ چیان (tr: çıyan) 1. Kırk ayak. 2. akreb.

Cibin→ جیبن

Hayve→ حایو (z: hayve) Ayva, sefercel.

Horyat→ حوریاط (z: rumca) Vahşi. (Çirkin, yaman gibi)

Hatun→ خاتون (z) Kadın, seyyide.

Haç→ خاش (z: haş, l: hac) Salib, çelipa.

Hasta→ خاصتا (z, fa) Hasta, marız (sayri gibi)

Hstalanmak→ خاصتلانمک (z) Hasta olmak, temaruz etmek.

Hali→ خالی (z) Bisat, kilim. (Göğüs gibi)

Hirman→ خرمن (tr, fa) Harman.

Horos→ خروس (tr, z: horaz) Dik.

Hurma→ خورما (bak: kurma) (z) Temer.

Hos→ خوش (z, fa) Güzel, melih. (??, bakış gibi) Hoş gördü, inşirah.

Hoşdaş→ خوشداش (z,tr: hoşdaş, fa: خشداش) dır veya kocadaş (دیر) Koyu yoldaş, sıddık.

Horlamak→ خورلماق (z) Uykuda horlama etmek.

(kumduldamak gibi)

Hayli→ خیلی (z) Çok, kesir. (küp ve köpkibi)

Dada→ دادا (z: yoksa 'دده' mi?) Cedde, büyük valide.

Dar dağanlamak→ دار داغانلامق (z) Paralamak, ezmek, kırmak, tefattit etmek.

Daş→ داش (l, z) Karin, edat-ı müşarekat.

Daguk→ داغوق (tr: dağuk) Tavuk, decac.

Dagi→ داغى (tr, z) Dahi, yine, ki. (dakı 'داقى' gibi)

Dan→ دان (l: dan) (دان) Methir, hayret. (Aceba 'دانق' mıdır?)

Danklamak→ دانقلماق (l: dankladı) (دانقلماق) Methir ve hayrete düşmek, şaşmak.

Debrenmek→ دبرنماك (l) Teprenmek.

Depek→ دپک (l) Çok tekme atan, çifteli.

Depküç→ دېكج (l) Mihmar, mahmuz.

Depelemek→ دېلمەك (l) Tepelemek, katlı etmek.

Depmek→ دېمەك (l) 1. Tepmek, ayakla vurmak. 2. Korumak. (esabu'l çeyelan)

Depe→ (l: tepe دپه) 1. Tepe, tel. 2. Baş tepesi,

Dede→ (l: dede ددہ) Ced, büyük peder. (Tuhfetu'z-zekiyye'de 'دادا' yani ??? diye tefsir olunur. Yine bu mu yoksa onun dalları mahrur mıdır?)

Deze→ (l: dede ددہ) Havdec? ??.

Dür→ (l) Edat-ı haber.

Dert→ (z: dert دارت) درت→ درت دارد, fa: derd Derd, gussa.

Derd→ (z: derd دارد, fa: درد) 1. Halk, tabi'. 2. Garaz.

durür→ (l) Bak: درر

Dergü→ (l) Tergi, atların arkasınna bağlanan şey.

Dere→ (l: dere درا) دره???, vadi.

Dezek→ (l) Tezek, er-rautu'l-???

Dezmek→ (l: dezdi نندی) (koyra vesaire) Sevdığinden ayrılib kaybolmak?

Dişilemek→ (tr: dişledi دشلدى) Delinmek, yarlamak, açılmak,

Dek→ (l) Gibi, tik? (Marufi تک 'نک' ??)

Degirmen→ (z: degirmen داگرمان) (değirmen) Tahun, asiyab.

Digzindirmek→ (l: digzindirdi دکزندرمک) Çevirmek, döndürmek, ??? etmek.

Degzinmek→ (z: degzindi دکزنمک) Dönmek, devretmek. (çevirmek gibi)

Degül→ (l) Degil, laisa.

Degmek→ (l: deghi دکھی) 1. Yetişmek, Vasıl olmak. 2. Dokunmak, ilişmek, mes etmek.

Dekme→ (l: dekme دکما) 1. Çok, kesir. 2. Her, külli. (Bak: تکمه)

Dekme→ دکمه

Degünek→ (l: dekünek دکونک) Dekünök Otak ??

Deke→ (l: deke دکے) Teke, teys.

Degişmek→ (z: degisti دکیشمک) Mübadele olmak, tebdil etmek. (değişmek 'دایشتنی' dahı yazılır.)

Degiştirmek→ (z: degiştirdi دکیشترمک) (değiştir) Değiştirmek, tebdil etmek.

Denlügeç→ (l) İki tarafı kasılmış nabit, hidat.

Degin→ (z: geldigin دکین) Emir: ??, geldigin. ('Negin' gibi.)

Deginmek→ (z: (degin) دکینمک) Yetişmek, vasıl olmak.

Delmek→(z,l) دلمک Delik yapmak, sakıb.

Delmek→(z: deldi) دلدى Düğüm yapmak, bağlamak, akd. (— bağlamak)

Delinmek→(yoksa) دلينمک delindi Birleşmek, sabit olmak.

Delü→(l) دلو Deli, mecnun.

Delürmek→(l: delürdi) دلوردى Çıldırmak.

Delik→(l: delik) دلیک Sakıb.

Delim→(l: delim) دلیم Çok, kesir.

Demregü→(l) ???

???

Demek→(l: dedi) دمک (ف) dedi, tr: de Demek, söylemek.

Demur→(l, tr) Demir, hadid.
(Türkmen)

Denemek→(l: denemek) دنمک Tecrübe etmek.

Dev→(z: dev) داو دیو Div, ifrit.

Devmek→(l: devdi) دومک Tırmalamak, yüzüne devdi=??? (Aceba doğrusu 'doğmek' mi?)

Deve→(l: deva) دوا Cemel, ibil.

Deve balığı→(l: deva balık) دو بالق دو بالغى Delfin, yunus balığı.

Deve kuşu→(l: deva kuşi) دو قوشى Ne'am.

Devit→(tr) Devat.

Diyışmek→(Bak) دېيىشىمك Bak: değişimek.

Düb→(l: düb) دب Edat-i ???, düb düz.

Dütün→(l: dütün) دوتون توتون (gibi)

Dudak→(tr: tudak) طوداق Leb, şefe.

Düden→(l) دودن Derin, amîk.

Düdük→(z, l: düdük) دودوك ددك, tr: düdük (دو دك)

Dört→(tr) Erba, çehar.

Dörtgün→(z: dörtgün, dörtkün) در تکن, دور تکون

Dürtmek→(l:dürtdi) در تى دور تى مك __, işaret etmek.

Dördük→(z: dördük) در دك دور دوك Murabba. (cumali)

Dürüşmek→(tr: dürüş gıl) در ش دورو شمك Çalış, İctihad etmek.

Döre→(l: töre) در ا Adet, kanun, nizam.
(Aslı 'töre'dir.)

Doz→(tr) Toz, gubar.

Düzmek → (ل: düzdi, tr: *düz gıl*) دوزمک (کل) *Sabretmek.*

Düzüm→ دوزوم (l: düzüm دزم Dizi, silk: bir dizim inci.

Döş→ دوش (tr) Göğüs, meme.

Düş→ دوش (tr: *düş* دش Öğle, zuhur.

Düşmek → دوشمک (l: düştü) (دشتى) Sukut etmek, vaka'

Dug→ (ل: *dug* دع) Toy cesîm bir kuş.

Dögülmüş→(دغلمش l: dögülmüş)

Dövülmüş, meşkuk

Düzetmek → (tr) Düzeltmek, tenzime etmek.

Doğmak → دوغمق (z, l, tr: doğdu, doğmak
دغمق, دغدى) Doğmak, tevellüd ve tulu' etmek.

Dokduk → دوق دوق (l: dokduk) (دقدق)
Özkardes. (Aslı: toğdok) (طوغدق)

Dukurcu → دوْقُوك (tr: dourcu)

Dokunmak (دُقَى) → (tr: dokı Dokumak, nesneleri dokmak)

Tükel → دوکل (Döküklü) Hep cemi'c (Tükel gibi)

Dökmek→ دوکتى (l:, dökti dökti) دوكى،
tr: dök (دك) 1. Dökmek. 2. Bağlamak,
ukde, bağlamak, akid.

Dökme → دکمه (l: dökme, z: dökme) (دوکما)
Döyme, zer.

Dökünmek → دوکنمک (l: dökündü)
دکندی (Boşanmak, Kalmamak, tükenmek.)

Döküç→ (دوکوچ) (tr: döküç) دکھن Havan.

Düğün→ دوکون (1: düğün 1. Ukde, düğüm. 2. Akd-i nikah, aruz, velime (Bunun aslı ‘تویىكىنى’ toy günü olsa kerektrir.)

Döl→ دول Netice, cenin.

Dul→ دول (l) Dul, ermele.

Dolkuk → (Bak : dolkuk (لولوق) Tulum, zikka.

Dolunmak→ دولمنق (ya: dölenmek) (ل: dölendi) (دلندی) Gurub ve uful etmek.

Dumru → دومرو (l: dumru, z: dumṛı)
 (دو مرے) Def. sehabe

Dumşak→دمشق (tr: dumşak) Gaga, münkar (جهة مشبوهة، gibi)

Domlu → دەملى (l: domlu, ئەملى) Domlu, herd

Domrulmak → دومولمۇق (l: dumruldı)
Selə

Dümen → (تومن) (l: dümen) (ya tümen) (جمن) On bin miktarı.

Dün→ دون (l: dün) Gece, leyli. (‘تون’ tün gibi) Dün günde, dünki gün, oms.

Döndürmek→(tr: döndür) دنور مک→(دنور) دنور مک
Çevirmek, döndürmek.

Dönmek→(l: döndi) دندی→(دنمک) دنمک
Dönmek, rücu' etmek.

Dönen→(tr: dönen) دنلن→(دونن) دونن
Dört yaşında tay.

Duvar→(l: duvar) دور→(دووار) Hait.

Dip→(l, tr: dip) دب→(دېپ) Ka'r.

Dipi→(l: dipi) دېپی→(دېپی) Karl yağmur, Rüzgarlı yağma kar, tipi.

Ditrev→(l: ditrev) دیترو→(دیترو) Dik. Ditrev baktı: nazar-ı hava.

Ditremek→(l: ditredi) دتر دی→(دیتر مک) İrtias.

Ditmek→(l: diti) دتی→(دیدمک) (ya) (دیتمک) Yün veya pamuk vesaire ile nakış etmek.

Dirdük→(tr: ditrek) در دک→(در دک) Kereste yuvarlatmağa mahsus yuvarlak kütük.

Dirgak→(tr: dirgak) در غاق→(دیر غاق) Pençe, tırnak, mihleb.

Direk→(l: direk) در ک→(دیر ک) Amud.

Dirgi→(l: dirgi) در کی→(دیر کی) Cingene? (Göz kapağı mı?)

Dirnek→(l: dirnek) در ناک→(دیناک) Cemaat, cemiyet.

Dirsek→(l: dirsek) در سک→(دیر سک) Mirfak.

Dirmek→(tr: dir) دیر مک→(فل) دیر مک→(دیر) Toplamak, cem' etmek.

Diri→(l: diri) دری→(دیر) Yağ, dehin(duhn).

Diz→(l: diz) دز→(دیز) Rukbe. (gibi)

Dizmek→(l: dizdi) دیز مک→(دز دی) Nazım etmek, silk-i nazım çekmek.

Dişmek→(tr: dişti) دیش مک→(دشی) Delmek, düşmek.

Diş→(z) دیش→(دیش) Bes.

Dikmek→(l, z: diki) دیک مک→(دکنی) Gars etmek, nasb etmek, durdurmak, hayyat etmek.

Diken→(l: diken) دیکن→(دکن) Şevk, har.

Dıldağ→(tr: dıldağ) دلداخ→(دلداخ) Huccet, delil.

Dildagalmak→(tr: dildağla gıl) دیلداغالماق→(فل) دلدا غلا

Dilek→(l: dilek) دیلک→(دیلک) Murat, maksud.

Dilgü→(l: dilgü) دلکو→(دلکو) Tilki, sa'leb.

Dilmek→(l: diledi) دیلمک→(دیل دی) Yarmak, kesmek.

Dıtak→(tr: dıltak) دیلطاق→(دیلتاک) Huccet, delil. (Bunun nüsha-i matbu'ada 'dıltak' sûreti elbette galattır. Çünkü tecümana da 'dıltag' suretinde matbu'dur)

Dilmac→(tr: Tercüman) طبلماج→(دیلماج) ve (ve)

Dilenci→ دیلنچی (l: dilenci) Sail, geda.

Dilemek→ دیلمک (tr: diledi) دلدى İstemek, kasd ve murat etmek, taleb etmek.

Dimek→ دیمک (l: dedi) ددی Söylemek, demek.

Din→ دین (l: din) دن Nefes, dem, soluk. Dine alıştı: teneffüs.

Dinlemek→ دینلەمک (l: dinledi) Dinlemek, istima' etmek.

Divar→ دیوار (tr, fa) Duvar, hait.

Dive→ دیوه (l: deva) Deve, cemel. (ekser تیوه yazarlar.)

Dive balığı→ دیوبالیغی (l: deva balık) دوابالق delfin, yunus balığı.

Dive kuşı→ دیوھوشی (l: deve kuşı) دواشى Deve kuşu, na'am. (Bunlar 'dal'-ı meftuh'a sırasında dahi geçmiştir. 'dal' türkçenin çoğu vakityle ve şimdi şark türkçesinde 'ta' ile dahi geçmiştir.)

Rumri→ روماری (tr: rum eri) Rum ademi, rum uşağı.

Zülf→ زلف (z, fa) Salif.

Zincir→ زینجیر (z, fa) Silsile.

Zindan→ زندان (tr, fa) Sicn, mahbus.

Zindanlamak→ زندانلامق (tr) Haps etmek.

Zurnay→ زورنای (z) Zurna, surna.

Ziyan→ زیان (tr, fa) Zarar, hasar. (Türkmence must'mel olup asıl türkçesi 'kor' olduğu kitabu'l- mezkurde muharrerdir. (tr)

Satmak→ ساطمك (ya: satı, tr: sat, ser ساط ساط) ساتمك→ ساطمك (ya: satı, tr: sat, ser ساط ساط)

Satıcı→ ساتيچى (tr: satıcı) Bayi.

Satılık→ ساتيليق (z: satılık) Beyi'

Satin almak→ ساتين المق (z: İştira etmek.

Saray→ ساراي (z, tr: seray, fa) Kasır.

Sartaban→ سارطابان (z) ???

Sarımsak→ ساريمساق (z, tr: Sarımsak, sum. (Sırımsak gibi)

Saz→ ساز (tr) Kamış, kamışlık.

Sazeallı→ سازاللى (z: sazalı) ???, bozuk.

Sagak→ ساغاق (tr: sagak) Çene, gabgab.

Sagam→ ساغام (tr: sagam) Serab, Mirnga.

Sakal→ ساقال (tr: sakal) Sakal, lihye.

Sakalsız→ ساقالسز (tr:sakalsız) Köse.

Sakallı→ (tr: sakllu ساقالى) Sahib-i lihye.

Sakav→ (z) ‘f’ harfi sebebiyle, ‘keke’

Saksı→ (z) ‘şakfe’? ipek böcekleri ve ??? mahsus kese veya çuval.

Saklamak→ (tr: sakla gıl سقلا) Hıfz etme.

Sakın→ (tr: sakın سقن) Mastika.

Sakınmak→ (z, tr: sakın سقن olunmak. Hıfz

Salar→ (z: salar, fa) Salar, Baş, reis.

Salkum→ (z: salkum سالقوم) Üzüm vesaire salkımı.

Saman→ (tr) Saman, Teben, saman.

(Türkmence olduğunu mezkur olup kırçakça ‘gök’ ve ‘salam’ ‘kuk’ dirlermiş.)

Sanmak→ (tr: san سن) Zann etmek, sanmak.

Sancılı→ (z: sanlı سانچلى) Delikli, oymalı, nakuşlu, matriz.

Sancmak→ (tr: sanc سنج) Delmek, delerek çarh etmek.

Savutmak→ (tr: savaş سوش؟) Savutmak, tebrid etmek.

Saba saba→ (ya سباهبه) Sallanarak kibir ile hırman (yürümek)

Sepken→ (??) Azar yağmur yağmak, serpme, reşasetü'l mümtar. (sulu sepken)

Sepmek→ (l: sehti سبتي, z: sabti سپمك) Azar su veya yağmur düşürmek, serpmek, rişas. (‘serpmek’ سرپمك ‘deki, ‘r’ ‘ş’)

Sepmek→ (l: sehti سبتي) Kibir ve nazlı sallanarak yürümek.

Sebiştirmek→ (z: sabıştırdı سبیشتیرمك) Serpiştirmek, azar tevzi etmek.

Sepirmek→ (z) سپيرمك Süpürmek.

Sepirgi→ (z) سپيرگى Süpürge, mıknese.

Seçmek→ (l: seçti سچمك) siyle matbu olmuş ise galattır.) Ayırmak, ayıklamak, intihab etmek.

Serben→ (tr: serban سربان, fa: serben سرين) Sarık, imame.

Sert→ (z: sert سارت) Asi, kaba, bayağı. (Yoksa Türkistanda ‘sart’ denilen İranîler’den midir?)

Serçe→ (tr: serça سرچه) Usfur. (Türkmence olub kırçakçası ‘چىچوق’ midir?)

Serece→ (l:serece سرجه)

Seredur→ (l) سردور 1. Kumdan. 2. Hayvanın sür’at-i hareket-i derecesi.

Sermek→ سرمهک (l: serd, tr: sardı) ساردى
Neşr etmek, yaymak, açmak.

Seruk→ سروک (tr) Serilen şey, kilim, yaygı.

Servin→ سروین (z) Nesim, hüda?

Siz→ سیز (l) 1. Zamir: entum, şuma, edat-ı selb.

Sezek→ سزک (l: sazak) سازاک Sezme, his.
(اور‘)

dahi denilirmiş.)

Sezgenmek→ سزکنمهک (z: sazkandı) سازکاندی
Ürkmen, incinmek.

Sezmek→ سزمهک (l: sezdi, z: sazdı)
(سازدی) Hissetmek, duymak.

Sekiz→ سکز (l, tr) 1. İsim-i aded, semân,
heşt.

Seksen→ سکسن (l, tr) Semanun, heştad.

Seksenmek→ سکسنمهک (l: sekshendi) Tehdid
etmek?

Seklabe→ سکلابه (tr) Pancar, silk. (Türkçe
olmasa gerektir.)

Sekmek→ سکمک (l: sekti) سکدی Sıçramak,
çıkmak, fırlamak, derece.

Sekmek→ سکمک (z: sekti) سکتى Çökme, bağırsa oturmak, cesa. (Lugat-ı anifenin aynı olsa gerektir ??? büsbütün mugayirdir)

Sekü→ سکو (tr: sakü) Mustaba; mustaba,
oturulacak sok: tane.

Sekül→ سکول (tr: sakül) Ayakları sekilli at, muhacbet.

Segirtmek→ سگیرتمک (tr: segirt gil) سگرت
Sıçratmak.

Segerlemek→ سگارلا (tr: segarla) سگارلا
Teşvik ve tercip etmek, kıskırtmak.

Segirmek→ سگرمک (l: سگردی: z: سگردی) سالگردی
Sıçramak, fırlamak, vesebe, raks.

Selek→ سلک (l) Zarif ve hayırlı genç.

Selgencek→ سلگنجک (l, tr: salgencek)
(سالگانچاک) Salıncak, mercuce.

Semirmek→ سمیرمک (l: semiz, z: samirdi)
(سامردی) Semin olmak, yağlamak.

Semiz→ سمیز (l: semiz, z: samiz, tr:
semiz) (سمز) Semin.

Sen→ سن (l) Zamir, ente, tu.

(Sengik?→ سنگیک (l) Deli? (Bu lugat böyle matbu ise de (سن) sırasında mezkur ‘sengik’ سنک olmak lazım gelir??)

Sendirmek→ سندیرمک (l: sendirdi)
Uzatmak, temdid etmek.

Senmek→ سنمک (l: sendi) (سندی) Uzamak,
İmtidad etmek.

Sevgü→(l) سوکو→(l) Mahbub, ma'suk.
(muhabbet)

Sevlencer→(l) سولنجر→(l) Lamba, meş'ale, sirac.
(Matbuada 'es-sirac' 'd' ye muharrir olup???
münasib manayı anlaşılamadı.)

Sevmek→(l, z: سودی سومک→(l, z: sevdi, tr: sev)
Muhabbet etmek.

Sevinmek→(l: سونمک→(l: sevindi, z:
sevindi, soyündü, سوندی سونیندی, tr: sevin
سون) Sad ve merdat olmak?).

Sevülmış→(z) Mahbub, ma'suk.

Seyündürmek→(tr: سیوپورمک→(tr: seyündür gil
سوپورمک (کل) سیندر (Itfa' etmek. (Doğrusu
söyündürmek.)

Sü→(tr) Asker, subası, kumandan.

Asker zabıtı.

Sevbelemek→(z:sabeledi سوبلاڈی سوبلمک→(z:
Uyuz veya diğer bir ileté ilşimek, _

Süpürge→(l: سپرگے (Süpürge) z:
sipirgi سپرگی (Miknese).

Süpürülme→(l: süpürlüdi سپرلی (Inkenese.

Süpürmek→(l: süpürdü سپر دی سپر مک→(tr:
سپر دی سپر مک (Kens.

Sübi?→(z) سوبی (Süt veren, sağmal, halab.

Süt→(z, l, tr: süt Halib, leben, şir.

Sütmek→(l: sütmek سوت مک→(l: El-küretü'l
vetabe ???

Sücü→(tr: sücü, süci سجو سجی سجی (Şarab, hamer, bade.

Sürat→(z) Zera? Avlı.

Sürtümek→(z) Kaşınmak, ihtekke.

Sürtünmek→(z, l: sürtündü سرتندی سورتونمک→(z, l:
Kaşınmak, ihtekke, yerde sürtümek, zhf?

Sürcek→(l: sürcek سرجاک سور جاک→(z)

Sürçmek→(z: seceti سرجتی Asere.

Sürmek→(l: sürdi سردی سورمک→(z: sur سر
sürdi سور دی Kovmak, tard ve nefi etmek,
sevk etmek, gütmek.

Sürlü→(z) Meşhur.

Sürme→(l, tr: sürme سرمه سورمه→(l, tr:
ismid.

Sürme→(z: sürme سورمه سور ما→(z:

Sürmelik→(z: sürmelik سرمالیک سور ملک سور ملک→(z:
Kuhl hokkası.

Sürmelemek→(z: sürmele سرمه لے سور ملک مک→(z:
Kuhl sürmek.

Sürmeli→(z: sürmeli سور ملی سور ملی سور ملی→(z:
Mastika sakızı, sakız, ??? mastika.

Sürü→(سورى) (bak: suru: (tr, l: sürü) سرو
Takım.

Sürütmek→(l: sürtü, سرتو) (surutmek) سرورى تەمك
سرۇتى Dokunmak, mesh etmek.

Sürük→(l) Saksavar?, kertenkele
cinsi.

Sürümek→(l: sürdü, سردى) (surumak) سرورى مك
süründü 1. Perde çekmek, boşluk. 2.
Sürçmek, düşmek, iğrenmek, asere.

Sürün→(l: sürünen) سرون (surun) Sürü, kat'ı

Sürünmek→(z) 1. Yerde çekilmek,
insehaba. 2. Sürçmek, asere.

Süri kuş?→(z)

Söz→(l: söz) سز (söz) Kavl, kelam, suhun.

Sökellik→(l: sökelik, سکلک) (sökelik, z: sökelik)
(سوکالیک) Hastalık.

Sözlemek→(l: sözledi, سزلىدى) (sözlemek) سوزلمك
szladı (Söylemek , tekellüm ve
tehaddüs etmek.

Süzmek→(l: süzdü, سزدى) (süzmek) سوزمك
((كل) سز) Tasfiye etmek, düzgeçten geçirmek.
(İki gözü kapamak)

Süzme→(l: süzme, سزما) سوزمه
(سوزما) Süzgeç, müşbeke, yarı kapalı: süzme
gözlü.

Süzemek→(z: süzadı) سوزەمك
Uzatmak, temdid etmek. (سومك gibi)

Soklık→(tr) Tama'

Sokmak→(tr:sok, سق) (z: soktu) سق
İdhal etmek, doldurmak. (tuhfe sahibi
'صقى' sokmak 'صقى' soktu ile
karıştırılmıştır.)

Sokum→(z, tr: sokum) سق (sokum) Ekmek
lokması.

Susmak→(z: sustı) سوسى (Boynuzla
vurmak, neta'

Sökel (söken)→(سوكل) (söken) hasta, mariz,
'alil.

Sökülümuş→(sökümüş) سوكىمىش
(سوکولمىش) Haşlanmış, kaynamış, sükülmüş et,
sögünmüş.

Söklemek→(l: sökledi) سوكىلمك
Pişmek, kaynamak, haşlanmak, kızarmak.

Söklenci→(z) Pişmiş et.

Söklenmek→(l: söklendi) سوكىلنەمك
Pişmek, haşlanmak, kızarmak.

Sökmek→(z: sökti, سوكىتى) (sök
gili) (سگى) (sökdi) (سگى) Şetm etmek.

Sökme→(l: sökti, سكتى) (sök
gili) (سگى) Bozmak, açmak, hal etmek.

Söken→ سکن (tr: سونکن) Hasta, mariz. ('Sökel' gibi)

Sögüt→ سکوت (tr: söküt) Safsaf. (Türkmance olup kıpçakçası 'طال' imiş.

Söňük→ سوگۇك (tr) Kemik, azm.

Sökelek→ سوکالىك (tr: sökelik) Bak: Sökellik.

Sükütiş??→ سوكوطىش (z: sögütiş) Soyulmuş, bozulmuş, teşavvuk.

Sügüm→ سوکوم (veya (z) Uyanıklık, tepe? Nebbehe.

Sülük→ سولوك (z, l:sülük, tr: سولك ???

Sümek?→ سدى (z: sedi) Uzatmak.(Süzmek gibi.)

Sümkürmek→ سومكورمك (z, l: sümkürdi) سمردى Sümüğü def etmek, mehata.

Sümkürük→ سومكوروڭ (z) Sümük, muhat.

Sümük→ سوموك (l, z: sümük) Muhat.

Sümüldemek→ سومولەمەم (l: sümüldedi) سىملىدى, z: sümüldadı Öksürüp sümkülmek ???

Sümülgén→ سملەن (l: sümülgén) Hastanın dalgınlığı. (coma)

Sunkur→ سونقور (l, z: sunkur) Kara kuş katlı.

Süngü→ سونكۇ (tr: süngü) Mızrak, rumh.

Süngücü→ سونكوجى (tr: süngücü) Mızraklı, rimah.

Sünmek→ سندى (z:sündü) Koymak, sakın olmak?

Sünü→ سۇنو (l: sünü) Süngi, rumh. Bak: süngü.

Sünük→ سونوك (l: süük) Kemik, azm, süňük.

Süvek→ سووڭ (l: süvek, z: süvak) سوواڭ Kemik, azm.

Süvü→ سووو (l: süvü) Bigar, pigar, Cenk, muharebe.

Sövündürmek→ سوووندومك (z) Isfa etmek/ Söyündürmek, itfa etmek.

Süyr alamk→ سوير المق (z: süraldi) Sürülmek,

Süyramak→ سويرامق (z: süyradi) Sürümek. ('Sürümek' gibi)

Söykenmek→ سويكونمك (l: söykendi, z: söykandi) سىكىندى Dayanmak, ittika ve istinad etmek.

Söylemek→ سيلادى (z: söyladi, tr: söyla gil) سىلا Demek, tekellüm etmek.

Söyündürmek→(l: سویوندرمک) söyündüri İtfa etmek.
(سیندري)

Söyünmek→(l: سویونمک) söndi Sönmek, iffa olunmak.

Söyüm→(z) Bak: sevgüm ‘سوکوم’

Söyünmek→(z) سویونمک Söyünmek, ferh.

Söyenmek?→(z: سوینمک) soyandi سویاندی Addada, ısrırmak, kucaklamak.

Söyenmek→(z: سوینمک) Taaddada, kendi duduaklarını ısrımk, birbirini kucaklamak.

Sipa→(l, tr: sıpa) سپا Eşek yavrusu, cahş, sıpa.

Sıpkın→(l: sıpkın) سپقن Sıpkın Harbe, söngü' el-yevm.

Sıbildak→(l: سبلاق) Çıplak, civan

Sibirgu→(سرغۇ: سیبیرغۇ) Türklerə mahsus bir cins düdük.

Sibircu→(tr: sibircu) سبیرغوجو Anifen mezkr düdüğү yapan ve çalan adam.

Sibirgi→(l: sipirgi) سیبیرگى Süpürge, miknese.

Sibirmek→(سیبیرمک) (z: sibirmek) Süpürmek.

Sıbürgu→(l: sıbürgu) سیبیرغۇ ???, düdük nev'i. (Yukarıda ki ‘sıbürgu’ nla aynı olacaktır. Ancak hangisi doğrudur?)

Sitük→(ve سیدوک) sitük Sidik, çıkış, bevl.

Sıçan→(سیچان ve sıçan) Fare.

Sıçmak→(سیچمك) (tr: sıç gil) Sıçmak.

Sidük→(سیدوک) sidik (l: sidik, bevl. gibi)

Sidik→(سیدیک) Bevl.

Sırtlan→(سرتلان) Sırtlan.

Sırça→(ل, ز: sırıça) Cam, sırıça.

Sirke→(سیرکا) (z: sirka, l, tr: sirka) سرکا Hal.

Sırılmak→(سرلدى) (l: sırılı) Soyulmak, çekilmek. Aradan sıyrıldı, çekilir gitti.

Sırık→(سیروق) Sırık.

Sırıltık→(سیریلطق) (z) Yılán, hayya.

Sırıkmak→(سیرقمق) Topragın içine sokulmak, ??

Sıryım→(سیریم) (l: sırim) Sıryılmış deri.

Sırmsak→(سیریمساق) Sarımsak.

Sız→(سیز) Bk: siz.

Sızga (اصر غا→ ve Küpe, halkatü'l uzn. (Aceba doğrusu 'سزغا' mıdır?)

Sis→ (tr) Duman, sis.

Sık→ (tr: sık) سق (سیق) Derin olmayan, (Deniz) sığ. (Türkmence olup kipçakçası 'صى' ve 'صىع' imiş.)

Sık→ (tr) Silk? İnci vesaire geçirmek. (Yoksa devenin ağızından evvel verdiği süt.)
Sigak→ سیگاک? (tr) Sinek cinsi.

Sığınmak→ (z) سیغمق (z) İltica ve istiaz etmek.

Sıkurmak??→ (tr: sikur gıl) سقر (سیقورمک) Bir gözünü çıkarmak. (Bir gözü kör)

Sıkmak→ (z: siktı) سقى (سیقمق) Sıkmak, ta'sır.

Sık→ (z, l, tr: sik) سك (سیک) Zeker.

Sigek→ سیگاک (tr: sigek) Sidik, bevl.

Sikmek→ سکمک (z, l, tr: sikmek) سکمک (z: sikmek) Cima' etmek.

Sığır→ سکر (tr: sıgır) Usb.

Sikiş→ سکش (l: sikiş) Cima'

Silmek→ سیلەمک (z, l, tr: silkti, silk سلک) سلک (z: Silmek) Silmek.

Silik→ سیلەک (z) Salya. (z: Salya) سالیه (z: Silik) صالیہ' gibi

Silek→ سیلەک (z) Sa'il, dilenci.

Silgü (سلکو→ سیلکو (z: silgü) Silecek, havlı, peştemal

Silmek→ (l: sildi سلدى (tr: sil Mesh etmek.

Silkinmek→ سیلکنەمک (z)

Silinmek→ سیلەنەمک (z: silendi سلاندی (z: silinmek سیلەنەمک) Silinmek, mesh.

Silecek→ سلاچك (z: silecek Havlı, peştemal. (z: Silük سلکو 'سیلکو' gibi.)

Sili→ (l, tr: sili) سلى (tr: Temiz, pak.

Silig→ سیلېغ (tr) Pak, temiz, saf.

Simek→ (ل: sidi سدى (tr: si si سیمک) (z: sidi سدى (tr: si si سیمک) İşemek, çiş etmek, bevl.

Simkürmek→ سیمکورمک (tr: simkür سمکورمک) (tr: simkür سمکورمک) Sümkürmek.

Sin→ (tr: sin سین (z: sin مزار kabir, ???, heykel. (Belki esasen mezar üzerindeki heykeldir.) (bir nevi kilim demek olan bundan mı)

Sinamak→ سینامق (l: sindi سندی (tr: sindi سندی Tecrübe etmek, denemek.

Sindu→ سیندو (tr: sindu Makas, mıkraz. (Türkmence olup kipçakçası 'bığkuç' ve 'قىتى' 'قىتى' denirmiş.) yoksa?

Sinek→ سنک (z: sinek سینەك (l: sinek سینەك) Büyük ser, far.

Sinek→ سینک (z: siyek) Levh, tahta.
(کورک 'نلاخ' ve 'گیبی')

Singek→ سینکاک (z: Sivri sinek, uyaz.)
(Bildiğimiz sinek olacaktır.)

Sığır→ سینگر (z: singir, l: sınır) Usb.

Sinildemek→ سینلدهمک (l: sinildedi)
(Köpek) Açıktan havlamak, ulumak.

Sınamak→ سینمک (l, tr: sınmak) 1. Kırılmak, münkesir olmak. 2. Bir yere veya bir deliğe sokulmak, saklanmak. 3. Hazm edilmek.

Sıruk→ سینوق (l, tr: sıruk) Kırık, münkesir.

Sınır (سینیر)→ (l: sınır) سینیر? (Bak: Usb.)

Sivricin→ سوروجن (l: sivircin, z: sivirişin) Sivri sinek, uyaz.

Sıynmak→ سینمک (z: sıyındı) سینمک
Sığınmak, iltica ve ittika etmek.

Şaplamak→ شابلامق (z: şapladı) Sille atmak, şitap vurmak, letm.

Şaplama→ شابلامه (l: şelme) Sille, latm.

Şabu→ چابو (ya tuhfe-i zekiyye-i sahibi bu lugati 'شابوا' suretinde kayd ediyorsa da manasını vermiyor.)

Şatan→ شاتان ???

Şar→ شار (l, z, fa: şehr) Kasaba, medine.

Şara→ شارا (z) Bu lugatın tefsirinde "hefekane" gibi bir şey yazılmıştır.

Şarkarı→ شارقى (tr: şakranı, şark eri شرقى+ ارى) Şark adamı, şarkı.

Şarlanmak→ شارلانمك (z:şarlandı) شارلانمك Temellük etmek, zabit etmek.

Şarmanmak→ شارمانمك (z) Mınalama, semiz (Aceba doğrusu 'چارمانمك' çarmanın mak olup 'چاربخ' tan mı mehuzdur?)

Şaşamak→ شاشادى (z: şaşatı) Çalmak, sork.

Şaşmak→ شاشتى (z: şaştı) شاشتى (z: şaştı, l: şastı) Birden bire zuhur etmek, çatmak,

Şaşkırmak→(z) Çalmak

Şaşı→ شاشى (z, l: şısı) شاشى (Ahval, ???)

Şakmak→ شاقلى (z: şaktı) شاقلى (z: şaktı) Şikayet etmek.

Şakird→ شاکرد (tr, l: şakird) Tilmiz, çırak.

Şal→ چال (Yoksa 'چال' mı?) (z) 1. Akan, yürüyen. Cari? 2. Kakım, as. (Aceba bilidiğimiz şal 'شال' mı?)

Şaltak→ شلتاق (l: şaltak) شلتاق (Hayal?(Pahalı)

Şalgam→ شال GAM (z, l: şalcam) شلغام Liftü'l-şalcam.

Şalu→ شالو (z: şalva) Deve yavrusu, bevvé.

Şalu→ شالو (z) Suret, resim, sanem, put. (آیاق, gibi)

Şalvar→ شالوار (l: şalvar) شلور, arabîden Serval, don.

Şam agacı→ شاما غاجى (l: şamgacı) شوغچى Şecerat.

Şamruk→ شامروق (z) Selal

Şanış→

Şayal→

Şaldırımadık→ شالدیرامق (z: şaldırıdı) Çatırdamak.

Şaykalamak→ شابقالامق (z: şayfaladı) شابقالادى ???

Şebşî→ شبىشى (l) ???(Neşr-i matbuada şebşî olup doğrusu ‘çapçı’ olmalıdır, ki çapçı de akıncı demektir.)

Şebrek→ شبراك (z: şebrak) Kumaş.

Şebek→ شبک (z: şabak)

Şeş börek→ شش بورك (l: şeş börek) شش بورك Bir cins börek.

Şeşmek→ ششمك (tr) Hal etmek. (‘Seçmek’ olsa gerek.)

Şeftali→ شفتالى (z: şaftali, fa)

Şen→ شن (tr: Âmir, ma'mur.)

Şen→ شن (tr: Saat, vakit. (Bu şen: bu vakit)

Şenes→ شنس (l) Zaif, fetr.

Şehir→ شهر (tr, fa) Medine, kasaba.

Şeyn→ شين (z: şayn) Keyf. (Aceba yukarıdaki ‘شن’ lugatin aynısı mı?)

Şöylemek→ شويلمك (z: çöylemek) چويمك شويلادى (şoyladı)

Şüre→ شوره (Yoksa ‘چوره’ mi?) (z: şura) شورا Küçük, hakir.

Şürütmek→ شوروتى (z: şurutu) شوروتى

Kaşımak,

Şüşigörmek??→ شوشى كورمك (z) Aksırmak,

Şunde→ شونده (l) Burada.

Şuvkalanmak→ شوقلانمك (ya) شوقلانمك (l: şuvklandı) شقلندى Yalanmak.

Süyenmen yahut çuyenmen→ سويمنم شويمنم (z: () شولغو ‘چولغو’ (yoksa شوي (كلى) mu?) Sargı, lifafe.

Şuyun→ شويون (z) Çiş, bevl.

Yoksa چوره ' =Zaif mi?

Şirşe شیرشاہ → (l, fa: şarşa) Şatır.

Şırgır, fa: sallat.

Şırlanmak شیر لانمک → (z) Pişmek, ıslah olmak.

Şirin شیرین → (l, z, fa) Melih.

Şiş شیش → (z, l, tr: şiş) Sih, zih.

Şişek شیشک → (z: şışak, شیشک, l, tr: şişek) شیشک İki yaşında koyun veya keçi.

Şişlemek شیشلەدی → (l: şişledi, شیشلەدی, z: şışladı) شیشلەدی! Şiş geçirmek? Pişirmek, kızartmak.

Şişlik شیشلەك → (z: şışlık, شیشلەك) شیشلەك! Şişte pişmek, kızarmış kebab.

Şıklık شیقق → (l: şıklık) Sefih.

Şıbhık شیلبىك → (l: şılbık) Asa.

Şimdi شىمىدى → (l: şimdi) El'an, ? (Şu aimdi 'شوامد' den mahmul olduğu maruftur.)

Şingil شىنگىل → (z) Derin, amîk.

Sab صب → (z, l: sab) Alet ve silah sapi, kabz.

Saban صبان → (z, tr: saban) Mihras.

Sabancı صابانچى → (z) Serase

Sabanlamak صانلامق → (z)

Sabanmak صابانمک → (z) Saban sùrmek, hars etmek.

Sapçak صاپچاق → (l:sabıcak)

Saptırmak صبطردى صاپدېرمق → (l: sabtırdı) Yolunu şaşırtmak, doğru yoldan çıkartmak.

Sapraşmak صبرشتى صاپراشمق → (l: sabraştı) Dağılmak, teberrüd.

Sapsarı صبصرى صاپصارى → (l: sabsarı)

Sapmak صاپطى صاپمك → (l: saptı, tr: sap) (صاپ) Yoluna ???

Satışmak صاطش صاتاشمک → (l: satış) Beyyi'

Satmak صاطقى صاتمك → (l: sattı) Beyyi.

Satın almak صاتين آلمق → (l: satın aldı) (صطنآلدى) Şira.

Sağ صاج → (l: sac, tr: sac) Çağ, صاج Sha'ar, malum (dirluçi)

Saçak صاچاق → (l: saçak)

Suçmak صچنى صاصمك → (l:saçıtı, tr: saç gıl) (كل) صاج ??? ve neşr etmek.

Sarana صارانا →

Sarancıka صارانجىقا → (z, l: sarancıka) Sarancıka, صرنجقه, tr: sarncıka (Çekirge, cerad. (Kıpçakça))

Saranmak صاراندى صارانمك → (z: sarandı) Sarık sarmak, teammüm etmek.

Sarp→ صارپ (z, l, tr: sarp) Güç, zor, sa'b.

Sart→ صارت (z)??? gayrı. (مافرا'ün-nehirde ki bir sınıf ahalinin ismidir.)

Satışmak→ صatisشم (z: satış) Satın almak, alış veriş etmek.

Sardak→ صارداق (z: sardak) Mızrap

Sarsılmak→ صارصلمق (l: sarsıldı)

Sarkmak→ صارقىمق (l:sarkdı)

Sarkinmak→ صارقىنمق (z:sarkıtı)

صرمص (l:sarmisak) صارمصادق→ Sarımsak, sum.

Sarmak→ صاردق (z: sardı, l: sardı) چىلەرىنىمىق (صردى, tr: sar gıl) Lef etmek.

(Tercuman sahibi iki mana olmak üzere ‘تشر’ ile de tefsir ediyor ki lugatı)

Sarı→ صارى (z, l: sarı, tr: saru)

Asfer.

Sarı kavun→ صارىقاون (l: sarı kavun) (صارىقون) Kavun. (Zira farside de ‘kavun’ derlermiş.)

Sarışın→ صارىشىن (l: sarın) Eşkar.

Sarık→ صاريق (l: sark) İmame.

Sarıncak→ صارينجاق (tr: sarıncık)

Sarıncikan→ صارينجقان (l: sarıncıkın) Çekirge.

Sarınsamak→ صارنصامق (z: sarınsadı) چىلىشىمىق (صرنصدى) İlişmek. (???)

Saz→ صاز (z: saz) Gabe, orman.

Sazagan→ صازاغان (l: sazagan) صازغان (z: sazgan) Seban, yılan, ejderha.

Sası→ صاصى (l: sası) Sidik kokusu. Kına kokusu: Sası bir.

Sağ→ صاغ (tr, l: sag) 1. Sağ, salim, sıhhati olan. 2. Yemin, iman.

Saganmak→ صاغانمك (z, l: sagandı) 1. Hesab etmek, saymak. 2. Ad ve itibar etmek.

Sağdıç→ صاغديچ (l: dagtic) Güveyin refikası.

Sagır→ صاغير (l, z: sagır)

Sagrak→ صاغراق (l: sagrak) 1. Hinap. 2. Kase.

Sagrı→ صاغرى (l, z: sagrı) Küfür.

Sagırgan→ صاغرغان (tr) Sakağan
Sağış→ صاغيش (z, l: sagış) Sayı, hesab.

Saglişlamak→ صاغيشلامق (tr: sagla) چىلىشىمىق (صراغىشلامق) Hesaplaşmak.

Sagsagan→ صاغصاغان (z) Akug.

Sağlık→ صاغلق (z, tr: sağlık) Afiyet, selamet.

Sağlık→ صغلق (l: sağlık, tr: sağlık) Süt veren, sagmal.

Sağılmış süt→ صاغلمش سوت (l: sağılmış) صغمش

Sagmal→ صغمل (l: sagmal) Süt veren.

Sagmak→ صاغمك (l: sagdı) Hayvandan süt almak. 2. Meyyit üzerine nevha ve feryad etmek, sayarak ağlamak: sagu sagmak.

Sagu→ صفو (l: sagu) Nevhe, feryad, ölüün arkasında sayarak ağlamak.

Sagus→ صغضش (l: saguş) Ok ve mızrak demiri

Sagyag→ صاغياغ (l: sagyig) Semen.

Sagin→ صاغين (tr: sağın) Yaban öküüzü, sigın.

Saginmak→ صاغينمك Bak: Bak

Saginc→ صاغينج (l: sagnic) Emel, arzu, ümit.

Sakar→ صقر (l: sakar) ??? Atların

Sakal→ صقل (z, l, tr: sakal) Lihye.

Sakalsiz→ صاقالسز (z: sakalsız) l: sakalsız, صقلسز (tr: sakalsız) Emred.

Saklamak→ صاقلامق (l: sakladı) Hıfz ve ??? etmek.

Saklanmak→ صاقلانمق (z) Hıfz olunmak, taharri etmek.

Sakurgan→ صاقور غانه (z, l: sakarga) Güve

Sakinmak→ صاقينمك (l: sakındı) Sagu sağmak, nevhiye etmek.

Sańsar→ صاڭصار (z)

Sal→ صال (l) Denizde yüzdürülen malum şey.

Salaca→ صلجه (l: salca) Udu'1 cenazete? Tabut. (Sahib-i eser ???_diye tercüme ettikten sonra ???_ ifadesiyle “avru” tefsiriyle tashih ediyor ??? salaca)

Salam→ صلام (tr: salam) Saman, tebin. ve ‘كول’ (‘سامان’ gibi)

Salamcık→ صالمجق (l: salımcık)

Salama→ صلامه (z: acaba?) Zift.

Salanmak→ صالانمق (z) Tedelli.

Salandırmak→ صالانديرمك (z) Della

Salban→ صالبان (z) Sarık, imame. (‘sulban’ gibi)

Saltal→ صلطالى (z: saltalı) Hayli?

Salkum→ صالمق (l: salkum) صالمق

Salkım→ صالمق (z) Unkud.

Salmak→ صلدى (l: saldı, z: saldı) صلدى
Göndermek, atmak. ('Bıraktı,
kamıştı, bıktr' gibi.)

Salınanmak→ صالينامق (z) Sallanmak,
salanarak yürümek, tebakhur.

Salıncak→ صلنحق (l: salıncak) صلنحق
Ercuce (Kıpçakçada 'صلنحق' imiş.)

Salınmak→ صليندى (l: salındı) صليندى
Kendini göndertmek, ???

Saluk→ صلوق (l: saluk) Kuşak. (Arabca
صلوق)

Samas→ صاماصل (l: samas) Lemache,
lemace.

Samsanmak→ صامصانمق (l: samsandı)
صمصندى (Israr etmek, lemaha.)

Salıbermek→ صالىبرمك (tr) Salıvermek,
koyu vermek.

Sanamak→ صانامق (z, tr) Saymak, ad etmek.

Sancımak→ صانجمق (z, l, tr) Sivri silahla
vurup delerek yaralamak.

Sancı→ صانجي (z: şansı) Karin ağrısı,

Sancış→ صانجيش (tr: sancış, z :
sancic) Meşcere.

Sandal→ صندال (l : sandal) sandal Semariye,
kayık.

Sansar→ صانصار (z) Delk.

Sangır→ صنغر (l: sangır) Sağır,

Sanku→ صانقو (l: sanku) Her şeye
inanın, megful.

Sankulanmak→ صانقولانمق (l: sankulandı)
صنقلندي (Inanmak, mugfel olmak, tegahhul.)

Sangru→ صانڭرو (z.) Sağır, atruş.

Sanlamak→ صانلامق (z: sanladı) صنلادى
Ziyafet verip düğün yapmak, evlenme.

Sanmış→ صانمش (z.) Ma'dud.

Sanmak→ صندى (l: sandı) 1.
Zannetmek. 2. Saymak. (Türkmence,
sanmanın yerine.)

Sav→ صاو (l: sav) Dava? ('Haber'
manasına geldiği malumdur.)

Savcı→ صاوجى (l: savcı) Nebi,
peygamber.

Savab→ صاواب (z.) Nebiyy?

Sav, Savluk, Savmak→ صاولوق, صاو
Bak: Sağ, sağlık, sagmak.

Savaşmak→ صاواشمق (z. tr.) Tutuşmak, harb
etmek.

Savsar→ صاوصار (tr, z: svsar) 1. Ger (tr.), 2. Sansar, delek.

Savlamak→ صاولامق (l, tr: savl gil) ((كل) سول gil) Yoldan çekilmek.

Savlamak→ صولدى (l: savladı) Tutuşmak, parlamak, lehb.

Savlamak→ صاولمق (l: savladı) Tasarruf ve temelluk etmek.

Savmak→ صاومق (l: savdı) Çevirmek, döndürmek, tahvil etmek.

Savun→ صاون (l: savun) Sığır, dağ keçisi?

Savun geyik→ صاون كېيىك (l: savun geyik) Yaban öküüzü, bakaru'r vahş.

Savurcuk→ صاورجوق (z: savurşuk) İnce yağmur.

Savurmak→ صاوررمق (z: savurdı) Ayırmak, ayıklamak, emerek içmek, savurmak.

Sayağ→ صاياغ (tr.) Semem(sağ yağı)

Saymak→ صاييمق (l, z) Ad etmek.

Savulcan→ صاولجان (z) Su'ban

Sayırmak→ صاييرمق (Bu lugatı garibenin mukadder manası olup hangisi maksut olduğu anlaşılmadı.)

Sayıri→ صاييرى (z) Hasta, meriz.

Sayırlanmak→ صاييرلانمك (z) Hastalanmak.

Saysu→ صايصو (Kiran, saysu. (sava, sopa gibi))

Saylamak→ صايلامق (z) Tenkiye etmek. (çapalamak gibi)

Saymış→ صاييلمش (z) Sayılmış,

Su→ صو (tr, z, l) Ma, ab- Suvari, ayak yolu?

Subu→ صوبو (l: subu)

Subi→ صوبى (l: subi) Narin, ince, fidan gibi.

Subsuvuk→ صبصوق (l: subsuvuk) Pek soguk.

Suç→ صوج (l, z: suc) Zenb, günah, kabahat.

Suçulmak→ صوجلماق (l: sucladı) Soymak, taariye etmek.

Sucuk→ صوجوق (z) Mehaşe.

Soracı→ صوراجى (z) Mütea'lim.

Sorup→ صورپ (l: sorup) Birden bire, yararak, sorap girdi.

Sormak→ صورمك (z, l: sordı, tr: sor) 1. Sual etmek. 2. Emerek içmek, somurmak.

Sorma→(صرمہ(l: صورمہ) Söz? Bir nevi söz?
???

Suzamak→(صوزامق(z) Uzatmak, mat.

Susak→(صوصاصق(l) Kovva (koğ'a), delv.

Susam→(صوصاصم(l) Simsim.

Susamak→(صوصاصماق(l, z) Ateş.

Su sığırı→(صوصيغیری(z: su sığırı
(صوصيغیری Manda.

Sugarmak→(صوغارمق(z.) Batmak,
çekilmek. (suda batmak)

Soğan→(صوغان(z, tr, l: sogan Basal.

Soğra→(صوغراء(tr) Sonra, ba'de.

Soğulcan→(صوغلجن(z: soğulcan)
Su'ban, sülük, 'alak.

Soğurmak→(صوغيرمق(l: soğirdı)
صغريدى Kesret harb dahi kaib etmek.

Sok barmak→(صوقبارمق(l: sok barmak
صقرمق Şehadet parmağı, sebbabe.

Soklandırmak→(صوقلاندیرمق(z) Teşvik
etmek. (Abarmak gibi.)

Soklanmak→(صوقلانمق(z) Hırsızlaşmak,
iştihâ etmek.

Sokıldırmak→(صقلدمق(l: sokıldı)
Yaranın ???, şiddetlenmek, zonklamak?

Sokmak→(صقدی(l: sokdı Idhal
etmek.

Sokur→(صوقور(z) Bir gözü kör, a'ver.

Suku bulmak→(صوقبلمق(z) Su dökmek,
yikanmak.

Son→(صون(l: son Ahir, nihayet.

Suncuk→(صوكجوك(l: suncuk Akab.

Sonra→(صونرا(l: sonra Badehu, ahir.

Sonkunmak→(صونقونمق(l: sokundi
Sonraya kalmak, tahir etmek.

Sol→(صول(l: sol, tr: sol Yesar,
şimal.

Solağay→(صولاگای(z)

Solak→(صولاق(z) Aser, yesari.

Solangır→(صولانغير(z) Aruz (Güvey veya
gelin mi? Düğün mü? Yoksa şaşkıın veya
mehbut mu?)

Solmak→(صولمق(l, z) 1. Sararıp bozulmak,
zebl. 2. Tutuşmak, parlamak, lehb. (Yoksa
ikincisi "صاولمق" mıdır? Tuhfe-i-zekiyyede
"صولودو" fiili "lehst" tefsir olunup, o da
bunun aynlarında gulat mıdır?)

Soluncan→(صولنجان(l: soluncan
Malum kurt.

Soluk→(صلق(l: soluk Nefes.

Solukan→ (صلفان) (l: solukan) صولوقان
nafes.

Son kul→ (صنقل) (l: sonkul) Son kul.

Solumak→ (صولومق) (z: soludu Lehst,
(Bak: solmak)

Som→ (صوم) (z) Semik.

Son→ (صونك) (z) Ahir, nihayet.

Sonra→ (صونکرا) (z) Bade.

Sunmak→ (صونمك) (l: sundi, صندى, tr: sun gil
(كل) صون Uzatıp vermek, navele.

Sunu→ (صونو) (z) Süngü

Sunuşmak→ (صونشمق) (z:sunuştı)
Birbirine uzatıp vermek.

Sovuk→ (سوق) (z, l: sovuk Barid.

Sovulmak→ (صوولمك) (z) Solmak.

Sovumak→ (صودى) (l: sovdı صوومق)

Soymak→ (صويمق) (z, tr: soy gıl (كل) صى)

Siyyi→ (صى) (l, tr) Sıbg

Sıbızgı→ (صبز غى) (l:sıbızgı صيبيز غى)
Kısa zuma.

Suvamak→ (صووامق) (z) Leyese? (Suvamak,
sızamak gibi.)

Sovutmak→ (صووتمق) (z) Berid etmek.

Sovurdmak→ (صورووردمق) (z) 1. Çekmek,
çıkarmak. 2. Yük vermek veya ??? derre.

Sovuranmak→ (صوروورنمق) (z) Çıkarılmak,

Soyurgamak→ (صوير غلمق) (z) Milleti
giydirmek.

Sığan (veya sıçkan)→ (صيچان) (z, l:
sığan, صچن, sıçan Fare.

Sıçratmak→ (صيچراتمق) (l: sıçrati صيچراتمك)

Sıçramak→ (صاشرادي) (z: şaşırdı صيچرامق)

Sığkan→ (صيچقان) (l: sıçkan صچقان, z: sışkan
Cerad, far, sıçkan ay suhur-u
Türkiyyenin biri.

Sıdırmak→ (صيدىدى) (z: sıdırdı صيديرمك)
Kırdırmak.

Sırt→ (صرت) (l: sırt صيرت 1. Tepe. (z:
kipçakçada sopianın demiri.)

Sırt balığı→ (صيرتباليغى) (z)

Sırça→ (سرشا) (z: sırsa Zeccac, şişe.

Sırtlan→ (صرطلن) (z, l: sırlan صيرتلان ???

Sırtmak→ (صرتدى) (l: sırtırdı صيريتمق)
Az gülmek.

Sıyrık→ (صيريق) (z) Sıyrılmış, büzülmüş,
soyulmuş, meslul.

Sıryım→ (صيريم) (l: sırim Sıyrılmış deri.

Sıyrınmak→ (صیرینمک: z) İtilip yuvarlanmak.

Sızalmak→ (صیزالمق) --? Toplanmak?

Sızdırma→ (صزدردی: l) صیزدیرمک→ Eritmek. (Sahib-I eser bunu bilir kitabına nakl edip şeceri fahrur-yedi ise kalanını yetişmek ve kemal bulmak manasına geldiği beyan edildiğini söylüyor.)

Sızlamak→ (صیزلامق) Sıkılmak, zahmet çekmek, decere.

Sızlık→ (صیزلیق) (z) Suyun üzerinde duran yosun, sebbah.

Sızmak→ (صیزمق) (l: sızdı) Yetişmek, kemal bulmak, nekace.

Sızınsamak ya sırlınsamak ya sarınsamak

Sıskırmak→ (صیصیرمک) (z) İslık çalmak, safere.

Sıtmak→ (صطی) (z:sıtı) Ceviz vesaire kırmak. (Uşanlık gibi)

Sıtınmak→ (صیطندی) (z:sıtındı) Açılmak, parlamak. Infecere.

Sığa→ (صغا) (z: siga) Parlama, kırak. (susam sañrı) Aceba bildiğimiz siva mı?

Sığrak→ (صغراق) (l: sigrak) İki parmak arası, sabit al sabi'n.

Sığza→ (سیغزا) (l: sigza) Gömlek düğmesi.

Sığlık→ (صغلق) (l: sığlık) Islık, safir. Sığlık berdi= ıslık çaldı.

Sığır→ (صیغر, صغر) (l, tr: sigır, z: صیغیر) Bakar, bakara, kav

Sığır→ (صیغیر) (z) Mastika, sakız.

Sığalamak→ (صیغلامق) (z) Sıralamak, habbese?

Sığircık→ (صیغرجق) (tr: sigircık, z: شیرشیق) Maruf kuş.

Sıkmak→ (صقى) (z:sıktı) Tasir etmek, asara? Doldurmak, şış? (İkinci manaya gelen 'sıkmak' olsa gerek.)

Sıkışmak→ (صیقشتی) (z: sıkıştı) veya (صقشتی) Tezahum etmek.

Sılamak→ (صیلادی) (z:sıladı) Mekkese, parlatmak yoksa kurtarmak mı?

Sılamak→ (صیلامق) (z) Düğün, cemiyet, ziyafet, velime.

Sıltamak→ (صیلاطامق) Huccet ve delil irad etmek veya özür ve bahane etmek.

Sımak→ (صیمدی) (l:sımdi) Kırmak, kes.

Sınamak→ (صینامق) (z) Tecrübe etmek, denemek.

Sındırmak→ (l) صندرمك→ Kırdırmak.
(Kıpçakçada 'sundırmak' 'صوندرمك' imiş.)

Sınmak (صينمك→) صينمك→ Kırılmak,
inkesere.

Sımk (صينق→) صينق→ Kırık, şikest.

Sıvar→ صيوار→ (z) Kırak, bak: sığa.

Sıvamak→ صيوامق→ (z) Leyyese (Sıvak ve hıramak gibi)

Sıvılmak→ صيولدى→ صيولمك→ (z: sıvıldı) Kurtulmak, sıvışıp gitmek, inselete, inhalasa.

Sıvik (صويق→) صيويق→ (z: sıvık) Yumuşak.

Sıyınmak→ صينمك→ (z) Sığmak, istiab olunmak.

Sıyınmak→ صينمك→ (z) 1. Tevesü etmek. 2. Teesüf etmek.

Siyin→ صبيين→ (z) Bakarü'r-vahş, sığın.

Dangkuz→ ضانكغوز→ (z) Domuz, hınzır.

Davlamak→ ضاولامق→ (z) Dava etmek, idda.

Dudak→ ضوضاق→ (z) Dudak, şefe.

Don→ ضون→ (z) Hayız, hayz.

Diğilmak→ ضيغلمق→ (z) Dağılmak, neş'et etmek.

Tab→ طاب→ (l: tab طب) Kifayet, sarf-nazar, tab vurmak=keff-I yed, el çekmek.

Tabaldırık→ (z) Geyik boynuzu.

Taban→ طبان (z, l: taban طب) طبان→ (z, l: taban طب) Ayağın altı.

Tabcak→ طbagاق→ (z) Taht, serir.

(makam-ı hizmet ve taat manasıyla 'طبهجق' olsa gerektir.)

Tabcan→ طbagان→ (l: tabcan طب) El taht (bu lugatin doğrusu tabcak ve manası 'el taht' olacaktır ki lugat-I arifenin cinsidir.)

Tapmak→ طپتى (z: tabtı طب) طپتى→ (z: tabtı طب) Bulmak, vecede.

Tapu→ طاپو→ (l: tabtı طب) 1. Hizmet. 2. İbadet, ubudiyyet, tapu etmek=hizmet temek.

Tapuci→ طاپوجى (l,z: tabci طب) طاپوجى→ (l,z: tabci طب) Hizmetçi, hadimci.

Tapıştırmak→ طپشترمك→ (l: tapıştır طب) طپشترمك→ (l: tapıştır طب) Buluşturmak, görüştürmek.

Tapişmak→ طپشى (z: tabşımc طب) طپشى→ (z: tabşımc طب) Buluşmak.

Tat→ طات (l: tat طب) طات→ (l: tat طب) Çiftçi, fellah.

Tatlu→ طاتلو (l: tatlu طب) طاتلو→ (l: tatlu طب) Hulv, şirin.

Tatmak→ طاطى (z, l: tati طب) طاطى→ (z, l: tati طب) Lezzetine barmak, tu'm.

Tatükamak→ طاتيقمىق→ (l: tatikti طب) Tat olmak yahut onların dilini söylemek.

Tar→ طار (z, l: tar) Dar veya dik (ضيق) (z, l: tar) Dar veya dik (ضيق)

Tar→ طار (l) Enhar eski bir cins kayık, külek.

Taratmak→ طراتى (l: tartı) Çekmek, cer etmek.

Tarak→ طرافق (l: tarak) Muşt (meşit), şane.

Taraklamak→ طاراڭلۇمۇق (l: tarakladı) Taramak, meşşata, serraha

Taralmak→ طارالىق (l: tarladı) Tar olmak.

Taramak→ طارادى (z: taradı) طارادى (z: taradı) l: طردى, tr: طرازى 1. Serreha, meşeta 2. Düzeltmek,

Tartmak→ طارتى (l: tartı) طارتى (l: tartı) 1. Vezn etmek. 2. Cezb ve cerr emek, çekmek. 3. Tahmin etmek?

Tarti→ طارتى (l:tartu) Vezn, mizan.

Tarazi→ طارازى (l: tarazi) Terazi, mizan.

Tarhana→ طارخانە (z: tarhana)

Tartamak→ طارطامۇق (z) Çekmek, cezb ve cer etmek. (tartıkmak gibi)

Tartan→ طارتان (z) Selva.

Tartık→ طارتىق (z) Takaddüme, peşkeş. Tartık berdi=takdim etti.

Tarla→ طارلا (tr: tarla) Tarla.

Tarlık→ طارلىق (l: tarlık) Dik.

Tari→ طارى (z, tr, l: tarı) Maruf hubub nev‘i, dahn.

Taz→ طاز (z, l: taz) Kel başlı, keleş, akr'a.

Tazlik→ طازلۇق (l) Keza akr'a?

Tazarmak→ طازاردى (z: tazardı) طازارمىق (z: tazardı) Gözün tazardı=alaka?

Tazi→ طازى (z, l: tazi, fa: طازى 1. Arab atı. 2. Maruf kopek ki tavşan avına mahsustur.

Tas→ طاس (z, l) Kayıp, ???, tas boldi= kayıp oldu, yitti gibi.

Taş→ طاش (z, tr, l:taş) Hacer, seng.

Taşak→ طاشاق (z, tr: taşak) طشق (l: taşak)

Taşgara→ طاشقرا (l: taşkara) Dışarı

Taşkun→ طاشقۇن (l: taşqin) طاشقۇن (l: taşqin) Taşmiş, freyeanz.

Taşkin→ طاشقىن (tr: taşkin) (Geçmiş) Taşkin.

Taşlamak→ طاشلامۇق (z) Recm etmek.

Tasmak→ طاشتى (l: taştı) (tr: taştı) Tencere veya nehir çok dolmak, kabarmak.

Taşımak→ طاشيمق (l: taşdı) Nakl etmek.

Tasburmak→ طاصبورمك (l: tasburdı) Kayib olmak. (Mürekkep olduğu mezkur olup doğrusu 'tas boldı' olsa gerektir, b: tas)

Tat→ طاط (ya: طات) (l, tr, z) 1. Lezzet, hulv. 2. Tu'm, hasse-i zaika, zevk. 3. Bak: tat.

Tatar→ ططار (l: tatar) Tatar. (tiz gibi)

Tatanmak→ طاطانمق (z) Zevk duymak, lezzet almak, inzaka.

Tatalı→ طاطلى (z, tr) Hulv, şirin.

Tatirmak→ طاطيرمك (tr: tatır gıl) طاطر غل (z: طاطير) Tattırmak, zevk duyurmak.

Tatmak→ طاطمق (z, tr, l: tatmak) ططمك Lezzet duymak, Tadına bakmak, zaka , taama.

Tag→ طاغ (tr, l: tag) طغ Cebel, kuh.

Tağ→ طاغ (z, l: tag) Dağ, keyye, dal v sem.

Taga→ طاغه (bak: taga) (z) Nal.

Tağarcık→ طغارجيق (z, l: tagarcık) طفرج Cerab?

Tağalamak→ طاغلامق (z) Nallamak.

Tağrak→ طغرق (l: طغرق) Has ve çaglak.

Tağlamak→ طاغلامق (l: tagladi) طغلدي

Keyye etmek, tevsim.

Tağılmak→ طاغلمق (l: tağıdı) طاغلي Tefrik etmek.

Takmak→ طقى (l: taktı) طاقمك Talik etmek.

Takuk→ طقق (l: takuk) طوقق Tavuk, decac.

Tal→ طالأعاج (z, tr) طال Söğüt, safsaf.

Talapçık→ طالاپق (z: talabtı) طلاپق طلابى: l, طلاپتى (Kuş) Kanatlarını atmak.

Talak→ طلاق (z, tr: talak) طلاق Tıhal.

Talaşmak→ طلاشمق (z) Savaşmak, muhasime etmek.

Talakaz→ طلاڭاز (z) Kara kaz, behha.

Talamak→ طلامق (z) Yağma ve nehb ve garet etmek.

Talamak→ طلامق (l: taladı) طلدى Kaşınmak (kopek)

Talav→ طلاو (z) Yağma, nehib, garet.

Talmak→ طالمق (z, l: taldi) طلدى (kipçakça) 1. Yorulmak, neabe. 2. Dalmak, gates.

Talmav→ طالماو (z) Maskara.

Talaz→ طلاز (z: طلاز) 1. Dalga, mevc.

(Tolkun gibi) 2. Talaz, tepe, tel.

Tam→ طام (z, tr, l: tam) 1. Satih, muterreh. 2. Kaime, söndürme. 3. Takım, tam. (damla)

Tamar→ طمار (z, tr: tamar) 1. Irk. 2. Cins, soy.

Tamar (veya tamur)→ طamar (veya tamur) (z) Tomurcuk, habbe.

Tamaş→ طاماشا (z, l: tamşa, fa: طمضا) Seyir, tefer'u.

Tamaşalanmak→ طاماشالنمق (l) Seyir ve tefer'u etmek.

Tamak→ طماق (l: طماق, tr: tamak) Ağızın damı.

Tamaksav→ طماق صاو (z) Añul, Ekyul?

Tamav→ طمامو (z) Damağ, damak.

Tamga→ طامغا (z) Hatem, yüzük. (Bildigimiz gibi, bildigimiz damga=mühür.)

Tamla→ طامله (l: tamla) Katre.

Tammak→ طاممق (z: tamdı, l: tamdi) Damlamak.

Tamu→ طامو (z,tr, l: tamu) Cehennem, duzah.

Tan→ طان (ya: طانك) (z, l: tan) 1. Subu'. 2. Acep.

Tabh→ طبخ (l: tabih) Rahatlanmak, müsterih.

Tabhlik→ طبخلىق (l: tabihlik) Rahat, istirahat.

Tansik→ طنسيق (z) Turfe, garib şey. (Aceba doğrusu 'mi? Farsça 'تسوخ' mi? bundandır.)

Tan→ طان (veya طانك) Sarısı?

Tan tari→ طان طارى (l: tantarı) Kabuğu soyulmuş dari, kara dari.

Talkalik→ طلاقق (z: talkalık) Fitne.

Tan→ طانڭ (l: tan, z: طانڭ) 1. Subh. 2. Acep.

Taňkazmak→ طانڭرمق (l: tankızdı) (Çiban) Kızarıp iltihab etmek.

Taňsık→ طنسق (l: tansık) Garip şey, tuhfe, turfe, tensuh.

Taňla→ طنلا (l: tanla) Sabahleyin, es-sabah.

Taňlamak→ طانڭلامق (l:tanladı, tr: طنلدى) 1. Ta'accüb etmek. 2. Sabah erken davranışmak.

Tanglayi→ طانڭلايى (z) Sarığ? Sefak

Taňlk?→ طانڭلىك (z:taňlk) Aceb.

Taňh→ طانلى (z: tanlı) Ta'accüb.

Taňmak?→ طانگمۇق (l: tandı) Itirahat etmek. (Doğrusu 'طینمۇق' olacak.)

Tanmak→ طانمۇق (tr:tan gıl) (ف) Danişmak, meşveret etmek.

Tanmak→ طانمۇق (l: tandı) İstibdad etmek.(Lugat-I arifenin cinsi olacaktır.)

Tanuk→ طانوق (l: tanuk) Şahit.

Tana→ طانە (l, tr: tanu) Büyük buzağı.

Tana→ طانە (tr: tana, fa.) Tane.

Tanışman→ طانىشمان (z)

Tanışmak→ طانىشمىق (z: tanıştı, l: طانىشتى) Müşavere etmek. (Türkmençe olup kırçakçası: ev كىنىشىك imiş)

Tanışık→ طانىشق (l: tanışık) Meşveret.

Tanık→ طانىق (z) Bak: Tanuk.

Tanıklamak:→ طانىقلامق (z) Şahit olmak, şahadet etmek.

Tav→ طاو (z) Bak: Dağ. (Cebel)

Tavşan→ طوشان (z, tr: tavşan) Erneb.

Tavuk→ طاووق (z) Decac, tavuk.

Tava→ طوا (z: Tahan?) (ya baylavuc gibi?)

Tay→ طای (z, tr, l: Muhr.

Tay→ طای (tr, l: Tayı (dayı), Hale Tr: Taya aze (aca= teyze)

Tayak→ طیاڭ (tr: tayak) Dayanacak şey, ‘asa, değnek, sopa.

Tayamak→ طایامق (l: tayandı) Dayandırmak, ???

Tayanlı→ طیانلى (z) Dayanmış, mütteka.

Tayanmak→ طایانمۇق (l: tayandı, tr: طيانىدۇ) İstinad ve ittika etmek.

Taygan→ طایغان (z: Yuvarlanan.

Taykalmak→ طایقالىمۇق (z) ???

Taylak→ طېلاق (z) Deve yavrusu,

Taymak?→ طایمۇق (z: taydı) (طیدى) Yuvarlanmak, zeleka. (sürüdü gibi)

Tayn→ طاین (z: tayn) Sabahleyin, ale sabah.

Tayn→ طاین (z: Uygur. (Nasturi yoksa Şaman dininde reis-I ruhani ruhani.

Tob→ طوب (z, l: tob) Küre.

Topalak→ طېلاڭ (l: tobalak) Yuvarlak bir habbe, güzel kokulu bir nebat, sufte. (???)

Toprak→ طېرەق (z, l: tobrak) Turab, hâk.

Topra→ طوبرا (z: tobra) Muhalla?
(Tobra gibi.)

Toplan (veya topalan)→ طوپلان (veya
Karın ağrısı ???)

Topraklamak→ طوپراغلادى (z: طوپراغلامق)
Toz toprak etmek, terrab, gabber.

Tobursuklamak→ طوبرسوقلامق (z) Osurmak.
berتا'.

Topuk→ طوپق (z, l, tr: topuk) Ka b.

Tobirmak→ طوبىرمق (l: tobr
طبر) Yürürken osurmak.

Tutsak→ طتساق (tr: tutsak l: طتساق
z: طوطساق) Esir.

Tutkun→ طتقۇن (tr: tutkun l: طتقۇن
Esir.

Tutulmak→ طوتلمق (l: tutuldı
z: طوطلەمك) Kavf.

Tutuşmak→ طوشىمىق (z: tutuştı
Birbirine tutunmak, temasük. 2. Parlamak,
alev almak.

Tutmak→ طوتىمىق (veya z: tutı
l: طتى, tr: مىسىك) Meseke.

Tutu→ طوتۇ (veya z: tutu, tr:
طتو Rehin. (Tusnak ' طوصناق ' ve tutsar
gibi)

Tuc→ طوج (l: tuc) Nihasi , bakır? Yoksa
??

Tura→ طورا (z) Doğru, doğruluk, yahut
durma kıvam.

Tura barmak→ طورا بارمۇق (z) Turu vermek,
tevakkuf.

Turak→ طوراڭ (l: turak) Duracak yer,
makam.

Turak→ طوراڭ, طراق (tr: Cacık
(Türkmence)

Toranmak→ طورانمىق (z) Doğranmak,
takattu'. (torandı gibi)

Turp→ طورپ (z) Ficil.

Torba→ طوربا (z: torba) Muhallat.
(topra gibi)

Turşı→ طورشى (z: turcı) Muhallel.

Torga→ طورغا (tr: Dokuma, mesc,
tunc.

Durdurmak→ طوردورمىق (z) 1. Eşemek,
karıştırmak, ba'tere. 2. Toz toprak etmek,
gabber.

Turgay→ طورغاي (z) Toz, toprak, gabere.

Turgurmak→ طورغۇرمۇق (l: turgurdı
(z) Durdurmak, ikame etmek.

Turtanak→ طور طاناق (l: turtanak) Zekat.

Torlak (طلق طور لاق→) (l: torlak) Garib, mascara adam.

Turmak→ طور مق (فل طردی طور مق→) (l: turdı, tr: turdı) 1. Kiyam etmek, kaim olmak, kalkmak. 2. Hareket etmek, tevakkuf (nüfuz?) etmek, baka durmak, dik durmak.

Turmak→ طور مق (z) Şette 1. Ayırmak, dağıtmak yahut ayrılmak, dağılmak.

Turna (ل، tr: turna) طرنا Gergi? Maruf kuş.

Turluk→ طور لوق (ل: Çadırı örtmeyi bir nevi kebranda gibi?)

Turu طورو→ (l: turu, turu z: طورو، طرو) (توسدق، طورو) Düşman doğramak? (tr: turu) Kemiyyet, maruf tunda at.

Turutmak→ طور و تى (z: Tevakkuf durmak.)

Turuntay طور و نطای→ Koyun kıpmağa büyük makas.

Tuz→ طوز (z, tr, l: tuz) Milh, nemek.

Toz→ طوز (z, l: tuz) Gubar.

Tuzak طوز اق→ (z, l: tuzak) طوزك

Tozlamak→ طز لامق (z) Toz etmek, tozlamak.

Tuzlamak→ طز لامق (l: Tuz koymak.)

Tuzluk→ طوز لق (l: Tutmaca konulan yoğurdun ve nar tanesi gibi şeyler, tozkaca.)

Tuzlu طوز لو→ (z, l: tuzlu) Tuzu çok, malih.

Tozmak→ طوز مق (l: tozdı) Toz kalkmak.

Tuzulmak→ طوز و لمق (z) Tuzlu olmak, meleha.

Tuşak طوشاق→ (l: tuşak) Etek bagi, kaydı? (Yular mı? yoksa ???)

Tuşamak→ طوشامق (l: tuşadı) (Beygiri) Bağlamak.

Tuşmak→ طوش مق (l: tuşdı) Zare? (Ziyaret etmek mi yoksa beygiri bağlamak mı? Bu halde lugat-ı arifenin sûret-I ahirdir.)

Tusnak طو صناق→ (z) Rehin, girev. (Tutu ve tutsar gibi.)

Tutaşmak طوطاشمك→ (z) Bak: tutuşmak.

Tutak طوطا ق→ (l: tutak) Dudak, şefe, leb.

Tutam طوطام→ (l: tutam) Kabze.

Tutar→ ططار (z: tarutar Rehin. (Tutu, tuzak gibi.)

Tutsak→ طتساق (z: tatsak Esir.

Tutga→ ططغا (l: tutga Kaim-i bisseyf

Tutkun→ ططفون (l: tutkun Esir.

Tutulmak→ ططلدى (l: tutuldû 1.

Muhafaza olmak.

2. (İsim, z: طوطولماق) Havf.

Tutmaç→ ططماچ (l: tutmac Tatar böreği.

Tutmak→ ططمۇق (l: tuti ططى 1. Ehaz ve ??? etmek. Bak: tutmak.

Tutu→ طتو (z, tr: tutu Rehin. (Tutuar ve tatsak gibi)

Tuturgan→ ططورغان (z, l: tuturgan ططرغان, tr: tutu Riz, pirinç.

Togan→ طوغان (z, l: togan طغان 1. Baz. 2. Zag, karga.

Toga→ طوغا (z) Toka, kemer tokası.

Tutukmak→ طوطوقمىق (z) Güneşten kızarmak, yanmak.

Dogan→ طوغان (z) Bir anadan babadan doğan kardeş, şefik.

Togram→ طغرام (tr: toguram Kemik parçası.)

Togramak→ طغرامق (l: togurdı Kesmek, parlamak.

Togru→ طغۇر (l: togur Müstakim, sadık.

Togru→ طغۇرۇ (z) Duru, kümiyyet.

Tugrul→ طغۇرۇل (l: tugrul Turnaları tutar, bir nevi av kuşu.

Togri→ طوغرى (z) Kivam. (Durmaktan mı yoksa bildiğimiz doğru müstakim mi?) (Tuki.)

Togrulmak→ طغۇرۇلمق (z: togurladı Dogru ve düz olmak, istikam? (ong gibi)

Tugluk→ طغلۇك (l: togluk Yük yüklemekte musta'mel çatal bir ağaç ki her iki dalı birbirine bağlı olur.

Dogmak→ طغى (z: togdı Tevellüd etmek, tulu etmek.

Togu→ طغۇ (z) Yavru, veled, ferh. (yalan) yavru.

Togurmak→ طغۇرمۇق (tr: togur Tevliyye etmek.

Tok→ طق (z, l, tr: tok Sha'ban, sır.

Toka→ طوقا (z) Kemer tokası. (??? gibi)

Toktamak→ طوقطامق (z) 1. Durmak, sabit olmak, devam etmemek. 2. Dayatmak, sabr u sebat etmek.

Tokma طوقما (l: tokma) Tokmak, külünk?

Tokmak→ طوقمق (l: tokdı) Çok dögmek, darb ???

Tokucu طوقوجى (z) Habeka, çulha.

Tokurci طوقورجي (tr: tokurci) Habeka, çulha. (İdrakta 'tunurkıcı' matbu olup ???)

Tokurçin طقرجن (l: togurcin) Maruf dama oyunu ki dokuz taşla oynanılır.

Tokuz طقوز (tr: tokuz) Dokuz, tis'a, nüh.

Tokumak طوقومق (l: tokudı) Nesc etmek.

Toksan طقسنان (tr: toksan) Tis'in.

Tokun طوقون (z) Zeri'a, tohum. (Tohum 'ظخ' gibi.)

Tokunmak طوقونمك (z) Vurulmak, darp ve dik olunmak.

Tul طول (z, l, tr: tul) Ermel. Tul ibçi.

Tolab طلاب (l:tolap) Dolap.

Tulaz طلاز (tr: tulaz) Muhakkir.

Tolak طلاق (l: tolak) Sarılmış şey, el şeyu'l-mefuf.

Tolamak طلامق (l: toladı) Sarmak, lef etmek.

Tolanmak طلانمق (z) Bulanmak. 'Akera. (Tulganmak, bulanmak, bulganmak gibi)

Tolanmak طلانمق (l: tolandı) Batmak, görünmez olmak: Kör dolaştı, ümmi.

Tulban طلبن (z, l:tulban) İmame, sarık. (Tülbend?) (Salban gibi)

Toldurmak طلدورمك (z, l: toldurdı) (طلطردى) Melee. (Mla)

Tolgamak طولغامق (z) (Karı) Boşamak. (طفت)

Tolganmak طولغانمك (z) Bulanmak. Bk: tolanmak.

Tulkuk طلق (l: talkuk) Tulum, ???

Tolkun طلقون (z) 1. Mevc, dalga. 2. zarf, cild.

Tolmak طلدى (l: toldı) İmtila etmek.

Tolu طلو (z: tolu) 1. Bered. 2. Mellan, per.

Tulum طلوم (tr: tulum) Dafire.

Tolun→ طولون (l: tolun Dolu, dolunay, bedr.

Tuluň (l: tulunk) طلنك→ طولونك Şakak ve şakağın üzerine sarkan zülf.

Tolu→ طولى (z) Dolu, _____. (l: طلى Berd.

Tuma→ طوما (l: tuma) Zerre, habbe, lametü'l harb.

Tumag (veya tumav)→ طوماو veya طوماخ (tr: (l: tuman, طمن, tr: tuman) Zerre, habbe, lametü'l harb.

Tuman→ طومان (l: tuman, طمن, tr: tuman, sis.

Tumav→ طومالو (z) Damağ, ahşe.

Tumşuk→ طمشق (Gaga, minkar.

Tomgu→ طمغو (l: tomgu) Zeka.

Tumguluk→ طومغولوق (tr)

Tumguluk→ طومغىلوق (z) Nilüfer yaprağı. (Doğrusu bu suret-i galat olacaktır.)

Tomlu→ طملو (l: tomlu) El-mebadir?

Tumnu→ طمنو (l: tumnu) Büyüük tencere veya karavana.

Ton→ طون (z, tr, l: ton) Sevb, libas.

Tomcukmak→ طوموجو قىق (z: tomcukti طمىجقى) Ezmek, yaslatmak.

Toň→ طونك (l: ton, z: طن) Cemad, buz.

Toňguz (tr: tonkuz) طونكوز→ طونكوز Domuz, hinzir.

Toňmak→ طونكمق (l: ton) طندى İncimad etmek.

Toňguz (l: toňkuz) طنکر 1.Domuz, hinzir. 2. Donmuş yağı.

Tonuk طونوق (z) Silinmiş, hazf olunmuş.

Tonuk yüzlü→ طونوق يوزلى (l: tonuk yüzlü طنق يوزلى Abus'l-vech.

Tunyak→ طونياق (z) 1. Aygır, hisan. 2. At vesaire tırnağı, hafir. (İkincisi: tunyak.)

Tuvar→ طووار (z, fa.) Duvar, hait.

Toy طوى (z, l, tr: toy) Düğün, velime.

Toy طوى (l: toy) Toy, maruf kuş.

Tuyak→ طوياق (l: tuyak) At tırnağı, hafir. (Kıpçakçası olup turkmencesi: طونباق ‘tunyak.

Tuysu طيسو (l: tuysu) Duygu, his.

Tuymak→ طوييق (z, l: tuydı) Toy olmak, şem 'ı

Toymak→ طيدى (z, l: toydı) Har etmek.

Toyurgamak→ طويور قالماق (z) Millet giydirmek. (Soyurgamak gibi)

Tırmalamak→ طيرمالادى (l:tırmaladi) طيرمالامق→ طيرمالادى تارىش etmek.

Tırmavuç→ طيرماوج (tr:tırmavuc) طيرماوج Ziraat tarağı.

Tırmamak→ طيرمامق→ طيرمامق Tırmalamak, tarış etmek. (Tırtamak gibi.)

Tırnak (z, l, tr:tırnak) طيرناق→ طيرناق Zafir ???

Tırnaklanmak→ طيرنالانمق→ طيرنالانمق (tr:tırnakla) طيرنلا Kaşınmak.

Tırnamak→ طيرنامق (z) Kaşımak.

Tırıl (l: tırıl) طيريل→ طيريل Müstahzen?

Tırıldamak→ طيرلدامق→ طيرلدامق Ürküb fırlamak.

Tış→ طيش (l: tış) طيش Haric, bîrûn.

Tığrak→ طيغراف (tr: tığrak) طيغراف Tenebbüh, tenakkus.

Tıfirdan (Tıkırdan mı?) (فورطى) (tr: tıfirdan mı?) Bok böceği.

Tıkamak→ طقى (l: tıktı) طقى Sed etmek.

Tılak→ طيلاق (z, l:tılak) Nebt.

Tılmac→ طيلماج (z) Tercuman.

Tımarsık→ طيمارسيق (z) Leim, Habis.

Tımarlamak→ طيمارلامق (z) Tımar ve müdavan etmek.

Tın→ طين (z) Sovuk nefes.

Tınmak→ طينمق (z, l: tındı, tr:tın) طينمق 1. Eğlenmek, tauk. 2. Dinlenmek, istirahat etmek. (Kıpçakça.) 3. Teneffüs. 4. Netaka.

Tınışmak→ طينشمق (z: tınıştı, tınışdı) طينشمق 1. Nefes alıp dinlenmek. 2. Susamak.

Tıñlamak→ طينڭلامق (z:tiñglamak) طينڭلامق Susmak, sükun etmek.

Kab→ قاب (l: kabuk) قاب ???, zarf, kabuk.

Kab→ قاب (tr: Enar? Dua?) قاب

Kaba→ قبا (l, tr: kabarmış, ???) قبا Kabarmış, ???

Kabar→ قبار (z) İgü, dil. ('İgü' imiş kaburga gibi.)

Kabarcak→ قبار جق (tr) Sinduk. ('Kübürçük' gibi.)

Kabarcık→ قبار جق (tr: kaburcuk) قبار جق Hayal sureti, kukla. ('Ayak' gibi, 'kavurcak' ve kugurcak' dahi.)

Kabarcıklı baga→ قبار جق لو باغا (tr: kaburcuklu baga) قبار جق لو باغا Kaplubağa.

Kabarmak→ قبار ماق (l: kabardı, z: kalkmak) قبار ماق Kalkmak, kaba olmak.

Kabak→ قباق (z, l, tr: Kar'a, Göz kapağı, cefen (Kapak). 3. Nihale (Aceba 'kepek' demek olan 'nihal' mıdır?)

Kabtan قېتىان (l:kabtan) قابتن→ قبطان (tr: kabtan)

Kaftan.

Kabtı قېبىتى (tr:kabtı) قابنى→ Makas. (Yoksa 'قىتى' mi?)

Kabturgan قابتۇر غان→ (z) Sulu, taze.

Kabkara قېقىرە (l: kabkara) قابقارە→ قابقا

Simsiyah.

Kablamak قىلدى (l: kabladı) قابلامق→ 1. (Kitabı) Tedid etmek. 2. Kab takmak, örtmek.

Kaplan قېلان (tr: kablan) Peleng.

Kapmak قېپىتى (z:kabtı) قاپىمك→ 1, قابنى (l, tr: kab) (Fı) قب Şiddetle almak, hatafa. (Rubu`dan)

Kapu قېپو (z, l, tr:kapu) قاپو→ Bab, der.

Kapuci قاپوجى (tr) Derban, bevvab.

Kaburcuklu bağa (l: kabarcuklu bağa) قېبرجقلى باغه→ Kaplumbağa. Bak: Kabarcuk bağa

Kapuk قېپق (z, : Ağaç vesaire derisi, kışır.

Kat قات (l:kat) قات→ Tak, ta.

Kat قات (l:kat) قات→ İnd, nezd: Benim katimda.

Katarga قاتار غە (tr: atarga, rumca) Katarga, gemi nev'i.

Katlanmak قىتلندى (l:katlandı) قاتلانمك→ قاتلانمك (tr: katlandı)

Katılmak قىتىدى (l:katıldı) قاتىلمق→ Teşeddüd etmek. 2. Sabr etmek.

Katmak (Fı) قات (l:katı) قاتمىق→ (tr: kat) İlhak ve ilave etmek.

Katun قاتون (tr) Hanım, kadın, hatun.

Kati قاتى (tr, l: katı) قاتى سert, şedid.

Katır قاتىر (l, tr:katır) قاتىر (tr: katır) Katır, eşek, bağl.

Katuk قاتىق (l:katık) قاتىق→ Adam.

Kaç قاج (l, tr: kaç) Kem, çend.

Kaçan قاچان (l, tr:kaçan) Men, key, ne vakit.

Kaçansa قاچانسا (z:kaçansa) (tr:kaçansa) Mûsîr.

Kaçmak قاچىق (z:kaçıtı, kaçdı) قاچمىق→ (Fı) قچ (tr: Firar etmek, harebe (هرب) (l, قچى قچتى:)

Kar قار (z, l, tr:kar) قار (tr: kar) Selec, berf.

Karabçı قارابچى (l:karabci) Fakir.

Karak قاراق (z, l:karak) Göz bebeği, nazır'l 'ayn? Sevadü'l ayn, bebek gibi.

Karaltı قارلادى (l:karaldi) Sevadü's-şahs, karaltı.

Karamak قارامق (l:karadı) Lanet okumak, lanet etmek.

Karangi قارانغى (z) Zulmet, karanlık.

Karangımak→قارنغميق (z) Kararmak, karanlık olmak.

Karanlı evi→قارانلى اوى (z) Zindan. (Ahirinde ki 'ى' zait)

Karavaş (قوش: l:) قاراوش→قاراوش Cariye, halayık esir. (İdrak sahibi her ??? itlak olduğunu beyan ediyor.)

Karaval→قاراول (z:karaval, karavul قراول: l: قاراول) قاراول, karavul (Yol geçiş, ???)

Karpuz→قارپۇز (z, tr, l:karpuz Bitih, ahdar.)

Kartal→قارتال (l:kartal, tr: قرتال Ukab.)

Karıcı→قاجى (z) Makas. (Kabtis gibi.)

Kardaş→قارداش (z) Ah, birader. (Bak: Karındaş)

Karşı (قرشى: l:) قارشى→قارشۇ (z: karşı) قارشۇ Mukabil.

Karsıtmak→قارصىتمق (z:karsıtı) قارصىتمق El çırpmak. (صفق) saffeka)

Karşak veya karcak→قارشاق (veya) (z) Çakal.

Karşılama→قارشىلامق (z:karşılıdı) قارشىلادى Karşısına çıktı mulakı (veya melaki) olmak.

Kartaban→قارابىن (z)

Kartal→قارتال (z: Nesr, kartal. ('Çarlak' gibi.)

Kartaymak→قارطايىمك (z) İhtiyarlamak, hareme.

Kargamak→قارغامىد (z, l:karğadı Lanet ve beddua etmek. ('Karamak' gibi.)

Kargaşa→قارغاشا (z) Karışıklık, mağlubiyet ve karar ???

Kargasalamak→قارغاشالامق (z) Karışıklık olmak.

Kargayıcı→قارغايىچى (z) Bedduacı, la'an.

Kargu (قرغو: l:kargu) قارغۇ Kamış, kasab. (Mızrak manasına gelen 'قارغۇ' bundan olacaktır.)

Karga (قرغا: l, tr: قارغا) (z:karga Gurab. ('Kuzgun' gibi.))

Kargış (قارغىش) (z) La'n, lanet, tel'in.

Karлагаç→قارلاغان (z:karlagas, tr: karlagac) قارلاغان

Karlaguç→قارلاغۇچ (z)

Karlavuc (قرلۇچ: l:karlavuc) قارلۇچ Kırlangıç, hutaf.

Karılmak→قارلمق (z) İhtilat etmek. ('Karımk' ve 'katlamak' gibi.)

Karmak→ (قارمك) (z) Sinare? Olta iğnesi, zoka.

Karmalamak→ (قارمالامق) (z) ve;

Karmamak→ (قارمامق) (z) El ile yoklamak, messe, habbese

Karmak→ (قارمك) (l:kardı) Katmak, karıştırmak, halate. (حلط)

Karin→ (قارین) (z, l, tr:karın) Batın, şikem.

Karnak→ (قارناق) (l: karnak) Cariye, halayık.

Karındaş→ (قارينداش) (l, tr:karındaş) Kardeş, birader, ah. Kız kardeş, hemşire. Uht, kayın kardeş, kayın birader.

Karu→ (قارو) (l:karu) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karu→ (قارو) (z) Cevap.

Karuk→ (قاروق) (z) Sidik?

Kara→ (قارا) (قرا) (z, l, tr: Siyah, esved. 2. Yağız at, ethem.

Karabirik→ (قارهابريك)

Karaca kan→ (قارهاجهقان)

Karasığır→ (قاراصيير) (z: Camis, manda. ('Su sığırı' gibi.)

Kara tanık bilmek→ (قارهطانيق بيلمك) (z) Bilmek, temeddüh etmek.

Kara kaz→ (قارهقاز) (z) Leglek, lağlağ

Kara günlük→ (قارهكونلوك) (l) ???

Karalacin→ (قارهلاجين) (z) Gevher.

Karahık→ (قارهطق) (z) Siyahlık, sevad.

Kara yağız→ (قارهياغيز) (l:kara yağız) قرایغىز

Karayuvuz→ (قارهيوووز) (z) Esmer.

Karayuzluk→ (قارهيووزلۇق) (z) Esmerlik, semere. (سمرە)

Karı→ (قارى) (z, l:karı) İhtiyar, pîr, şeyh.

Kari→ (قارى) (l, tr: karı 1. Zira, kavl. 2. Arşın, zira.

Karış→ (قاريش) (l, tr:kariş 1. Şebr. 2. Lanet.

Karınca→ (قارينجه) (tr:karınca) Neml, mevr.

Karımak→ (قاريمق) (z) İhtiyarlamak.

Karımak→ (قاريمق) (z) 1. Karıştırmak, halt. ('Katmak' gibi.) Karışmak, ihtilat etmek. ('Kartmak' 'katmak' gibi.)

Karılmak→ (قاريلق) (z) 1. ??? (Uzaklaşmak mı?) 2. ??? ('Boğulmak', 'tutulmak' gibi.)

Karin→ (قارين) (z) Bk: karın. (قارن)

Kaz→ قاز (z' tr, l: قر) Bat, vezze.Karakaz, talakaz,bk.

Kazak→ قازاق (tr) Bekar, azıb uzzab-ı mücered.

Kazakbaşı→ قازاقباشلى (z) Azıb, bekar.

Kaz alďrmak→ قازالدرمك (z) Mahar. (Mavi mi yoksa ??? mi?)

Kazan→ قازان (z, l,tr: قز ن) Büyük tencere. ('Kazgan' gibi.)

Kazanmak→ قازانمك (z, l: kazan) Hasıl ve istihsal etmek.

Kazanc→ قازانچ (z:kazanc) Istihsal, kesb.

Kazmak→ قازمك (z, l:kazdı, tr:kaz (ف) Hafer.

Kazma→ قزمه (l:kazma) Müsemmat.

Kazana→ قازانه (l:kazana, قز نه, arabiyyedir) Hazine.

Kazık→ قازيق (l:kazık) Veted.

Kazımak→ قازيمق (z) Cerede. (جريدة) Soymak? ('Kasık' gibi.)

Kaş→ قاش (z, tr, l: قش) 1. Hacib.2. Yüzün halfesi. 3. Tağ.

Kaşamak→ قاشامق (l:kaşdı) Kaşımak, hakke.

Kaşak→ قاشاق (l: قشق) Kaşima, hakke.

Kaşka (Kaçka)→ قاشقا yoksa mi? Gurre. ('Gurre'dir mi? Lugatların birinde çok anlamı vardır.)

Kaşkaldak, kaçkaldak?→ قشكلادق (yoksa قلاچلادق mi) (z) Gurre, mağrur, gafil.

Kaşu→ قاشو (z) Kadum, tokmak. (İkinci manaya bakılırsa 'قمح' 'dan' galat olarak 'قمشو' olsa gerektir.)

Kaşuk→ قاشوق (z, tr, l: قشق) Kaşık.

Kaşımak→ قاشيمق (z, tr) Hakke.

Kaşınmak→ قاشينمق (tr) Hakke olunmak.

Kasathık→ قاصاتنق (z) Yahud:

Kasıtalık→ قصطلق (l:kasıtlık) Sedef.

Kaskas→ قاسقاص (gülmek) Kahkaha.

Kaskanmak→ قاصقانمك (l:kaskandı) (جريدة) Kıskanmak, gayret.

Kasmak→ قاصماق (z) Tencerenin dibine yapışan, yanmış yemek. ('Kanmak' gibi.)

Kasmak→ قصتى (l:kasti) (Esvabı) Kesib kısaltmak.

Kasa→ قسا (l:kasa) İpekli esvab.

Kasımak→ قاصيمق (z) Bk: Kazımak.

Kasırtaka→ قاصيرتكه (tr) Kene.

Kasırga→ (غاسر) (tr, z:kasırga) Gerd-i bad, kasırga.

Kasık (قصق) (l:kasık) Anı.

Kat→ (قات) (l:kat) İnd, nezd. Bk: kata.

Katagan→ (قاتاغان) (Yoka 'mi?) Hindiba.

Kata kaldırırmak→ (قطالدیرمك) (z) Beht ve hayrete düşürmek.

Kata kalmak→ (قطالق) (z) Beht ve hayrete düşmek.

Katla→ (قطلا) (z) Kere, defa. ('Kez' gibi.)

Katalmak→ (قطالمك) (z) İhtilat etmek. ('Karılmak' gibi.)

Katun→ (قطن) (l:katun) Hatun, hanım, kadın.

Katı→ (قطى) (z, l) Şedîd, kuvî, pek. (Berk gibi.) Katı bulmak, koyulaşmak?

Katmak→ (قطمى) (z:katı) Katmak, karıştırmak.

Katır→ (قطر) (z, tr:katır) Eşek, bağlı.

Katışkara→ (قطيشقارا) (z) Karma karışık, mahlut.

Katık→ (قطيق) (z) Adam.

Katılmak→ (قطلدى) (l) قاطيلمك→ Katılmak.

Kağıt→ (فاغيط) (l: fa) Kağıt, varak.

Kağıt (z)

Kak→ (فاق) (z, l: Kadîd. 2. Kayanın içinde su ile dolan oyuk.

Kakaç→ (فافاج) Atlas.

Kaksırmak→ (قاصيرمك) (z) Tenahhuh, yalandan öksürmek.

Kaksıtmak→ (فاصيتمك) (z) Büzülüb kana kusmak, zanih.

Kaklamak→ (فقل) (z, tr: قفل) (et) Dilim dilim kesip kurutmak, tefrid.

Kaklık→ (فقلاق) (l) İltiham? Pastırma?

Kakmak→ (فقتى) (z, l: قاقمك) (tr: قققى) 1. (Kapı)Çalmak, dakk? 2. Vurub savurmak, Kar'.

(Tuhfe sahibi lazım olarak gerçek manasında veriyor.) Göz kakmak, kabarmak, gamz.

Kakırdak→ (فاقيرداق) (z) Sela, takdi sade yağ. ('Kovurdak' gibi.)

Kakırmak→ (فاقيرمك) (z) Yalandan öksürmek,tenahhuh.

Kakımkak→ (فقدى) (z, l:kakdı) Hiddet ve gazap etmek. (Türkmence.)

Kalaç→ قالاش (z:kalaş) Yuvarlak ekmek, kurs, ‘ayf.

Kalay→ قالای (z) Kızdır?

Kaldıramak→ قادرامق (z) ???

Kaldırmak→ قادررمق (z) Ref etmek.

Kalgan→ قالغان (z) Kalan, baki.

Kalkan→ قالقان (z, tr:kalkan) قلقن: l: Turs, mucenne, darak, siper.

Kalkmak→ قالقىق (l:kalkdı) İrtiz'a.

Kalmak→ قالماق (z, l:kaldı, tr:kal) قلدی فل (l: Baki olmak, devam etmek.

Kalın→ قالان (z) Mühür, kâbin. (Lam'ın harekesi meksur?)

Kalı→ قالى (tr) Halı, keçe. (‘kor’ gibi.)

Kalın→ قالين (z, tr, l:kalın) قلن 1. Bahine 2. Galiz, kaba. 3. Mehir, kabin. (Yukarıda ki ‘kalın’ in da lamin meksur olacağı bunan anlaşılır.)

Kam→ قام (l:kam) Tip? (tabip mi?)

Kam→ قام (z) 1. Kenvir, kunneb. 2. Dan, tair.

Kamamak→ قاماڭمۇق (z) (Diş) Kamaşmak.

Kamaşmak→ قاماشىق (z, l:kamışmak) قىشمۇق (Göz) Kamaşmak, kelle.

Kamçı→ قامشۇ (z:kamşı, tr, l:kamcı) قەچى Kırbaç, mikra'a.

Kamkak→ قەمقاق (tr:kamkak) Çalı çırپى, har u haşak, kam kam başı, hafifü'l-akl.

Kamlamak→ قەملەدى (l:kamladı) İcra-yı tebabat etmek. Tabbe.

Kamug→ قەمۇغ (l:kamug) Cümle, cemiyet, hep.

Kamış→ قامىش (z) Kasab.

Kan→ قان (tr) Dem, hun. Kan alıcı: fesad.

Kan→ قان (z) Han, mülk.

Kan→ قان (z) Melek, ferişte.

Kanat→ قاناط (z, tr, l:kanat) Cenah, per.

Kanamak→ قانامق (z:kanadı) قانادى (l: قەندى) İndimar

Kanbaz→ قانباز (z, fa?) Fuzuli,

Kanc→ قانج (l:kanc) Zarfı mekan, nere (nereye), kanca yürürsün: nereye gidiyorsun? (Bunun asıl lugati ‘kan’ olup ‘ca’ harfi'l-az olmakla kanda denildiği gibi kanca dahi denilir.)

Kancafa? → قانجاۋا (z) Tetarruk.

Kancuk→ قانجوق (l:kancuk) قنجق

Kancık→ قانچیق (z, tr:kancık) Diş köpek.

Kanca→ قنجا (l:kanca) Nereye, ne tarafa.

Kandala→ قندالا (tr:kandala: z: قانضالا) Tahta kurusu, bak. (Türkence besik imiş.)

Kanda→ قندا (l:kanda) Nerede. ('Kayda' gibi.)

Kandırmak→ قاندیرمك (z, l:kandadı) Su içirmek, irva etmek.

Kandırmak→ قاندیرمك (yahut l:kandırıcı) (قىندردى) Göndermek, bease.

Kanrak→ قرق (l:kanrak) Geniz, hayşum.

Kanru→ قارو (l:kanru) Çingirak,ceres, çan.

Kangrayek→ قانڭرايىك (z:kangrayak) Bir sıra dişleri, diğerinden uzun olan.

Kaňlı→ قىلى (tr:kanglı) l: قىلى Yük arabası.

Kanmak→ قانماق (z) Yanık tencerenin dibine yapışan. ('Kasmak' gibi.)

Kanmak→ قندى (l:kandi) Suya doymak.

Kanmak (veya kinmak)→ قانمك (veya kinmek) (l:kandi) Gönderilmek, inbease.

Kanı→ قانى (z) Hani, nerede.

Kav→ قاق (tr, l, z:kav) 1. Çakmakla ateş alan maruf şey, tarak. 2. Yılanın derisi.

Kavak→ قواق (tr:kavak) Maruf ağaç. (Türkmence olup kıpçakçası 'usak' اوساق ' اوساق' tir.)

Kavurga→ قاورغا (l:kavurga) Kavrulmuş hububat veya et, kavurma, kavut.

Kavurşak→ قاورشاق (z) La'b, bir cins oyun olmalı.

Kavrulmak→ قاورلمق (z) 'İtila? ('Kavurtmak' gibi.)

Kavurmak→ قوردى (l:kavurdu, tr: قور كور) Kali etmek.

Kavurma→ قاورما (tr:kavurma) Kavrulmuş et.

Kavra→ قاوره (l:kavra) Tarlada kalan başaklar,???.

Kavuş→ قاوش (z) Marangoz rendesi.

Kavsuk→ قاوصوق (z:kavsuk) Göbek, surre.

Kavut→ قاوطة (z)

Kavuk→ قوق (z, l:kavuk) Kavrulmuş taze bugday, ???

Kavuk→ قوق (l:kavuk) Mesane.

Kavluk→ قولق (l:kavluk) Kav kesesi.

Kavun→ (قون: l, قاون Bitih, asfer. (turkmence)

Kavlamak→ (قولدى l:kavladı) (قاولماق→ (Yılan) Derisini bırakıp sıyrılmak.

Kay→ (ل:kay) Taraf ??? kayda: nerede.

Kaya→ (قايا Sahre. 2. Nil yeri dere, hendek.

Kaya→ (قايا Yan??? kaya kaya baktı: nazar-ı şehra.

Kayan→ (قیان Tavşan, erneb. (Kapçakça.)

Kaytdırmak→ (فیتیر قایتىر مق→ (tr:kayıttır. Çevirmek, döndürmek, irca' etmek.

Kaytmak→ (فل قیت قیتى tr: kayitti) Dönmek, rücu' etmek.

Kyatamak→ (قايتامق) Kaht ve gala olmak.

Kaydasa→ (قايداسا) (z) Mevzi, mahal, mekan.

Kayde→ (قايده) (z) Nerede?

Kaydırmak→ (قیدردى قایدیر مق→ (l:kaydırdı Red ve iade etmek.

Kayır→ (ل, tr: قير) Kaya dair kum, çakıl.

Kayır (yoksa kayr mı?)→ (قاير yoksa ' mi?) Felek?

Kayrılmak→ (قايرىلدى قاير لمق→ (z:kayrıldı) Kırırmak, lava.

Kayış→ (قايش (z) Mir.

Kayışka→ (قايشقا قايشقا→ (z:kayışka Kuş veya bir cinsi. ('Kuruncuk' gibi.)

Kaygarmak→ (قايغار مق→ (z) Mahzun ve mukedder etmek.

Kaygamak→ (قیغان مق→ (z) Mahzunve mukedder olmak, gaile çekmek.

Kaygı→ (قايغى قیغى→ (z, tr:kaygı Gam, keder, gaile.

Kaygırmak→ (قايغىر مق→ (z) Mahzun olmak, gaile çekmek.

Kaygaç→ (قايغاچ قیغچ→ (l:kaygac Emel, maksad, arzu, ???

Kaygalatmak→ (قايقالاتمك→ (z) Telaşa düşürmek.

Kaykalanmak→ (قايكالانمك→ (z) Telaşa düşmek. Tekellevü.

Kaymak→ (قيمك قایمك→ (z, l:kaymak Zübd.

Kaynamak→ (قىندى قاینامق→ (l: kaynadı Galyan etmek.

Kayın ana→ (قاين اننا (z) Hummate (Küye gibi)

Kuyumcu→ (قوبومجي قويومجي→ (z) Kuyumcu.

Kayu→ (قىبا: l) قابىو Hangisi?

Ko→ (z) Şom, meşum, uğursuz. (Kitab-ı mezkurede شم' diye tefsir olunmuş, diğer yerde 'قو' dahi vardır, ki aslı anlaşılmıyor.)

Kuba→ (قبا: l) قوبا Toz rengi, iğbar, boz.

Koparmak→ (قېرىدى: l:kopardı) قوبارمۇق→ (لەپارىدى: z: 1. Kati' ??? etmek. 2. Koparmak. 3. İka' etmek.

Kubas→ (كۈبەس: l:kubas) قوباس Kobaş denilen köpek cinsi.

Kubramak→ (قېرىدى: l:kubardı) قوبىرمۇق→ Boz rengini almış, bozlaşmak.

Kupturga→ (قىطىرغا: l: kapturga) قوبىطۇرغا ???, kuşak, kemer.

Koplan→ (قوپلان: z) Kaplan, peleng, nemer.

Kopmak→ (قېبطى: l, قوبىتى: z:koptı) قوبىمۇق→ 1. Kutlu (فل) 1. Katı' ve kas olunmak, çıkmak, ayrılmak, kalkmak, bükülmek. 2. Vuku' bulmak, hasıl olmak.

Kopuz→ (قىزىز: tr:kopuz) قوبۇز Maruf çalğı.

Kopuzci→ (قىزىزچى: tr:kopuzci) قوبۇزچى Kopuz çalan adam.

Kut→ (قت: l:kut) قوت Uğur, baht. Kut kurusun.

Kutirmak→ (قوتىرماق: tr) Bk: kutarmak.

Kurtilmak→ (قرتل: tr:kurtıl) قوتىلىمۇق→

Kurtulmak, halas olunmak.

Kutarmak→ (قوتارماق: tr:kutar فل) قفتر

Kutsiz→ (قوتسىز: tr) Uğursuz, meşum.

Kutlu→ (قتلو: l:kutlu) قوتلۇ Uğurlu, meymun, mütemeyyin.

Kutlulamak→ (قتلۇ لامق: tr:kutlula) قوتلۇ لامق→ Tebrik etmek.

Kuturgan→ (قتۇرغان: tr:kuturgan) قوتۇرغان→ Uyuz kopek.

Koç→ (قىچ: tr:koc) Kebiş.

Koçak→ (قېچق: z, l:kucak) قوقاچ→ 1. Aguş, hazin. 2. Bir defa kucaklanan şey, şed.

Kucaklamak→ (قوجاقلامق: z, l:kucakladı) قىقادى Sarmak, aneka, 'itinak.

Koçkar→ (قىچكار: tr: l:kockar) قوقاچكار→ Koç, kebiş. ('Koç' gibi.)

Kucmak→ (قىجتى: l, قوجتى: z:kuctı) قوجىمىق→ 1. قوجىمىق (فل) 2. Kucaklamak, sarmak.

Kocur→ (قوجور: z) Su yosunu, sebbah.

Koca→ (قجا: l, قوجا: z: tr:koca) İhtiyan, şeyh, habir. 2. Effendi, seyyid. (İkincisi farsça '??' den mi?)

Kocadaş→ قوجاداش (l, tr:kocadaş) Koyu yoldaş, kocadaş, refik.

Koduk→ قودوق (z, tr:koduk) Eşek yavrusu, sıpa, cahş?

Kor→ قور (l:kor) 1. Vakit, zaman. 2. Yaş, sene, ömür.

Kur→ قور (tr:kur) 1. Kuşak, kemer. (Uçkur ‘uçkur’ bundandır.) 2. Zarar, ziyan.

Kubağa→ قورباغا (l, tr:kurbağa) Dafda (dífda) *<باغ>* gibi

Kurt→ قورت Bk:

Kurtmak→ قورتمق (tr:kurt) فل (قرت) Korkutmak, tahnif.

Kurc→ قورج (tr:kurc) Çelik, polad.

Kurşun→ قورشون (z, l:kurşun, tr: قرشن, قرشون) Rassas.(Türkmence olup kapçakçası ‘kurgaşun’ (şin), veya ‘kurguş’ - dur.)

Kursak→ قورصاق (l:kursak, tr: قرصق) 1. Kuş ??. 2. Mide. 3. Midenin agızı, ??. 4. Karaciğer, kebid. 5. ???, katı? (Keza __) ??? (Doğrusu yazdığımız ‘kursak’ ‘corusaq’ olup manayı ???)

Kurt→ قورط (z, l, tr:kurt) 1. Dud, müş germ. 2. Zib, gurg. (Türkmence olup kipçakçası ‘borı’ .) 3. Adı peynir, keş. (Bunun doğrusu ‘kurut’ ‘corot’) 4. Pek

ihtiyar, herem. (Aceba bunun doğrusu : kart ‘قارت’ > ‘قرط’ mi?)

Kurtuk→ قورطوق (l:kurt) Boynuzdan boru, nefir.

Kurtulmak→ قورطلدى (l:kurtuldı) Necat ve reha bulmak. (‘Kutulmak’ gibi)

Kurga→ قورغا (z) ??? , kavuracak ??? ates. (‘Kurulmak’ gibi.)

Kurgarmak→ قورغرمق Kavurmak.

Kurgaş→ قورغاش (z) Atmaca, başık. (Kirgız: ‘آطمجا’ gibi.)

Kurgaşun→ قورغاشون

Kurgaşın→ قورغانشین (z) Kurşun, rassas.

Kurgan→ قورغان (z, l: قرغان, قرغۇن) 1. Eskiden mezarın üzerine yapılan tepe.Tuni, ulus. Ale'l itlak mezar, kabir.

Kurguş→ قورغوش (l) Kurşun, rassas. (‘قورغاشون’ dan galat olsa gerek.)

Kurgı→ قورغى (l:kurgı, tr: قورغى) Atmaca, başık. (z:kırgı, قيرغى)

Korkak→ قورقاق (l:korkak) Haif.

Korkmak→ قورقمق (l:korkdı, tr:kork) (قرقىتى) Hafe.

Korkunç→ قورقونچ (z:korkunç) Mahuf.

Korluk→ قورلۇق (z, fa: zarar) Zarar, hayf.

Kurma→ قورما (z, tr:kurma) Hurma, temr.

Kurman→ قورمان (z) Terkeş.

Kurmak→ قىردى (z:kurdı l: قوردى) 1. (Yapma vesaire) Çekip germek, evtera (vetera). 2. Dikmek

Kuru→ قورو (z, l, tr:kuru) 1. Yabis, huşk. 2. Sert, katı, haşin. 3. Kara, yer. 4. Sıtmak, humma.

Kurvalı→ قوروالى (z) ???

Kurut→ قورۇت (veya) (z:kurut) قورۇط، (tr: kur(gıl) l: قىرط) Adi peynir, keş, kara kurut, bir cinsi.

Koruk→ قىرق (z, l, tr:koruk) Olmamış üzüm veya hurma ve saire.???

Kurulamak→ قورولامق (tr:kurula) (ل) قورۇلامك Vekabe ve himaye etmek, kurumak.

Korukmak→ قوروقمى (z:koruktı) 1. Korkmak, havf ve duçar olmak. 2. Kuşanmak, ???.

Kuruldamak→ قورولدامق (z) Huruldamak, gürültü etmek.

Kurumak→ قىردى (z, l:korudi) Yabis olmak.

Korumak→ قورومق (veya ??? , dalmak, batmak?

Koz→ قوز (tr:koz, l: قوز) Ceviz. (İdrak sahibide arabi ceviz mahuz ad etmek için, koz yazıyorsa da hata olup türki el asıldı.)

Kuz→ قۇز (l:kuz) Güneşin tulu'da tutmadığı yer, gölgelik.

Kozak→ قوزاڭ (z, l:kozak) Bazı ağaçlarda hasıl olan tane , kozalak, ???

Kuruncuka→ قورونجوق (z) Kazmi. (ar.) (Kayışka)

Kuzgun→ قۇزغۇن (z, l:kuzgun) قۇزغۇن Karganın siyah nev'i.

Kuzu→ قۇزو (tr:kuzu)

Kuzi→ قۇزى (l:kuzi) قۇزى Koyun yavrusu.

Kuzikulağı→ قۇزىقۇلاغى (l:kuzikulağı) (قۇزىقۇلاغى) Hamiz.

Kuskun→ قىسقىن (tr:kuskun) Kuzgun.

Kuş→ قوش (z, l, tr:kuş) Tayr, murg. Baykuş, akkuş, karakuş.

Kuşak→ قوشق (l:kuşak) قوشق Mintika, kemer.

Kuş kuyruğu→ قوشقىرۇغى (l:kuş kuyruğu) قوشقىرۇغى Ciyad, tel.

Kuşluk→ (قىشلۇق) (z, l:kuşluk) 1. Öyleden önceki vakit

Koşılmış→ (قىشىمىش) (l:) (1: قوشىمىش ???

Koşılmak→ (قىشىدى) (l:koşladı) (قوشىمىق) Birlikte olmak, iktiran etmek.

Koşmak→ (قىشىدى) (l:koştu) (قوشىمىق) (z:koşdı) (قوشىمىق) Yan yana koymak, yaklaştırmak. 2. İlka' etmek. 3. Tersim etmek? (Tercüman sahibi ??? ika etmek manasını verib kusmak ile iltibas ettrimiştir.)

Kusgu→ (قصغۇ) (l:kusgu) Kusmuk, kay.

Kusmak→ (قصغۇ) (l:kusgu) Kusmuk, kay.

Kusmak→ (قصدى) (l:kusdı) Kay etmek.

Kut→ (قوط) (z) Berk? (Yoksa berke mi?) Bak: قوت

Kutarmak→ (قوطارمۇق) (z) Gark, kaşıkla veya tasla su vesaire almak, veya yemek boşatmak.

Kutas→ (قطاس) (l:kutas) Hutuz.

Kutagan→ (قطغان) (l:kutagan) Hindiba.

Kutak→ (قوطاق) (z) Taşak, ???

Kutan→ (قوطان) (z) Becah? (Beceh ise mahsus bir kuş ki gerdanında gerdek yayılır.)

Kutgarmak→ (قوطغارمۇق) (z) 1. Kurtarmak, tehlis. 2. Kurtulmak, halas bulmak.

Kultur→ (قوطور) (z, l) 1. Sevda. 2. at yelesi. 3. Uyuz, cereb. 4. Kuturmak, akur.

Kuturgan→ (قطرغان) (l:kuturgan) (قوطورغان) Uyuz olmak, cereb.

Kuturgalı→ (قوطورغلۇ) (z) Kudurmuş (kuturmuş), akur. (köpek)

Kutulamak→ (قوطولامۇق) (z) Mübarek ve mütemeyin olmak.

Kuturmak→ (قوطورمۇق) (tr) Uyuz olmak, kuturmak, kudurmak.

Kutuz→ (قطۇز) (z) 1. Kudurmak, akur. 2. Uyuz, cereb.

Kutuzlu→ (قطۇزلى) (z) Kudurmuş, cereb.

Kutuk→ (قطق) (l:kutuk) Yabani eşek yavrusu.

Kutulmak→ (قوطولەمۇق) (z) 1. Kurtulmak. 2. Kurtarmak.

Koga→ (قوغا) (z) Kova, delv.

Kogan→ (قوغان) (z) Kılıçım, şerare.

Kugu→ (قوغو) (z) ???(Bildiğimiz ‘kuğu’ kuşu mu?)

Kuguz→ (قوغۇز) (z:kuguz) (قوغۇز) Cura. çögür gibi.)

Kogi (z) قوغى→ Tebar? Çatlayan yüksek talak.

Kuf→ قوف (z) Mucun.

Kukaz→ قوغاز (z) Bak: koguz.

Kukrak→ قورقاراق (l:kukrak) Çıplak yer, ???

Kuksumak→ قوسومق (z)

Kokumak→ قوقومق (فكتى) (z, l:koktu) ???

Kokun→ قوقوز (z, l:kokuz) Su akan yer. ???

Kol→ قول (z, l, tr:kol) 1. Akd, yazı. 2. Bilek, zend, said. 3. Arşın, zira.

Kul→ قول (z, tr, l:kul) Kôle, abd, bende.

Kol→ قول (tr:kol) Dere, vadi.

Kola→ قولهما

Kola→ قولهما

Ku(o)latuz→ قولهما (z) Berr, kara.

Kulac→ قولهما (z, tr, l:kulac) Ba', maruf ölçü.

Kulag→ قولهما

Kulag urmak→ قولهما (z:kulak urdu) Hanese? حنث? ('diklemek' gibi)

Kulaguz→ قولهما (tr:kulaguz) Rehber, delil.

Kulak→ قولهما (z, l:kulak, tr: kulag) قلاخ (قلق) Ezen.

Kolan→ قولهما (z, l:kolan) قلان Himaru'l-vahşi, hizber. (Yavrusuna mi 'kolon' derler yoksa ikisi bir midir?)

Kulan→ قولهما (z, tr:kulan) Eyer bağı, hiram.

Kulan?→ قولهما (z) Akbeh? Parmakları veya dişleri seyrek?

Kolana?→ قولهما (z) Kuşak? Koltuk altının kokusu? (yoksa 'kenan' `كنان` mi?)

Kulavuz→ قولهما (l:kulavuz) قلاوز

Kulauzlamak→ قولهما (l:kulavuzladı) (قلاؤزلادى) Bak: Kulavuz, kulavuzlamak.

Kulp→ قولهما (l:kulb) قلب Kap tutamağı.

Koltuk→ قولهما (l, z: tr:koltuk) قلطق: El sırpmaq. كف، صفق

Kol çapmak→ قولهما (z:kol şaptı) قولچاپمك El sırpmaq. كف، صفق

Kulduramak→ قولهما (z:kaldırmak) قلدرمق Guruldamak, karkara. ('Gurgulemek, buramak' gibi.)

Koltuk→ قولهما Bak: Koltuk.

Kulgımak→ قولهما (tr:kulgı (gıl) (فل) قلغى) Sıçrayarak fırlamak, kaçmak, netara, حجز

Ku(o)lmak? (فل قل) قولمك → Kalmak, baki olmak. ('Kalmak' yerine galat olsa gerek.)

Kulun → قولون (tr:kulun) Küçük tay.

Kollamak → قوللامق (z) ??Maziye yed yapmak.

Kollık → قوللوق (z:kollık) Libasin kola gelen kısmı.

Kum → قوم (z, l, tr:kum) Reml, rik.

Kuma → قوما (z, l:kuma) 1. Odalık, cariye, mürebiyye. 2. Ortak, zarre.

Kumar → قمار (l) Meysir.

Kumeri → قمارى (tr:kumeri) (ارى+قوم، قمارى)

Kumci → قمچى (l:kumci) Reml.

Kumral → قمرال (l:kumral) Maruf renk, kumral sakallı.(Aslı: kuńral ‘عونگرال’ olmalı.)

Kumruska → قموروصه Bak: kumruska
‘قموروصه’

Kumlak → قملاق (tr:kumlak) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi` meşrubat yaparlar.

Kumuc → قموچ (l:kumuc) Müferrik, kaşık.

Kumursuka → قمورسقا (tr:kumursuka) قمرسقا

Kumursaka → قمورصقه (l:kumursuka) قمرصقا (tr: Karınca, neml, mur. (Karıncak ‘قارينجاك’ gibi.)

Kumgan → قومغان (z) İbik, güğüm.

Kuna → قونا (z) İnek, sini'l-bekara. ('duna` gibi)

Konak → قوناق (l:konak) Menzil.

Konak → قناق (z, tr:konak) Misafır, zayf, mihman.

Konaklamak → قوناقلامق (z, tr:konakla) (فل) قنلا Misafirliğe kabul etmek.

Kunan → قونان (tr:konan) (قنان) Üç senelik tay.

Konanmak → قونانمك (z) Naz ve nimetle geçinmek. Teneu`m etmek. ('gütmek` gibi)

Konc → قنج (l:konc) Çorap ve sairenin baldıra gelen kısmı.

Konşu → قونشى (z:konşu) Komşu, koştu, car.

Kongur → قونغور (tr:kongur)

Kongur → قونکور (z) Sarışın, sarı saçlı ve mavi gözlü, kumral.

Konmak → قندى (l:kondı, tr:kon) قن (فل) Nuzul etmek, nazil olmak.

Konus → قونوش (z) Gare? Akın, çapulcى?
Hücum?

Konuk→(z, l:konuk) قۇنۇق Misafir, zayf, mihman.

Konuklamak→(l:konukladı) قۇنۇقلامق Misafir kabul eetmek, ziyafet vermek.

Konuklk→(l:konuklık) قۇنۇققۇق Ziyafet.

Kovlamak→(z) قۇولامق Şehata, dilenmek.

Kuvançlamak→(z:kuvanışladı) قۇوانچلامق Hisset ve behl etmek.

Kovlamak→(l:kovladı) قۇولامق Çekiştirmek, gıybet etmek.

Kovu→(l:kov) قۇو Çekiştirme, gıybet.

Kovurdak→(z) Mela, eritilmeyip ??? sade yağ.

Kovurluk→(z) Tara, ???

Kovurmak→(z) Kavurmak.

Kovuk→(l:kovuk) قۇوق Kof, mücevvef.

Kovmak→(z:kovd) قۇدۇم دى Dilenmek. (bak: kovlamak)

Kuve→(l:kuva) قوا Deli.

Koy→(z) Koyun, ganem, şate. ('koyun' gibi)

Kuyaş→(z, tr: Sua) قیاش

Koyan→(z, tr:koyan) قىيىان Tavşan, erneb.

Kuyruk→(z, tr, l:kuyruk) قويىرۇق Zeneb, dum.

Koyga→(z:koyga) قىغا Atın iki omuz arasındaki yelesi.

Koymak→(z, l:koydı) قىدى 1. Def etmek. 2. Bırakmak, terk etmek.

Koyu→(l:koyu, قىيو: Bi'r, Çah. 2. Kuytu yer.

Kuyumci→(tr) Saig.

Kuyummak→(z:kuyumdı) قويوممىق Gümüş vesaieri işlemek, kuyumculuk etmek.

Koyun→(z, tr, l:koyun) قىين 1. Ganem, şate. 2. ??? hacer.

قويو, قويون: Bak: قويى, قويىن→

Kıp→(l:kıp) قېپ İdane-i nakit: kıp kızıl.

Kıpmak→(l:kıptı) قېپتى Gözü yarı kapamak.

Kıbisti→(z) Makas, mikraz. ('karzi' ve 'zari' gibi.)

Kit→(l:kıt) قىت Az, kalil, bol sandı.

Kıç→(l, tr: Art) قىچ Art ayak dizesi, arka, geri.

Kıçurmak → قچىرىدى (l:kıçurdı) قىچورمىق
Mağlubiyete dayanamamak, feryad etmek, yaygara etmek.

Kıçıklamak → قىچىقلامق (z) Zagzaga, dokunmak, dokunarak eğlenmek, sarf-1 endaz etmek?

Kıçın → قىچىن (l:kıçın) Ark arka: Niçin için duruyor?

Kır → قىر (z, tr) Felek, sema. ???

Kırak → قيراق (tr:kırak) Acı, murr, telh.

Kırat → قيراط (z) Demir-i at.

Kıran → قيران (z) Fena, helak.

Kirav → قىراو (z) ???

Kırtık → قىرتىق (l: قىرتىق) 'Abus'ul-vech.

Kırtış → قىرتىش (tr) Kavun ve karpuz kabuğu.

Kırıldımatmak → قىرلىدىتمق (z) Karakase. (Köpeği çağırmak demek olan 'karakas' mı?)

Kırtış → قىرطىس (z) Kuyruk yağı.

Kırtık → قىرطىق (z) Boru denilen maruf çalğı. ('Bori` ve 'borgı` gibi.)

Kurgaş → قىرغاش (z) ??? denilen kuş. (??? kuş de denilirmiştir)

Kırkı → قىرغى (z) Atmaca, başık. Bk: başık.

Kırgıl → قىرغىل (tr:kırgıl) ???

Kırk → قرق (l, tr:kırk) Erbain.

Kırkmak → قىرقمق (z, l, tr:kırktı) Hayvanın yapağını kesmek.

Kırlağıç → قىرلاغىچ (l:kırlağıç) Kırlangıç, hutaf.

Kırılmak → قىرلىمىق (l:kırıldı) İhlak olunmak, helak olmak.

Kırmak → قىرىمىق (z:kırdı) 1: قىرىمىق (l: قىرىمىق) Kesr ve ?? bozmak.

Kırnak → قىرناق (z, tr:kırnak) Cariye, amuna. ('Karı ve eş` gibi.)

Kırgı → قىرىغى (tr) Göz bebeği veya içi. (Bunun doğrusu 'karak' olsa gerek.)

Kiri → قىرى (z) Uc, taraf, kenar.

Kız → قىز (z, l, tr:kız) 1. Bekr: kız, oğlan. 2. Bint, duhter: Kız kardeş. 3. Behalı (pahalı), gali: Kız buldu: behalendi. (pahallandı)

Kızarmak → قىزازمىق (l: kızardı) Kırmızılaşmak, ahere 'احر' (Tuhfet'us-sahibi ?? olarak 'saharre` tecüme ediyor.)

Kızamuk → قىزاموق (l:kızamuk) Hasbe.

Kızdırımk → قىزدىمك (tr,l: kızdırıldı) El-hanik, ???

Kızganc→(قزغانش: z) قىزغانچ→ Hasis, bencil.

Kızganmak→(قىزغانمۇق→) Hasislik etmek.

Kızkarداş→(قىزقارداش→) Aht, hemişre.

Kızlık→(قىزلىق: l, قزلق: z) قىزلىق→ Bekaret, behalilik, gala.

Kızma→(قىزما→) Hanik, hiddet, gadabe.

Kızışmak→(قىزىشتى→) قىزىشتى (z:kızıشتı) El-hanik, ???, 2. Heyecana gelmek, hiyac.

Kızıl→(قىزىل→) (z, l, tr:kızıl) Ahmer, surh.

Kızılca tırnak→(قىزىلچەطىرناق→) (z) Mutavvak, gerdanlı güvercin.

Kış→(قىش→) (z, l:kış) قش, Şita, zemistan.

Kış→(قىش→) (yoksa 'قىچ' mi) Hardal.

Kışdaş→(قىشداش→) قىشداش (l:kışdaş) Sahib, arkadaş.

Kışkırmak→(قىشكىرمۇق→) (z) Bağırrarak püskürtmek, ra'se. 2. Sah, ???, 'ayt.

Kışlağ→(قىشلاخ→) (z)

Kışlık→(قىشلاق→) (z, l) Şita.

Kısaç→(قىصاج→) (z:kısaş) Seretan.

Kısırak→(قىصرارق→) (z, l:kısrak, tr: قصرق, قىصرارق) Mecra, ramaka.

Kıstaşmak→(قىسطاشمۇق→) (z) Galebelik olmak, tezahüm etmek

Kısgac→(قصج→) (l:kıskac) Sıkacak alet,

Kısga→(قصغا→) (l:kısga) Kısa, kasır.

Kıskaç→(قصقاچ→) (z, l:kıskac) Seretan.

Kıskarmak→(قىصقارمۇق→) (z) Kısalanmak, kassara 'قصر'

Kıskanmak→(قىسقانمۇق→) (tr:kıskan gıl) (فـ) قـسـقـانـنـمـقـ→ Hased etmek.

Kıska→(قصقا→) (z:kıska, قىصقا l, tr: قىصقا) Kısa, kasır, kütah. (Türkmencesi: kısa)

Kısmak→(قىصمىق→) (z:kısti) قىصمىق (قصىدى: l, قىصتى) Sıkmak, sıkıştırmak, hazene, zagata.

Kısa→(قصا→) (l, tr:kısa) Kasır. (Bak: قىصقا)

Kısır→(قصىر→) (z, l, tr:kısır) 'Akim.

Kığ→(قىغۇ→) (tr, l) Ba'ar. Koyun tezeği.

Kığlıcım→(قىغىلىجىم→) (z:kığlıcım) Şerare.

Kıgırmak→(قىغىرمۇق→) (l: kıgırıldı) 1. Bağırmak, çağırırmak. 2. Çığırma, davet etmek. (Türkmence)

Kıl→(قىل→) (l, tr:kıl) Sha'ar, muy.

Kılbarık→(قىلىرىق) (قىلىرىق) (z:kılbarık) Uzun tüylü av köpeği cinsi.

Kılçık→(قىلىچىك→) (z:kılçık) قلىچق (قىلىچىك: l, قىلىچىك) Buğday başağının dikenî.

Kılkı→ (l, tr) Hulk, tabiat, huy. Bak: kılgi.

Kılkuyruk→ (l:kılkuyruk) قلقيرق (قىلقوبروق) (n) Kıt. (Bir kuş cinsi)

Kılkı→ (z) Hulk, tabiat, huy.

Kılmak→ (ف) قىل, (فدى) قىلمق (l:kıldı) (l:kılmak) tr: Yapmak, etmek, ce‘ale.

Kılıç→ (l:kılıç) قلچ (l:kılıç, z, tr: Seyf.

Kılcır→ (z) Şaşı, ahvel.

Kımıldamak→ (قىملىدامق) (z, l:kımıldadı) Oynamak, hareket etmek.

Kırmızı→ (قىمز) (l:kırmızı) Ekşice kısrak süttü.

Kın→ (قىن) (z, tr:kın) Gılaflık, zarf.

Kına→ (قينا) (z) Hına.

Kınalımak→ (قىنالامق) (z) Kına sùrmek, hanna.

Kıñalanmak→ (قىنانامق) (z) Kına sürünmek, tehanna?

Kınamak→ (قىنامق) (z) Azzebe? Ayıplamak.

Kınanmak→ (قىنامق) (z) Teazzebe? Ayıplanmak.

Kınışmak→ (قىنىشىق) (yoksa 'قانىشىق' veya 'قىنىشىق' mi?) (l:kınıştı) Geri dönmek, bir daha varmak. Kerre.

Kınamak→ (قىنا) (l:kına) Cinayet etmek?

Kıvırcık→ (قىورجق) (l:kıvırcık) Cea‘de

Kiyıma→ (قىما) (z) Kiyılmış et, ???

Kıyma→ (قىما) (l) Bir nevi kavun veya karpuz.

Kıyı→ (قىي) (tr) Sahil, kenar: deniz kıyısı.

Kıymak→ (قىمىق) (z)

Kabin→ (كابين) (z, l) Mehir, ağırlık.

Kabinlemek→ (كابينلەمك) (z) Mehir vermek, ???

Kagıt→ (كاغذ) (tr, fa:kağıt) Kirtas.

Kak→ (كاك) (z. arabi ‘كاك’ ten) Çörek, habz

Kan→ (كان) (tr, fa) Maden.

Kavur→ (كاور) (tr, l, fa 'كير' den) Kafir.

Keb→ (كب) (z, l:keb) Kalıb.

Kebeş→ (كباش) (tr:kebaş) Kalenve, baş gözü.

Kepék→ (كبابك) (l, z:kebek) Nehal.

Kebe→ (كبه) (l:keba) كبا, z:keba كابا (Karnı şış).

Ketmek→ (كتمك) (z:keti) Gitmek.

Keturmek→ (كتورمك) (l:ketürdi) Bak: Getirmek.

Ketük→(l) كتوڭ→ Nerdaban, süllem.

Ketirmek→(z:ketirdi) كاتردى→ ???

(Keltürmek→-keltirdi→ كلتيردى→ gibi)

Ketik→(z:ketik) كتىك→ Gedik, mütellem.

Ketilmek→(z:ketildi) كتىلىدی→ كتىلمك→

Gedilmek, mütelleme.

Keçrek→(z: keçrak) Batı.

Kecelün→(z:kecelün) كاجلون→ Cühhaze?

Sıçrayarak çabuk yürüyen? Zıb zıb giden?

Keçmek→(l:kecti, z:keşti, tr: عېچ) كچمك→ كاشنى، كجتى كچمه→ Ubur ve merur ve tecavüz etmek?

Keçit→(tr:keçüt) كاچوت→ Geçit, meade.

Kece→(l:keca, z: كجا, tr: Leyl.) كجه→

Keçe→(l:keca, z: كجا) Keçe, halı
kilim. (Türkmence olup kıpçakçası ‘كىزى’ dir)

Keçi→(l, tr:keçi, z: كاشى) كچى→ ??? main.

Keçi→(tr) Geçit.

Keçit→(z,l:kecít) كچيت→ Geçit, meade,
mea'bır.

Kecikmek→(z:kecikti) كجيكمك→ كاجىكتى
1. Geç kalmak, ebtara?. 2. Gaib
???olmak, ???

Kedadır→(z) Bak: bugaluk

Kedük→(l:kedük) كدوڭ→ Gedik,???

Kedük→(z:kedük) كدوڭ Saman, tebin.

Kiran→(tr) گران→ Taşlı, kiran su?

Kereb→(l, tr, rumce: _)Gemi, sefine.

Kerbiç→(tr) كربىچ→ Top, hašebe.

Kirpik→(z) Hadiba, meje.

Keret→(z:keret) كارات→ Defa, mera.

Kerterki→(z:kerterki) كارتاركى→ كرتاركى→

Gerisinin gerisi, ???

Kerdek→(z:kertek) كارتاك→ كرتاك→ Küçük oda,
halvet, gerdek.

Kerdek→(z:kertek) كرتاك→ كرتاك→ Çindikli, mahzen?

Kertmek→(l:kertdi) كرتمك→ كرتدى→ Kertik etmek, çindilmek.

Kertme→(tr:kertme) كرتما→ Armut.
(turkmence, ‘أرموط’)

Kertük→(l:kertük) كرتوك→ كرتوك→ Kertik,
çentik, mahzen?

Kerti→(tr, z) Doğru, gerçek, kerti ayet.

Kertik→(tr) كرتىك→ Bak: Kertük.

Kertinemek→(z) Çentiklenmek,
kertik olmak.

Kerçek→(z:kersek) كارشاك→ Doğru,
sıdk. (‘kerti’ gibi)

Kersen→(l) Tekne, ???

Kerşen→(tr:kerşen) كرشن Düzgün, istiba‘

Kirfik→‘كرفيك’ kirpik’ten galat mu’rab.

Kerek→(l, z:kerak) Karak, lüzum.

Kerkes→(z:kerkes) كاركاس ??, kartal.

Kerkli→(z:kerekli) كاراكلی Muhtac.

Kerki→(l, tr) Dülger kesen veya balta.

Kermek→(z:kerdi) كردى Uzatmak, temid etmek.

Kermen→(tr:kermen) كرمان Şehir, kasaba.

Kerevet→(z:kervat) Keres.

Kürüm→(tr) Krom Dehr, zaman.

Kereyag→(tr, z:kerayav) كرمياغ Kaymak, zubd.

Keritmek→(z:keritti) كريتمك Kertmek, çindiklemek.

Keriş→(l:keriş) كريش Tepe, ??

Kerişmek→(l:keriştı) كريشمك كريشتى (l:keriştı)

Kerinmek→(z:kerindi) كارندى İnmek, alçalmak, **tehattata**. (Yoksa ‘uzanmak’ mı?)

Kez→(l, z:kez) Kaz De fa, kere.

Kermek→(tr) كرمك Asmak, kere koymak?

Kez→(l) Yay girişine oka dokunan yeri.

Kezdirmek→(l) Dolaştırmak, tetribe

Kezlik→(l) Çakı.

Kezmek→(l, tr) Dolaşmak, tavaf etmek.

Kestane→(z:kestane) كاستانا Kastil.

Kesiklemek→(l) Doğramak, iri yarı parçalara ayırarak kesmek.

Kesekmek?→(l:kesekti) كسككمك كسككمك

Keski→(z:keseki) كاسكى كاسكى

Keslubki?→(z:kesalubki) كاسلوبكى كسلوبكى

Kesmek→(l:kesti) كستى كسمك كستى, z: tr: Kat’ etmek. (فـ) كـسـمـكـ

Kesinmek→(z:kesindi) كسينمك كسينمك كـسـيـنـمـكـ

Kesük→(l:kesük) كسووك كـسـوـوـكـ

Kesük→(l:kesük) كـسـوـوـكـ Harem.

Kesici→(l) Kati’ كـسـيـجـىـ

Keşke→(l:keşke) كـشـكـاـ Kaşki.

Keşel→(l:keşel) كـشـلـاـ Taş başlı?

Keşel→ كشال (z:keşel) Dişi deve.

Keşur→ كشور (z:keşur, l: كشر) Cezer, havuç.

Keşir→ كشير (tr) (Yazar burada boş bırakmış anlamı havuç'tur.)

Keşiş→ كشيش (z:keşiş) Rahip.

Kekeş→ ككش (l) Alın, nasiye.

Kekek?→ ككك (z:kekek) Alın, nasiye.

Kekegü→ ككوا (z) Dilsiz, ehres

Keklik→ ككليك (l:keklik, z: ككليك) Hacal, decacu'l-cins.

Kel→ كل (z:kel) Tas başı,

Keleben→ كلبن (l:keleben) Meczum, kesilmiş ??? mübtela.

Keltirmek→ كالثيردى (z:keltirdi, tr: كلتير) Getirmek, ???

Kelte→ كلته (tr:kelte) Bukalemun, harnub, keler.

Keldecek→ كلدجك (l:keldicek) Gelecek. ('Gelcek yıl' olsa gerek.)

Keler→ كلار (tr:kelar) Kelar galattır) Kertenkele.

Kelek→ كلاك (z:kelak) Belaric? (Bildigimiz 'kelek'mi?)

Kelmek→ كلدى (l:keldi, z: كلدى, tr:kel كـ)

Keli→ كلـى (tr, z:keli) Buğday dövecek tas veya tekne, careşe.

Kelim→ كلـيم (z:kelim) كـلـيم

Kelin→ كلـين (z, tr:kelin) كلـين (l: كـلين) Arus.

Kemür→ كـمـور (l, tr:kemer) Kömür, fahm.

Kemürdek→ كـمـرـدـك (l:kemirdek) Gevrek kemik. (Kıkırdak)

Kemürmek→ كـمـورـمـك (l:kemirdi) Kemiği ön dişlerle ufak ufak kopararak yemek.

Kemüldürüük→ كـمـولـدـرـوـك (kemüldürüük) ???

Kemülgen?→ كـمـلـكـن (l:kemülken) Siddetli korku.

Kemi→ كـمـهـ (z:kema) Gemi, sefine.

Kemeci→ كـمـهـجـ (z:kâmacı) Gemici, milah?

Kemi→ كـمـىـ (l, tr, z:kemi) Gemi, sefine.

Kemici→ كـمـجـ (tr) Milah.

Kemirmek→ كـمـيـرـمـك (z:kemirdi) Kemiği ısırarak fare gibi yemek.

Kemışmek→ کامیش‌تی (z:kemisti, tr: فل) Bırakmak, koymak, salmak.

Kenbemek?? (z:kenbedi) کنبدی→ گنبدی İstihrac etmek, şebirmek.

Kent→ (l, tr, z:kanet) کلت Karye, beled.

Kente (z:kanete) کنته→ (کاناتا Birden bire, bea'tene, fücaeh (fücaeten), ale'l-fadl: kente geldi.

Kencik→ (l) گنجک Misk kokusu,??? Misk.

Kendek→ (l) گندک Göbek, sere.

Kendel→ گندل (Bundan mı?) ???

Kend'→ گند (z) Nefes, zat, kendi= nefsim, kendim.

Kendü→ (l) گندو Takendi nefsi, kendi öz biraderi. (Yoksa asıl 'kend' olup ahirindeki 'vav' zamiri kayıp mı?)

Kende→ گنده (l, fa) Pırasa, kurras.

Kendir→ گندر (l:kendir, z: کاندر Kinnab.

Kensei→ گنسی (z) Nefes, zat: kensi: kendisi.

Keneşke→ گنشکه (l:keneşke) Meşveret, meşveret-ü müzakere.

Kenk?→ گانک (z:kanek Vasi', geniş.

Kenker→ گنکر (tr) Enginar.

Kenkez→ کانکاز (z:kânkâ) Yavaş, kolay, hayyin.

Kenkeşmek→ کنکشمک (z:kenkeşti) Müşavere etmek, akde geliş ve müzakere etmek.

Kenkel→ کانکل Mizah, şaka, latife : kenkel eyledi.

Kenkelci→ کانکلچی (z:kenkelci) Şakacı, mizah.

Kenkellemek→ کنکالمک (z:kenkeldi) Latife etmek.

Kene→ کنا (l, tr:kena, z: کانا Maruf hayvancık, kurad?

Keniklemek→ کنیکلمک (z:kenkeldi) Genişlemek, tevsi'.

Kenince→ کانینجا (z:keninca Mehil.

Kövde→ گوده (tr) Beden, cisim, cüsse.

Kövdeli→ گودالی (z:kâvdeli Cüsseli, meydan.

Kevrek→ گورک (l) Peksimad.

Kevşemek→ گوشمک (l) Gevşije getirmek.

Kevşenmek→ گوشنمک (z:gevşendi) Gevşije getirmek.

Künlemek→ گونلمک (l) Sülük etmek, yola künledi.

Küver→ (ل:küver) كور Bisat, döşek, kilim.

Küvek→ (ل:küvek) كوك Incir, tin.

Küvelmek→ (ل:küveledi) كولدى كولمك Hareme. (هرم)

Kehel→ (z, fa) كهل Tembel, keslan. (Türkmence olup kipçakçası ‘armaru’)

Key→ (ل,tr) كىي İyi, ceyyid, nik. (Kipçakçası ‘eyük’)

Keykenük→ (ل:keykenük) كىكنوك Lülve, butka? Calma denilen kuşların ismi müşterekti.

Keykirmek→ (z: كىيرمك) tecessa?

Keymek→ (ل, z) كيمك İlbas etmek.

Keydirmek→ (ل) كيديرمك İlbas etmek.

Keyesi→ (ل) كيسى Libas, roba.

Kenik→ (tr) كينك Geniş, vasi'.

Keynemek→ (ل) كينمك Kuş yuvasını bırakıp başkasına konmak.

Keyik→ (tr:geyik) كيلك Ahu.

Köb→ (z, tr:köb) كوب Çok, kesir.

Küb→ (z, tr, l:küb) كب Zeyde? Maruf kab.

Küb→ (ل: küb) كوب Edat-ı muallik: küplük ???

Köpri→ (z, l:köprü) كپرى köprü, tr:köpri Cisr, kantara.

Köbek→ (l, tr, z:köbek) كېك Sere.

Köpek→ (tr, l:köpek) كېپك İt, kelb.

Köbelek→ (z:köpelek) كوبلاڭ Uzun tüylü köpek.

Köpdek→ (z:köbti) كوبتى köbti Kaynayıp taşmak, kabarmak, taşmak. (Köpüğü çıkmak.)

Köpürçük→ (z) كپۈرچۈك Sandık. ('Kabarcık' gibi.)

Köpürmek→ (l:köpürdi) كپۈرمەك كوبورمەك (l:köpürdi) Kaynayıp Rega.

Köpük→ (z, l:köpük) كېك Ragve.

Küpe→ (l,tr:keba) كبا كوبه küba Maruf kulak ziynetleri,

Köt→ (z, l, tr:köt) كوت Dubur.

Kötlemek→ (z:kötledi) كوتلادى كوتلەمك (z:kötledi) كوتلادى تۈكلەمك ‘Tüklemek’ dahil derlermiş.)

Kütlemek→ (z:kütledi) كوتلادى كوتلەمك Gütmek, ray etmek. ('Gütmek' gibi.)

Kötlenmek→ كوتلندى (z:kötlenmek) Muhneslik etmek.

Kütmek→ كوتمىك (z:kütmek) Ray etmek.

Köten→ كوتان (z:köten) Harem? (???) Veya pabuç

Kötücü→ كوتوجو (z) Rayı.

Kötürmek→ كوتور مك (z,l,tr:kötür) 1. Haml etmek, kaldırırmak. 2. Nakl etmek.

Köç→ كوج (z, l:köç چ, z:köş) Nakl, intikal, nakl-ı mekan.

Küç→ كوج (z, l:küç چ, z:küş) Kuvvet. Küçi yeter: kavi.

Küçsüz→ كوجسز (tr:küçsiz) Kuvvetsiz.

Köcken→ كوجكن (l, tr:köcken) Nesir, kartal.

Küçlemek→ كوجلمك (z) Kuvvetli olmak.

Küçli→ كوجلى (tr) Kuvvetli, kavi.

Köçmek→ كوجمك (l, tr:köctdi) Nakl-ı mekan etmek.

Küçemek→ كوجمك (l:kücti) Kuvvetten düşmek.

Küçük→ كوجاك (l:küçük, z: كوجوك) Pek küçük, asgar.

Köçe→ كوجا (z:köce) Kamhi.

Kör→ كور (z, fa) ‘Ama.

Kür→ كور (z) İker? Kur? (Göz olacak)

Kör→ كور (z, fa) Kabir, mezar.

Körpe→ كورپا (l:körpe ???) kuzu.

Körpe→ كورپا (l:körpe) Sütten kesilmiş kuzu.

Kurd→ كورد (l:kurd) Ayva. (Kıpçakça.)

Kürsemek→ كورسمك (l: kürsedî) Kızmak, taleb ???

Küreşmek→ كورشمك (l:kürşedi, tr: كوراشتى: z: كوش) Pehlivانlık etmek, musara.

Küreş→ كورش (l:küreş) Musara.

Körsetmek→ كورستمك (z:kürsâti) Göstermek. (‘körkernek’ gibi.)

Kür?→ كور? (tr) Keçe, kilim, halı. (saralarında` gibi.)

Kürk→ كورك (z, l, tr:kürk) Ferve, post.

Körk→ كورك (z, l, tr:körk) Gözellik, has.

Kürek→ كورك (tr:kürek, z: كوراك) كوراك

Körkezmek→ كوركزماك (z, l) Göstermek. (‘Körsetmek’ gibi.)

Körklü→ كوركلو (l:k) Hüsn ve cemal sahibi.

Körken→ كوركن (l:körken) Gören, nazar, bakış.

Kürkülemek→ كوركولمك→ (z:körüklemek) Guruldamak. ('Buramak' ve kurulduramak' gibi.)

Kürlemek→ كورلمك→ (l:kürledi) كرلدى (l:kürledi)

Körmek→ كورمك→ (ل: كرمى, tr:gör (gil)) قل(ك) كرمى, tr:gör (gil) Ebsara, basar.

Kören→ كورن→ (l) Basar. (Türkmence, kipçakçası: körken.)

Kürüncük→ كرنجوك→ (tr:görüncük) Cep.

Körüş→ كوروش→ (l:görüş) Musafhe.

Körik→ كوريك→ (Yoksa ' kiruk' mu?) (l:körik كرك ???

Köz→ كوز→ (z, l, tr: كز) 1. 'Ayn, çeşm. 2. Aynu'l-ma', bigar.. 3. Kor, cemre.

Küz→ كوز→ (z, l:küz) Sonbahar, harif.

Köztü?→ كوزتو→ (l:göztü) Ayna, mirat.

Közetici→ كوزتجى→ (z:göztesi) Keşşaf.

Közetmek→ كوزتىك→ (z:gözeti) Riayet etmek. ('Közülmek' gibi.)

Küzermek→ كوزرمك→ (l) ???

Közsiz→ كوزسز→ (l:gözsiz) 'Ama, kör, nabeyan.

Köz kırmak→ كوزقرىمق→ (z) Gamz ve işaret etmek.

Közgi→ كوزكى→ (z) Ayna, mirat.

Közlemek→ كوزلماك→ (z, l:gözledi) كزلدى (l:gözle(gil)) كز لا 1. Bakmak, nazar etmek. 2. Beklemek, intizar etmek.

Küzen→ كوزن→ (z) Nimr? (l: küzen ??? (İkisi bir mi?)

Közenek→ كوزاناك→ (z:gözenek) كوزننك ???, nikab. ('Yaşmak' gibi.)

Közining aydın→ كوزننكآيدىن→ (z:gözünnung) aydın كوزننكآيدىن Karn-ı ayn.

Közünmek→ كوزنمك→ (tr:gözün (gil)) Saklanmak, örtünmek, görünmemek.

Közdündük→ كوزدو دوك→ (l:gözdündük) كزدىك Göz degmesi.

Közgülü→ كوزكوك→ (tr) Ayna, mirat.

Közük→ كوزيك→ (tr:gözük) كزك Büyük gözlü.

Köz yummak→ كوزيوممىق→ (z:göz yumdu) (كوزيوممىسى) Göz kapamak, görmezlige gelmek, a'maş.

Köstermek→ كوسترمك→ (l:göstermek) كسترىدى (l:göstermek) İbraz etmek.

Köstek→^(z:köstek) كُوستك (‘Gişan’ ve ‘kuşak’ gibi.) كُوستاك، كُستك Kayd, ya enib(boyuna) şikal. (‘Gişan’ ve ‘kuşak’ gibi.)

Kösteklemek→^(z:köstekledi) كُوستكلماك (كُوستاكلاي) Köstek ve bend takmak.

Küske→^(l:küske) كُوسكى بىچكى، menşar.

Küsmek→^(z:küsti) كُوسنى كُوسمك (l:küsti, tr: küs (gil) كُس) Gücenip çekilmek. cerade

Küsenmek→^(l:küsendi) كُسندى كُوسنمك (l:küsendi, tr: فل(كوسا 1. Ateş. 2. Kızıştırmak, parlatmak. 3. Müştak olmak, arzulamak.

Küsük→^(ya) كُسوك (‘كسوك’، ‘كوسوك’) كُسوك (l:küsük) Meşaha?

Kösevü→^(l:küsevü) كُسوو كُسوو Ateşi karıştırıp parlatacak demir.

Köse→^(z, tr:köse) كُوسا Kilsiz, ecrid.

Köstebek→^(z:köstebek) كُشتېك Köstebek, hal. (‘Naman’ ‘sokur’ gibi.)

Köşk→^(z, l) كُوشك Kasır, saray. (Korıgan)

Köşek→^(l, tr) كُوشك Deve yavrusu, fasıl.

Köşne→^(z:köşene) كُوشنە كوشانا Kubbe.

Köşki→^(z:köşki) كُشكى (كشكى) Ateşi karıştıracak demir. (‘Kösevü’ gibi.)

Gök→^(z, l, tr:gök) گوك 1. Mavi, ezrak. Kürögök= mas mavi. 2. Sema, asman.

Kök→^(z, l, tr:kök) كُوك 1. Asıl, bih. 2. Cins, ırk, soy.

Kök→^(tr) كوك Saman, tebin. (‘Kürek’ gibi)

Kökberez?→^(z: kökberez) كوكباراز (‘kökberez’ Lacivert.

Kökçek→^(z:kokcek) كوكچاك (‘Özden’ ve ‘yakşı’ gibi.) Güzel, melih.

Kükerçin→^(z:kükercin) ككرجن (گوگر چين) كورجين Hamame, kebuter.

Kökerdaş→^(tr) كوكرداش Süt kardeş.

Kükrek→^(z, tr:kükrek) كوكراك (Ra’d, gök gürleme.

Kökremek→^(l, tr:kükremek) كوكرمك (‘gök’ كوكراي) Gök gürlemek, ra’de.

Könültaş?→^(tr) كوكلتاش Muhib. (Süt birader?)

Könlek→^(z) كوكڭاڭ Kamis. (‘Kömlek’ gibi.)

Köklik→^(z) كوكلىك Mavilik, zerk.

Kökem→^(z:kökâm) كوكام

Köken→^(l:köken, z: ككن) كوكن Bir nevi siyah erik, bir kuş.

Kökenek→^(z:kökenek) كوكناناك (‘kesin’ gibi) Müherrir. (‘kesin’ gibi)

Kövde→گووده (z:gövde) Cusse.

Küvercin→کورجین (tr:güvercin) Hamame. ('Kükercin' gibi.)

Küvek→کوک (l:güvek) ???

Küvelek→کولک (l:küvelek) Sehleb.

Küvüldür→کوولدور (z) Kervan.

Küher→کوهار کوهر (tr:güher) z:gühar Cevher, elmas.

Köy→کوی (tr) Karye. ('Kent' gibi.)

Köyek (köyük) (کویوک) کویاک (l:köyek) Yanık, mahruk. (Doğrusu 'köyik' 'کوییک')

Küyegü→کویاگو (z, tr:köyegü) 1. Damat, sihr. 2. Yeni evlenmiş adam, güvey. ('Kükev' gibi.)

Köymek→کویمک (z:köydi, tr:köy (gil) Yakmak, ihrak. (ف) کی (gibi.)

Köynmek→کینمک (l:köyundi) Yanmak, muhterak olmak.

Küyündirmek→کویندیرمک (z, l:köyündirdi) کیندر, tr:köyündir Yakmak, ihrak.

Küyüz→کوبوز (z) Halı, bisat. ('Kiyiz' gibi.)

Küye→کویا (z:küye) Damat, sihr. 2. Kayın ana, hamah.

Küye→کویا (z:güye) Güve denilen maruf kurt.

Köyümüş→کویولمش (z:köyülmüâ) Yanmış, muhterak.

Köyik→کوییک (z:köyik) Yanık, mahruk.

Kibi→کبی (z) Mesel.

Kit→کیت (tr:kit) Bak: kötü.

Kitmek→کیتمک (l:kitti, tr:kit) Rah, zeheb.

Kiçikez→کیچکاز (z:kicikez) Küçük.

Kiçmek→کیچمک (tr:kic (gil) فل) کچ (gıl)

Kiçi→کچی (l: کچی) Küçük, sagir.

Kice→کیچا (tr:kice) Leyl, şeb.

Kicimek→کیچیدی (z:kicidi) پاهalaşmak, gela.

Kir→کیر (z, l, tr:kir) Vesih.

Kirli→کیرپی (z) Kunfuz.

Kirpic→کیرپیچ (z) Tub

Kirpik→کیرپیک (z, l:kirpik) Hadab

Kirtü→کیرتو (l:kirtü) Doğru, sıddık: Kitrü söylemek: doğru söylemek.

Kirtülemek→کیرتلەمک (l:kirtüledi) Tuba ve hayatı söylemek.

Kireç→**کیرچ** (tr:kirec) Casse.

Kirçek→**کیرچک** (tr: Kirçek) Gerçek, sahih.

Kırşın→**کیرشن** (yoka 'کیرشن' mi) (z:kırşen) Düzgün, isfidac.

Kırılık→**کیرلک** (l:kırılık) Kırılı.

Kirmek→**گیرمک** (z:girdi, l: كيردى, tr: فل) Duhul etmek.

Kiru→**کیرو** (tr:kiru) Geri.

Kiruk→**کیروک** (l:kiruk) ???

Kiritme (ya: kirtme)→**کیرتمه** (l:kiritme) Armut. ('Kirtme' türkçe.)

Kiriş→**کیریش** (z, tr, l:kiriş) Veter.

Kiriş→**کیرش** Oyun arkadaşı.

Kirişmek→**کیریشلەك** (z:kirişladi) Kurmak, ???

Kız→**کیز** (z) Keçe, hali. ('Kız' ve 'kuyuz' gibi.)

Kızlemek→**کیزلامک** (z:gizledi, tr:gizle(gil) کزلا (غل) Saklamak ve ihfa etmek. ('Saklamak' ve 'pişirmek?' gibi.)

Kızlenmek→**کیزلانمک** (tr:gizlen(gil) غل) Saklanmak, ihtifa etmek.

Kış→**کیش** (z, fa) Okluk.

Kış→**کیش** (z) Samur. ('Kökenek' gibi.)

Kişek→**کىشك** (l:kişek) Keşkeş, sütlü bugday yemeği. (Farsiden menkul ve arabide metluldur.)

Kişen→**کیشان** (tr:kişen, z: كيشان) Ayak bendi, köstek.

Kışnemek→**کیشىنمک** (z, l, tr) Sahale. (صهل)

Kışma→**کیجما** (l,tr,z:kicme) Enar, adem.

Kilit→**کىلىت** (l, z, tr:kilit) Rumcadır. (Mazuzna? : kilit.) Miftah, anahtar.

Kilikçe→**کىلىكچە** (l:kilikce) Minder örtüsü. ('kirlice' den midir)

Kelim→**کلیم** (tr:kelim, fa)

Kim→**کیم** (l, tr:kim) Men

Kimse→**کىمسە** (l:kimse)

Kindir→**کىندير** (tr:kindir) Kenevir, kunnab.

Kinlemek→**کىنلەمک** (l:kinlemek) Haset etmek, kıskanmak.

Kini→**کىنى** (l:kine) Haset, kıskanç, garaz.

Kiydirmek→**کېيدىرمەك** (l:giydirdi كىيەردى Elbese.

Kiyisi→**کىيىسى** (Bak: كىيىسى) Giyerek şey, libas.

Kiymek → كيمك (Bak: z:giydi) کيدي
Lebis.

Kiymek → (كيماك z:giymek) Lebis, givecek sey, esvab.

Kız ‘کیوز’ ‘کز’ (l) Keçe, halı. (کیز→
dahi yazmışlar.)

Lap lap → لَبْ لَابْ (lab lab) Ağır ve yavas: lap lap gelir.

Lacin → لا جين (l, tr) Sahin.

Leblebi → (لبلبى leblebü) Maruf
kavrulmus nohut.

Leklek → لکلک (1) ???

Lor → (لور) Karyetun halvetun? El-masiyesi?

Lorp→ (لورپ l:lorp) Süratle ve birden bire manasını ifade eder: lorp girdi.

Loğ → (لغ:ا) لوغ Kıpçakça lugatinde ‘lı’ gibi edattır.

Log→**لوج** (l:log لج) Toprağı düzeltip
basmaya mahsus ustuvane ağır taş.

Loglamak (لوغلامق→ logladi) (لغدی) Mezkr taslar toprağı bastırıp ??? etmek.

Lak → لاق (l:lak) Lisan-ı avamda taaccüp edatıdır. ('La hayle ve le kuvvete'den)

Lök → (l:lök ??? deve.

Lirp (لرپ: l) → Ale'l fadl: lirp geldi.

Macı→ ماجى (l, z, tr) Kedi, sennur, kıt.

Marul → مارول (z) Has.

Mazi → مازی (z) 'Afs.

Maktamak → ماقطاماق (z) Meth ve ahd'us-sena etmek.

Maktavci → ماقطاو جي (z) Meddah.

Mama→ ماما (l) Yaşlı kadınlara verilen ünvan.

Mamuk → ماموق (l, tr, z: mamuk) ماميك
Pambuk, Koton.

Mamruc → مامروج (l:mamruc) Ayı vayrusu.

Mantar → (مانطار) Keme.

Manglamak → مانڭلامق (l, z) Ezan vermek.

Manglavı → مانگلابی (z) Alın, cephe.

Mavak→ ماباڭ (tr) Kovun tezegi, kığ.

Maya→مایا (z) Peynir mayası.

Mayruk → مایروق (z) Dişleri veya parmakları sevrek. ???

Maytı→ مایطی (z) Topus, debus.

Mayrilmak → (z) مایریلمق Iyilik, eğilmek, levi?

Maymun→ مَيْمُون (z, l:maymun) Kıld.
(bak: pıçın veya bıçın)

Mecik→ مَجِيك (l) Debus, topuz.

Mertek→ مَرْتَك (l) Çatı ağacı, sert?

Mercimek→ مَرْجِمَك (l, tr) Ades.

Murdar→ مَرْدَار (l, fa) Necis.

Mervari→ مَرْوَارِي (tr, fa:mervarid)
İnci?

Mezdeki→ مَزْدَكَى (l) Mastaki, sakız.

Meskit→ مَسْكَت (l, fa) Mescit, cami.

Müşk→ مَشْك (l) Misk.

Menli→ مَنْلَى (l) Benli, zühal.

Menzu→ مَنْزَر (l:menez) Pınar, menba‘

Mey→ مَى (l) Beyin, dimağ. (Türkmence
'beyni')

Meyin→ مَيْنَ (l) Kıl ve gabr manasını ifade
eden edattır: gelmiş, gelmekzin, gelmezden
evvel.

Mort→ مَورْط (z) As, mersin.

Müz→ مَوز (z)

Müzd→ مَوزَد (z, l:müzd, مَزْد, _,fa) Ecir,
mükafat, bahşiş, müjde.

Mevt→ مَوْت (l) ??? (Cuyan ölmüş?)

Mogl→ مَغْل (l, tr) Bak: Mongol.

Meñiz→ مَكْزَ (tr) Çehre, sima, beniz.

Melemek→ مَلْمَك (l) Koyun bağırmak.

Men→ مَنْ (l) Benek, zal?

Men→ مَنْ (l) Ben, ene.

Menz→ مَنْزَ (l) Yüz levni, çehre, benz.

Menzemek→ مَنْزَمَك (l) Benzemek, müşabih
olmak.

Mengü→ مَنْكُر (l, tr) Daima, sermedi. Mengü
su: ab-ı hayat.

Müşteci→ مَوْشِنْجَى (l:müjdeci) مشتىجي

Müjdeci, mübeşir.

Muştulamak→ مَوْشْتُولَامَق (l:muştuladı)
مشتادى موشتولامق
(Müjde vermek, tebşir etmek).

Muştuluk→ مَوْشْتُلُوك (l:muştulk) Müjde,
beşaret.

Mulamak→ مَوْلَامَق (l:muladı) Sığır
bağırmak.

Mum→ مَوم (l) Şem'

Mu→ مَوْ (l) Edat-ı istifhamdır.

Mun→ مَون (l:mun) Hacet, ihtiyac,
zaruret.

Muncuk→(منجق) مونجوق (l:muncuk) Boncuk, harez? ('Bukuk' gibi).

Munda→(مندا) موندا (l:munda) Burada, hena.

Mongol→(منغل) مونغول (l:mongol) Maruf kavim, moğol.

Möng→(مونڭ) مونڭ (z) Bön, alık, saf, mefsil?

Mung→(مونڭ) مونڭ (z) Siyah?

Munlu→(منلو) مونلو (l:munlu) Muhtac, zarureti olan.

Munu→(منو) مونو (l:munu) Göbeğin kesik parçası,

Müyin→(مین) مويين (tr:müyin) Çorba, et suyu.

Muyuz→(مويوز) مويوز (z, l:moyuz) Boynuz, karn.

Mıh→(ميخ) ميخ (z, l, fa) Çivi, ekser, mismar.

Mıhlamak→(مخلامق) ميخلامق (z, l:mıhladı) Mıhlamak, mehera? (Mıklamak' dahi derler.)

Mızkanmak?→(Mizkandı) ميزقندى (l:mızkandı) Imızganmak, uyüklamak.

Mira?→(ميرا) ميرا (z) ???

Mısmıl→(میسمیل) مصمل (l:mısmıl) Tahir.

Mıklamak→(مقلامق) مقلامق (l:mıkladı) Bak: Mıhlamak.

Min→(مین) من (l:min, tr:min) Bin, elf, hezar.

Minmek→(مینمک) منمک (l:mindi, tr:min (gil) من (غل) Binmek, rukub.

Meyin→(مین) مين (z) Beyin, dimağ. ('Beyni' gibi.)

Nar→(نار) نار (tr, fa:nar) Rumman.

Naz→(ناز) ناز (l, fa) Delal.

Nazik→(نازیك) نازیك (z:nazik) Zarif, naim.

Nazlamak→(نازلامق) نازلامق (z)

Nazlanmak→(نازلانمق) نازلانمق (z:nazlanmak) Tedellül etmek.

Nete→(نېتە) نېتە (l:nete) Nasıl, keyfe.

Nice→(نجا) نجا (l:nice) Nice, kadar.

Neste→(ناستا) ناستا (z:neste) Nesne, şey.

Nesne→(نسنە) نسنە (l:nesne) Şey.

Nelk→(نلک) نلک (l) Niçin, lime?

Namaz→(نماز) نماز (l, tr, fa) Salat.

Namazlagu→(نمازلاغۇ) نمازلاغۇ (l:nemazlagu) Seccade.

Nemezin→(نمزيين) نمازىن (z:nemezin, fa: نمازىن) (Nemzin: نمزین) Bilek? Eyerin altına konulan keçe.

Neme→(ل, z:nema) نمه Bir şey, neme bir ??? mi?

Nevbehar→(tr, fa) Rabi`

Nevruz→(ل:nevruz) نوروز İlk baharda en evvel açan ??? çiçek.

Nokta→(نقطه) (z:nokta, tr: نوقطه Yular,

Nokut→(نوقوط) (z) Nohut, has? ('Lablabü' gibi?)

Nöger→(نوكار) (z:nöger) نوکر Bende, rikiyet, köle.

Ne→(نہ) (tr:ne نا)

Nice→(ل:nişa) نیچہ Niçin, lime.

Nışan→(ل, tr, z) نیشان Alamet. Nişanlamak.

Vocak→(وجاق) (tr:vocak) ووچاق Ocak, kanun.

Vurak→(ورق) (tr:vurak) ووراқ Evrak, ???

Vurmak→(ورماق) (tr:bur) Urmak, darp etmek.

Ya→(يأ) (l, tr) yay, kavs, keman.

Yabak→(باباڭ) (z) Ebu karvan??

Yabagli→(باباغلى) (z) Bir yaşına varmamış tay.

Yabagi→(باباغى) (tr:yabagu) بىاغۇ

Yapak→(باباڭ) (z) Kırılmış hayvan tüyü, ???

Yaban→(بابان) (z, tr) Çöl, yer.

Yaprak→(پرق) (z, l, tr:yaprak) Varak, berk.

Hamaşa→(هاماشا) (z) Adet, resm. ('Töra' gibi.)

Hay→(های) (l) Nida.

Hüner→(هونر) (z:hüner) Sefat, tabiat.

Hayad→(هیاد) (l) 1. Avlu, taşlık. 2. Meydanlık, saha. 3. Tek, vahid.

Hiç→(هیچ) (z: هیچ La şey.

Yabsamak→(بابسادى) (z:yabsadı) يابسامق Gügeç?

Yapsı→(بابسى) (z) Ken, kirad? (Yaves, kene, köz, sakurga gibi.)

Yaplak→(پلاڭ) (z, l:yablak, tr: يېلاق Çiplak, uryan. (Mesah? Z)

Yabuldurak→(بابلدراڭ) (tr:yabuldurak) Yaprak, varak. (Kıpçakça olup türkmencesi 'yabrak'.)

Yapmak→(پېتى) (l:yaptı, z: يېپتى, tr: يېپتى 1. Bina etmek, tesisi etmek. 2. Örtmek, setr etmek. 3. Kapamak, kilitlemek.

Yaplanmak→(بابلانمۇ) (z:yaplandı) يابلانمۇ 1. Örtünmek,

Yapınmak→ (يالپىن) (tr:yapın (gil) 1. (غل) Kapanmak, örtünmek. 2. Yapışmak.

Yapıcı→ (يالپچى) (tr) Mimar, benna.

Yapış (يالپىش) (tr:yapış→ İltisak.

Yapıştırmak→ (يالپىشىرمق) (tr:yapıştır 1. İltisak etmek, mezaka.

Yat, yatmak vesaire bak: yat ‘ياط’ vesaire.

Yatsı (ياتسو) (tr:yatsu ` Ishâ.

Yaçı→ (ياچى) (z) Yağ yapan, kavvas.

Yadiker→ (يادىكىر) (z:yadiker Süreyya. (‘Ülker’ gibi.)

Yahni (ياخنى) (z) Selike.

Yar→ (يار) (l, z, tr:yar Uçurum, cerf, makbid. 2. Ağız suyu, rik.

Yarangan→ (يارانغان) (l:yarangan

Yarankan→ (يارانقان) (z) Yardımcı, halık, aferininde.

Yaratmak→ (ياراتى) (z:yarattı 1: ياراتى: tr: Halk etmek. (‘Dürütmek’ < ‘türemek’ gibi.)

Yarasa (ياراصه) (z:yarasa (ياراسه) (tr: Vetvat.

Yarak→ (ياراق) (z) 1. Işık, aydınlik, da`a . (‘Yarkın’ gibi.) 2. Yarım, şakk(‘Yarım’ gibi.)

Yaraklamak→ (ياراقلامق) (z, l:yarakladı tr: (فـ) يـراـقـلا Techiz etmek.

Yaraklanmak→ (ياراقلانمـق) (z, tr:yaraklan (فـ) يـراـقـلـان Techiz etmek.

Yaralı→ (يارالى) (z) Yaralı, mecruh, yaralmış, şekuk.

Yaramak→ (يردى) (z, l:yaradı 1. Olmak, muvafık ve münasib olmak. 2. Nafi ve faideli olmak.

Yaran (ياران) (z:yaran Derin, amik. (‘Singil’ gibi.)

Yarbuz→ (ياربوز) (z) Nemmam, münafik. (Ar: curbuz)

Yarbug (ياربوج) (z:yarbug Carbu`?

Yarkanak→ (يارقاناطـ) (z) Yarasa, vetvat.

Yarkın→ (يارقـين) (z, l:yarkın 1. Ziya, nur. (z) Yarkık gibi. 3. Yarak, şimşek.

Yarılgamak→ (ياريلغامـق) (l:yarılgadı Af ve merhamet etmek, rahm etmek. (tr: يـرـلـخـا (فـ)

Yarlıgan (يارلىغان) (tr:yarlıkan Rahim.

Yarmak→ (پارمۇق→) 1. Kesmek, sek etmek. 2. Yaralamak.

Yaramak→ (پارماق→) (z:yaramak tr: يارماق) Dirhem, marf sikke, akçe. (Ağrı ve akçe gibi.)

Yarmaşmak→ (ز) (z) 1. Neleka? 2. Tenazur.

Yarma→ (پارما→) (z:yarma Dövülmüş buğday ve bulgur yapılarak, ??

Yaruk→ (ل:yaruk) (پاروق→)

Yarık→ (پارىق→) (z) Ziya, nur, şua'

Yarık (پارق: ل) (پارىق→) Yarılış, meşkuk.

Yarık→ (پارق→) (tr:yark Cevşen, zırh.

Yarıkcı→ (پارقچى→) (پارىقچى→) (tr:yarikçi Cevşen yapan.

Yarındırmak→ (پارىنېرەمك→) (l:yarındır) Atı alıştırmak, tezhir?

Yarışmak→ (پارىش→) (tr:yarış Yarış ve musabaka etmek.

Yarınmak→ (پارىنمك→) (yahud veya پارىنەمك→) (پارندى→) (l:yarındı) Ata alışmak. Perhizle ta'lim olunmak, zahura.

Yarım→ (پاريم→) (l:yarım 1. Şakk, yarılmış, parça, yarım. 2. Nisf.

Yarım→ (پران→) (tr, z:yarın Ferda, gaza. ('Tan' gibi.)

Yaz→ (ل) Bedi` , yeni.

Yaz→ (پاز→) (z:yay yerine) Sayf. (Aslı yay)

Yazmak→ (پازدەي→) (z, tr, l:yzdı Tahrir etmek, ketebe. 2. Hata etmek, yanılmak. (Yazuk, yazık bütündür.)

Yazu→ (ل) Kitabet, hat.

Yazuk→ (پازىق: بىزق→) (l, tr:yazuk Hatie, hata, cûrm.

Yazuklamak→ (پازوقلامق→) (l:yazukladı Hata etmek.

Yazi→ (پازى→) (l, tr, z) Sahra, ova, deşt.

Yazık→ (پازىق→) (z) Bak: Yazuk.

Yastık→ (پاستق→) (tr:yastık Visade, mihde.

Yasmak→ (پاسق→) (tr:yas (غلىل gıl) Kat etmek.

Yaş→ (پاش: بىش, ياش→) (l:yaş 1. Ömür. 2. Dem, eşk. 3. Ratib. 4. Sebz, ahdar. 5. Leyyin, yumuşak.

Yaşarmak→ (پىشىرىدى→) (l:yaşardı z: (پاشاردى 1. Yeşil olmak, yeşermek. 2. Göz yaşı dökmek.

Yaşamak→(پشدى) (z, l:yaşadı) 1. Ömür, hayat. 2. Gizlemek, saklamak.

Yaşurmak→(پشوردى) (l:yaşurdu) Bak: Yaşırmak.

Yaşırılı→(پاشيرالى) (z) Gizli, saklı, mahfuz.

Yaşırmak→(پشوردى) (z, l:yaşurdu) (پاشيرمك) Gizlemek, saklamak.

Yaşırmak→(پاشردى) (l:yaşırıldı) Hazer, yeşil olmak.

Yaşık→(پاشق) (z, l:yaşık) (يشق) ??? , hor, ???

Yaşık yamalı→(پاشيق يامالى) (z) Süheyl.

Yaşıl→(پاشيل) (l, tr: Yeşil, ahdar, sebz.

Yaşın→(پاشن) (tr: Yıldırım, berk.

Yaşınmak→(پاشينمك) (tr:yaşın gıl) (غل) (پاشن gıl) Gizlenmek, ihtifa' .

Yas→(پاص) (l) Matem, 'aza.

Yasac→(پاصاج) (l:yasac) Nei'l, mızrak ucu.

Yastık→(پاستيق)

Yastuk→(پستق) (l:yastuk) Yastık.

Yashlı→(پصلو) (پاصلى) (l:yaslu) Matemli, sahibu'l-aza.

Yasmak→(پاصمك) (l:yasdı) Yayın kirişini kat etmek.

Yassı (فل) (پاصى) (l:yassı) (پاصى) (tr: ياصى) (z: Arız, pehn.

Yassisız→(پاصىسز) (tr) Ensiz, dar.

Yad(z)amak→(پاصامق) (z) Habere. (خبر)

Yat→(پاط) (z, tr, l:yat) Garib, yar, bekar.

Yatsun (پاطسن, پاطصون) (tr:yatsun) (پاطسون) (پاطسون) 'ışar?

Yatarmak→(پاطارمك) (l:yatardı) (پاطارمك) Evlendirmek, bekarı vermek.

Yatdırmak→(پاطدرمك) (l:yatırdı) (پاطدرمك) Yatırmak, erkada? ('Yatkırmak' gibi.)

Yatkırmak→(پاطقيرمك) (l:yatkırdı) (پاطقيرمك) Yatırmak, rakıd.

Yatak→(پاطق) (l:yatak) (پاطق) Yatmış, rakıd.

Yatılık→(پاطليق) (tr:yatılık) (پاطليق) Evlenecek, gelincik. (Kız)

Yatlı→(پاطلى) (l:yatlı) (پاطلى) Redi, kötü.

Yatmak (فل) (پاطى) (l:yati) (پاطمى) (z:yati) (پاطمى) Yatmak, rukud etmek.

Yatuk→(پاطق) (tr:yatuk) (پاطق) Tavşan yavrusu, ibn.

Yatırmak→(پاطر) (tr:yatır) (پاطيرمك) Bak: Yatırmak.

Yatış→(پاطيش) (z) (پاطيش) (z) Yatış, rakıd.

Yag→ (بغ: l, يأو, ياغ) 1. Semn, dehun. 2. Şahm.

Yagran→ (پاغران) Bak: Yagrin.

Yagruk→ (بغرق) (ل:yagruk) Tenbel, gevşek.

Yagrin→ (بغرن) (ل:yağrun) 1. Geniş omuzlu. 2. Log?

Yaglamak→ (ياغلادى) (ز:yağladı) ياغلامق→ (ياغلادى: l, يأو لادى) Yağ sùrmek, edhen?

Yagılsamak→ (ياغلىسماتى) (ز:yağılsatı) ياغلىسامق→ (ياغلىسىتى) Yanıldı. Galat ve hatadır.

Yaghk→ (ز) (ل:yakh) Akriba, , ta'likat, şemele.

Yagma→ (يغما) (ل:yağma) Nehb, garet. 2. Sofra, simat, havan.

Yagmalamak→ (ياغمالامق)

Yagmamak→ (ياغماماق) (ز) Kapmak, hatafe.

Yagmak→ (ياغمىك) (ز, l:yağdı) (بغ: يأغدى, ياغدى) tr: (ل:yağdı) Yağmur vesaire, düşmek,matt.

Yagmur→ (يغمور) (ل, tr:yağmur) Matar, baran. (Türkence olup kipçakçası 'yagmur'dur.)

Yaguret→ (ياغورت) (ز, tr:yağuret) Mamen. ('dozen' gibi)

Yagi→ (ل, z) Muharib, düşman, hasım.

Yagırılık→ (يغريلىك) (ل:yağırlık) ياغيرلىق→ ???, süzgeç.

Yagız→ (ل:yağız) (ل:yağız, tr: ياغيز) Siyah, kara. (At vesaire): Yağız biri, kara yağız. (ل) 'Ukra-i leda ???.. (Yağız veya yağızı olması.)

Yaglilık→ (يغلق) (ل:yağılık) ياغىلىق→ Düşman için hazırlanmış ok ve sitan?

Yagımalamak→ (ياغيمالامق) (tr:yağmala) فل (ل:yağmala) Soymak, darp etmek.

Yaktu→ (يكتو) (ل:yaktu) ياقطوا Aydın, mezyi: gözünün yaktu. Gözün yaruk.

Yaksi→ (ياشنى) (ز, l, tr:yakşı) ياشنى (ل:yakşı) Güzel, iyi, tayyib, melih.

Yakıcı→ (يافقجي) (yoksa 'يافقجي' ياقلچى) (ل:yakıcı) يافقجي Yay yapan, çalan adam?

Yaklık→ (يقلق) (ل:yaklık) ياقلق Rabab.

Yakılmak→ (يقلدى) (ل:yakıldı) ياقلمق→ (ل:yakıldı) Yanmak, ihtirak.

Yakmac→ (يقمج) (ل:yakmac) ياقماج Sethi, yüz.

Yakız→ (يقرز) (ل:yakız) ياقز (tr:yakız) Dara? Ortak. (Karı)

Yakmak→ (يقطى) (ل:yaktı) ياقمىق→ (ل:yaktı) Yakmak. Aslı (l)

Yaka→ (يقا) (ل:yaka) ياقا→ (ل:yaka) 1. Toka. 2. Muzn. 3.Şatı. 4. Nehir kenarı.

Yakni→(يَقْنِي) (l:yakni) Yahni, maruf etli yemek.

Yakın→(يَقِين) (z, l:yakın) tr: يقين Karib.(Yavuk gibi.)

Yakınlamak→(يَقِنْلَامِقْ) (z) Takrib etmek.

Yanak→(يَكْأَقْ) (tr: yañak) Had, ruhsar.

Yanılmak→(يَكْلُمْقِ) (l:yañgıldı) Galat ve hata etmek.

Yal→(پال) At perçemi, yele.

Yalak→(پلاق) (l:yalak, يَلْق) Köpek taşı.

Yalaganç→(پلاغانش) (z:yalaganş) 'Arı, çiplak.

Yalamak→(پلامق) (l:yaladı) يالادى z: يالادى, tr: (ف)پلا La`ika.

Yalan→(پلان) (tr:yalan) Kizb, durug.

Yalan→(پلان) 'Arı, çiplak, yalın. Yalan ayak. Haki?

Yalanç→(پلانش) (z:yalanş) Uryan, çiplak. ('Yalıncak' gibi.)

Yalançlamak→(پلانچلامق) (z:yalanısti) يالانشى Soyunmak, tea`ri.

Yalancı→(پلانجي) (z) Kezzab. ('Yalgancı' gibi.)

Yalbarmak→(پاباردى) (z:yalbardı) يالبارمۇق Yalvarmak, tedehhale.

Yalduz→(يلدیز) (tr:yalduz) Necm, kevkeb. ('Yulduz' gibi.)

Yaltay→(پاطاي) (z) Mulut.

Yalghan→(بلغن) (l:yalgan) Kezb, duruğ.

Yalguz→(پالغوز) Bak: Yalkuz.

Yalkız→(پالقز)

Yalkık→(پاقق) (l:yalkık) Balgam.

Yalnz→(پالڭز) (tr) Tek, vahid.

Yalgancı→(پلغانجي) (z) Kaezzab, yalancı.

Yalkav→(پالقاو) (z) Tenbel, keslan. (Oyuncak gibi.)

Yalman→(پالمان) (z, tr) Carbu`? (‘yarbu’ gibi)

Yahm→(پايم) (z) Garra.

Yahncak→(پالينجق) (z) Uryan, çiplak.

Yahnkz→(پالىنگز) (z, l:yalnız) Tek, vahide.

Yahn→(پالين) (l) Uryan. Yalın kıldı: soydu.

Yaman→(پامان) (z, l:yaman) يامان, يمن (tr: يامان, يمن) Kötü, fena. Vahşi.

Yamanlamak→(پامانلامق) (l:yamanladı) يمنلىرى Burmak, itlaf etmek.

Yamav→(يامار) (z) Yama, ruk'a.

Yamalı→(يامالى) (z) Yamalı, merk'u.

Yamgur→(يامغور) (z, tr:yağmur) Yağmur, matar, baran.

Yama (ل:yama) Ruk'a, yama.

Yan→(يان) (z, l, tr:yan) Ceneb, pehlü.

Yanar→(يانار) (tr:yanar)

Yana→(يانا) Cihet.

Yanaşmak→(ياناشمك) Mücanebet etmek?

Yanak, yanag→(ياناخ, ياناق) (l:yanak, z: بیanax, بینق) Yanak, yanag→(ياناخ, ياناق) (l:yanak, z: بیanax, بینق) Had, ruhsar.

Yan basmak, yan komak→(يان باسمق, يان باسمق) يان قومق, يان باسمق→(يان باسمق) (z) Himeye etmek.

Yançımak→(يانچمك) (z:yancıdı, yanşıcı) يانجىدى, يانشىدى (يانچى) Tıkamak.

Yançuk→(يانچوک) (l:yançuk, tr: ينجوق) (l:yançuk) ينجوق→(يانچوک) Tağarcık, harita.

Yançı→(يانچى) (z, l:yançı) ينجى→(يانچى) (z, l:yançı) Hamur, ‘acın.

Yandırmak→(يندرىمك) (z, l:yandırıcı, tr: ياندیرىمك) ياندیرىدى, tr: يندرى Yakmak, ikad etmek.

Yansık→(يانشىق) (z) ???

Yanışmak→(يانشمك) (z) Ders. ('basmak' gibi)

Yanguç→(يانغوج) (tr:yonguc) ينځج→(يانغوج) Yonga.

Yanguci→(يانغوجى) (tr:yanguci) ينځج→(يانغوجى)

Doğramacı, tüccar.

Yangı→(يانغى) (z:yanığı, yalgı) يانغى→(يانغى) (z:yanığı, yalgı) Yeni, cedid.

Yanıla→(يانگلا) (z) Gibi, kema.

Yanlışmak→(يانڭليشىمك) (z) Hata ve galat etmek, yanılmak.

Yanlış→(يانلىش) (l: يانلىش) Galat.

Yanmak→(ياندى) (z:yandı) يانمىق→(ياندى) (z:yandı) Rukd.

Yana→(يانا) (l:yana) يانا→(يانا) (l:yana) Cihet. (bak: yana)

Yanık→(يانىق) (z) Muarriye.

Yanmak→(ياندى) (z:yandı) يانمىق→(ياندى) (z:yandı) ???

Yav→(ياو) (l:yav) ياو→(ياو) (l:yav) 1. Soğan, besel. (z: yav: yağ.) 2. Duhn, şehum.

Yava→(ياوا) (z, tr) Pırasa, kuras. 2. Soğan, besel?

Yavaş→(يواش) (z, l, tr:yavaş) Sakin, halim.

Yavut→(ياوت) (l:yavut) ياووت→(ياوت)

Yavutmak→(ياوتىمك) (tr) Yaklaştırmak, tekrib etmek.

Yavru→(يورى) (z, tr:yavru) Ferruh, yavru. ('Yala' gibi.)

Yavuz→پاوز(l, tr:yavuz) (بوز) Kötü, vahşi, yaman.

Yavsı→پاوسى(z) (Kene. ('Yayıs, küna, kana, sakurga' gibi.)

Yavşak→پاوشاق(l) Bit yavrusu, sirke.

Yavşan→پوشان(z, tr:yavşan) Pelin. (yavşan out)

Yavuk→پوچ(l:yavuk, tr: يوق) Yakın, karib.

Yavlak→پولاق(l:yavlak) (بولق) Cüda: yavla ki kelidi: Pek güzel.

Yavlak→پاولادق(z) Tenha, boşluk, tanha, tek.

Yavlık→پولیق(z) Akraba, ta'likat, şeml. ('Yağlık' gibi.)

Yavmak→پاومق(l:yavdı) (بودى) Yanaşmak, tekrib etmek.

Yavurt→پاورت(z) Yoğurt, leben.

Yavuz→پاوز(z:) (بوز) Yakın, karib.

Yava→پاوا(ya) (yahut) (z, fa) Ga'ib, ??

Yava etmek→پاره ايتمك→Bak: يارا:

Yavi→پوي(l:yavi) (بوي) 'An aslı türk olmadığı halde etraka dahil olan adam.

Yay→پاي(l, z) Yaz, sayf.

Yaya→پاپا(l:yaya) ???

Yayag→پايانغ(tr) Yayan, peyda, racil.

Yaykamak→پايفامق(l:yaykadı, z: ييكادى) Yıkamak, gasıl, çalkalamak.

Yaytay→پايطاي(z) Ftn.

Yaylak→پيلق(l:yaylak, tr: ييلق) Yaylak, ??

Yaylav→پيللاؤ(z) Bak: yaylak.

Yaymak→پايمق(l) (ياليمق) Şuyu ve intişar etmek.

Yaymak→پيدى(l:yaydı) (ييدى) 1. Döşenmek, ferş ve best etmek. 2. Neşr ve işaa etmek.

Yayni→پاينى(tr) Haffif, sebk.

Yet→پيت(l) Kudret, imtinaat yoktur: yet yoktur.

Yetsiz→پيتسز(l) Kudretsiz, gayri muktedir, aciz.

Yetken→پيكن(l) Benati'n-na'iş.(dübbe ekber)

Yetil→پيئن(l) Tekellüm.

Yetmiş→پيميش(l, tr) Se 'in.

Yetmek→پيتى(l:yatti, ياتى: z: يتنى) 1. (فل) بيت, ياتى: tr: يتنى 2. Yetmek→ Vasıl olmak, idrak, yetişmek. 2. Kifayet etmek. 3. Sevk etmek. (yetemek)

Yetmek, yeturmek→پيتورماك, پيترك→(l) Bk : yetmek vesaire.

Yetinçek→(ا) يتنچك Kervan ve bölükten ayrılmış süvari.

Yeti→(يٰتى) (z, l) Yedi.

Yetişmek→(باتىشى) يتىشمىك Vasıl ve lahik olmak.

Yedi→(بىدى) (l) Seb'a, heft.

Yedirmek→(پىرىمك) يديردى (l:yadirdi) İtmam etmek.

Yer→(پىر) (tr, z:yar) بار Arz, zemin.

Yeresa→(پارسا) (z:yarasa) Vetvat, yarasa.

Ye'sil→(ياشىل) (z:yaşıl) يعشىل Ehzer, sebz.

Yek→(پاك) (z:yak) Kasırga, zauba('Burgan, Ksurka' gibi.) 2. Şeytan, iblis. 3. Mürefffe.

Yegirmi→(يكترى) (z) Aşrin, bist, yirmi.

Yegen→(پكن) (tr) İkiz, tevaim.

Yegen→(پكان) (z:yagen tr: يگان Hasır.

Yekindu→(پكتدو) (tr) İkindi, asr.

Yekürmek→(پكورمك) (z) Bak: Yekirmek.

Yeke→(پك) (z) Eye. Lima.

Yeki→(پكى) (tr) İki, ısneyn, du.

Yekirmek→(پكىرمك) (z) Gayz ve gazzab ve hiddet etmek.

Yel→(پل) (l, tr, z:yal) يال 1. Rüzgar, rih, bad. 2. Hüda? Yel ????: rüzgar durdu.

Yeles→(پلس) (l) Nesim, heva-i nesimi.

Yelsemek→(پلاسمك) يلسماك Rüzgar esmek, ??, rih.

Yelşimek→(پالشىدى) يلشىمك İyleşmek, şifa yâb olmak.(‘ongmak’ gibi)

Yelek→(پلك) (l:yülek) يلک galat.) Okun arkasındaki tüyü.

Yelken→(پلکن) (l, tr) Badban, ??

Yelge→(پالكا) (z:yelge) يلگە Çene, ??

Yelimek→(پلمك) (l) Pırasa __ bir nebat.

Yelmek→(پالدى) (l:yeldi) يلدى (z:) 1. Hebub etmek, esmek. 2. Koşmak.

Yelmen→(پالمان) (tr:yemen) يلمان Yerbu'. (Hayvan.)

Yelve→(پلووا) (l:yelve) يلوه Selvi.

Yem→(پام) (l, tr:yem z: يم 1. Yiyecek, taam. 2. Hayvana verilen alef miktarı.

Yemdu→يمدو

Yemdi→(پىدى) (l) Kasık, ane.

Yemeck→(پاكىلى) (l:yakil, yedi, tr: ياكىلى, ياكىلى, ياكىلى Ekl etmek.

Yemiş (يەميش) (z:yemis) يامش→ ياميش
Meyve, sumur.

Yen (ل, ز) (Bak: يەنك) yenk?

Yenterek (يانترەك) (z:yanderek) يەنترەك→ يەنترەك Daim, devamlı.

Yenbitmek? (يەنبىتىك) (z:islatmak) Islatmak, belle.

Yensek (يەنسەك) (z:yansek) يانساك Maruzatlı?

Yeng (بن, يەنك) (tr, z:yenk,yen) يەنك→ يەنك Libas-I kavl, kem astin.

Yeneklemek (يەنكلەمك) (yenkeldi) يەنكلەدى يەنكلەمك→ يەنكلەمك Yenilmek, tecrid etmek.

Yenmek (يەنكىمك) (z:yengdi) Galip gelmek, muzaffer olmak.

Yengi (يەنگى) (z:yengi) (‘يەنگى’ ve) يەنگى→ يەنگى Yeni, cedir, neva.

Yenkirmek (يەنكىرمك) (z:yengri) يەنکىرمك→ يەنکىرمك Yetişmek, vasl olmak. (Yani ‘yetmek’ gibi.) yekilmek? Yetiştirmek.

Yenmek (يەندى) (z:yendi) Bak: Yekirmem.

Yenge (يەنگە) (tr:yenge)

Yengec (يەنگەج) (tr:yengec)

Yene (يەنە) (tr:yene) يەنە→ يەنە Yine, tekrar.

Yeni (ل) (Bak: يەنى) Cedir. Bak: يەنلىكى

Yinkl (يەنكل) (z:yenkil) يەنكل→ يەنكل Hafif. (Yoksa ‘yufka’ gibi.)

Yinitmek (يەنیتىمك) (tr:yaniltmek) يەنیتىمك→ يەنیتىمك Hafifletmek, tahrif etmek.

Yini (يەنى) (tr:yayini) Hafif, sebuk.

Yu (ل) (tr:Soğan) يۇ→ Soğan, besel.

Yob? (ز) (tr:Kel?) Kesmez, delmez, ??

Yob? (ل:yoib) (يۇب) (ل:yoib) يۇب→ İyi, ceyyud.

Yubka (يېقا) (tr:yubka) يېقا يوبقە→ İnce, rakik.(Yuka)

Yutmak (يۇتمق) (tr:yut gıl) يۇتمق→ يۇتمق (غىل) (ل: yuttu بىت) Bel’ etmek.

Yuturmek (يۇتۇرمك) (tr:yuturmek) يۇتۇرمك→ يۇتۇرمك Sual, öksürük.

Yut (ل) (Bak: يوت) يوت→ يوت Bak:

Yücelmek (يۈچىلەمك) (tr:yüceldi) يۈچىلەمك→ يۈچىلەمك يۈچىلەمك, refi’

Yüce (ل, tr:yüce) يۈچە→ يۈچە (Yüksek, ‘ali, refi’)

Yudurmak (يۇدورمۇق) (tr:yudur) يۇدورمۇق→ يۇدورمۇق (كىل-فل) يەدر Yutturmak, bel’ ettirmek.

Yura (ل: yura) يورا→ يورا (L: yura) Suya ??

Yurt (z, tr:yurt) بورت→ 1. Menzil, konak, miskin, me'va. (z, tr) Vatan.

Yorga (پر غا→) يورغا Malum yürüyüşlü. (At)

Yorgalamak (پر غلدى→) يور غالامق→ l:yorgaladı Yorga yürümek.

Yorgan (پرغان, بيرغۇن→) يورغان tr: l:yorgan Lihaf.

Yorka (پرقا→) يورقا İnce, refik. (Aceba ‘yufka’dan galat mı?)

Yürek→ (پوراڭ, بېرىك→) يوراڭ (l, tr:yürek z: Kalb.

Yürekli→ (پوركلى→) يوركلى Cesur, şeca'

Yorulkun→ (ل) Yorgun, meşakkak (Doğrusu ‘yorulgan’ mı?)

Yorulmak(mek)→ (مك) يورلمق→ Ta‘ib, iştikak.

Yormak→ (ل: yordi) يورمىق→ Tefsir etmek.

Yurmuk→ (پرمق→) يورمىق→ (‘Yurmak’ gala olsa gerek.) Yumruk.

Yörenmek→ (ل: yören gıl) يورىنمك→ (ل) يورىنىڭ يورىنىڭ كىلىمەك.

Yoruk→ (پرق, يوروق→) يورۇق Yumruk.

Yörük→ (ز) Ceray.

Yorulmak→ (ز) Tehalli? Boş ve tenha olmak.

Yürümcek→ (پرومچك→) يورۇمچىк→ Örümcek, ankebut.

Yürümek→ (پردى, بورودى→) يورومك→ Meşi etmek.

Yürün? (پرن→) يورۇن Kırıntı, ???

Yüreya→ (پرىيورى→) Etraf, civar, havali, ???

Yürütmek→ (پوروتىمك→) يورۇتىمك→ (tr:yürüt gıl) Meşi ettirmek.

Yürü bermek→ (پورىبرىمك→) يورۇبىردى (پورىباردى) Yürü vermek, temsiye.

Yürimek→ (پورىيمك→) يورىمك→ Bak: yürümek.

Yüz→ (ل) يوز→ 1. Vech, çehre. 2. Mia, sad.

Yüz→ (ل) ???

Yuzak→ (پىزاق→) يۇزاك (ل:yuzak) Kilit, kafel. (Yoksa ‘uzak’ mı?)

Yuzaklamak→ (ل:yuzaklamak) يۇزاقلامق→ (پىزقلادى) Kilitlemek, kafel. (Yoksa ‘uzaklaşmak’ mı?)

Yüzsüz→ (ل) يۇزسۇز Arsız, vak‘ah.

Yüzleşmek→ (بوزلاشتى) بوزلشمك→ (z:yüzleştii) (yozlشمك) Müvaceha.

Yüzlemek→ (بىزلىدى) يوزلمك→ (l:yüzledii) (yozلمك) Yüzüne vurmak, ??? selamet etmek.

Yüzmek→ (بوزدى) بوزمك→ (l:yüzdi) (yozدى) z: بىزدى Sebahat etmek, sabaha, amme.

Yüzlik→ (tr) ?? ('Menekşe' mi?)

Yüzüm→ (بزوم) بوزوم→ (z, tr:yüzüm) Üzüm.

Yuşuk→ (yuşuk) يوشق→ Arsız.

Yuşuklanmak→ (yuşuklandı) يوشقلانمىق→ (l:yuşuklandı) Arsızlanmak.

Yoşkun→ (yoşkon) يوشقون→ (z) Su yosunu. ('Yoğsun' gibi.)

Yogşun→ (yoğşun) يوغشون→ (z:yoğşun) Bak: yokşun.

Yusaga?→ (z) Mükeffe.

Yut→ (z) Fena,???. ('Kıran' ve 'ulat' gibi.)

Yutmak→ (yutmek) يوتمىق→ (z) Bak: yutmak

Yogurt→ (ياغورت) ياغورت→ (l: yagurt) tr:yagurt Raib.

Yogurgan→ (tr:yogurgan) يغرغان→ (yogurgan) Yorgan. ('Yorgan' gibi.)

Yogurmak→ (yogurdi) يوغورمىق→ (l:yogurdi) (yogurdi) tr: 'Açin.' (فـ)(يـ)

Yugul→ (يغـل) بوغول→ (z:yoğul) Hafif. ('Yini' gibi.)

Yogun→ (يغـن) بـوـون→ (ve) (z: ve) (yogun) (yogun) Kalın, galiz.

Yok→ (يـوق) (yok) Malum: la

Yukarı→ (yukaru) بـقـارـى→

Yokamak→ (yokadı) يـوقـامـق→ (z:yokadı) Yoklamak, fetaş. ('Karmamak, karmalamak, saykalamak' gibi.)

Yoksul→ (yoksul) يـقـصـول→ (l, tr:yoksul) Fukara, zügür. ('Yohsul' gibi.)

Yoklı→ (yoklı) يـقـلـى→ Fakir.

Yokuş→ (yokuş) يـقـشـ: (l:yokuş) (yokuş) يـقـشـ:

Yük→ (yöök) يـوكـ (yöök) يـوكـ: (z, l, tr:yük) Hıml,bar.

Yön→ (yööng) يـوـڭـ (l:yööng) Yan.

Yügürt→ (yügürt) يـكـرـكـ (l:yügürt) يـكـورـكـ: (Yürük, ceraye.)

Yüksetmek→ (yükset kil) يـكـسـتـ (tr:yükset kil) يـكـسـتـ: (غـلـ)(يـكـسـتـ) t'aliye etmek.

Yüksek→ (yüksek) يـكـسـكـ (l:yüksek) يـكـسـكـ: (يـكـسـاكـ) Ali.

Yüksük→(پىكسك يوكسۇك) (l:yüksük) Keştibyan.

Yükletmek→(پىكلاتى يوكلتىمك) (z:yükleti)

Vefara?

Yüklemek→(پىكلادى يوكلمك) (l:yükledi) 1. Haml.

2. ??

Yüklü→(پىكلى يوكلى) (z, l:yüklü) Hamil.

Yügütmek→(پىكوتىمك يوكوتىمك) (z) Öğütmek, tahn.

(‘Öğütmek’ gibi.)

Yügürmek→(پىكورماك يوكورماك) (z, l:yügürdi, tr: فل) Yürümek, _

Yükem→(پىكام يوكام) (z:yükem) Likam, licam, dizgin.

Yükünmek→(پىكتى يوكونماك) (l:yükündi) Eğilip ruku' ederek hizmet etmek, secede etmek.

Yükün→(پىكون يوكون) (tr) Ruku', itaat, serfuru'

Yüküncü→(پىكتى يوكىنچى) (tr:yüküncü) Mutah, halife.

Yol→(پىل يول) (z, tr, l:yol) Tarık. M.

Yol?→(پىل يول?) Kulis?

Yular→(پىلر يولار) (z, l, tr:yular) ??

Yulak→(پلاق يولاق) (tr:yulak) Galat, doğrusu: yalak.

Yulamak→(پولا غل يولامق) (tr:yula gil) Galat, doğrusu: yalamak.

Yoldaş→(پىلاش يولداش) (tr, l:yoldaş) Hümera, refik.

Yuldurum→(پىلدەرم يولدوروم) (l:yuldurum)

(Kıpçakça) Cam, züccac. (Türkmençe) Berk.

Yıldız→(پىلەز يولوز) (z, l, tr:yıldız) Yıldız, necm.

Yulkamak→(پىلقامق يولكامق) (z) Bak: yolmak.

Yolkuş→(پىلوقش يولقوش) (z) Cimbız, milkat.

Yülküç→(پىلكۈچ يولكۈچ) (z:yülküç) Ustura, musa. (‘Yulvuç’ يولووج gibi.)

Yolmatuk?→(پىلماتۇق يولماتۇق) (z:yolmatuk) Sakalsız, emred.

Yolmak→(پىلدەرى يولمىق يولىدى) (l:yoldi) Kilları çekip koparmak veya tıraş etmek gibi, neteka ‘تنق’. Halak? l, m. (‘Yolkamak’ gibi.)

Yüleştirmek→(پىلوشتىرمەك يولشتىرىدى) (z:yüleştirdi) (پولاشىرىدى Tezi' etmek, tefrik etmek. (‘Üleşmek’ gibi.)

Yulu→(پىلو يولو) (l:yulu) Çalma çırpmacı, kamış vesaire.

Yolukmak→(پىلوقتى يولىكتى) (z:yolukti) (پولوقمق يولوقمق) Taraka? (l) tetarraka ‘تەركىق’ (z) Yolmak?

Yolumak→(پىلودى يولىدى) (z:yoludı) Tıraş etmek, halaka.

Yülük→(z) يولوك Tırnak kestirmek.

Yülüvüç→(z) يلوج Bak: Yülgücü.

Yolmak→(كـ) يولدى (tr:yoldı) يولمۇق Bak: Yolumak.

Yom→(l:yon) يوم Fal, fal-ı hayr,

Yumak→(z, l:yumak) يېق M. Yumak gözülü: dolma göz.

Yumaklamak→(z) يو ماڭلامق Toplamak, devşirmek, kebebe? ‘كېب’

Yumrutlamak→(z) يومرو طلامق Yumurtlama.

Yumruk→(tr: يەرق) (l: yumruk) يومروق Leked? ('Yuruk' gibi.)

Yumruklamak→(z, l: yumrukla) يومرو قلامق (فـ) يەرقلا tr: yumrukla gıl Kelm.

Yumrulmak→(z: yumruldi) يورولمۇق Toplamak, kubbab.

Yumri→(z: yumri) يەرمى Yumri, yumrili, mükebbebe.

Yumşak→(z, l: yumşak) يەشمەق ??

Yumgaklanmak→(z: yungakladı) يەغەنلىقى

Yumgaklı→(z: yungaklı) يەغەنلىقى mekin , toplu, yumaklı.

Yummak→(l: yumdi) يۆممۇق Parmakları birbiri üzei koymak, Yummak.

Yumulmak→(l: yumuldi) يۆملىق İğmad-'ayn, göz yummak.

Yumud→(tr: yumud) يەمد Kışır, kabuk.

Yumurdi→(z: yumurdi) يۆمۈردى Meret.

Yumurılmış→(z: yumurta) يۆمۈر لەمش yumurılmış Mahrukat.

Yumuldurık→(z: yumuldurık) يۆمۈلۈرۈك (پـ) Kubbab.

Yumış→(l: yumiş) يەمش İlhak?

Yumuşçı→(l: yumuşçı) يەمشىجى yumuşçı??

BATI TÜRKÇESİNE KULLANILAN KELİMELER

abdāl (z) آبدان ير→ (l) آبدان yer→ ve Abadân yer Mekân-ı me'nûs. (Mamur yer demek olur, ma'rûf lügat-i Farisiyyedir.)

At→ آت (L. اط, Ter. اط at, Z. at اط) Feres, esb.

Ata→ آتا (L. اتا, Ter. اطا, Z. اطا) Baba, peder, eb.

Atlamak→ آتلامق (z. atlama) atlamak Adım atmak.

Atlamak→ آتلامق (z. atlama) Bk. adlamak.

Atlama→ آتلامه (z. atlame) atlama Adım, hatve.

Atlanmak→ آتلانمك (l. atlanmc) atlanmak Ata binmek, atlı olmak.

Atlı→ آتنى (l. atlu, اطلو Ter. atlu) Süvari, fâris

Atmaca→ آتماجه (z. atmaca) M., başık.

Atılmak→ آتيلمك (z. اطبلدى Hücum etmek.

Açitmak→ آجندى (l. acıtdı) Acı

duyurmak, elem vermek.

Acı→ آجي (l., z., Ter. آجي acı) Tatlı ziddi, merr (Tuhfe sâhibi "âmi" yani ekşi manasını da veriyor.)

Acmak→ آجمق Bak: Aşmak.

Açık→ آچي (z) Aç, cî'an.

Açıkmak→ آجيقمق (l. آجيقدى z. آجيقتى) Acı olmak. (Tuhfe sâhibi isti'câl etmek manasını veriyor ve bunu daha aşağıda 'aşkamak' ve 'aşkanmak' suretinde dahi yazıyor ki bunlardaki şin'in cim harfi yerinde olacağı anlaşılır.)

Açmak→ آچى (l. اچ, Z. آجتى, Ter. آچى ac, ackgil) Feth ve küşade etmek, açılmak, açıkçı keza. M

Açık→ آچيق (l. آچق) Meftûh, küşâde. M

Ahşam→ آحشام (z) Akşam.

Ad→ آد (l. آد, Ter. آدز) İsim.

Ada→ آدا (l, z) Cezire

Adak→ آداق (l) Nezir. M.

Adaş→ آداش (l. آدش) Semiy, hemnâm

Adsız→آدسيز (Tr) İsmi olmayan – adsız

Adım→آديم (l. اَدِيمَ Ter.) Hatve.

Ara→أرا (l. Ter.) Beyn, miyân.

Araba→آرابة (اربا Ter. Araba, gerdûne.

Arpa→أرپا (ارپا ter. , اربا z. Arpa.

Arıtmak→آرتمق (1. اَرْتَمَقَ z. Temizlemek, tanzîf, 2. Ayıklamak, takşîr.

Artmak→ارتـمـق (ارتـمـق. Ziyâde şoden, tezyid. M.

artırmak→الرطدى (ارتـمـق: اـرـطـدـى z: اـرـطـدـى: اـرـتـمـقـى tr: اـرـتـرـى)

Arka→(l) Arka, halef.

Anık→آريق (Z. ااريق. L. T. Zaîf, lâğar, hezîl, mehzûl.

Arıklamak→آريقلامـق (Z. ااريـقـلـادـى. L. (ارـفـدـى Zayıflamak, lâger olmak

Arımkak→آريـمـقـى (آريـدـى. z. اـرـيـدـى: اـرـيـمـقـى)

Temizlenmek, pâk ve nazîf olmak

Altmış→الـطـمـشـى (z) Altmış, sittîn.

Aluk → آلق (l) Hayvan rahti, takım, uddefü'd-dâbbe.

Aluklamak → آلقـلـامـقـى (آلق لا: اـلـقـلـامـقـى Hayvanın rahtını komak, hazırlamak. (Doğrusu “anuk”dan “anuklamak”, yani hazırlamak olmak da muhtemeldir.

Alkiş→آلقيـشـى (الـقـشـى z, l: اـلـقـشـى Senâ, medih, duâ.

Alma→آلما (l, tr, z) Elma, tuffâh, sîb.

Alın→آلـنـى (tr, l) Alın, nasiye, cebîn. M.

Almak→آلمـقـى (آلدـى l: اـلـمـقـى Ahz etmek. M

Alınmak→آلـنـمـقـى (الـنـدـى l: اـلـنـدـى Ahz olunmak. M

Am → آمـقـى (z, tr, l: اـمـقـى Ferc. M

ana→آنـاـ (l, tr, z) Vâlide, mâder. M

Ant→آنـتـ (z, l: اـنـتـ Ant: يـمـينـ، kasem

Ancak→آنـجـقـ (l) M

And → آندـ (tr) Bak: ant.

Anda→آنـداـ (l) Orada, onda. M

Andan→آنـدانـ (l) M

Av → آوـ (l, z: اـوـ Sayd, şikâr. M

Avutmak → آوتـمـقـى (آوذـى ، اـوـتـمـقـى l: اـوـتـمـقـى Oyalandırmak, avutmak. M.

Avcı→آوجـىـ (z: اـوـجـىـ Sayyâd. M.

Avrat → آورات (z: اورات tr: اورات l: اورت [Ar. ئارغۇت] Ter. عورت Mer'e, zen, zevce. M.

Avlak → آولاق (z, l: اولو) Mevziu's-sayd, şikârgâh.

Avlamak → آولادى (z: اولادى tr: اوولادى l: اولادى Sayd etmek. M.

Avunmak → آونمۇق - Oyalanmak.

Avu → اۋو (l, z) Bk.: Ağu, semm

Avulanmak → آولانمۇق (أغولنمۇق) Zehirlenmek, tesemmüm etmek.

Ay → ئى (l, tr, z) 1. Kamer, mâh 2. Şehr-i mâh

Aya → آيا (l: آیا, tr: ایا, z: آیا) Keff; el ayası. Aya urdu [L.] : El çırptı, ???

Ayak → آياق (z: ایاق tr: ایاق l: آیاق 1. Ricl, pây. M.; 2. Kadeph, bardak, sıraça [Z.], 3. Şbytr (?) [Z.]

Ayıtmak → آيتىمك (آيتىمك, آيتى) (l: آيتى, tr: ایتى, ایتى) (آینقل)

Demek, söylemek.

Aydın → نۇر (ايدن: l) Nûr, aydınlik [Bu sûretle ism-i zât gibi tefsîr olunuyorsa da sıfat olsa gerektir.] M.

Aydınlamak → آيدىنلەمەق (ايدنلەمەق) (z: ايدنلەمەق tr: آيدىنلەمەق l: ايدنلەمەق) Nurlanmak, aydın olmak [nâre, nevvere] M

Ayran → آيران (z: ايران tr: آيران L. Leben-i râib. M.

Ayrik → آيرق (tr) Keçi, oğlak, cedy.

Ayrılmak → آيرلمەق (ايرلمەق) (l: ايرلەمەق) Teferruk etmek. M.

Ayruk → آيروق (z: tr, l: ايروق) Ayrı, başka, diğer, gayri.

Ayırmak → آيرمىق (ايردى: l) Tefrik etmek. M

Ayrik → آيرق (z, l: ايرق) Tefrik olunmuş, müteferrik.

Aygır → آيغىر (z, tr, l: ايغىر) fahl, hisân.

Ayseli → آيسلى (l)

"Ayyüzlü"den galat.

Ayık → آيق (z, tr, l) Aklı başında.

Aylak → آيلق (l) Meccân, ücretsiz, bedâvâ

Ayılmak → آيلەمەق (ايلەمەق) (آيلدى: l) Aklı başa gelmek. M.

Ayna → آينە (l, fa: اينه den) Cum'a günü; Kadın ismi (Ayna Hatun)

Ayu → آيو (z, l: ايو) Düb, hirs. M

Ayıtmak → آيتىمك (yazar bos birakmis)

Ayırmak→آپرمق (yazar bos birakmis)	Isitmək→(l) اسیترمق
Ayılmak→آپلمق ve sâire. Bk : ayıtmak آپتمق ve saire.	Eş→اش (l) Refik, manend.
Ebem kuşağı→آم قوشاغى (l) Kavzikuzah	İş→اش (l) Adak-ı işaret, işbu.
Et→ات (z, tr, l) Lahm, gûşt. M.	Işık→اشق (z, l) Ziya.
Etek→آتاك (l, tr, z: آتاك) Zeyl, dâmen	Eşek→اشك (z: آشاك, l, tr) Merkeb, hîmar, hîr.
Er→اَر (z, tr, l:)1. Racül, merd, 2. Zevc, koca, şevher.	Eşküñ→اشکن (tr) Eşkin.
Erkek→ارکك (l, tr) Zeker, ner	Eşmek→اشمك (tr) Eşkin yürümek.
Erik→اريک (l, tr) İcas. Sarı erik, zerdali	Isırmak→اصرمق (z,l) Azz. M.
Ezmek→ازمك (l) Ezmek, hal ve tezvib etmek.	Isırka→اسرقا (z, l: اسرقا) Mültekatü'l üzün, küpe.
Eze→اَزه (l: ازا, tr: ازا) Hala, peder hemşiresi.	Egri→اگري (tr) Muavvec.
Esircemek→ارسگمك (l: ارسكا, z:	Eksik→اکسیک (tr, z: اکسوك) Nâkis.
Eski→اسکي (l) Atık, köhne.	Eksilmek→اکسیلملک (z) Tenâkis etmek.
Esen→اسن (l, z, tr) Salim, sahîh, pür sihhat.	Ekşi→اکشى (tr) M.
Esenlemek→استلمك (l) Veda etmek.	Eglemek→اکلمك (z) İ'vicac.
Esenlik→اسنليك (z: اسانليك) Sıhhat, afiyet.	Eglenmek→اگلنماك (z) Ta'vik
Esnemek→اسنمك (z: اسنادى, tr: esne)	Ekmek→اکمك (l, tr,z) Zer etmek.
Isı→اسى (l, tr) Sıcak, har.	Egmek→اگمك (l, tr) Bükmek.
Isınmak→اسینمق ve	Ekin→اکن (l: اکين, tr: اکن) Zer‘
	Ekin→اکن (l: اکين, tr: اکن, türkmence: eyin) kuvvetü'z-zahr.

Ötmek→(اوماك) (z: Bak: etmek.

Otuz→(اطز) (l: Selasun.

Utu→(اطو) (z: Galebe, zafer.

Oturak→(z) ve

Oturgu→(اوترغۇ) (z) Oturak, makad.

Öte, öteye (اتيکا) (l: اوته, اوته→El ahir.

Öte→(اوتا) (z: öte İleride, imam.

Üc→(اچ) (l: اج, z: اچ) 1. Kenar, taraf. 2.

Kuyruk.

Öc→(اوج) (l, z: اوج) 1. İntikam, sar. 2.

Bahis için konulan akçe vesaire, habe.

Üc→(اوج) (l: اوج ??? (İkinci, sonraki
kuyruk dümen neferi gibi ehemmiyetsiz
şahis mi? yoksa katlama ve bükme yeri
ve arası mı?)

Üc→(اوج) (l: اج, z: Selase, sem.

Ocak→(اوجاق) (اجق: l) Kânun.

Uçan→(اچان) (اچن: l) Kayık,
zevrak. (Tair)

Uçrum→(اچرم) (z: اچرم→Yar, sakife.

Uçkur→(اچقر) (اچقر: l) Kemeran.

Uçmak→(اچمك) (l, z: اچمك→Cennet.

Uçmak→(اچمك) (l, اچمك: z: اچمك→ Tayran etmek.

Üçüncü→(اچونجو) (l) Salis.

Ucuz→(اوجوز) (z, l: Rahis.

Ucuzlamak→(اوجوزلمق) (اچزلدى) (l) Rahis
olmak.

Uçuk→(اچوق) Sar' , sari. Uçugu
tutu. (tr: İhtirab, iltihab, yanma.

Ödetmek→(اوتدى) (اودتمك) (l: اوتدى
tazmin etmek.

Ödünç→(ادونچ) Karz.

Ödemek→(اودادى) (اودهمك) (l: اوهدى
etmek.

Ortaq→(اورطاق) (ارتق: z, ارتق: l) اورتاق→
Şerik. (Tuhfe-i sahibi bu lugatta
mastariyet manasını vererek ‘şerkte’
‘شركته’ ve ‘mevasıta’ ‘ بواسطه’ manasını
tefsir ediyor ki galat olsa gerektir.)

Ortaklaşmak→(اورطاقلاشتى) (اورتاقلاشمك)

Ortaklamak→(اورطاقلادى) (z: اورتاقلامق)
Şerik olma, şirket

Ortancı→(اورطانجي) (z: اورتانجي) Ortancı,
vasat.

Örtmek→(اورتى) (اورتىمك) (أارت: tr, اورت: l) اورتىمك→Gıtâ.

Örtünmek→(اورتوندى) (z: اورتونمك)

Orta→(ارتا) (اورته) (ارتا: l, z: Vasat.

Ördek→ اوردك (tr: اوردك) Vezz? (Tuhfe-i sahibi sehven 'bat' diye tarif ediyor.)

Örs→ اورس (Kavzan) (z) Sendan.

Ortak, orta vesaire. Bak: Ortak vesaire.

Urgan→ اورغان (Kıpçakça 'urken')(l: Kalın ip, habl.

Ürkü→ اورکو (ارکو:l) اورکو→ Korkup kaçmak.

İp (اب:l) ایپ→ Habel.

İt (ات:z, l, tr: Köpek, kelb.

İt balığı→ ایتبالیغى (z) Kelb-i ma'

İtmek (ایتیردى, ایتنى:z) ایتمك→ Defi itmek.
Posser (yazarın notu)

İçirmek (اچىر:z) ایچيرمك→ (اچىر:z) Nuş ittirmek.

İçmek (اچىمك) ایچمك→ (اچىتى:l) Nuş eylemek.

İçton→ ایچتون (اچطن:z, tr: Çamaşır.

İçlik (اچلىك) ایچلىك→ Astar.

İdi (ادى:l) ايدى→ Sahip, malik.

İr→ اير (z)Er ,erken .

İrte→ ايرتا (ارتا:l, ايرتا:z) ايرته→ 1. Sabah.
2.Yarın.

İrdem→ ايردام (z: ايردام) Fazilet, xertas, iredem eyes?=sahib-i fazilet

Irgamak→ ايرغامق (ايرغامق:l) Sallamak, direnmek, hezze, ('ıramak' dahi derlerdi Irganlamak→ ايرانلامق (z)(kılıç vesaireye) Çengele takılmak.

Irganmak→ ايرغانمق (z)Sallamak , diremek?

Irkek→ ايركاك (ز: ايركاك) Bak: erkek.

Irmak (ارماق:z) ايرماق→ Nehir .

İrmek (ايرمك:z) ايرمك→ (tr: ايرمك(l))1. Yetişmek, ermek. 2. Sormak, sual itemk.

İri [ارى :z] ايرى→ (وايريك) Kaba, sert, karın, haşin.

İirişmek (ايريشتك:z) ايريشمك→ Yetişmek, lahik olmak.

İrik→ ايريك (z)1 .Erik .2 .Bak :İri .

İrin→ ايرين (ارن:z, l:) Kayh, cerahat

İzdemek (ايزدا, ايزدادى:z) ايزدمك→ Aramak, teftiş itmek, izini takib itmek.

(Kullanılan 'istemek' bilge bundan galattır)

İzlik (ازلىك:l, tr: ايزلىك) Ayak kabı.

Ismarlamak (اسمرلادی) ایسمارلامق→ (l:) Tevdi‘ etmek, sipariş itmek. Isı, ısılık, istihak, vesaire .

Isırğa (اسر غا) ایسیر غا→ Bak: Isırka.

İş→ ایش (z, l, tr) Şagl, kar

İşkun (اشقن) ایشقون→ ???

İşniğ yıl (اشیغ یل) ایشنیغ بیل→ Geçen sene(doğrusu ‘آشنى بىل’ olsa gerektir.

İşletmek (اشلا) ایشلتەمك→ (tr:) m.

İşlemek (اشلا) ایشلمك→ (l:) m.

İşiditmek (اشتىدىمك) ایشىتىرىمك→ (l:) Duyurmak, isma itmek .

İşitmek (اشتى) ایشىتمك→ (l:) Duymak , istima itmek.

İşik (اشك) ایشىك→ (z, l:) Bak: ışık, işih, işik.

İsirmak (اصرمق) ایصىرمق→ (z,l:) Az .

Ig (اغ) (l:) Budagın üzeriki kılçık .

Iglatmak (اغلطى) ایغلاتمق→ (l:) kAğlatma .

Iglamak (اغلا) tr ایغلادى (اپغلام→ Ağlamak.

İgrenmek (ایکرنىدی) ایگرنمك→ (z:) Bak : İrenmek.

İkşi (ایکشى, ایکچى) ایکشى→ 1. Ekşi, hamiz. 2. Ekşi süt.

İkinci (اکينجي) ایکينجي→ (l, z:) Sani, düvüm

İkindi (اکندى) ایکندى→ (z, l:) Asr.

İgne (ابکنا) اینه→ [ابنه] İbre.

İki (اکى) ایکى→ (l:) Esnin.

İkiz (ایکيز) (z)Tevem .

İki yıllık tay (اکى يللە طاي) ایکى يللە طاي→ (l:) Cezi,iki yaşında at .

İl (ايل) ایل→ 1. (z,l : tr ,dest ,el . 2.Halk ,insane ?,ahali . 3.Memleket , ülke,devlet . 4 . Sulh, barış .

Ilan (ایلان) (z)Yılan , su‘ban

İletmek (ایلتنى) (z:) Götürmek , nakl etmek.

İlti (ایلتنى) (tr:) Elti ,kaynın zevcesi.

İlcى (ایلچى) (z, l) Sulh memuru, sefir, resul.

İyleşmek (ایلشمك) (tr:) Musaliha etmek, ba riş.

İlk (ایلک) Birinci, evvel.

İlgeri (ایلكرى) (l, z, tr) İleri, imam.

İlgin (الكن) ایلکین→ 1. Yabancı, garib, ecnebi. 2. Yıldırım, saika

Eylemek (ایلەمك) (z:) Eylemek,

yapmak, kılmak. 2. Çevirmek, döndürmek. 3. İtmek, def̄ etmek.

İlmik→(الدى : l) اىلميك Asmak, takılmak alıştırmak.

İlinmek? (ايليندى : z) ايلينمك→ 1. Asılmak, takılmak , alıştırmak. 2. Temayyül etmek. 3. İlişmek, tereddud ve şüphe etmek.

İmrenmek (امرنى : l) اىمرنمك→ İştihā etmek.

İmzirmek (امزىرىمك : l) ايمزيرمك→ Bak: emzirmek

İmlemek? (املدى : l) ايملمك→ İşaret ve gamz etmek: gözü birle imledi. (Bu iki lugatın harekeleri ??? bulunmadığı için meşkuktur.) (şüpheli)

İn→(ان : l,z,tr) اين→ 1 .Mağra , kehf, in içinde bulunan hayvan yuvası demek, hacer.

İnanmak : l, ايناندى (z) اينانمك→ İman getirmek, itikad etmek .

İnci→(انجى : z,l) اينجو : اينجي→ Dur ,lu 'lu.

İncir (انجير : z, tr:) اينجير→ Tin.

İndirmek (اندرى : l) اينديرمك→ Tenezzil etmek.

İnek : z, اينك (l: انك) اينك→ Bakara.

İnmek (ايندى : l , ايندى : z) اينمك→ Nuzul etmek.

İyne (انا : l, اينا : z) اينه→ İgne.

İniş (انش : z,l) اينش→ Nuzul.

İncitmek (اينجيتدى : z) اينجيتمك→ ??

İv→(اوى : tr) اوو→ Ev, hane. (" اوى" gibi)

İvdaş (اوداش : l, tr:) اووداش→ Hemhane, zevce.

İvmek (اودى : l,tr :) اوومك→ Koşmak , acele etmek

Baba→(بابا : l) بابا→ (Çocuklar lisanında) Ata, peder, eb.

Babas (باباس : z) بباباس→ 1. Kasıs, keşiş, rahip. 2. Alim, okumuş.

Batmak (باتمى : z, بطى, بُتى : l) باتمق→ 1. Gats , dalmak (talmak),gurub etmek.

Batak (باتوق,بطق : l) باتوق→ Suya dalan bir nevi kuş,gıtas .

(بطوردى : l) باترمق→ Batırmak

Gatsettirmek.

Bac→(جاج : f)Resm ,ergisigümrük v .

Bacanak→(l: بجنق) Baldızın zevcesi.(Sahib-i eserde lafzin aslını anlamadığını beyan ediyor, Türkiyyü’l asl ise bacı’dan müştak olmak muhtemeldir.)

Bahçe→(l: باخچه) Hadika.

Bar→(z, l: بر) Mevcud, var.

Barabar→(z,f: برابر) Beraber, me'an, müsaraga.

Bardak→(z,l,tr: بردق) Göz, desti.

Bars→(z,tr : بارس) farsda : pars.

Barş→(z) Sulh, mesaliha.

Barışmak→(tr: بارش) Mesaliha etmek

Barmak→(z, l, tr: بارمک) Parmak, usb', -(z) Evelli parmak, son parmak, orta parmak, arsız parmak, cıplak.

Barmak→(l: بردى) Barmağın.

Varmak, gitmek.

Bazar→(l, tr : بازار) Pazar, suk.

Bazargan→(z, tr, fa) Tacir.

Bazu→(l) Oklağı.

Bazır→(l) Bezir, sisam (susuam) yağı.

Bas (pas)→(z: باس) Pas , jenk.

Baslanmak(paslanmak)→(z, l: بصلنی) Pas tutmak.

Baş→(l,z,tr)Reis , ser

Başarmak→(l) باشارمق Yitirmek , itmam ve eklam etmek, başa çıkarmak.

Başak→(شق) باشاق Sünbü'l.

Başka→(z: باشقه) Gayri, digeri, öteki.

Başlamak→(z, l, tr: بشلدى) 1. Bed itmek, mübaderet etmek. 2. Başa vurma, başı yaralamak. (İdrak-i sahibi de baş lugatına manası da ‘vermek’ dahi tefsir edior.)

Başlık→(ل: باشلق) Riyaset, hükümet.

Pas ve paslanmak→(z: باسلانمق) باس z: Bak: pas, paslanmak.

Basırmak→(l: باصرمق) Bastırmak, ezmek , ayak altına almak

Basmak→(l: باصتى) Basmak Ayak kırmak, çiğemek, ayak altına almak, yatırmak, düşürmek, basmak.

Batmak, batak vesaire : bak: batmak vesaire→(باتمق, بطاق) باطمق

Batman→(بتمن: z, l: بطمأن) Men.

Bağ→باغ (l, tr) Bend, rabıta.

Bağ→باغ (l, tr, fa) Bağçe, kürüm.

Bağcı→باغچى (l)

Bağdaş olturmak→(باغداش او لطور مق) (z)

Bağdaş kurmak

Bağırsak (tr: بغرض: l: با غر صاق)→(باغ ر صاق) Bağırsak

Bağışlamak→(بغشلا: z: بغشلدى: l: با غشلامق) (z) Bahş ve hibe etmek.

Bağlamak→(بغلدى: z: l: با غلامق) (tr, z, l: Bend ve rabt etmek.

Bakan→باقان (z) Basır.

Bakçe→باقچە (z: باقچا) Bostan.

Bakmak→(باقطى: l: با قدى, با قتى: z: با قمك) (tr: bak) Nazar etmek, görmek.

Baka kalmak→(باق قالد: z: با ق قالمك) Mebhut olmak.

Bakır→(باقير: l: با قر) (z, tr: 1. Bakır. 2. Nühhas.

Bakırcı→باقير جى (z) Nühhas.

Bakla→باقلا (tr) Bakla.

Bağlı→(باقلى) (باي لانمش, بايلى) Kilidli, makful, bağlı.

Bal→بال (l, z, tr) Asel.

Bala→بلا (z, tr: يارو) Yavru, peçe, ferh

Balalamak→(بال لامق) (z) Yavrulamak, ifrah.

Balaban (tr: بالبان: z: بالبان)→(بالبان) Atmaca, safer.

Balçık (tr: بالچق: l: بالچق)→(بالچق) Tin.

Balçıklamak→(بلچق لامق) (l: بالچيق لامق) (tr: بالچيق لامق) Balçık sürmek

Balta (tr: بالطا: z: بالطا)→(بالطا) Fas, teber.

Baldır (tr: بالدير: l)→(بلدير) Sak.

Baldırın (tr: بالدرن: l)→(بلدرن) Bir nevi nebat.

Balkan (tr: بالقان: l)→(بلقان) Cebeli't-türk.

Balut (tr: شاهبلوط)→(بالوط) Kestane ağacı.

Baltacık (tr: بلطچق: l)→(بلطچق) Mitraka.

Balık (tr: بلق: l: بالق) (z, tr: Semek, mahi, balık yemeği, bori- kefal balığı.

Panbuk (tr: پانبوق: z: بنبوق)→(پانبوق) Kutn, kutun, penbe.

Bahane (tr: باهانه)→(با هانه) (z, fa) Bahane eyledi, ??, özür beyan etmek.

Bay (tr: باي: l, z, tr) Zengin, gani, sai'd.

Bayağı→(بایاگى: galat olsa gerktir.)	Bermek→(l, z, tr) Vermek, ita etmek.
Bayram→‘Iyd.	Bez→(l, z: baz) Gude, bez.
Bayramlamak→(بایراملادى: z) Bayram etmek.	Biz→(l) Nahn, biz.
Bayganbar→(بایغانبر: z) Resul. (Fa: بیغنبر galattır.)	Bezek→(l) Zıb.
Baykuş→(بایقوش: z) ??	Bezenmek→(l, tr, z: بازاندى) (بازنملک: z) Donatmak, tezyin etmek.
Baylamak→(بایلامق: z) Bağlamak, rabt etmek.	Bezemek→(بزمهك: l, tr) (بزدى: z) Donatmak, tezyin etmek.
Bebek→(بابك: z) Ana'1-ayn, nazırı'1-ayn.	Beslemek→(بسلمك: l, z: باسلادى) Terbiye etmek.
Bebecik→(بېجىك: l) Nazırı'1-ayn bebekcik.	Beslenmek→(بسلنمك: l) Terbiye olunmak, Yetiştirmek
Beter→(بتر: l) ??, batıl, heder.	Beş→(l) Hamse, penç.
Peçe→(پچە: l) Kadının yüz örtüsü, burku.	Beşekar→(باشكار: fa: بشەكار: z) San'atkar, ??
Bir ve saire→Bak: bir ve saire.	Beşik→(باچىك: z: بشىك) (بېشىك: l) Mehd .
Berk→(بارك: l, tr: بارك) Pek, kavi, şedid.	Bek→(بىك: l, tr) Pek, kavi, metin.
Berkmek→(بركمك: l, z) Pekişmek, koyulaşmak.	Beg→(بىگ: l, tr) Beg, amir.
Berkişmek→(بركشمىك: l, tr: بىركشىمك) , koyulaştırmak	Beğlerbeken→(بكلربىكن: z: bana) Kadınlara mahsus mahza.
	Beklemek→(بكلماك: l) Muhafza etmek, hırs, pas.
	Beğenmek→(باكتنى: l: begendi) (بگئمك: l)

Peltek→پلتک (l, z: بالتاك)	Budamak→بودامق (z: بودادى 1: بودادى 2: بودامق)
Ben→بن (l: türkmence) Men, ene.	Kesmek, kalm etmek. 2. Ağaç budaklarının kesmek. Gusn.
Ben→بن (l) Ayıb, noksan, kusur.	Budak→بوداق (l: بوداق 1: بوداق 2: بوداق)
Benek→بنك (l) Leke, nokta.	Beday→بودای : Buğday, kamh.
Benir→بنير (l, fa: پينير) Benir→بنير (l: پينير 1: پينير 2: پينير)	Borç→برج (l, z: بورچ 1: بورچ 2: بورچ)
Bahadur→بهادر (z, fa: بهادر) Cesur, yiğit.	Borsuk→بورسق (l: بورسوق 1: بورسوق 2: بورسوق)
Bey→بني (l, tr: بنى) Amir, bey.	Börek→بوراك (z: بوراك 1: بوراك 2: بوراك)
Bayağı, bayam→بياغى, بىام (z) Bak: bayağı, bayam.	Buruşmak→بوروشمك (z: بوروشمك 1: بوروشمك 2: بوروشمك)
Beygir→بيغىر (l, fa) Beygir.	Toplanıb burulmak, (yüzü) abus olmak.
Beyenmek→بياندى (z: بىنەمك) Beğenmek.	Burun→بورون (z: بورون 1: بورون 2: بورون)
Peynir→پينير (z: پينير) Peynir, , cubn.	Evvel, iri, mukaddem.
Benefše→بنفسها (z: Menkşe , benefsec.	Burun→بورون (z: بورون 1: بورون 2: بورون)
Bütün→بوتۇن (l, tr: بتن 1: بوتون 2: بوتون) 1. Sahih, sağlam. 2. Tam, kamil.	Burunduk→بوروندوق (z: بوروندوق 1: بوروندوق 2: بوروندوق)
Bucak→بوجاق (z, l: بوجاق) Köşe, zaviye.	Burunsal, azgın hayvanların boynuna takılan ??(boyunduruk kelimesi olabilir)
Buçuk→بوجوق (z, l, tr: بوجوق) Nisf, nim.	Bori→بورى (z: بورى 1: بورى 2: بورى) Malum halini, bori.
Bud→بود (veya بط, بد) (z: بود 1: بود 2: بود) Bacak, fahz.	Bora→بورا (tr: بورا 1: بورا 2: بورا) Pire, borca
	Buz→بوز (l, z, tr: بز 1: بوز 2: بوز) Don, cilbe.
	Buzlamak→بزلامق (z: بزلامق 1: بزلامق 2: بزلامق) Don bağlamak, donmak, tecmedde.

Bozulmak (بوزولدى: l: بوزلمق→) 1. Bozuldu. 2. Tahrib edilmek. 3. Garet ve yağma edilmek, hükmü kalmamak. 3. Fenalaşmak, bozulmak.

Buzağı (بزاغو: l: بوزاغى ve) (بوزاغو: l: بوزاغى→) Küçük dana vesaire, hayvan yavrusu.

Bozmak (بزدى: l: بوزمق→) 1. Tahrib etmek. Basub yağma ve garet etmek. 3. Naks etmek, kötüleştirmek, çürütmek.

Büzmek (بزدى: l: بوزمك→) Sofrayı ve saireyi sıkıştırıp toplamak.

Bozuk (بزق: l: بوزوق→) 1. Bozulmuş, harab. (l) Bozulmuş, harab. (z) dişleri dökülmüş, dişsiz.

Büyük (بزك: l: بوزوك→) Dib, halka-i dib.

Boza (بزا: l, z: مالۇم) Malum meşrub.

Bostan (بستان: fa.) (بستان: tr: بستان→) Bostan.

Busu (بسو: l: بوسو→) Pusu.

Boş (بش: l: بوش→) 1. Hali, tihu. 2. Fariğ, (l: بوش) Talak

Boş (بوش: z) Deri ve ten yumuşaklığını, leyyin alan mı?

Boşatmak (بوشاتى: l: بوشاتمىق→) Boşamak, Tatlık etmek.

Boşalmak (بىشالىق→) (z) Talak.

Boşamak (بىشادك: l: بوشامق→) Tatlık etmek.

Boşanmak (بۈشندى: z, l: بوشانمىق→) 1. Boş kalmak, kurtulmak. 2. Tatlik olunmak, farig olmak.

But (بىت: fa: بوط→) But, sanem ('saben' dahi derlemiş.)

Bug (بۇغ→) Buğu, buhar.

Bug'a (بغا: l, tr: بوغا→) Damatlık erkek, siğır.

Bugarsık (بۈغەرسىق: z) (بۈغەرسىق) Bağırsak.

Boğaz (بۇغاز→) (z, tr: بوغاز) Hulkum.

Boğazlamak (بۈزۈلدى: l: بوغازلامق→) Zibh etmek.

Bugday (بۈدۈگى, بىبدىاي, بوغداي: z) (بۈدۈگى, بوغداي: z) (بۈغىدەي: l: بودغاي) Kamh, kendum.

Bugra (بىغرا: l, tr: بوغرا→) İki orgüçlü horosan devesi, ??

Boğmak (بۈغدى: l, tr: بوغمىق→) (بۈغدى: l, بوغدى: z) (بۈغدى: l, بوغدى: z) Tahayyuk etmek

Buguzlamak (بۈغۈزلامق→) (z, tr: بوغۇزلامق→) (z) (بۈغۇزلامق→) (z) Boğazlamak, zibh etmek.

Boğun→(z: بون، بون) Mafsal.

Bok→(z, tr: Necaset).

Bükülmek→(بۈكۈلمەك) بوكىلمەك

Eğilmek, ruku‘, ihdab.

Bükmek→(بۈكۈمەك) بوكىممەك

Ekmek, kanburlaştırmak. 2. Eğrimek, fetil

Bol→(l) Çok, kebir, vasi‘, geniş?

Bulastırmak→(بۇلاشتىرمەك) بولاستىرمەك
Bulastırma (z: بولاشتىردى) Alt üst etmek, telvis etmek.

Bulaşmak→(بۇلاشىقىمەك) بولاشمىقىمەك

Bulamac→(z) Maruf yemek cinsi.

Bulamak→(بۇلامقىمەك) Bulandırıcı, hayzü'l-mayı‘

Bulanmak→(tr)

Boldırmak→(بۇلدۇرمۇقىمەك) Oldurmak etmek.

Buluşmak→(بۇلۇشىقىمەك) İttifak etmek.

Bulmak→(بۇلۇقىمەك) بولۇقىمەك
Olmak, sarra.

Bölmek→(بۇلۇمكەك) بولۇمكەك
Ayırmak, taksim etmek, bölmek.

Bulut→(بۇلۇط) Sehab.

Bulutlanmak→(بۇلۇتلانقىزىلىنىڭ) بولوطلانقىزىلىنىڭ

(Gök) Bulut peyda etmek, gayyem

Bölük→(بۇلۇك) بولۇك
Kısım, firka.

Bon→(l: بون) Alik, abdal.

Bunamak→(بۇنامقىزىلىنىڭ) Bunamak

Boy→(بۇيى) Kamet.

Boya→(tr) Sabg, Fam, levn, boyta, kara?

Boyacı→(بۇياجى) Sabağ.

Boyamak→(بۇيادى) Boyamak
Sabg etmek.

Boynuz→(بۇينۇز) Kart,

Buyurmak→(بۇيورۇق) Buyurmak
Emr etmek.

Buyuruk→(بۇيورۇق) Emr

Boyun→(بۇيون) Kat?

Boyun→(دوکن) Düğüm, akde, boyun baylamak, düğümlemek.

Buyunduruk→(بۇيۇندۇرۇق)

Boyunlamak→(بۇيۇنلامقىزىلىنىڭ) Boyunlamak
Boynuna urmak, safh.

(l, z) Boynuna sarılmak, gam?

Boyı→بوي (tr) Bak : boy (kamet)	Ayrabilmek, hasad. 3. Araya girme, sokulmak, vest.
Bibi(beybi)→بىي (l: بىي) Büyük hemşire, abla. (??	Bir→بر (z, tr, l: بر) Vahd, yek.
Bit→بيت (z, l, tr: بت) Kehle, Kamle.	Bırakmak (بيراقى: z) بيراقمۇ→Atmak, rest, kovmak,
Bitek→بتاك (l: بيتاك) 1. Altı delikli topraktan bir nevi` kab. 2. Bal peteği, ??? . (Bildiümüz petek olacaktır.)	Birer(teker)→تكر (z) Birbir.
Bitlemek→بتلادى (l: بيتلمك) z: بتلادى, tr: فل(بتلا) Bitlerini ayıklamak.	Biriktirmek (بركتىدۇ: l) بيريكىتمەك→Birleştirmek, bir yere getirmek, cem ve tevhid etmek.
Bitlenmek→بتلما (tr: بيتلنك) Kendi bitlerini ayıklamak.	Birle→بله (l) بيرله→İle.
Bitmek→بىتى (l: بيتى) 1. Hitam bulmak. 2. Sürmek, (kemal bulmak), bitmek.	Birikmek (بيركتى: z) بيريكەك→1. Birleşmek, ittihad etmek. 2. Paranla ağzını kapatmak, iltiyam bulmak.
Bitemek→بىتمك (l: بيتىمك) Yazmak, ketebe.	Birinc→بيرينج (z, fa: turkcesi: Erz, pirinç.
Bitti→بىتى (l: بيتى)	Biz→بىز (z) Zamir şahsin cem'in kelimesi, biz, nahn.
Bitik→بيتاك (l, tr: بتاك, z: بيتاك) Yazı, mektup, kitap, name.	Biş→پيش (tr) Hamse, penç, beş.
Bitikci→بتاكچى (tr: بيتىكچى) Yazıcı, katip, muharrir.	Bişmiş→پىشمىش (tr: بشمش) Tabh olunmak, muntabih.
Bıçak→بىچاق (z, l: بچق) 1. Sekin. 2. Çakı,	Bişmek (بېشىمك: l) بېشىمك→Tabh olunmak, intibah.
Bıçkı→بىچقى (z: بچقى) tr: نەسا?? Neşa??	Bişirmek (بېشىردى: l) بېشىرمەك→İtbah etmek.
Bıçmek→بىچتى (l, tr: بچتى) بچقى (z: بچقى) Kesmek, kata' ve fil etmek? 2.	

Bildir→ (بىلدىر) (l, tr: بلطىر) Geçen sene, el-amu'l mazi.

Bildir (بىلدىر) → Geçen, mazi.
Bildirbil: geçen sene.

Bildircin (بىلدىرىجىن) → (l: بلدىرىجىن) Seman, selva, malum kuş. (Türkmence olub Kıpçakça 'بىرجن' 'birgen' derler.)

Bilezik (بىلزىك) → (l, tr, z: بىلزىك) Sevar, bilezik.

Biltir→ (بىلطىر) Bak: bildir.

Bilek→ (بىلەك) (l: بىلەك, tr: بلک) Said.

Bilge (بىلگە) → (l: بىلگە) Alim, dana.

Bilmek (بىلدى) → (l, tr: بلدى, z: بىلدىك) → Vakıf omak, alim, arif.

Bilemek (بىلەمەك) → بلدى: l: بىلەمەك

Bile (بىلە) → (l: بىلە, tr: بلا) İle, maa.

Binmek (بىندى) → (l: بىندى) Rekub etmek, rakib olmak.

Beyni (بىنى) → (z) Dimağ, dehn -ı dimağ??

Biyale (بىيالە) → (z: بىيالە, fa.) Kadeh, piyale.

Takı (تاقى) → (l: تاقى) 1. Dahi, hem. 2. Efdal, evvela. (Doğrusu tefzildir)

Tan (تان) → (z) Yarın, geda. (Doğrusu sağır? 'تمانڭ' mübah değildir.)

Tangri (تانگرى) → Bak: tengri

Tebretmek (تېرىتىمىك) → (l, tr: تېرىتىمىك) Oynatmak, tahrik etmek.

Tebrenmek (تېرىنەمك) → (l: تېرىنەمك) Kimildanmak, tahrik etmek.

Tepsi (تېپسى) → (z: تېپسى) Sahan.

Tepmek (تېپمەك) → (l, tr: تېپتى, z: تېپتى) Tekme vurmak, çifte atmakç

Terazu (ترازو) → (tr, fa:) Mizan.

Ters (ترس) → (l, z: تارس) Ma'kus, maklub.

Türk (تۈرك) → Bak: تۈرك

Terlemek (تارلادى) → (l: تىرلەمك) Ter dökmek,

Termek (تاردى) → (z: تەرمەك) Toplamak, diremek, __, cem etmek.

Tere (تەرە) → (z: تارا) Maruf sebze, tere.

Tere (تەرە) → (z: تارا) Dere, vadi.

Teri (تەرى) → (l: تەرى) Deri, cilt.

Terin (تەرىن) → (tr: تەرىن) Derin, amik.

Tezek (تۆزەك) → (l, tr, z: تۆزەك) Hayvan pisliği, süprüntü, fişki, zıbıl.

Teze (تۆزە) → (l: تۆزە) Yumuşak, ??, naim.

Terinletmek→(ترینتى: l) ترینلەتكە→	Temirbaş→(l) Temirباش→ Ucu demirli topuz.
Derileştirmek, taamık etmek.	Temirci→(تميرجي: tr) Demirci, hadad.
Teşmek→(تاشدى, تشنى: z) تشمەك→ Delmek, sakib, gabene.	Temir tırnak→(تمير طيرناق: z) Çarih. (Bir silah veya alet olsa gerektir.)
Teşik→(تاشاك, تاشك: z) تشىك→ Delinmiş, mencuş, delik, garbi.	Temirkazuk→(تامير قازوق: z) Temir قازوق→ I: تامير قازوق (z) Kutb, şemali, , necmî. (İdrak sahibinin ‘ceddi’diye tercümesi galattır.)
Takı→(ل) تقى→ Bak: (z) تك→ Ferd, tek.	Temir kalkan→(تمير قالغان: z) Tres hadid.
Tek→(ل) تك→ Rahat, sakin. Tek oturmak.	Ten→(l, z: تان, fa) 1. Cisim, ??2. Deri, cilt. <ترى<تار (gun gibi)
Teker→(تکار: z) تکار→ Birer, tek tek olarak.	Tenri→(ل) Bak: tengri.
Tekne→(تکنا: l, تاكانا: z) تکنە→ Fakir, nekir, tekne.	Tengri→(تکري, ترى: l, tr: تکري) İlah.
Teke→(تکا: z, تکا: l) تکم→ Erkek keçi, teys.- tekecük (tr: birinin küçüğü)	Tengiz, تکيز→(تانکز: z) تكىز→ (l: تكىز) Yem, deniz.
Telmek→(تالمىك: z) تالمىك→ Delmek, sakib etmek. (deşmek gibi)	Teniz→ Bak: tengiz.
Delürmek→(تلوردى: z) تلورمىك→ Delirmek, çıldırmak.	Teve kuş→(تاواقوش: z) توھقوش→ Deve kuşu, neame.
Teli→(للى: z, tr: تالى) Deli, çılgın, mecnun.	Teve→(توا: z) توھ→ Deve, ibil, ceml.
Telilik→(تالىلىك: z) تيليك→ Delilik, hubs.?	Toprak→(تپراق: tr) Toprak,
Telilenmek→(تالىلاندى: z) تيلىنەك→ Çıldırmak.	Töpe→(توبى: z) توپه→ 1. Tepe, til.
Temirboz→(تمير بوز: z, tr) Demir kırı.	Tütsü→(توتسو: l) Tütsü, behur.
	Tutuşmak→(تتششى: tr) توتشماك→ (تششى: l) تتششى, tutuşmak.

Tutulmak→(تىلدى: z) تۇنلىق→???	Türemek→(تردى: l) تورەمك→(Ağaç ve saire) Gars etmek.
Tutunmak→(تۇندى: z) تۇنلىق→???	Tüzel(t)mek→(تۈزۈلمەك→) تۈزۈلمەك→(t) تۈزۈلمەك→(z) تۈزۈلمەك→(l) تۈزۈلمەك→(tr: 1. Düzeltmek, düz etmek 2. Islah ve tedil etmek. 3. Sıralamak, dizmek.
Tutuk→(تنق: l) تۇنۇق→???	Tüzlemek→(تۈزۈلمەك→) تۈزۈلمەك→(l, z: Bak: düz etmek.
Tütün→(تنن: l, tr: Duhan, duman.)	Tüzenlik→(تۈزۈلەك→) تۈزۈلەك→(z: Eman, emniyet, asayış.
Tübelemek→(تىلدى: l) تۇبىلمەك→???	Tüzemek→(تۈزۈدەي: z) تۈزۈمەك→(Zib ve tanzim etmek, sıralamak.
Dögüştürmek, ta'mil??	Tuş→(توش: z) Rüya, menam.
Tütünlemek→(فل: تىتلا: tr: تۇنلىمەك→???)	Tüşek→(تشەك: توشاڭ: z: Yatak, tarh?, feraş.
Dumanlamak, tütsülemek Tür→(تۇر: z) 1. Nev'i, cins, türlü. 2. Adet, resim, ayın.	Düş körmek→(دوش كۈرمەك→) İhtilam olmak.
Turp→(ترپ: l) تۇرپ Necl, turp.	Tuşman→(توشىمان: z, fa) Düşman, aduvv.
Tört→(ترت: l) تۇرت Erbaa, çehar.	Düşmek→(دېشىدى: l) توشىمەك→(tr: دېشىدى: l) توشىمەك→(z: تاشىدى: l) توشىمەك→(tr: دېشىدى: l) توشىمەك→(z: توشادى: l) توشىمەك→(Döşemek
Türk→(ترك: l) تۈرك	Töre→(تۇرا: z) Adet, ayin. (İbranice: töre, torat, ar: tefra, hemiış dahi denilirdi.)
Türkmen→(تۈركىمن: l) تۈركىمن Türk ?? maruf bir büyük şahıs.	Toklı→(طوقلى: veya z) Bir yaşında kuzu.
Türlü→(تۈرلۈ: l) تۈرلۈ Nev'i, ??, cins, türlü: türlü işe girdi.	

Tüketmek (توکتى: z) توکنمك→ Bitirmek, İfna' etmek.

Tökmek ((فل) تك, توکتى: z) توکمك→ Dökmek, akıtmak, sab etmek, (keb?)

Döğünmek (تکندى, توکاندى: z) توکونمك→ توکونمك

Tükürmek (تکردى, تکوردى: l) توکورمك→ توکورمك (فل)

Tükürük (z) توکوروک→ Yezak??

Tümen (تمن: l) تومن→

Töndürmek (تىدردى: l) توندورمك→ توندورمك

Tönüşmek (تونگشىمك: z) ??

Tönmek (توندى: z) تونمك→ Dönmek, rücu' etmek.

Tönemek (تونەمەك: l) (تىدى) Gecelemek, geceyi geçirmek, __, yatmak.

Tüve (توۋە: z) تووه→ Deve, ceml.

Tüyme (تويمە: z) تويمە→ Düğme, zerre.

Toynak (تىيناق: tr: z) تويناق→ Tırnaklı hayvan, tırnaklı, hafir.

Tipi (تىپى: l, tr: l) تىپى→ Karlı rüzgar.

Titremek (تىترەمەك: z) تىترەمك→ Titremek, tr: İrtiaş?

Titremek (تىتراماق: z) تىتراماك→ 1. R'aşe, titreme. 2. Zelzele.

Titmek (تىتىمك: z) تىتىمك→ Killarını yolmak, ?? veya derini koparmak.

Tirazu (زيرازو: fa) Terazu, mizan.

Tirsek (تىرساڭ: z) تىرساڭ→ Dirsek, merfik. (Çağanak, z: چىغاناق tr dahi derlermiş.)

Tirek (تىرىك: l) Tirek→ Direk, 'imad.

Tırılık (تىرلەك: l) Tırılık→ Dirlik, hayat.

Tırmak (ترىنەك: tr) طىرنەك→ Tırmak, Zufr (zıfr).

Tırı (تىرى: l, tr: l) تىرى→ Zinde, hayy, diri.

Tız (تىز: l) Tız→ Seri', çabuk.

Tizginlemek (تىزكىنلەمك: l) Tizginlemek→ Eyerini kayışına bağlamak.

Tizlik (تىزلىك: z) Dize mahsus kùp veya zirrih, dizlik.

Tiş (تىش: z, l, tr: l) Tiş→ Diş, sin, dendan.

Tışlemek (تىشلادى: z) Tışlemek→ Dislemek , isırmak, 'azz. (asırmak gibi.)

Tishi (تىشى: z, l, tr: l) Tishi→ İnsa, diş, diş nere?: nak.

Tıkmak ((فل) تىقمق: z) Kapamak, sed etmek, doldurmak.

Tik→ تیک (z) Dik, na‘betu’l kıyam (Bu kelime dik: sabr, dik bir lokma et)

Tiken→ تیکن (tr) Tiken:

Til→ تیل (z, l, tr: تل) Dil, lisان, zeban.

Tilsiz→ تیلسز (z: تیلسز, ahres) Dilsiz ,

Tilki→ تیلکی (l: تلکو) Sa’leb. (Bak: tilkü)

Tilmek→ تیلمک (tr: تل) Delmek, sakib.

Tilmac→ تیلماج (z) Tercüman.

Tilenci→ تیلنچی (z) Sail, geda, dilenci.

Tilenmek→ تیلانمک (z: تیلانمک) ((کل) تلار, tr: تیلاندی)

Tes’el etmek? Dilenmek.

Tilemek→ تیلمک (z: دیلدمی, تیلمدی) (تل)

Dilemek, şakk etmek.

Tilemek→ تیلمک (z: تیلمک) ((کل) تلا: تیلدی)

İstemek, taleb etmek.

Tin→ تین (l: تین) Ruh, can.

Tinlenmek→ تینکلهمک (z: تینکلهمک)

Dinlenmek, istirahat etmek.

Tinmek→ تینمک (l, z: تندی) 1. Durmak, kesmek, dinmek. (Tuhfetu’z-zekiyye’de bir yerde noktasız fakat ‘nun’ fiilinde ‘tidi’ olup ‘şeva’ kelimesiyle tercüme olunur ki yitirmek ‘پتیرمک’ ya urmak ve yaralamak değildir.)

Ca→ جا (Tuhfetu’z-zekiyye-i sahibi bu ’چاقلى ‘şaklı veya ‘çaklı ’شاقلى‘ müradifiyle beraber ‘قدر‘ diye tercüme ediyorlar. Miktar yapan ise ‘ca جا‘ edatından ibaret olsa gerektir. ‘Çaklı ’چاقلى‘ ise ‘çağ غ‘ olup, main vakt ve saat takdir manasına gelebilir.)

Çapak→ چاپاک (چپق: l: چاپاک Maru göz ışığı, dum‘

Çapaklı→ چاپاقلی (شاپاقلی: z) Gözünde çapağı olan, ağlamış.

Çaput→ چاپوط (جبوت: l: چاپوط Herem (???) Paçavure.

Çatmak→ چاتمک (جاتمك: l: چاتمک) Dikişin iki tarafın bir şeye kavuşturmak: kan çatı?

Çatuk→ چاتونق (چاتونق: l) Kavşmuş, bitişmiş, kaba çatık kaşlı.

Çatır→ چاتیر (چاتیر: l: چاتیر Çadır, otağ, hargah. (bak: çatır چاطر)

Cadı→ چادى (جادي: l, z: Cadı) Sahir, büyücü. (Tuhfe-i sahibi ‘sahir’diye tefsir ediyorsa da gulat olsa ??)

Çadir→ چادر (چادر: l: چادر Çadır, جادر: Hayme.

Çarpmak→ چارپمك (چربى: l: چارپمك Sille ve tokat vurmak, latm.

Çaruk→(جرق l: چاروق) Maruf ayakkabı, çarık.

Çaşut→(چشوط l: چاشوط) Casus, çasıt.

Çağ'a→(چغا l: چاغ) Kuşun yarusu, palaz, pilic.

Çağırmak→(فل چغر tr: چاغرمق) Çağırma, ciyak.

Çağıldılık→(ل: چاغدیلک) ların yününe yapışan tezek..

Çağır→(شاغر z: چاغیر) Çarap, hamer.

Çakır→(چاقر z: چاقر) Şarap, hamer.

Çakır gözü→(چرکزلو Zevayn-i zerkai?) Mavi gözülü.

Çakır göz→(شاقرکوز z: چاقرکوز) Aynalı, kötü göz.

Çakmak→(چقطى l: چقتى tr: چاقمك) 1.

Çakmakla ateş tutuşturmak, iştika etmek. 2. (l) İşaret etmek, gar.

Çal→(چال tr, l) Açık al (at), eşker.

Çalkanmak→(چالفندى l: چالفانمك)

Çalkanmak, ızdırıp, çalkalanmak, mürrür.

Çalmak→(چالمق l: چالدى, z: شالدى tr: چالى) Asker, ordu.

Çalış→(چالش z, tr: چالیش Mukatele, vurma).

Çalışmak→(چالشمك tr: چالیشمك Mukatele etmek, vuruşmak).

Çalık→(چالق 1. Azgin, sert, ?? 2. Kılıç yarası aşırı olan (adam)).

Can→(جان tr, z, fa) Ruh.

Çanak→(چنانق l: شنانق tr: چننق Kasa, ??

Çav→(چلو tr: چرھ Feryad, bağırma).

Çavuş→(چاووش l: چاوش Hükümdarın bir sınıf hademesinde memur.

Çavlı→(چولى z: چاولى Şöhret, sit. (Doğrusu ‘şöhretli’ olsa gerekir.)

Çetuk→(چتوك l: چاتك tr: چتوک Kedi, ??, kıt.

Çerez→(شاراز z: چرز Saraz, meze, cerez,

Çeri→(چرى l: چرى, tr: چرى شارو Asker, ordu.

Çerik→(چرېك l: چېرىk Asker, ordu.

Çeker→(چىرك L: چىرك Şeker. (Şübhe dahi gulat olur, buna yine ya bilmeyip doğrusu şeker olacaktır.?)

Çekirdek→(ل: چکردىك, tr: چکردىك, z: چاکرداك) Nev'at, çekirdek.

Çekirge→(ل: چکرگا, tr: چکرگا, z: چاکرگا) Cerad, çekirge.

Çekmek→(جاكتى: l: چكمك, z: چكتى) Cezb ve cira etmek.

Çekuc→(چاكوج: l: چکچ: tr: چاكوج, چکچ: z: چاكوج) Çekiç, mitraka.

Çelik→(چليك: l: چليك) Çocukların oynadığı çelik çomak, çelik.

Çemçe→(چمچا: l: چمچا, tr: چمشا) Havuz, küçük kovata, mağruk?

Çemen→(چمان: l, tr: چمان) Çimen.

Çevrilmiş→(چورلمش: z: چورلمش) Maklub.

Çevrinmek→(چوروندى: z: چورنمك) Çevrilmek, dönme, dar. (ايلنمك, ايلامك)

Çevre→(شاورا: z: چوره) Kıyı, kenar, haşije, haşiyetü's-sevb.

Çevirmek→(شورودى: z: چويرمك) Kalb etmek.

Çubun→(چبك: l: چوبوك) Çenberli kova, tereşuh.

Çükürmek→(چچكىركىمك: l: چچكىركىمك) Hapşırmak.

Çörek→چورك

Çorak→(ز: چوراق) Tozlu ve gubarli yer, ??

Çürüük→(چوروک: l: چوروک) Bozuk,

Çürümek→(چورومك: l: چورودى) Bozulmak,

Çözülmek→(چولىدى: l: چوزلمك) Çözülmek,

Çözmek→(چزدى: l: چوزمك) Hal etmek.

Çüş→(چش: l: چوش) Merkebi dürtmek emrinde, müsta'mel nida.

Çoğalmak→(چوغالدى: l: چوغامق) Teksir etmek, tezaid etmek.

Çok→(چق: l: چوق) Kesir, bisyar.

Çokramak→(چقرادى: l: چوقرامق) Tencere kaynatmak, ses çıkartmak.

Çokmar→(چقمار: l: چقمر) 1. ??, topuz. (Çomuk pulat, balta, sarana, ?? gibi)

Çomak→(چماق: l: چوماق) Başlı değnek.

Çömçe→(چمچا: l: چومچه) Kaşık,

Çömlek→(چملەك: l: چوملك) شوملا, شوملاك

Çömlemek→(چملەك: l: چوملمك)

Cömert→(جومارت) (l: جمرت z: جومرت) Kerim, sıhhi.

Çömmek→(چوممک) (z: چومدی) Dalmak, ‘ita etmek???

Çuval→(شوال) (z: چوال) Tilis, girar.

Çuvalduz→(چوالدوز) (l: چیبان) Çiban (شیبان: چبان) Duml.

Çiplak→(چیپلاق) (z) Uryan.

Cibin→(شین) (z: جین, tr: جین: l: جیبین) Sinek, zebab.

Cibinlik→(شینلیک) (z: جیبنلیک) Sinek kovacak alet, ??

Çiçek→(چیچک) (z: چیچک) (tr: جیچک) Zehr, şekufe.

Çiçek→(شیشاک) (z: چیشاک) Ciöek hastalığı, cederi.

Cice→(جیجا) (l: چیچه) (Çocuk lisanında) Anne.

Çırağ→(چیراغ) (l: fa: چیراغ) (z: چیراغ)

Çırak→(چیراق)

Çirci→(جیرجى) (z) ‘Ata, çerçi.

Çirkin→(چیرکن) (l: چرکن, tr: چرکن z: شیرکن, چیرکن) 1. Vahşi, yabani. 2. Pis, mundar.

Çiçe (چیچه) (tr: چیچه) Teyze.

Cırlamak→(جرلدی) (l: جیرلامق) 1. Çağlamak. 2. İnlemek, bağırmak.

Cirmenmek→(جرمان) (جیرمنمک) : cırmanmak>Tırmanmak. Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü

Çizmek→(فل) (چیزمک) (tr: چیزمه) Yazmak, tahrir etmek, hat, çizgi çekmek.

Çizi→(چزو) (چیزی) (z: چیز) Çizgi, hat.

Cise (جیسے) (l: چیسے) (çise) Uzun süren yağmur.

Cisemek→(جیسمک) (l: جیسمک) (çisemek) Ciselemek.

Güncel Türkçe Sözlük

Çıgay (چیغای) (yahud: Yahud) Fakir, yoksal.

Çığırma (چیغیرمق) (l: چیغیرمق) Çağırmak, sah.

Çık→(شق) (z: چیق) (tr: چیق) Çık, mey, nida, şebnem.

Çıkarmak→(فل) (چیقر) (z, tr: چیقارمق) (l: چفرى) İhrac etmek.

Çıkrık (چیرق) (l: چیرق) İplik eğirmeğe mahsus mağruf dolap.

Çıkmak→(چىقىمىق) l: چقى: (z) tr: (فلى) Huruc etmek, tulu' etmek, yükselmek, suud etmek.	Hayve (حايوه) Ayva, sefercel.
Çıkmak→(چىقىمىق) l: چقى: Bağlamak, sarmak, çıkış yapmak.	Horyat (حورياط) Vahşi. (Çirkin, yaman gibi)
Çıkış→(چېقىش) (z) Huruc.	Hatun (خاتون) Kadın, seyyide.
Çig→(چىك) (tr, l: چىك) Çığ.	Haç→(خج) l: خاش (z: Salib, çelipa.
Çil→(چىل) Maruf kuş.	Hasta→(خاستا) (z, fa) Hasta, , marız (sayri gibi)
Çilemek→(چىلەمك) l: چىلەمك Devamlı yağmur yağmak.	Hstalanmak→(خاستالانمك) (z) Hasta olmak, temaruz etmek.
Çim→(چىم) (l: جم) Üstü otlu toprak tezeği.	Hali→(خالى) (z) Bisat, kilim. (Göğüs gibi)
Çimak→(چىماق) چىمق (z: چىماق) Bembeyaz, apak.	Hırman→(خرمن) (tr, fa) Harman.
Çimek→(چىمك) (جمدى) Suyla yıkanmak, su dökmek.	Horos→(خوراز) (tr, z: خروس) Dik.
Çimen, شمان: z: چمن→(چىمن) Çimen.	Hurma→(خورما) (bak: bak) Temer.
Cıvlamak→(چىولامق)	Hoş→(خوش) (z, fa) Güzel, melih. (??, bakış gibi) Hoş gördü, inşirah.
Cıvıldamak→(شيوتمق) (z: چىولدمق) Cıvıldı: cıvıldı etmek.	Hoşdaş→(خشداش) (z, tr: fa: چىلداش) قوجەداش dır veya خوجەناش dır (Koyu yoldaş, sıddık.
Cıvıldı→(چىولىدى) (l: جيولىدى) Cıvıldı: جولىدى→(چىولىدى)	Horlamak→(خورلمق) (z) Uykuda horlama etmek.
Çıya→(چىيا) (l: چىيا)	(kumduldamak gibi)
Çıyan→(چىيان) (چيان: چيان) (tr: چيان) 1. Kırk ayak. 2. akreb.	Hayli→(خيلي) (z) Çok, kesir. (Çok, kesir. (küp ve köpkibi)

Dada→(z: yoksa دادا 'دده' mi?) Cedde , büyük valide.

Dar dağanlamak→(z) دار داغانلامق Paralamak, ezmek, kırmak, tefattit etmek.

Daguk→(tr: دنق, دغق) داغوق Tavuk, decac.

Dagi→(tr, z) داغى Dahi, yine, ki. (daki 'داقى' gibi)

Dan→(l: دان) دان Methir, hayret. (Acea 'دانق' midir?)

Debrenmek→(l) دبرنەمك Teprenmek.

Depelemek→(l) دېلەمك Tepelemek, katl etmek.

Depmek→(l) دېمك 1. Tepmek, ayakla vurmak. 2. Korumak. (esabu'l çeyelan)

Depe→(l: دېپا) دېپا 1. Tepe, tel. 2. Baş tepesi,

Dede→(l: دد) Ced, büyük peder.
(Tuhfetu'z-zekiyye'de 'دادا' yani ?? diye tefsir olunur. Yine bu mu yoksa onun dalları mahrur midir??)

Deze→(l: دذهه) Havdec? ??

Dar→(l) در Edat-ı haber.

Dert→(z: درت) دارت fa: Derd, gussa.

Derd→(z: درد) دارد 1. Halk, tabi'. 2. Garaz.

Dere→(l: دره) Dere ??, vadi.

Degirmen→(z: داگرمان) Tahun, asiyab.

Degül→(l) Degil, laisa.

Degmek→(دكمك) دكمك 1. Yetişmek, Vasıl olmak. 2. Dokunmak, ilişmek, mes etmek.

Deke→(دكا) دکا Teke, teys.

Degişmek→(داڭشىمىك) داكشى مىك olmak, tebdil etmek. (değişmek 'دايشتى' dahi yazılır.)

Degiştirmek→(دېشىرىمك) دېشىرىمك tr: Değiştirmek, tebdil etmek.

Degin→دكين

Deginmek→(دېيىزمك) دېيىزمك (degin) Yetişmek, vasıl olmak.

Delmek→(z,l) دلمك Delik yapmak, sakib.

Delü→(l) Deli, mecnun.

Delürmek→(دۇرماك) دۇرمۇك (l: ldırmak) Ç1.

Delik→(دلىك) دلىك (l: Sakib.

Delim→(دلىم) دلىم (l: Çok, kesir.

Demek→ دمک (l: ده, tr: ددی) Demek, söylemek.	Düş→ دوش (tr: دش) Öğle, zuhur.
Demur→ دمور (l, tr) Demir, hadid.	Düşmek→ دشتمک (l: دوشمک) Sukut etmek, vaka'
Denemek→ دنهمک (l: دنهمک) Tecrübe etmek.	Dögülmüş→ دغلمش (l: دو غلمش) Dövülmüş, meşkuk
Dev→ دو (z: دا, fa: ديو) Div, ifrit.	Düzetmek→ دوزتمک (tr) Düzeltmek, tenzim etmek.
Devmek→ دومک (l: دومدی) Tırmalamak, ??	Doğmak, دغما (z, l, tr: دوغما) Doğmak, tevellüd ve tulu' etmek.
Deve→ دوا (l: دوا) Cemel, ibil.	Dokumak→ دوقمق (tr: دقى) Dokumak, nesc etmek.
Deve balığı→ دو بالق (l: دو بالغى) Delfin, yunus balığı.	Dükel→ دوكل (l) Hep, cemi'
Deve kuşu→ دو وقوشی (l: دو وقوشی) Na'am.	Dökmek→ دوكمک (l: دوكمک) (f) (l: دك, دكتى, دوكى) 1. Dökmek, atmak. 2. Bağlamak, akıd, bağlamak, akıd.
Dütün→ دوتون (l: دتن) Tütün. gibi	Dökme→ دوكما (l: دكمه) (z: دكمه) 1. Akde, düğüm. 2. Akd-i nikah, aruz, velime (Bunun aslı 'تون كوني' olsa kerektir.)
Dudak→ طوداق (tr: دوداق) Leb, şefe.	Dul→ دول (l) Dul, ermel.
Düdük→ دودوك (z, l: ددك, tr: دودوك)	Dolunmak→ دولنمک (ya: دولنمک) (لندى: l: دولنما) Gurub ve uful etmek.
Dört→ دورت (tr) Erba, çehar.	Dün→ دون (l: دون) Gece, leyli. ('تون' gibi) Düne güne, dünki gün, ems.
Dürtmek→ درتدى (l: دورتمك) ??, işaret etmek??	
Dürüşmek→ دروشمک (tr: درش) Çalış, İctihad etmek.	
Düzüm→ دوزوم (l: دزم) Dizi, silk: bir dizim inci.	
Dös→ دوش (tr) Göğüs, meme.	

Döndürmek→(دنور) دنورمک (tr: دندورمک→)	Dikmek→(دکنی) Dikmek (tr: دندرمک→)
Cevirmek, döndürmek.	nasb etmek, durdurmak, hayatı etmek.
Dönmek→(دن دنی) دن دنی (tr: دن دنی→)	Diken→(دیکن) Diken (tr: دیکن→)
Dönmek, rücu' etmek.	Şevk, har.
Dönen→(دنان) دونن (tr: دن دنی→)	Dilek→(دلک) Dilek (tr: دلک→)
Dönen→(دنان) Dört yaşında tay.	Murat, maksud.
Duvar→(دور) دووار (tr: دور→)	Dilgүү→(دلکو) Dilgүү (tr: دلکو→)
Dip→(دېپ) Dip (tr: دېپ→)	Tilki, sa'leb.
Dipi→(دېپی) Karl yağmur, Rüzgarlı yağma kar, tipi.	Dilmek→(دېلمک) Dilmek (tr: دېلمک→)
Ditremek→(دتردى) دترمک (tr: دترمک→)	Yarmak, kesmek.
Ditmek→(دته) دته (tr: دیدمک→)	Dilenci→(دلنجى) Dilenci (tr: دلنچى→)
Yün veya pamuk vesaire ile nakiş etmek.	Sail, geda.
Direk→(درک) Direk (tr: درک→)	Dilemek→(دلدى) Dilemek (tr: دلەمك→)
Amud.	İstemek, kasd ve murat etmek, taleb etmek.
Dirgi→(درگى) Dirgi (tr: درگى→)	Dimek→(ددى) Dimek (tr: دىمەك→)
Çingene? (Göz kapağı mı?)	Söylemek, demek.
Dirnek→(درناك) Dirnek (tr: درناك→)	Dinlemek→(دینلەمك) Dinlemek (tr: دینلەمك→)
Cemaat, cemiyet.	İstima' etmek.
Dirsek→(درسک) Dirsek (tr: درسک→)	Divar→(دیوار) Divar (tr: دیوار→)
Merfik.	Duvar, hait.
Dirmek→(درمک) Dirmek (tr: درمک→)	Zincir→(زینجیر) Zincir (tr: زینجیر→)
Toplamak, cem' etmek.	Silsile.
Diri→(درى) Diri (tr: درى→)	Zindan→(زندان) Zindan (tr: زندان→)
Yağ, dehin(duhn).	Seçn, mahbus.
Diz→(دېز) Diz (tr: دېز→)	Zindanlamak→(زندانلامق) Zindanlamak (tr: زندانلامق→)
Rukbe. (غېبى) gib'i	Haps etmek.
Dizmek→(دېزمک) Dizmek (tr: دېزمک→)	Ziyan→(زیان) Ziyan (tr: زیان→)
Nazım etmek, silk, nazım çekmek.	Zarar, hasar.
Satmak→(ساتمۇق) Satmak (tr: ساتمۇق→)	(Türkmence must‘mel olup asıl turkçesi ‘kor’ olduğu kitabu'l- mezkurde muharrerdir. (tr)
Sat, ساط	
Satici→(ساتىجي) Satici (tr: ساتىجي→)	Satmak→(ساتمۇق) Satmak (tr: ساتمۇق→)
Bayi.	

Satılık→ ساتيليق (z: ساتيليق) Beyi'

Saray→ ساراي (z, tr: سرای, fa) Kasır.

Sarımsak→ ساريمساق (z, tr: ساريمساق) Sarımsak

Sarımsak, sum. (Sırımsak gibi)

Saz→ ساز (tr) Kamış, kamışlık.

Sakal→ ساقال (tr: سقال) Sakal, lihye.

Sakalsız→ ساقالسز (tr: سفليسز) Köse.

Sakallı→ ساقالي (tr: صقلو) Sahib-i lihye.

Saksı→ ساقسى (z) ‘şakfe’? ipek böcekleri ve ??? mahsus kese veya çuval.

Saklamak→ ساقلامق (tr: سقالماق) Hıfz etme.

Sakin→ ساقين (tr: سقين) Sakın

Sakinmak→ ساقينمك (z, tr: سقينمك) Hıfz olunmak.

Salar→ سالار (z: سالار, fa)

Salkum→ سالقوم (z: سلقوم) Üzüm vesaire salkımı.

Saman→ سامان (tr) Teben, saman.

(Türkmence olduğunu mezkur olup kipçakça ‘کورك’ ‘gök’ ve ‘سلام’ ‘dirlermiş.’)

Sanmak→ سانمك (tr: سن) Zann etmek, sanmak.

Sepken→ سپکن (??) Azar yağmur

yağmak, serpme, reşasetü'l mümtar. (sulu sepken)

Sepmek→ سپمك (z: سپمك) Azar su veya yağmur düşürmek, serpmek, rişaş. (‘serpmek’ ‘سرپمك’ ‘dek, ‘r’)

Sepirmek→ سپيرمك (z) Süpürmek.

Seçmek→ سچمك (l: سچمك) siyle matbu olmuş ise galattır.) Ayırmak, ayıklamak, intihab etmek.

Sert→ سارت (z: سارت) Asi, kaba, bayağı. (Yoksa Türkistanda ‘sart’ denilen İranîler’den midir?)

Serçe→ سرچه (tr: سرچه) Usfur. (Türkmence olub kipçakçası ‘چىچوق’ ‘midir?’)

Sermek→ سرمك (l: سرمك) tr: سرد (z: ساردى) Neşr etmek, yaymak, açmak.

Siz→ سيز (l) 1. Zamir: entum, şuma, edat-ı selb.

Sezmek→ سزدى (z: سزدى) سازدى (l: سزدى) Hissetmek, duymak.

Sekiz→ سكز (l, tr) 1. İsim, ad, seman, heşt.

Seksen→ سكسن (l, tr) Semanin, heştad.

Sekmek→(سکمک) (l: سکمک→(ل: سکمک) Sıçramak, çıkmak, fırlamak, derece?	Sü→(tr) Asker, subası, kumandan.
Sekü→(سکو) (tr: سکو Mustaba; mustaba, oturulacak sok: tane.	Süpürge→(سپرگ) (z: سپرگ) (z: سپرگ) Mıknese.
Sekül→(سکول) (tr: سکول Ayakları sekilli at, muhacbet.	Süpürülmek→(سپورلمک) (l: سپورلمک) İnkesen??
Segirtmek→(سگرت) (tr: سگرت) Sıçratmak.	Süpürmek→(سپورمک) (l: سپورمک) (tr: سپورمک) (z: سپورمک) Kenes.
Segirmek→(سگرمک) (l: سگرمک) Sıçramak, fırlamak, vesebe, raks.	Süt→(سوت) (z, l, tr: سوت) Haleb, lebin, şiir.
Semirmek→(سميرمك) (l: سميرمك) Semin olmak, yağlamak.	Sücü→(سجى) (l: سجى) (tr: سجو) Sarab, hamer, bade.
Semiz→(سامز) (l: سامز) Semin.	Sürat→(سورات) (z) Zera, avli?
Sen→(سن) (l) Zamir, ente, tu.	Sürtünmek→(سورتونمك) (z, l: سورتونمك) Kaşınmak, ihtekke, yerde sürünmek, zhf?
Sevgü→(سوکو) (l) Mahbub, ma'şuk. (muhabbet)	Sürecek→(سورجاك) (l: سورجاك)
Sevmek→(سودى) (l, z: سودى) (tr: سو) Muhabbet etmek.	Sürmek→(سورمك) (l: سورمك) (tr: سردى) (z: سورمك) Kovmak, tard ve nefi etmek, sevk etmek, gütmek.
Sevinmek→(سونمك) (l: سونمك) (z: سونندى) (tr: سونندى) (z: سونندى) (tr: سون, سويوندى) (سون, سويوندى) Şad ve merdat olmak?.	Sürme→(سورمه) (l, tr: سورمه) Kahal, ismid.
Sevülmış→(سولميش) (z) Mahbub, ma'şuk.	Sürme→(سورمه) (z: سورمه)
Seyündürmek→(سييندر) (tr: سييندر) İtfa' etmek. (Doğrusu 'سويوندورمك' söyündürmek.)	Sürmelik→(سورمليك) (z: سورمليك) Kahal taşı?
	Sürmelemek→(سورملا) (z: سورملا) Kahal sürmek.

Sürmeli—(سۇرمەلى: z) سورمەلى→ Mastika
sakızı, sakız, ???

Sürü—(سۇرى: bak) سورى (tr, l:)
Takım.

Sürütme—(سۇرۇتى: z, سرۇتو: l)
Dokunmak, mesh etmek.

Sürümek—(سۇرۇدى: z, سردى: l)
1. Sürümek→
Yerde çekilmek. 2. Sürçmek, düşmek,
iğrenmek, asere 3. ???

Sürünmek—(سۇرونەمك→
çekilmek, insehaba. 2. Sürçmek, asere.

Süri kuş?—(z) سورى قوش→

Söz—(سز: l) سوز→ Kavl, kelam, suhun.

Sökellik—(سوكالىك: z, سکلّاڭ: l)
Hastalık.

Sözlemek—(سۆزلىدی: l) سۆز لەمك→
Söylemek , tekellüm ve
tehaddüs etmek.

Süzmek—(فل: سز, سزدى: l) سوز مەك→
Tesfiye etmek, sözgeçten geçirmek.

Süzme—(سوز ما: l) سوسمە→
misbeke, yarı kapalı: süzme gözlü.

Sokmak—(فل: سق: z) ز سوقەمك→
İdhal etmek, doldurmak. (tuhfe-i sahibi
'şeqte' 'şeqeq' ile karıştırılmıştır.)

Sokum—(سقم: z, tr: Ekmek
lokması.

Sökmek—(فـلـ سـكـتـى: l)
Bozmak, açmak, hal etmek.

Sümkürmek—(سۈمكۈرمەك: l)
Sümüğü def etmek, muhat.

Sümkürük—(سۈمكۈرۈك→
muhat.

Sümük—(سـمـك: l, z: سـمـوك)
Muhat.

Sunkur—(سـنـقـر: l, z: سـونـقـور)
Kara kuş, kat.

Süngü—(سـنـكـو: tr: سـنـكـو)
Mızraklı, rumh.

Süngücü—(سـنـكـوـجـى: tr: سـنـكـوـجـى)
Mızraklı, rimah.

Sünü—(سـنـو: l) سـوـنـوـ→
Süngü, rumh. Bak:
süngü.

Sünük—(سـنـكـ: l) سـوـنـوكـ→
Kemik, azm,
sünük.

Süvündürmek—(سـوـوـنـدـوـمـك: z)
Isfa etmek?

Söyündürmek, ??? etmek.

Söykünmek—(سـيـكـنـدـى: l)
Söykünmek→
(سـيـكـانـدـى: Dayamak, ittika ve istinad
etmek.

Söylemek—(فـلـ سـيـلاـ: z)
Söylemek→
Demek, tekellüm etmek.

Söyündürmek→(ل: سیندری) Itfa etmek.	Sikmek→(ز, ل, tr: سکمک) Cima' etmek.
Söyünmek (سندی: ل) سویونمک→ Sevinmek, itfa olunmak.	Sikiş (ل: سیکیش) Cima'
Söyünmek (ز) سویونمک→ Sevinmek, ferh.	Silmek→(سلک, سلکدی) سیلکمک
Sıpa (ل, tr: سپا) Eşek yavrusu, cahş, sıpa.	Silmek→(سلک, سلکدی) سیلکمک
Sıpkın (ل: سپقین)→ سیپقین	Silgü (ز: سیلکو) Silecek, havlı, peştemal, ??
Sıçan (tr: سیچان) ve (سچان) Fare.	Silmek→(سلدی, سلدمک) Mesh etmek.
Sıçmak→(فل) سیچمک→(سج) Sıçmak.	Silkinmek→(سیلکنمک) Silinmek, mesh etmek.
Sidük (ل: سیدوک)→ Sidik, bevl. (گیبی: سیتوک)	Silecek (ز: سیلهجک) Havlı, peştemal. (سلکو گیبی.)
Sidik (ل: سیدیک)→ Bevl.	Sili→(سلی) Temiz, pak.
Sırtlan (tr: سیرتلان)→ Sırtlan.	Silig→(سلیخ) Pak, temiz, saf.
Sırça (ل, z: سیرچه)→ Cam, sırsa.	Simek (ل: سیمک)→ (فل) سیمک→ İşemek, çiş etmek, bevl.
Sirke (ل, tr: سیرکا)→ Hal.	Sin (tr: سین)→ (سن) Mezar, kabir, ???, heykel.
Sırık (ل: سیروق)→ Sırık.	(?? mezar üzerindeki heykel)
Siz→ سیز Bk: siz.	Sınamak (ل: سینامق)→ Tecrübe etmek, denemek.
Sis (tr)→ سیس Duman, sis.	
Sığınmak (ز) سیغنمک→ İltica ve istiaz etmek.	
Sıkmak (ز: سقیمک)→ Sıkmak, ta'sır.	
Sık (ل, tr: سیک)→ Zeker.	

Sındu→ سندو (tr: سندو) Makas, mikraz.
 (Türkmençe olup kırçıkkası ‘bıçkuç’ ve
 ‘قىتى’ denirmiš.) yoksa ‘قىتى’?

Singek→ سينكاك (z: سينكاك) Sivri sinek,
 ??? (Bildiğimiz sinek olacaktır.)

Sığır→ سينگر (z: سینگر) Aseb.

Sınmak→ سىنمىق (l, tr: سىنمىق) 1. Kırılmak,
 münkesir olmak. 2. Bir yere veya diğer
 bir deliğe sokulmak, saklanmak
 çatlatmak? 3. Hazm ettirmek.

Sınuq→ سىنۇق (l, tr: سىنۇق) Kırık, münkesir.

Şar→ شار (l, z, fa: شهر) Kasaba, medine.

Şarkarı→ شارقى (tr: شارقى) شارقى (tr: شارقى)
 Şark adamı, şarki.

Şaşı→ شاشى (z: شاشى) Ahval, ???

Şakird→ شاکردى (tr, l: شاکردى) Tilmiz, çirağ.

Şalvar→ شالوار (l: شالوار, arabiyaden)

Serval, don.

Şebek→ شبک (z: شبک) شاباك

Şeşmek→ ششمک (tr) Hal etmek.
 (‘Seçmek’ olsa gerek.)

Şeftali→ شفتألى (z: شفتألى, fa)

Şen→ شەن (tr: شەن) Amir, mamur.

Şehir→ شهر (tr, fa) Medine, kasaba.

Şirin→ شيرين (l, z, fa) Melih.

Şişek→ شيشك (z: شيشك) İki
 yaşında koyun veya keçi.

Şişlemek→ شىشلەمك (l: شىشلەمك) شىشلەدەي (z: شىشلەدەي) شىشلەدەي
 Şiş geçirmek? Pişirmek, kızartmak.

Şimdi→ شىمىدى (l: شىمىدى) El'an, ? (Şu anı
 den muhal olduğu maruftur.)

Saban→ صبان (z, tr: صبان) Mihras.

Sabanlamak→ صانلانماق (z) Saban
 sürmek, hars etmek.

Sapçak→ صاپچاڭ (l:sabıcak)

Şbütrdi→ صبتردى (l: صبتردى) Saptırmak→
 Yolunu şaşırtmak, doğru yoldan
 çıkartmak.

Şapsarı→ صاپصارى (l: صاپصارى)

Sapmak→ صاپىق (l: صاپىق) صاپاطى (l: صاپاطى)
 Yoluna

Satışmak→ صاشىمۇق (l: صاشىمۇق) Beyyi, ???

Satmak→ صاتىمۇق (l: صاتىمۇق) صىطى (l: صىطى) Beyyi.

Satin almak→ صاتىنآلماق (l: صاتىنآلماق) Şira.

Şräg→ صاق (l: صاق) Saçak→ صاچاق (l: صاچاق)

Saçmak→ صاچىق (l: صاچىق) صاج (l: صاج, صچتى)
 ??? ve neşr etmek.

Sarp→(z, l, tr: صارپ) Sarp	(Güç, zor, sa'b.)	Sagır→(l, z: صغار) Sagır
Sarsılmak→(l: صارصلمك) Sarsılmak	(صرقدى: l) صارقىمك	Sagrak→(l: صاغر) Sagrak
Sarkmak→(l: صارقمك) Sarkmak	(صارقى: l) صارقىنمك	Kase.
Sarkınmak→(z: صارقينمك) Sarkınmak	(صارقى: z) صارقينمك	Sagrı→(l, z: صاغرى) Sagrı
Sarkınmak.	Sarkınmak.	(صغري: l) Küfür.
Sarkmak.	Sarkmak.	Sağlık→(صاغلۇق) Sağlık
<i>Türkiye Türkçesi Ağızları Sözluğu</i>		(صاغلۇق: l) صاغلۇق
Sarmisak→(l: صارمىساڭ) Sarımsak	(صرمىق: l) صارمىقاڭ	Süt veren, sagmal.
Sarımsak, sum.		Sagılımiş süt→(l: صاغلىش سوت) Sagılımiş süt
Sarmak→(l: صاردى) Sarmak	(صردى: l, tr: صاردقى) Sarmak	Sagmal→(صاغمل: l) صاغمل
(ف)صر Lef etmek. (Tercuman sahibi iki mana olmak üzere ‘تشر’ ? ile de tefsir ediyor_)	(Tercuman sahibi iki mana olmak üzere ‘تشر’ ? ile de tefsir ediyor_)	(صاغىدا) Hayvandan süt almak. 2. Meyyit üzerine nevhe ve feryad etmek, ??? sayarak ağlamak: sagu sagmak.
Sarı→(z, l: صارى) Sarı	Asfer.	Sagu→(l: صاغو) Nevhe, feryad, ölüünün nezaketini?? Sayarak ağlamak.
Sarı kavun→(l: صارىقاون) Kavun.	(Zira farside de ‘kavun’ derlermiş.)	Sakal→(صاقال) Lihye.
Sarık→(l: صاريق) Sarık	İmame.	Sakalsız→(صاقالىسز: l, tr: صقلسىز) Sakalsız
Sası→(صاصى: l) Sası	Sidik kokusu.	Emred.
Kına kokusu: Sası bir.		Saklamak→(صاقلامق: l) Hıfz ve ?? etmek.
Sağ→(tr, l: صاغ) Sag	1. Sağ, salim, sihhati olan. 2. Yemin, iman.	Saklanmak→(صاقلانمك) (z) Hıfz olunmak, taharri etmek.
Sağdırıcı→(l: صاغديچ) Sağdırıcı	Güveyin refikası.	Sal→(l: صال) Denizde yüzdürülen malum şey.

Salaca→ (صلجه: l: صالجه) Udu'l cenazete? Tabut. (Sahib-i eser ???diye tercüme ettikten sonra ??? ifadesiyle "avru" tefsiriyle tashih ediyor ??? salaca)	Sanmak→ (صندي: l: صانمق) 1. Zannetmek. 2. Saymak.
Salam→ (سلام: tr: صلام) Saman, tebin. ('سامان' 'کول' gibi)	Sav→ (صو: l: صاو) Dava? ('Haber' manasına geldiği malumdur.)
Salkum→ (صلقم: l: صلقم) Salkım→ (صالقیم: z) Unkud.	Savaşmak→ (صاوشمق: z. tr.) Tutuşmak, harb etmek.
Salmak→ (صلدی: l: صالمق) صالدى, z: صلدى Göndermek, atmak. ('Bıraktı, mayıştı, bırktı' gibi.)	Savmak→ (صووى: l: صاومق) Çevirmek, döndürmek, tehvil etmek.
Salınmak→ (صلیندی: l: صلينمق) Kendini göndertmek, ???	Savurmak→ (صاوررمق: z) Ayırmak, ayıklamak, emerek içmek, savurmak.
Salibermek→ (صلیبرمک: tr) Salivermek, koyu vermek.	Sayağ→ (صایاغ: tr.) Semem (sağ yağ)
Sanamak→ (صانمق: z, tr) Saymak, ad etmek.	Saymak→ (صایمیق: l, z) Ad etmek.
Sancımak→ (صانجمق: z, l, tr) Sivri silahla vurup delerek yaralamak. (???)	Sayırı→ (صایری: z) Hasta, meriz.
Sancı→ (صانجی: z) (شانشی: l: شانشی) Karin ağrısı,	Sayırlanmak→ (صایریلانمق: z) Hastalanmak.
Sandal→ (صندل: l: صاندل) Semariye, kayık.	Saymış→ (صایلمش: z) Sayılmış,
Sanku→ (صنفو: l: صانقو) Her şeye inanan, megfıl.	Su→ (صو: tr, z, l) Ma, ab- Suvari, ayak yolu?
	Suç→ (صح: l, z: Zenb, günah, kabahat.
	Suçulmak→ (صوجلمق: l: صوجلمق) Soymak, taariyye.
	Sucuk→ (صوجوق: z)

Sormak→ صورمۇق (z, l: صردى, tr: صرمى) 1. Sual etmek. 2. Emerek içmek, somurmak.

Sorma→ صورمه (l: صرمە) Söz? Bir nevi söz?

Susak→ صوصاق (l) Kovva (koğ'a), dülüh.

Susam→ صوصام (l) Simsimsim.

Su sığırı→ (z: صوصيغىرى) Manda.

Soğan→ (z, tr, l: صوغان) Basal.

Soğra→ (tr) Sonra, ba'de.

Soğulcan→ (صغلجان) Su 'ban , sülük, , 'alak.

Sokmak→ (صفى) (l: صوقمىق) Idhal etmek.

Sokur→ (z) Bir gözü kör, a'ver.

Son→ (صن) (l: صوك) Ahir, nihayet.

Sonra→ (صنرا) (l: صوکرا) Bade.

Sol→ (صل) (l: صول) Yesar, şimal.

Solak→ (صولاڭ) (z) asir? Yesari.

Solmak→ صولمۇق (l, z) 1. Sararıp bozulmak, zeb'l? 2. Tutuşmak, parlamak, lehb. (Yoksa ikincisi "صاولمۇق" mıdır? tuhfet'uz-zekiyyede "صولودو" fili "lehst"

tefsir olunur, o da bunun aynlarında gulat mıdır?)

Soluncan→ (صلنجن) (l: صولنجان) Malum kurt.

Soluk→ (صلق) (l: صولوق) Nefes.

Son kul→ (صنقل) (l: صونقول) Son kul.

Son→ (ز) (l: صونك) Ahir, nihayet.

Sonra→ (صونكرا) (z) Bade.

Sunmak→ (فل) (صون) (l: صونمۇق) Uzatıp vermek, navele.

Sunuşmak→ (صنشتى) (l: صونشەق) Birbirine uzatıp vermek.

Sovuk→ (صوق) (l, z: Barid.

Sovumak→ (صودى) (l: صومۇق)

Soymak→ (فل) (صى) (z, tr: صويىق)

Sıbzızgı→ (صىبىز غى) (l: صېزىز غى) Kısza zurna.

Sıçan (veya sıçkan)→ (صىچقان) (z, l: صىچقىن, صىچن) Fare.

Sıçratmak→ (صىچراتمۇق) (l: صېچراتمۇق)

Sıçramak→ (صىچرامۇق) (z: صېچرامۇق)

Sıdırmak→ (صىدىرىمۇق) (z: صېدىرىمۇق) Kırdırmak.

Sırt→ (صرت) (l: صىرت) 1. Tepe,

Sırt balığı→(z) صيرت باليغى→

Sırça→(z: سرشا) صيرچه→ Zeccac, şişe.

Sırtlan→(z, l:) صيرتلان→

Sıritmak (صرتدى: l:) صيريتمق→ Az gülmek.

Sıryık→(z) صيريق→ Siyrlı, büzülmüş, soyulmuş, meslul.

Sıyrınmak (صیرینمک: z:) صيرينمك→

Sızdırmak (صىزدىرمق: l:) صيزديرمق→ Eritmek. (Sahib-I eser bunu bilir kitabına nakl edip şeceri fahrur-yedi ise kalanını yetişmek ve kemal bulmak manasına geldiği beyan edildiğini söylüyor.)

Sızlamak→(z) Sıkılmak, Sıkılmak, zahmet çekmek, decere.

Sıtmak→(z: صطى) صيطمق→

Sığır (صىغىر: l, tr: z:) صيغـر→ Bakar, bakara, kav.

Sığircık (صىغىرجق: z:) صيغـرق→ zerzer? Maruf kuş.

Sıkmak→(z: صقى) صيقمق→ Tasir etmek, asara? Doldurmak, şiş? (İkinci mana gene

'sıkmak' olsa gerek.)

Sıkışmak (صيقشى: z:) صيقىشمـق→ veya صقشى)

Sımak (صىدى: l:) صيمـق→ Kırmak, kes.

Sınamak (صينامق: z:) Tecrübe etmek, denemek.

Sındırmak (صىندىرمـق: l:) Kırdırmak. (Kıpçakçada 'sundırmak' imiş.

Sınmak (صينـق: tr: كىرىلمـك) Kırılmak, inkesere.

Sınik (صينـق: tr: كىرىكـك) Kırık, şikest.

Sıvamak (صيوامـق: z:) صيوـق→

Sıvık (صويـق: z:) صويـق→ Yumuşak.

Sıynmak (صىيـنـمـق: z:) Sığmak, istiab olunmak.

Dudak→(z) Dudak, şefe.

Taban (طـبـان: l, tr: طـبـان) Ayağın altı.

Tapmak (طـپـتـى: z, طـپـتـى: l:) طـپـمـق→ Bulmak, vecede.

Tapıştırmak (طـپـشـطـرـمـق: l:) طـپـشـطـرـمـق→ Buluşturmak, kavuşturmak.

Tapişmak (طـپـشـتـى) طـپـشـمـق→ Buluşmak.

Tatlı (طـلتـلـو: l:) طـلتـلـو→ Hulg, şirin.

Tapışmak (طـپـشـتـى) طـپـشـمـق→ Buluşmak.

Tatlu→ (ل: طاتلو) Hulv, şirin.	Karanlı evi→ (ز: قارانلى اوى) Zindan. (Ahirinde ki ‘ى’ gibi)
Katun→ (تر: قاتون) Hanım, kadın, hatun.	Karavaş→ (ل: قاراواش) Cariye, halalık esir. (İdrak sahibi her ?? ıtlak olduğunu beyanındadır.)
Katı→ (تر: قاتى) Seert, şedid.	Karaval→ (ل: قاراولو, قراول) قاراول→ (Z: Karaval)
Katır→ (تر: قاتير) Katır, eşek, bağl.	Karpuz→ (ل: قارپوز) Bitih, ahdar.
Katık→ (ل: قاتيق) Adam.	Kartal→ (ل: قرتال, tr: قرطى) Ukab.
Kaç→ (ل, tr: قچ) Kim, çend.	Karcı→ (ل: قاجى) Makas.
Kaçan→ (ل, tr: قجن) Men, key, ne vakit.	Kardaş→ (ل: قارداش) Ah, birader.
Kaçansa→ (ل: قاچانسا) Mûsîr.	Karşı→ (ل: قارشى) Mukabil.
Kaçmak→ (ل: قاچدى, قاچتى) قاچمك→ tr: (ف) Firar etmek, harebe (هرب)	Karsıtmak→ (ل: قارسييتمق) El çırpmak. (صفق)
Kar→ (ل, 1, tr: قر) Selec, berf.	Karşak veya karcak→ (veya (ل: Çakal)
Karabçı→ (ل: قرابچى) Fakir.	Karşılıamak→ (ل: قارشيلامق) Karşısına çıktı mulaki (veya melaki) olmak.
Karak→ (ل: قراراق) Göz bebeği, nazar'l 'ayn? Sevadü'l ayn, bebek gibi.	Kartaban→ (ل: قارابن)
Karaltı→ (ل: قارلدى) Sevadü's-şahs, karaltı.	Kartal→ (ل: قرطى) Nesr, kartal. (‘Çarlak’ gibi.)
Karamak→ (ل: قرمى) Lanet okumkak, lanet etmek.	Kartaymak→ (ل: قارتاييمق) İhtiyarlamak, hareme.
Karangı→ (ل: قارانغى) Zulmet, karanlık.	
Karangımkarangı→ (ل: قارنغييمق) Kararmak, karanlık olmak.	

Kargamak (قرغۇشى: z) قارغانمۇق → Lanet ve beddua etmek. ('Karamak' gibi.)

Kargaşa → قارغانشا (z) Karışıklık, mağlubiyet ve karar ??

Kargayıcı → قارغانچى (z) Bedduacı, lian.

Kargu → قارغۇ (l: z) Kamiş, kasab. (Mızrak ki 'قارغۇ' bundan olacaktır.)

Karga → قارغا (z: l, tr: z) Gurab. ('Kuzgun' gibi.)

Kargış → قارغىش (z) Le'in, lanet, tel'in.

Karlagacı → قارلاغاش (z: l, tr: z) قارلاغاج → قارلاغاج

Karlaguç → قارلاغۇچ (z)

Karlavuc → قارلۇچ (l: z) Kırlangıç, hutaf.

Karılmak → قارلمق (z) İhtilat etmek. ('Karımak' ve 'katlamak' gibi.)

Karmak → قارمۇق (z) Sinare? Olta iğnesi, zoka.

Karmalamak → قارمالامق (z)

Karmamak → قارماماق (z) El ile yoklamak, messe, habbese

Karmak → قارمىق (l: z) Katmak, karıştırmak, halite. (حلىط)

Karin (z, l, tr: Batın, şikem.)

Karnak → قارناق (l: z) Cariye, halayık.

Karındaş → قارىنداش (l, tr: z) Kardeş, birader, ah. Kız kardeş, hemşire. Ahit, kayın kardeş, kayın birader.

Karu → قارو (l: z) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karu → قارو (z) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karuk → قاروق (z) Sidik?

Kara → قارا (l, tr: z) Siyah, esved. 2. Yağız at, ethem.

Karabırık → قارابىرېك

Karaca kan → قاراجەقان

Kara sığır → قاراصىغىر (z: l) CamIs, manda. ('Su sığırı' gibi.)

Kara tanık bilmek → قارەطانىق بىلەك (z) Bilmek, temeddüh etmek.

Kara kaz → قارەقاز (z) Leglek, lağlağ

Kara günlük? → قارەگۈنلەك (l) ??

Karalacin → قارەلاجىن (z) Gevher??

Karalık → قارەملق (z) Siyahlık, sevad.

Kara yağız → قارەياغىز (l: z) Gevher??

Karayuvuz → قارەيۈۈز (z) Esmer.

Karayuvzlık→ قاریوووزلۇق (z) Esmerlik, semere. (سمرە)

Karı→ قارى (z, l: İhtiyar, pir, seyh.)

Karı→ قارى (l, tr: 1. Zira, kavl. 2. Arşın, zira.)

Karış→ قارېش (l, tr: 1. Şebr. 2. Lanet.)

Karinca→ قارینچە (tr: Neml, mevr.)

Karımkak→ قارىمەق (z) İhtiyarlamak.

Karımkak→ قارىمەق (z) 1. Karıştırmak, halt. ('Katmak' gibi.) Karışmak, ihtilat etmek. ('Kartmak' 'katmak' gibi.)

Karılmak→ قارىلەق (z) 1. ?? (Uzaklaşmak mı?) 2. ?? ('Boğulmak', 'tutulmak' gibi.)

Karın→ قارىن (z) Bk: karın. (قارن)

Kaz→ قاز (z' tr, l: قز) Bat, vez. Karakaz, talakaz, bk.

Kazak→ قازاق (tr) Bekar, uzzab-ı mücerred.

Kazakbaşlı→ قازاقباشلى (z) Azib, bekar.

Kaz aldırmaç→ قازالدرمەق (z) Maher. (Mavi mi yoksa ?? mi?)

Kazan→ قازان (z, l, tr: Kazgan) Büyük tencere. ('Kazgan' gibi.)

Kazanmak→ قازانمۇق (z, l: Kazanmak) Hasıl ve istihsal etmek.

Kazanc→ قازانج (z) Istihsal, kesb.

Kazmak→ قازدى (z, l: Kazmak) Hafer.

Kazma→ قزمە (l: Kazma) Müsemmat.

Kazana→ قازانە (l: Kazana) arabiyyede Hazine.

Kazık→ قازىق (l: Kazık) Veted.

Kazımkak→ قازىمەق (z) Cerde? (جرد) Soymak? ('Kasık' gibi.)

Kaş→ قاش (z, tr, l: Kash) 1. Haceb, yüzün halfesi. 3. Tağ

Kaşamak→ قاشامق (l: Kashamak) Kaşımak, hakk.

Kaşak→ قاشاق (l: Kashak) Kaşima, hakk.

Kaşka (Kaçka)→ قاشقا yoksa mı? Gurre. ('Gurre'dir mi? Lugatların birinde çok anlamı vardır.)

Kaşkaldak, kaçkaldak?→ قاشقىلداق (yoksa mı) (z) Gurre, mağrur, gafil.

Kaşu→ قاشۇ (z) Kadum, tokmak. (İkinci manaya bakılırsa 'قەچو' 'r' gulat olarak 'قەمشۇ' olsa gerektir.)

Kaşuk→ قاشۇق (z, tr, l: Kashuk) Kaşık.

Kaşımak→ قاشیمق (z, tr) Hakk.

Kaşınmak→ قاشینمك (tr) Hakk etmek.

Kasatlık→ قاصاتلۇق (z) Yahud:

Kasıtalık (قصطاق: l) قسطلالق→ Sedef.

Kaskas→ قاصقاچ (gülmek) Kıskıs.

Kaskanmak (قصندى: l) قاصقانمك→

Kıskanmak, gayret.

Kasmak→ قاصماق (z) Tencerenin dibine yapışan, yanmış yemek. ('Kanmak' gibi.)

Kasmak (قصتى: l) قاصمىق→ (Esvabı) Kesib kısaltmak.

Kasa→ قاصا (l: İpekli esvab.

Kasımkar (قاصيمق→ (z) Bk: Kazımkar.

Kasırtaka→ قاصيرتكە (tr) Kene.

Kasırğa→ قاصیرغا (tr, z: Gırdbad, kasırğa.

Kasık→ قصق (l: Ane.

Kat→ قات (l: İnd, nezd. Bk: kata.

Katagan (قاتاغان) قاتاغان' mi? Hindiba.

Kata kalmak→ قاطقدىرەمك (z) Beht ve hayrete düşürmek.

Kata kalmak→ قاطلاقن (z) Beht ve hayrete düşmek.

Katla→ قاطلا (z) Kere, defa. ('Kez' gibi.)

Katalmak (قطالمق→ (z) İhtilat etmek. ('Karılmak' gibi.)

Katun (قطون→ (l: Hatun, hanım, kadın.

Katı→ قاطى (z, l) Şedîd, kuvî, pek. (Berk gibi.) Katı bulmak, koyulaşmak?

Katmak (قطى→ (z: قاطمك Katmak, karıştırmak.

Katır (قطر: l, tr: قاطير Eşek, bağlı.

Katışkara→ قاطېشقارا (z) Karma karışık, mahlut.

Katık→ قاطيپ (z) Adam.

Katılmak→ قاطلىمك (l: قاطلىمك Katılmak.

Kağıt→ قاغىط (fa: كاغىط Kağıt, varak.

Kağıt→ قاغت (z)

Kak→ قاق (z, l: Kadid. 2. Kayanın içinde su ile dolan oyuk.

Kakaç→ قاكاچ Atlas.

Kaksırmak→ قاقصىرمك (z) Tenahhuh, yalandan öksürmek.

Kaksıtmak→**قاقصىتىق** (z) Büzülüb kana kusmak, zanih.

Kaklamak→**قاقلامق** (z, tr: eti) Dilim dilim kesip kurutmak, tefrid.

Kaklık→**قاقلىق** (l: قلقن) İltiham? Pastırma?

Kakmak→**قاقمىق** (فل) (z, l: ققىى, tr: ققىى) 1. (Kapı)Çalmak, dakk? 2. Vurub savurmak, Kar‘.

(Tuhfe sahibi lazımlı olarak gerçek manasını veriyor.) Göz kakmak, kabarmak, gamz.

Kakırdak→**قاقىردىڭ** (z) Sela, takdi sade yağ. (‘Kovurdak’ gibi.)

Kakırmak→**قاقىرمق** (z) Yalandan öksürmek, tenahhuh.

Kakımkak→**قاقىمك** (z, l: قىدى) Hiddet ve gazep etmek. (Türkmence.)

Kalaç→**قلاچ** (z: قالاش) Yuvarlak etmek, kurs, ‘ayf.

Kalay→**قلايى** (z) Kızdır? (Aceba mı?)

Kaldıramak→**قادىرماق** (z) ??

Kaldırmak→**قادىرمق** (z) Ref' etmek.

Kalgan→**قالغان** (z) Kalan, baki.

Kalkan→**قلقان** (z, tr: قلقان) Turs, mucenne, darak, siper.

Kalkmak→**قلقمق** (l: قلقى) İrtiz'a.

Kalmak→**قلقىمك** (z, l: قل, قلدى) Baki kalmak, devam etmek.

Kalın→**قالان** (z) Mehir, kabin. (Lam’ın harekesi meksur?)

Kalı→**قالى** (tr) Halı, keçe. (‘kor’ gibi.)

Kalın→**قالين** (z, tr, l: قلن) 1. Behine. 2. Galiz, kaba. 3. Mehir, kabin. (Yukarıda ki ‘kalın’ in da lamin meksur olacağı bunan anlaşılır.)

Kam→**قام** (l: قم) Tip? (tayıp mi?)

Kam→**قام** (z) 1. Kenvir, kunneb. 2. Dan, tair.

Kamamak→**قاماڭق** (z) (Diş) Kamaşmak.

Kamaşmak→**قىشمەق** (z, l: قاماشمەق) (Göz) Kamaşmak, kelle.

Kamçı→**قامشۇ** (z: قامچى) (tr: قامچى) Kırbaç, mikra'a.

Kamkak→**قەمەق** (tr: قەمەق) Çalı çırpı, har u haşa haşak, kam kam başı, hafifü'l-akl.

Kamlamak→**قەملەق** (l: قەملەق) İcra-ı tebabat etmek. Tabbe.

Kamug→ قاموغ (l: قمۇغ) Cümle, cemiyet, hep.

Kamış→ قامىش (z) Kasab.

Kan→ قان (tr) Dem, hun. Kan alıcı: fesad.

Kan→ قان (z) Hun, mülk.

Kan → قان (z) Melek, fırışte.

Kanat→ قاناط (z, tr, l: قنط) Cenah, per.

Kanamak→ قندى, قانادى (z: قانامق) قانامق→ قندى, قانادى (z: قانامق)

İndimar

Kanbaz→ قانباز (z, fa?) Fuzuli,

Kanc→ قاج (l: قانج) Zarf ı mekan, nere (nereye), kanca yürürsün: nereye gidiyorsun? (Bunun asıl lugati ‘kan’ olup ‘ca’ harfü'l-az olmakla kanda denildiği gibi kanca dahi denilir.)

Kancafa? قانجافا? → Tetarruk.

Kancuk→ قانجوق (l: قانجوق)

Kancık→ قانجىق (z, tr: قانجىق) Diş köpek.

Kanca→ قانجه (l: قانجه) Nereye, ne tarafa.

Kandala→ قاندالا (tr: قندلا z: قندلا) Tahta kurusu, bak. (Türkence besik imiş.)

Kanda→ قاندە (l: قندە) Nerede. (‘Kayda’ gibi.)

Kandırmak→ قاندیرمۇق (z, l: قاندیرمۇق) Su içirmek, irva etmek.

Kandırmak→ قاندیرمۇق (yahut l: قيندیرمۇق) قاندیرمۇق→ قاندیرمۇق (yahut l: قيندیرمۇق) قاندیرمۇق (yahut l: قيندیرمۇق) Göndermek, bease.

Kanrak→ قاراق (l: قانرەق) Geniz, hayşum.

Kanru→ قانرو (l: قانرو)

Kangrayek→ قانڭرايىك (z: قانڭرايىك) Bir sıra dişleri, diğerinden uzun olan.

Kañlı→ قىلى (l: قىلى) Yük arabası.

Kanmak→ قانماق (z) Yanık tencerenin dibine yapışan. (‘Kasmak’ gibi.)

Kanmak→ قانماق (l: قانماق) Suya doymak.

Kanmak (veya kınmak)→ قانماق (veya l: قانماق) (l: قانماق) Gönderilmek, inbease.

Kanı→ قانى (z) Hani, nerede.

Kavak→ قواق (tr: قواق) Maruf ağaç. (Türkmence olup kipçakçası ‘usak’ ‘اوساق’ tır.)

Kavurga→ قاورغا (l: قاورغا) Kavrulmuş hububat veya et, kavurma, kavut.

Kavurşak→ قاورشاق (z) La'b, bir cins oyun olmalı.

Kavrulmak→ قاورلمۇق (z) ‘İtila?’ (‘Kavurtmak’ gibi.)

Kavurmak→(فُل) قور (tr: قوردى: l: قاورمۇق→) Kali etmek.	Kayan (قیان z: قایان→) Tavşan, erneb. (Kapçakça.)
Kavurma (قاورما tr: قاورمە→) Kavrulmuş et.	Kaytdırmak→(فُل) قایتىردىر (tr: قایتىردى: l: قایتىردى→) Çevirmek, döndürmek, ircâ' etmek.
Kavra→(فُورا l: قاوره→) Tarlada kalan başaklar, kaşır.	Kaytmak→(فُل) قیت (tr: قیتى: l: قایتىمۇق→) Dönmek, rücu' etmek.
Kavuş→قاوش (z) Marangoz rendesi.	Kaytamak→قايتامق (z) Kaht ve gala olmak.
Kavsuk→قاوصوق (z: قوصوق→) Göbek, surre.	Kaydasa→قايداسا (z) Mevzi, mahal, mekan.
Kavut→قاوطىد (z)	Kayda→قايدا (z) Nerede?
Kavuk→قاوک (z, l: قوق) Kavrulmuş taze buğday, ??	Kaydırmak→قايدىردى (l: قایدیردى: l: قایدیردى→) Red ve iade etmek.
Kavuk→قاوک (l: قوق) Mesane.	Kayırlı (قىيرلى) (tr: قایر: l: قایر→) Kaya dair kum, çakıl.
Kavluk→قولق (l: قولق→) Kav kesesi	Kayır (yoksa kayr mı) (قىير' yoksa kayr mı?) (tr: قایر: l: قایر→) Felek.
Kavun→قاون (tr, z: قاون: l: قون) Bitih, asfer. (türkmençe)	Kayrılmak→قايرىلدى (z: قایرلەمۇق→) Kıvrılmak, lava.
Kavlamak→قاولامق (l: قولدى: l: قولدى→) Derisini bırakıp sıyrılmak.	Kayış→قايش (z) Mir.
Kay→قاى (l: قاي→) Taraf ???, kayda: nerede.	Kayışka→قايشقا (z: قایشقا: قایشقا→) Kuş veya bir cinsi. ('Kuruncuk' gibi.)
Kaya→قايا (z, tr, l: قيا) Sahre. 2. Nil yeri, dere, hendek.	Kaygarmak→قايغارماق (z) Mahzun ve mukedder etmek.
Kaya→قايا (z: قيا) Yan ?? kaya kaya baktı: nazar-ı şehra	

Kaygamak→(قىغامق) (z) Mahzun ve mukedder olmak, gaile çekmek.

Kaygı→(قايغى) (z, tr: Gam, keder, gaile.

Kaygırmak→(قايغىرمق) (z) Mahzun olmak, gaile çekmek.

Kayaç→(قايغاچ) (l: Emel, maksad, arzu, ??

Kaygalatmak→(قايقالاتمك) (z) Telaşa düşürmek.

Kaykalanmak→(قايقالانمك) (z) Telaşa düşmek. Tekellevü.

Kaymak→(قايماق) (z, l: Zubd.

Kaynamak→(قيندى) (قايئنامق) (l: Galyan etmek.

Kayın ana→(قلينانا) (z) Hummate (Küye gibi)

Kuyumcu→(قىيومجى) (z) قويومجي Kuyumcu.

Kayu→(قيايو) (l: Hangisi?

Ko→(قو) (z) Şom, meşum, uğursuz.
(Kitab-ı mezkurede ‘ش’ diye tefsir olunmuş, diğer yerde ‘قو’ dahi vardır, ki aslı anlaşılmıyor.)

Kuba→(قبا) (l: قوبابا) Toz rengi, iğbar, boz.

Koparmak→(قپارمۇق) (l: قوباردى: z: قپاردى: l: قوبارمىق)

1. Katı' ?? etmek. 2. Koparmak. 3. İka' etmek.

Kubas→(قبص) (l: قوباص) Kobaş denilen köpek cinsi.

Kubramak→(قبردى) (l: قوبرامق) Boz rengini almış, bozlaşmak.

Kupturga→(قوبطۇرغا) (l: قوبطۇرغا) ??, kuşak, kemeri.

Koplan→(قوپلان) (z) Kaplan, peleng, nemer.

Kopmak→(قېپتى) (l: قوبىقى) (z: قوبىتى: tr: قېپتو, قېپتى: l: قوبىتى: z: قوبىقى) 1. Katı' ve kas olunmak, çıkmak, ayrılmak, kalkmak, bırakılmak. 2. Vuku' bulmak, hasıl olmak.

Kopuz→(قېز) (tr: قوبوز) Maruf çalgı.

Kopuzcى→(قوبوجى) (tr: قوبوجى) Kopuz çalan adam.

Kut→(قت) (l: قوت) (tr: Uğur, baht. Kut kurusun.

Kutirmak→(قوتىرمق) (tr: Bk: kutarmak.

Kurtilmak→(قتل) (tr: قوتىلىمك) Kurtulmak, halas olunmak.

Kutarmak→(قوتارمك) (veya (tr: قوتارمك) (tr: قىتل) (فل) قتر

Kutsız→ قوتسز (tr) Uğursuz, meşum.

Kutlu→ قىتلۇ (l: قىتلۇ: l) Uğurlu, meymun, mütemeyyin.

Kutlulamak→ قىتلۇ لامق (tr: قىتلۇ لامق) Tebrik etmek.

Kuturgan→ قىرغان (tr: قىرغان) Uyuz kopek.

Koç→ قىچ (tr: قىچ) Kebiş.

Koçak→ قىچاڭ (z, l: قىچاڭ) 1. Aguş, hazin. 2. Bir defa kucaklanan şey, şed.

Kucaklamak→ قىچلاڭ (z, l: قىچلاڭ) Sarmak, aneka, 'itinak.

Koçkar→ قىچقار (z, l: قىچقار) tr: Koç, kebiş. ('Koç' gibi.)

Kucmak→ قىجتى (z: قوجىتى, l: قوجتى) tr: قىج (فل) Kucaklamak, sarmak.

Kocur→ قوجور (z) Su yosunu, sebbah.

Koca→ قوجا (z: قوجا, l, tr: İhtiyar, şeyh, habir. 2. Effendi, seyyid. (İkincisi farsça '??' den mi?)

Kocadaş→ قجاداش (l, tr: قجاداش) Koyu yoldaş, kocadaş, refik.

Koduk→ قودق (z, tr: قودق) Eşek yavrusu, sıpa, cahş?

Kor→ قور (l: قور) 1. Vakit, zaman. 2. Yaş, sene, ömür.

Kur→ قور (tr: قور) 1. Kuşak, kemer. (Uçkur 'uçkur' bundandır.) 2. Zarar, ziyan.

Kubağa→ دەفدا (Qurbagá: دەفدا (dífda) باغە gíbi)

Kurt→ قورەت (Bk: قورەت)

Kurtmak→ قورتمق (tr: قورتمق)

Korkutmak, tahvif.

Kurc→ قورج (tr: قورج) Çelik, polad.

Kurşun→ قورشۇن (z, l: قورشۇن) Rassas.(Türkmence olup kapçakçası 'kurgaşun' (şın), veya 'kurguş' -قرغۇش- dur.)

Kursak→ قورصاق (l: قورصاق) 1. Kuş ???. 2. Mide. 3. Midenin agızı, ???. 4. Karaciğer, kebid. 5. ??, katı? (Keza) ?? (Doğrusu yazdığımız 'kursak' 'burası' olup manayı ??)

Kurt→ قورەط (z, l, tr: قورەط) 1. Dud, müş kirm (germ?) 2. Zib, gurg. (Türkmence olup kipçakçası 'بورى' 'Bori' .) 3. Adi peynir, keş. (Bunun doğrusu 'kurut' 'قورۇط') 4. Pek ihtiyar, herem. (Acea bunun doğrusu : kart 'قارت' > 'قورەط' mi?)

Kurtuk→(قرطق: l) قور طوق Boynuzdan boru, nefir.

Kurtulmak→(قرطدى: l) قور طولمۇق Necat ve reha bulmak. ('Kutulmak' gibi)

Kurga→(ز) قور غا→?? , kavuracak ?? ates. ('Kurulmak' gibi.)

Kurgarmak→(قر غرمۇق: z) Kavurmak.

Kurgaş→(ز) قور غاش→Atmaca, başık. (Kırgız: 'آطمجا ' gibi.)

Kurgaşun→

Kurgaşın→(ز) قور غاشىن→Kurşun, rassas.

Kurgan→(قرغان: z, l: قورغان→1. Eskiden mezarin üzerine yazılan şey. Tuni, ulus. Ale'l itlak mezar, kabir.

Kurguş→(ل) قور غوش Kurşun, rassas. (قور غاشون>غوش dan galat olsa gerek.)

Kurgı→(قرغى: l) قور غى Atmaca, başık. (قىرغى: z:)

Korkak→(قرقق: l) قور قاق Haif.

Korkmak→(فل) قرق قىدى: l) قور قەمىق→(قر و قتى: z: Hafe.

Korkunç→(قرقۇنىش: z) قور قۇنچ Mahuf.

Kurluk→(ز, fa: zarar) Zarar, hayf.

Kurma→(قرما: z, tr: Hurma, temr.

Kurman→(ز) قورمان Terkeş.

Kurmak→(قردى: l, قوردى: z) قور مۇق 1. (Yapma vesaire) Çekip kermek, evtara (vetera). 2. Dikmek

Kuru→(ز) قورو 1. Yabis, huşk. 2. Sert, katı, haşin. 3. Kara, yer. 4. Sitma, humma.

Kurvalı→(قر والى: z) ??

Kurut→(قر و ط: z: 'قور و ط' veya قوروت→(قر ط: l: قروت Adi peynir, keş, kara kurut, bir cinsi.

Koruk→(قرقۇق: z, l, tr: قورۇق)

Olgunlaşmamış üzüm veya hurma ve saire. ??

Kurulamak→(فل) قورۇلامۇق→(قرۇلامۇق: tr: قورۇلامۇق) 1. Vekabe ve himaye etmek, kurumak.

Korukmak→(قر و قتى: z) قور و قتى 1. Korkmak, havf ve duçar olmak. 2. Kuşanmak, ??.

Kuruldamak→(قرولادامق) قورۇلادامق→(قرولادامق: z) Huruldamak, gürültü etmek.

Kurumak→(قردى: l: قورومۇق) Yabis olmak.

Korumak→(قرمۇق: veya قورمۇق ?? , dalmak, batmak?

Koz→(قوز: l, قز: tr) Ceviz. (İdrak sahibide arabi ceviz mahuz ad etmek için, koz yazıyorsa da hata olup türki??)

Kuz→(قر: l) Güneşin tulu'da tutmadığı yer, gölgelik.

Kozak→(قزاق: z, l: قوزاق) Bazı ağaçlarda hasıl olan tane , kozalak, ???

Kuruncuka→(قورونجوقة: z) Kazmi. (ar.) (Kayışka)

Kuzgun→(قز غن: l) Karganın siyah nev'i.

Kuzu→(قر و: tr) قوزو

Kuzi→(قزى: l) قوزى (Koyun yavrusu.

Kuzikulağı→(قزو قولاڭى: l) قوزى قولاڭى (Hamiz.

Kuskun→(قسقۇن: tr) قوسقون Kuzgun.

Kuş→(قوش: z, l, tr: قش) Tayr, murg. Baykuş, akkuş, karakuş.

Kuşak→(قوشقۇق: l) قوشقۇق (Fırtına, Mıntıka, kemer.

Kuş kuyruğu→(قوش قويروغۇ: l) قوش قويروغۇ (Ciyad, tel.

Kuşluk→(قوشلۇق: z, l: قشلاق) 1. Öyleden önceki vakit

Koşılmış→(قىشىمىش: l) قوشلىمك ??

Koşılmak→(قىشىدى: l) قوشلىمك Birlikte olmak, iktiran etmek.

Koşmak→(قىشىتى: l, قوشنى: z) Yan yana koymak, yaklaştırmak. 2. İlka etmek. 3. Tersim etmek? (Tercüman sahibi ?? ika etmek manasını verib kusmak ile iltibas ettrimiştir.)

Kusgu→(قصغو: l) قوصغۇ Kusmuk, kay.

Kusmak→(قصماق: l) قوصماق Kusmuk, kay.

Kusmak→(قصدى: l) قوصىق Kay etmek.

Kut→(قططۇ: z) Berk? (Yoksa berke mi?) Bak: قوت

Kutarmak→(قطارمۇق: z) Gark, kaşıkla veya tasla su vesaire almak, veya yemek boşatmak.

Kutas→(قطاس: l) قوطاس Hutuz.

Kutagan→(قطغان: l) قوطغان Hindiba.

Kutak→(قطاڭقۇق: z) Taşak, ??

Kutan→(قططان: z) Becah? (Beceh ise mahsus bir kuş ki gerdanında gerdek yayılır.)

Kutgarmak→(قطغارمۇق: z) 1. Kurtarmak, tehlis. 2. Kurtulmak, halas bulmak.

Kultur→ قوطور (z, l) 1. Sevda. 2. at yelesi.	Kuf→ قوف (z) Mucun
3. Uyuz, cereb. 4. Kuturmak, akur.	Kukaz→ قوغاز (z) Bak: koguz.
Kuturgan (قطر غن:) قوطورغان→ Uyuz olmak, cereb.	Kukrak→ ققرق (ل:) قوقراق→ Çıplak yer, ??
Kuturgalı→ قوطورغلى (z) Kudurmuş (kuturmuş), akur. (köpek)	Kuksumak→ قوقسومق (z) ??
Kutulamak→ قوطولامق Mübarek ve mütemeyyin olmak.	Kokumak→ قوقومق (z, l:) ققىتى (z) ??
Kuturmak→ قوطورمق Uyuz olmak, kuturmak, kudurmak.	Kokuz→ قوقوز (z, l:) ققىز Su akan yer. ??
Kutuz→ قوطوز (z) 1. Kudurmak, akur. 2. Uyuz, cereb.	Kol→ قول (z, l, tr:) قىل 1. Akd, yazı. 2. Bilek, zend, said. 3. Arşın, zira.
Kutuzlu→ قوطوزلى (z) Kudurmuş, cereb.	Kul→ قول (z, tr, l:) كول Köle, abd, bende.
Kutuk→ قطق (ل:) قوطوق Yabani eşek yavrusu.	Kol→ قول (tr:) قىل Dere,vadi.
Kutulmak→ قوطولمق 1. Kurtulmak. 2. Kurtarmak.	Kola→ قولا
Koga→ قوغى (z) Kova, delv.	Kola→ قولا
Kogan→ قوغان (z) Kıvılçım, şerare.	Ku(o)latuz→ قولاتوز (z) Berr, kara.
Kugu→ قوغو (z) ?? (Bildigimiz ‘kuğu’ kuşu mu?)	Kulac→ قلاج (z, tr, l:) Ba', maruf ölçü.
Kuguz→ قوقاز (z:) قوغوز Cura. (‘قوغاز’) çögür gibi.)	Kulag→ قلاع
Kogi→ قوغى (z) Tebar? Çatlayan yüksek talak.	Kulag urmak→ قلاع اور مق (z:) قلاع اور دى Hanese? حنث? (`diklemek` gibi)
	Kulaguz→ قلاعوز (tr:) قلاعوز Rehber, delil.
	Kulak→ قلاع (ل:) قلاع Kulak→ قلاع (z, l:) قلاق Ezen.

Kolan→قولان (قلان: z, tr: Himaru'l-vahsi , hizber. (Yavrusuna mi 'kolon' derler yoksa ikisi bir midir?)

Kulan→قولان (قلان: z, tr: Eyer bagi, hiram.

Kulan?→قولان (قلان: z) Akbeh? Parmakları veya dişleri seyrek?

Kolana?→قولانا (z) Kuşak? Koltuk altının kokusu? (yoksa 'kenan' ﻚـنـان mi?)

Kulavuz→قولاوز (ل)

Kulauzlamak→قولاوز لامق (ل) Bak: Kulavuz, kulavuzlamak.

Kulp→قولب (قلب: l) Kap tutamağı.

Koltuk→قولتوق (قطق: l, قلتق: z) (tr: 1. Odalık, cariye, mürebiyye. 2. Ortak, zarre.)

Kol çapmak→قولشپىتى (قولچاپمك: z) El çırpmak. صفق?

Kulduramak→قولدورامق (قلدرمك: z) Guruldamak, karkara. ('Gurgulemek, buramak' gibi.)

Koltuk→قولتوق Bak: Koltuk.

Kulgımak→قولغىمك (فل: قلغى) Sıçrayarak fırlamak, kaçmak, netara, حجز

Ku(o)lmak?→قولمك (فل: قلمك) Kalmak, baki olmak. ('Kalmak' yerine galat olsa gerek.)

Kulun→قولون (قولن: z) Küçük tay.

Kollamak→قوللامق (قوللماك: z) ?? Maziye yed yapmak.

Kollık→قوللوق (قوللوق: z) Libasin kola gelen kısmı.

Kum→قوم (قم: l, tr: Reml, rik.

Kuma→قۇما (قۇما: l) 1. Odalık, cariye, mürebiyye. 2. Ortak, zarre.

Kumar→قۇمار (قۇمار: l) Meysir.

Kumeri→قۇمارى (قۇمارى: tr: Kumral

Kumci→قۇمىچى (قۇمىچى: l) Reml.

Kumral→قۇمرال (قۇمرال: l) Maruf renk, kumral sakallı.(Aslı: kuńral 'قۇنگـرـال' olmalı.)

Kumruska→قۇمرۇصقە Bak: kumruska 'قۇمرۇصقە'

Kumlak→قۇملاق (قۇملاق: l) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi` meşrubat yaparlar.

Kumuc→قۇموج (قۇموج: l) Müferrik, kaşık.

Kumursuka→قۇمورسقە Kumursuka (قۇمورسقە: tr:

Kumursaka→ قىمىر صەقا (l: Kumursaka, tr: Karınca, neml, mur. (Karıncak 'قارىنجاق' gibi.)	Konush→ قۇنوش (z) Gare? Akın, çapulcى? Hüküm?
Kumgan→ قومغان (z) İbik, güğüm.	Konuk→ قۇنۇق (z, l: Konuk) Misafir, zayf, mihman.
Kuna→ قونا (z) İnek, sini'l-bekara. ('duna` gibi)	Konuklamak→ قۇنۇقلامق (l: Konuklamak) Misafir Kabul eetmek, ziyafet vermek.
Konak→ قونا (z, tr: Konak) Misafir, zayf, mihman.	Konukluk→ قۇنۇققۇ (l: Konukluk) Ziyafet.
Konaklamak→ قۇنۇقلامق (z, tr: Konaklamak) Misafirliğe kabul etmek.	Kovlamak→ قۇولامق (z) Şehata, dilenmek.
Kunan→ قۇنان (tr: Kunan) Üç senelik tay.	Kuvançlamak→ قۇوانچلامق (z) Hisset ve behl etmek.
Konanmak→ قۇنانمۇق (z) Naz ve nimetle geçinmek. Teneu'm etmek. ('gütmek' gibi)	Kovlamak→ قۇولامق (l: Kovlamak) Çekiştirmek, giybet etmek.
Konc→ قونج (l: Konc) Çorap ve sairenin baldırıa gelen kısmı.	Kovu→ قۇوو (l: Kovu) Çekiştirme, giybet.
Konşu→ قۇنىشى (z: Konşu) Komşu, koñuş, car.	Kovurdak→ قۇورۇداق (z) Mela, eritilmeyip ?? sade yağ.
Kongur→ قۇنگۇر (tr: Kongur)	Kovurluk→ قۇورلۇق (z) Tara, ??
Kongur→ قۇنكۇر (z) Sarışın, sarı saçlı ve mavi gözlü, kumral.	Kovurmak→ قۇورۇرمۇق (z) Kavurmak.
Konmak→ قۇنمۇق (l: Konmak) Nuzul etmek, nazil olmak.	Kovuk→ قۇوق (l: Kovuk) Kof, mücevvef.
	Kovmak→ قۇومۇق (z: Kovmak) Dillenmek. (bak: kovlamak)
	Kuve→ قۇوه (l: Kuve) Deli
	Koy→ قوى (z) Koyun, ganem, şate. ('koyun` gibi)

Kuyaş→ قوياش (z, tr: Şua'

Koyan→ قيان (z, tr: l: قيان Tavşan, erneb.

Kuyruk→ قيرق (z, tr, l: Zeneb, dum.

Koyga→ قيغا (z: قويغه Atın iki omuz arasındaki yelesi.

Koymak→ قيدى (z, l: قيدى, tr: 1. Def etmek. 2. Bırakmak, terk etmek.

Koyu→ قويو (z: قويو Bi'r, Çah. 2. Kuytu yer.

Kuyumci→ قويومجي (tr) Saig.

Kuyummak→ قويوممى (z: قويوممى Gümüş vesaieri işlemek, kuyumculuk etmek.

Koyun→ قويون (z, tr, l: قين 1. Ganem, şate. 2. ?? hacer.

Koyı, kobin?→ قويى, قوبىن (tr) Bak: قوبو, قوبون

Kıp→ قىپ (l: قىپ İdane-i nakit: kıp kızıl.

Kıpmak→ قىپمىق (قبى: l: قىپمىق Gözü yarı kapamak.

Kıbisti→ قىبىستى (z) Makas, mikraz. ('karzi' ve 'zari' gibi.)

Kıt→ قيت (l: قيت Az, kalil, bol sandı.

Kıç→ قىچ (l, tr: Art ayak dizesi, arka, geri.

Kıçurmak→ قىچورمۇق Mağlubiyete dayanamamak, feryad etmek, yaygara etmek.

Kıçıklamak→ قىچىلامق (z) Zagzaga, dokunmak, dokunarak eğlenmek, sarf-endaz etmek?

Kıçın→ قىچىن (l: قىچىن Ark arka: Niçin için duruyor?

Kır→ قير Felek, sema. ??

Kırak→ قيراق (tr: قيراق Acı, murr, telh.

Kırat→ قيراط (z) Demir-i at.

Kıran→ قيران (z) fena, helak.

Kırao→ قيراو ??

Kırtık→ قيرتىق (لر: قيرتىق 'Abus'ul-vech.

Kırtış→ قيرتىش (tr) Kavun ve karpuz kabuğu.

Kırıldıtmak→ قيرشىلاتمك (z) Karakase. (Köpeği çağırırmak demek olan 'karakas' mı?)

Kırtış→ قيرطىس (z) Kuyruk yağı.

Kırtık→ قيرطىق (z) Boru denilen maruf çalğı.

Kurgaş→ (z) قىرغاش ?? denilen kuş. (?? kuş de denilirmiş)

Kırğı→ (z) قىرغى Atmaca, başık. Bk: başık.

Kırgıl→ (قرغل) قىرغىل→ ??

Kırk→ (قرق) قىرق Erbain.

Kırkmak→ (قرقىمك) قىرقىمىق (z, l, tr: فل) Hayvanın yapağını kesmek.

Kırlağıç→ (قرلاعچ) قىرلاغىچ Kırlangıç, hutaf.

Kırılmak→ (قرلىمك) قىرىلمىق olunmak, helak olmak.

Kırmak→ (قردى) قىرىمىق (z: قىرىمىق, tr: فل) Kesr ve ?? etmek.

Kırmak→ (قرناق) قىرناق Cariye, amuna.

Kırıg→ (قىرىغ) قىرىغ (tr) Göz bebeği veya içi. (Bunun doğrusu ‘karak’ ‘قرق’ olsa gerek.)

Kiri→ (قىرى) قىرى (z) Uc, taraf, kenar.

Kız→ (قرز) قىز (z, l, tr: فر 1. Bekr: kız, oğlan. 2. Bint, duhter: Kız kardeş. 3. Behalı (pahalı), gali: Kız buldu: behalendi. (pahallandı)

(قىزىرىدى: l) قىزارمۇق→ Kızarmak

Kırmızılaşmak, ahere ‘احر’ (Tuhfet’us-sahibi ?? olarak tecüme ediyor.)

(قىزامۇق: l) قىزاموق→ Hasbe. Kızamuk

(قىزدىمىق: l) قىزدىمىق→ Kızdirmak El-hanik, ??

(قىرغانش: z) قىرغانش→ Hasis, bencil.

(قىزغانمۇق: z) قىزغانمۇق→ Kızganmak Hasislik etmek.

(قىزقارداش: z) قىزقارداش→ Kızkardaş Aht, hemişre.

(قىزلىق: l, قىزلۇق: z) قىزلىق→ Kızlık Bekaret, behalilik, gala.

(قىزما: z) قىزما→ Kızma Hanik, hiddet, gazab.

(قىزىشمۇق: z) قىزىشمۇق→ Kızışmak El-hanik, heycana gelmek, hiyac.

(قىزىل: z, l, tr: قىزىل) قىزىل→ Kızıl Ahmer, surh.

(قىزىلچەطىرناق: z) قىزىلچەطىرناق→ Kızılca tırnak Mutavvak, gerdanlı güvercin.

(قىش: l) قىش→ Kış Şita, zemistan.

(قىش: yoksa) قىش→ ‘قىچ’ mı Hardal.

(قىشداش: l) قىشداش→ Kışdaş Sahib, arkadaş.

(قىشكىرمۇق: z) قىشكىرمۇق→ Kışkırmak Bağırarak püskürmek, ra’se. 2. Sah, ??, ‘ayt.

(قىشلاغ: z) قىشلاغ→ Kışlağ

Kışlık→ قىشلىق (z, l) Şita.	Kıgırmak→ قىغىرمۇق 1. (قىغرىدى: l) Bağırmak, çağırma. 2. Çığırma, davet etmek. (Türkmence)
Kısaç→ قىصاچ (قىىش: z) Seretan.	Kıl→ قىل (قىيل: l, tr: Şa'ar, tuy. köpeği cinsi.
Kısrak→ قىصرانق (قىىصرانق: z, l: tr: قىصرانق) Mecra, ramaka.	Kıl bark→ قىلىباراق Uzun tüylü av köpeği cinsi.
Kıstaşmak→ قىصطاشىق (قىىطاشىق: z) Galebelik olmak, tezahüm etmek	Kılçık→ قىلىچىق (قلىچق: l, قىلىچىق: z) Buğday başağının dikeni.
Kısgak→ قىصغاچ (قىصغاچ: l) Sıkacak alet, ???	Kılık→ قىياق (l, tr) Hulk, tabiat, huy. Bak: kılıgı.
Kısa→ قىصغە (قىصغا: l) Kıska, kasır.	Kılkuyruk→ قىلىقىرۇق (قىلىقىرۇق: l, قىلىقىرۇق: l) Kıt. (Bir kuş cinsi)
Kıskaç→ قىصفاچ (قىصفاچ: z, l: l) Seretan.	Kılkıı→ قىلىقى (قىلىقى: z) Hulk, tabiat, huy.
Kıskarmak→ قىصقارمۇق (قىىقارمۇق: z) Kısalanmak, 'قصر' kassara	Kılmak→ قىيلمۇق (قىيلمۇق: l, قىيلمۇق: l) Yapmak, etmek, ce'ale.
Kıskanmak→ قىسىقانمۇق (قىسىقانمۇق: z) Hased etmek.	Kılıc→ قىلىچ (قىلىچ: l, قىلىچ: z, tr: Seyf.
Kıska→ قىصقا (قىصقا: l, tr: l, قىصقا: z) Kıska, kasır, kütah. (Türkmencesi: kısa)	Kılıcır→ قىلىچىر (قىلىچىر: z) Şaşı, ahvel.
Kısmak→ قىىمىتى (قىىمىتى: z) Sıkmak, sıkıştırmak, hazene, zagata.	Kımildamak→ قىيمىلداڭىم (قىيمىلداڭىم: z, l) Oynamak, hareket etmek.
Kısa→ قىصە (قىصە: l, tr: l) Kasır. (Bak: كىسا)	Kımımız→ قىمىز (قىمىز: l) Ekşice kısrak sütü.
Kısır→ قىصىر (قىصىر: z, l, tr: l) 'Akim.	Kın→ قىين (قىين: z, tr: Gilaflik, zarf.
Kıg→ قىيغىن (قىيغىن: tr, l) Ba'ar. Koyun tezeği.	Kına→ قىينا (قىينا: z) Hına.
Kıgilcım→ قىغىلىجىم (قىغىلىجىم: z) Şerare.	Kınalama→ قىنالامۇق (قىنالامۇق: z) Kına sürmek, hanna.

Kınalanmak→ قینالانمک (z) Kına sürünmek, tehanna?	Kavur→ كاور (tr, l, fa 'den) Kafir.
Kınamak→ قینامق (z) Azzebe? Ayıplamak.	Keb→ كب (z, l:) Kalib.
Kınanmak→ قینانمک (z) Teazzebe? Ayıplanmak.	Kebeş→ كباش (tr: كباش _____, baş gözü?
Kınışmak→ قىنىشىمك' (yoksa) 'قىنىشىمك' veya (قىشطۇ: (l:) Geri dönmek, bir daha varmak. Kerre?	Kepek→ كېپك (l, z:) Nehal.
Kınamak→ قینامق (قنا:) Cinayet etmek?	Kebe→ كبا (l: كبا:) Karnı şısı
Kıvırcık→ قىورجق (l:) Cea'de	Ketmek→ كەتكە (z:) Gitmek.
Kıyılma→ قىما (z) Kıyılmış et, ??	Keturmek→ كتورمك (l:) Bak: Getirmek.
Kıyma→ قىما (l) Bir nevi kavun veya karpuz.	Ketük→ كتۈك (l) Nerdaban, süllem.
Kıyı→ قىي (tr) Sahil, kenar: deniz kıyısı.	Ketirmek→ كاتىرىمك (z:) ??
Kıymak→ قىيمق (z)	Keltirmek→ كلتىرمك (Keltirmek→ كلتىرمك→ -keltirdi→ gibi)
Kabin→ كابىن (z, l) Mehir, ağırlık.	Ketik→ كەتىك (z:) Gedik, mütellem.
Kabinlemek→ كابىنلىمك (z) Mehir vermek, ??	Ketilmek→ كاتىلىمك (z:) Gedilmek, mütelleme.
Kagit→ كاغىت (tr, fa:) Kirtas.	Kecelün?→ كجلون (z:) Cühhaze?
Kak→ كاك (z. arabi 'كاك' ten) Çörek, habz.	Sıçrayarak çabuk yürüyen? Zib zib giden?
Kan→ كان (tr, fa) Maden.	Keçmek→ كەچمك (l:) كچمك (tr: عbur ve merur ve tecavüz etmek??
	Keçit→ كچوت (tr:) Geçit, meade.
	Kece→ كجه (l:) كجا (z:) Leyl.

Keçe→**كچه** (l: كچا, tr: Keçe, halı kilim. (Türkmence olup kıpçakçası ‘كېز’ dir)

Keçi→**كچى** (l, tr: كچى, z: كاشى ??

Keçi→**كچى** (tr) Geçit.

Keçit→**كچىت** (z,l: كچەت) Geçit.

Kecikmek→**كاجىكتى** (z: كاجىكمك) 1. Geç kalmak. 2. Gaib ?? olmak, ??

Kedadır→**كاداير** (z) Bak: bugaluk.

Kedük→**كدوڭ** (l: كدۇك) Gedik, ??

Kedük→**كادوڭ** (z: كادوك) Saman, tebin.

Kiran?→**گران** (tr) Taşlı, kiran su?

Kereb→**كرب** (l, tr, rumce: _)Gemi, sefine.

Kerbiç→**كرييچ** (tr) Top? haşeve.

Kerpik→**كريپيك** (z) Hadiba, meje.

Keret→**كارات** (z: كارات) Defa, mera.

Kerterki→**كارترىكى** (z: كارتاركى) Gerisinin gerisi, ??

Kerdek→**كارتاك** (z: كارتاك) Küçük oda, halvet, gerdek.

Kerdek→**كارتاك**, **كرنڭ** (z: كارىتاك, كرنتاك) Çindikli, mahzen?

Kertmek→**(فل) كرتىمك** (l: كرتىدى: كرتىمك) Kertik etmek, çindilmek.

Kertme→**كرتمە** (tr: كرتمە) Armut. (türkmence, ‘آرمۇط’)

Kertuk→**كرتك** (l: كرتوك) Kertik, çentik, mahzen?

Kerti→**كرتى** (tr, z) Doğru, gerçek, kerti ayet.

Kertik→**كرتىك** (Bak: Kertük.

Kertinmek→**كرتىنەمك** (z) Çentiklenmek, kertik olmak.

Kerçek→**كارشاك** (z: كارچەك) Doğru,_(‘kerti’ gibi)

Kersen→**كرسەن** (l) Tekne, ??

Kerşen→**كرشان** (tr: كرشان) Düzgün, istiba‘

Kirfik→**كرفيك** ‘kirpik’ten galat mu’rab.

Kerek→**كاراك** (l, z: كراك) Hacet, lüzum.

Kerkes→**كاركس** (z: كركس) _____, kartal.

Kerkli→**كاراكلى** (z: كراكلى) Muhtac.

Kerki→**كركى** (l, tr) Dülger kesen veya balta.

Kermek→**كردىمك** (z: كردىمىك) Uzatmak, temidid etmek.

Kermen→**كرمن** (tr: شەھىر) Şehir, kasaba.

Kerevet→(كروات z:) Keres.	Kesekmek?→(كسكتى l:) كسكمك??
Kürüm→(كروم tr) Dehr, zaman.	Keski→(كاسكى z:) (كسكو) كسكى??
Kereyag→(كرياغ tr, z:) Kaymak, zubd.	Keslubki?→(كاسلوبكى z:) (كسلوبكى) كسلوبكى??
Keritmek→(كريتمك z:) Kertmek, çindiklemek.	Kesmek→(كاستى l:, z:) كسمك→(فل) etmek.
Keriş→(كريش l:) Tepe, ??	Kesinmek→(كاسندى z:) (كسينمك) Munkati' olmak, kesilmek.
Kerişmek→(كريشمك l:) كريشمك→(كاشمك)	Kesük→(كوسوك l:) (كوسوك veya vuya) كسووك??
Kerinmek→(كارندي z:) İnmek, alçalmak, tehattata. (Yoksa 'uzanmak' mi?)	Kesük→(كوسوك l:) (كوسوك) Harem.
Kez→(كز l, z:) Defa, kere.	Kesici→(كسيجي l:) Kati'
Kermek→(كرمك l:) (فـ) كـرمـك→(فرـ) Asmak, kere koymak?	Keşke→(كشكـا l:) كـشكـا Kaşki.
Kez→(كز l) Yay girişine oka dokunan yeri.	Keşel→(كـشـل l:) (كـشـل) Taş başlı?
Kezdirmek→(كـزـدـيرـمـك l:) Dolaştırmak, tetribe??	Keşel→(كـشـل z:) (كـشـل) كـاشـل
Kezlik→(كـزـلـك l:) Çakı.	Keşur→(كـشور l:) (كـشور) Cezer, havuç.
Kezmek→(كـزـمـك l, tr) Dolaşmak, tavaf etmek.	Keşir→(كـشـير tr) (Yazar burada boş bırakmış anlamı havuç'tur.)
Kestane→(كـسـتـانـه z:) (كـسـتـانـا) Kastil?	Keşiş→(كـشـيش z:) (كـشـيش) Rahip.
Kesiklemek→(كسـكـلـمـك l:) Doğramak, iri yarı parçalara ayırarak kesmek.	Kekeş→(كـكـش l:) Alın, nasiye.
	Kekek?→(كـاكـاك z:) (كـاكـاك) Alın, nasiye.
	Kekegü→(كـكـكـو z:) Dilsiz, ehres.
	Keklik→(كـكـلـيـك l:) (كـكـلـيـك) Hacal, decacu'l-cins.

Kel→كل (z: كـال) Tas başı.

Keleben→كلـبـان (l: كـلـبـنـ) Meczum, miskin ?? mübtela.

Keltirmek→كـلتـيرـمـك (z: كـلتـيرـدـى) tr: كـلتـيرـدـى Getirmek, ??

Kelte→كـلتـا (tr: كـلتـا) Bukalemun, harnub, keler.

Keldecek→كـلـدـجـكـ (l: كـلـدـجـكـ) Gelecek. ('Gelcek yıl' olsa gerek.)

Keler→كـلـارـ (tr: كـلـارـ) Kelar galattır Kertenkele.

Kelek→كـلاـكـ (z: كـلاـكـ) Belaric? (Bildigimiz 'kelek' mi?)

Kelmek→كـلـدـىـ (l: كـلـمـكـ) Kaldı, tr: كـلـدـىـ

Keli→كـلـىـ (tr, z: كـلـىـ) Buğday dövecek tas veya ekne, careşe.

Kelim→كـلـيمـ (z: كـلـيمـ)

Kelin→كـلـيـنـ (z, tr: كـلـيـنـ) Arus.

Kemür→كـمـورـ (l, tr: كـمـورـ) Kömür, fahm.

Kemürdek→كـمـورـدـكـ (l: كـمـورـدـكـ) Gevrek kemik. (Kıkırdak)

Kemürmek→كـمـورـمـكـ (l: كـمـورـمـكـ) Kemiği ön dişlerle ufak ufak kopararak yemek.

Kemülgen?→كـمـلـكـنـ (l: كـمـلـكـنـ) Kemülg~en? → Siddetli korku.

Kemi→كـمـهـ (z: كـامـهـ) Gemi, sefine.

Kemeci→كـامـاجـىـ (z: كـامـاجـىـ) Gemici, milah?

Kemi→كـمـىـ (l, tr, z: كـمـىـ) Gemi, sefine.

Kemici→كـمـجـىـ (tr) Milah.

Kemirmek→كـامـرـمـكـ (z: كـامـرـمـكـ) Kemiği ısrarak fare gibi yemek.

Kemışmek→كـامـيشـتـىـ (z: كـامـيشـتـىـ) Kemişmek, tr: (فـلـ) Bırakmak, koymak, salmak.

Kenbemek??→كـنبـمـكـ (z: كـنبـمـكـ) İstihrac etmek, şebirmek.

Kent→كـنـتـ (l, tr, z: كـنـتـ) Kent Karye, beled.

Kente→كـنـتـهـ (z: كـنـتـهـ) Birden bire, begöteten, fücae (fücaeten), ale'l-fadl: kente geldi.

Kencik→كـجـكـ (l) Misk kokusu,?? Misk.

Kendek→كـندـكـ (l) Göbek, sere.

Kendel→كـنـدـلـ (Bundan mı?) ??

Kend'→كـنـدـ (z) Nefes, zat, kendi= nefsim, kendim.

Kendü→(ا) كندو (l) Takendi nefsi, kendi öz biraderi. (Yoksa asıl ‘kend’ olup ahirindeki ‘vav’ zamiri kayıp mı?)

Kende→(كندە) (l, fa) Prasa, kurras.

Kendir→(كىندر) (l: كاندر, z: كندىر) Kınnab.

Kensei →(كنسى) (z) Nefes, zat: kensi: kendisi.

Keneşke→(كىشكا) (l: كيشكە) Meşveret, meşveret-ü müzakere.

Kenk?→(كىنك) (z: كانك) Vasi', geniş.

Kenker→(كىنكر) (tr) Enginar.

Kenkez→(كىنکاز) (z: كانکاز) Yavaş, kolay, hayyin.

Kenkeşmek→(كىنكىشمك) (z: كىنكىشمىك)

Müşavere etmek, akde geliş ve müzakere etmek.

Kenkel→(كىنكل, كانكال) (z: كانكل Mizah, şaka, latife : kenkel eyledi.

Kenkelci→(كىنكلچى) (z: كانالجى) Şakacı, mizah.

Kenkellemek→(كىنكللەمك) (z: نكلدى) Latife etmek.

Kene→(كىنا) (l, tr: كانا, z: كانا) Maruf hayvancık, kurad?

Keniklemek→(كىنېلىمك) (z: كانيكلەمك) Genişlemek, tevsi'.

Kenince→(كىنىنجە) (z: كانينجا) Mehil.

Kövde→(گۇدە) (tr) Beden, cisim, cüsse.

Kövdeli→(كادالى) (z: گودەلى) Cüsseli, meydan.

Kevrek→(گورك) (l) Peksimad.

Kevşemek→(گوشىمك) (l) Geviş getirmek.

Kevşenmek→(گوشىنمك) (z: كوشاندى) Geviş getirmek.

Künlemek→(گۈنلەمك) (l) Sülük etmek, yola künledi.

Kevru→(كۈر) (l: كور) Bisat, döşeme, kilim.

Kevük→(كۈوك) (l: كووك) İncir, tin.

Kevülmek→(كۈولەمك) (l: كولىدە) Hareme.(ھرم)

Kehel→(كەھەل) (z, fa) Tembel, keslan. (Türkmence olup kipçakçası ‘armaru’)

Key→(كىي) (l,tr) İyi, ceyyid, nik. (Kipçakçası ‘eyük’)

Keykenük→(كىيكنوك) (l: كىيكناك) Lülve, butka? Calma denilen kuşların ismi müşterektir.

Keykirmek→(کلیکردى: z) Tecessa?	Köpürmek→(کپردى: l) كوپورمك→ Rega?
Keymek→(کيمك: l, z) İlbas etmek.	Köpük→(کپوك: z, l:) Ragve.
Keydirmek→(l) کيديرمك→ İlbas etmek.	Küpe→(کوبه: l,tr: كوبا) Maruf kulak ziyneti,
Keyesi→(l) کيسى→ Libas, roba.	Köt→(کوت: z, l, tr:) Dubur.
Kenik→(کينك: tr) Geniş, vasi'.	Kötnedى: l, كوتلادى: z) كوتلماك→ Livata etmek? ('Tüklemek' 'نوكلەمك' dahidlermiş.)
Keynek→(کينمك: l) Kuş yuvasını bırakıp başkasına konmak.	Kütlemek→(کوتلماك: z) كوتلماك→ Gütmek, ray etmek. ('Gütmek' gibi.)
Keyik→(کېيىك: tr) Ahu.	Kötlenmek→(کوتلندى: z) كوتلندى: z) كوتلەنەك→ Muhneslik etmek.
Köb→(کوب: z, tr: كب) Çok, kesir.	Kütmek→(کوتىمىك: z) كوتىمىك→ Ray etmek.
Küb→(کوب: z, tr, l: كب) Zeyde? Maruf kab.	Kötücü→(کوتوجو: z) Rayi.
Küb→(کوب: l: كب) Edat-I muallik: küplük ??	Kötürmek→(کوتورماك: z,l,tr:) 1. Haml etmek, kaldırırmak. 2. Nakl etmek.
Köpri→(کبرى: z, l: كبرى, tr: كبرى) Cisr, kantara.	Köç→(کوش: z, l: كچ: z) Nakl, intikal, nakl-ı mekan.
Köbek→(کوبك: l, tr, z: كبك) Sere.	Küç→(کوش: z, l: كچ: z) Kuvvet. Küçi yeter: kavi?
Köpek→(کوپك: tr, l: كپك) İt, kelb.	Küçsüz→(کچسز: tr: كچسز) Kuvvetsiz.
Köbelek→(کوبلاڭ: z) Uzun tüylü köpek.	Köçken→(کچكىن: l, tr: كچكىن) Nesir, kartal.
Köpdek→(کوبىتى: z) Kaynayıp taşmak, kabarmak, taşmak. (Köpüğü çıkmak.)	Küçlemek→(کوچلمك: z) Kuvvetli olmak.
Köpürcük→(کوپورجوك: z) Sandık. ('Kabarçık' gibi.)	

Küçeli→ کوچلى (tr) Kuvvetli, kavi.	کوراڭ → کورك (tr: كرك, z: كورك) Kurek
Köçmek→ کوچمك (l, tr: كچتى) Nakl-ı mekan etmek.	کوركزمهڭ → کوركزمهڭ (z, l) Göstermek. ('Körsetmek' gibi.)
Küçemek→ کوچمك (l: كچتى) Kuvvetten düşmek.	کوركلى (ل: كوركلاو) Hüsn-ü cemal sahibi.
Küçük→ کوچجىك (l: كچجىك) Pek küçük, asgar.	کوركىن → کوركىن (l: كوركىن) Gören, nazar, bakış.
Köçe→ کوچا (z: كوجا) Kamhi.	کوركولماڭ → کوركولماڭ (z: كوركولماڭ) Kürkülemek
Kör→ کور (z, fa) 'Ama.	گورۇلداڭماك ('Buramak' ve kurulduramak' gibi.)
Kür→ کور ? Kur? (Göz olacak)	کورلەمەك → کورلەمەك (ل: كورلەمەك) Kürlemek
Kör→ کور (z, fa) Kabir, mezar.	فەل (کر: كردى)→ کورمەك (ل: كورمەك) Ebsara, basar.
Körpe→ کورپەم (ل: كورپەم) Sütten kesilmiş kuzu.	کۈرەن → کۈرەن (l) Basar. (Türkmence, kipçakçası: körken.)
Kürd→ کورد (l: كورد) Ayva. (Kıpçakça.)	کۈرۈنچۈك → کۈرۈنچۈك (tr: كۈرۈنچۈك) Cep.
Küreşmek→ کورشىمك (l, tr: كوشىمك) Pehlivanlık etmek, musara.	کۈرۈش → کۈرۈش (l: كۈرۈش) Musafhe.
Küreş→ کورش (l: كورش) Musara.	کۈرۈك → کۈرۈك (Yoksa 'kiruk' mu?) (l: كرك) ??
Körsetmek→ کورستىمك (z: كورستىمك) Göstermek. ('körkermek' gibi.)	کۆز → کۆز (z, l, tr: كۆز) 1. 'Ayn, çeşm. 2. Aynu'l-ma', bigar. 3. Kor, cemre.
Kür?→ کور (tr) Keçe, kilim, halı. ('saralarında' gibi.)	کۈز → کۈز (z, l: كۈز) Sonbahar, harif.
Kürk→ کورك (z, l, tr: كورك) Ferve, post.	کۆزتۈ? (ل: كۆزتۈ) Ayna, mirat.
Körk→ کورك (z, l, tr: كورك) Gözellik, has.	کۆزەتىچى → کۆزەتىچى (z: كۆزەتىچى) Keşşaf.

Közetmek→(كوزاتى: z) Riayet etmek. ('Közülmek' gibi.)

Küzermek→(ل) كوزرمك→??

Közsiz→(كزسز: l) كوزسز→('Ama, kör, nabeyan.

Köz kırmak→(z) Gamz ve işaret etmek.

Közgi→(z) Ayna, mirat.

Közlemek→(كزلدى: z, l: tr: كوزلمك→ 1. Bakmak, nazar etmek. 2.

Beklemek, intizar etmek.

Küzen→(كوزن→ ?? (İkisi bir mi?)

Közenek→(كوزاناك: z) ??, nikab. ('Yaşmak' gibi.)

Közinin aydın→(كوزنكايدين: z) كوزنكايدين→ Karn-ı ayn.

Közünmek→(فل) كوزنمك→ Saklanmak, örtünmek, görünmemek.

Közdündük→(ل) كوزدودوك→ Göz değmesi.

Közgү→(tr) Ayna, mirat.

Közik→(كزك: tr) كوزيك→ Büyük gözlü.

Köz yummak→(كوزيوممى: z) كوزيوممى→ Göz kapamak, grmezlige kelmek, a'maş.

Köstermek→(كستردى: l) كوسترمك→ İlbaz etmek.

Köstek→(كستك, كستك: z) Kayd, ya enib(boyuna) şikal. ('Gişan' ve 'kuşak' gibi.)

Kösteklemek→(كستكلامك: z) كوستكلامك→ Köstek ve ve bend takmak.

Küske→(كشكى: l) كوسكى→ Bıçkı, menşar.

Küsmek→(كستى: l, tr: كوسنى→ 1. Gücenip çekilmek, cerade.

Küsenmek→(فل) كوسنماك→ 1. Ateş. 2. Kızıştırmak, parlatmak. 3. Müştak olmak, arzulamak.

Küsük→(كسوك: ya) كوسوك→ Meşaḥa?

Kösevü→(كوساو: z: كوسوو→ Ateşi karıştırıp parlatacak demir.

Köse→(كوسه: z, tr: كوسا) Kılısız, ecrid.

Köşebek→(كشتباك: z) كوشتبك→ Köstebek, hal. ('Naman' 'sokur' gibi.)

Köşk→(كوشك: z, l) Kasır, saray. (Korigan)

Köşek→(ل, tr) Deve yavrusu, fasıl.

Köşne→(كوشنه: z) كوشانا Kubbe.

Köşki→**کوشکى** (z: Ateşi karıştıracak demir. ('Kösevü' gibi.)

Gök→**گوک** (z, l, tr: گ) 1. Mavi, ezrak. Kürgök= mas mavi. 2. Sema, asman.

Kök→**کوک** (z, l, tr: ک) 1. Asıl, bih. 2. Cins, ırk, soy.

Kök→**کوک** (tr) Saman, tebin. ('Kürek' gibi)

Kökberez?→**کوباراز** (z: Lacivert.

Kökçek→**کوکچاک** (z: گوچاک) Güzel, melih. ('Özden' ve 'yakşı' gibi.)

Kükerçin→**کرجن** (z: گرچين) Hamame, kebuter.

Kökerdaş→**کرداش** (tr) Süt kardeş.

Kükrek→**کوکراک** (z, tr: گوکراک) Ra'd, gök gürleme?

Kökremek→**کرمک** (l, tr: گرمه) Gök gürlemek, ra'de.

Könultaş?→**کلتاش** (tr) Muhib. (Süt birader?)

Könlek→**کلک** (z) Kamis. ('Kömlek' gibi.)

Köklik→**کولک** (z) Mavilik, zerk.

Kökem→**کلام** (z: گوکام)

Köken→**کون** (l: گوکان) Bir nevi siyah erik, bir kuş?

Kökenek→**کوکنگ** (z: گوکنگ) Müherrir. ('kesin' gibi)

Kövde→**گوده** (z: گووده) Cüsse.

Küvercin→**کورجین** (tr: گورجین) Hamame. ('Kükercin' gibi.)

Küvek→**کوک** (l: گوک) ??

Küvelek→**کولک** (l: گولک) Sehleb?

Küvüldür→**کوولدور** (z) Kervan.

Küher→**کهار**, **کوهر** (tr: گوهر) Cevher, elmas.

Köy→**کوى** (tr) Karye. ('Kent' gibi.)

Köyek (köyük)→**کويك** (l: گويك) Yanık, mahruk. (Doğrusu 'köyik' ('کوييک'))

Küyegü→**کويگو** (z, tr: گويگو) 1. Damat, sihr. 2. Yeni evlenmiş adam, güvey. ('Kükev' gibi.)

Köymek (کويمك)→**کويدي** (z: گويدي) Yakmak, ihrak.

Köynmek (کيندى)→**کينمك** (l: گينمك) Yanmak, muhterak olmak.

Küyündirmek (کيندردى)→**کيندirmek** (z, l: گيندردى) Yakmak, ihrak.

Küyüz→^(z) كويوز (‘Kiyiz’ gibi.)

Küye→^(z) كويه (‘Damat, sihr. 2. Kayın ana, hamah.’)

Küye→^(z) كويه (‘Güve denilen maruf kurt.’)

Köyülmüş→^(z) كويولمش (‘Yanmış, muhterak.’)

Köyik→^(z) كوييك (‘Yanık, mahruk.’)

Kibi→^(z) كيبى (‘Mesel.’)

Kit→^(tr:) كيت (‘Bak: kötü.’)

Kitmek→^(l:) كيتىمك (‘Rah, zeheb.’)

Kiçikez→^(z) كيچكز (‘Küçük.’)

Kiçmek→^(tr:) كيچمك (‘Fıçı.’)

Kiçi→^(l:) كيچى (‘Küçük, sagir.’)

Kice→^(tr:) كيجه (‘Leyl, şeb.’)

Kicimek→^(z) كيجىدى (‘Pahalaşmak, gela.’)

Kir→^(z, l, tr:) كير (‘Vesih.’)

Kirli→^(z) كيرلى (‘Kunfuz.’)

Kirpic→^(z) كيرپىچ (‘Tub.’)

Kirpik→^(z, l:) كيرپىك (‘Hadab’)

Kirtü (‘Kirtuo’→^(l:) كيرتو) (‘Doğru, siddik: Kitrü sözlemek: doğru söylemek.’)

Kirtülemek (‘Kirtuldii’→^(l:) كيرتولمك) (‘Tuba ve hayatı söylemek.’)

Kireç→^(tr:) كيراج (‘Casse.’)

Kirçek (‘Kirçek’→^(tr:) كيرچك) (‘Gerçek, sahih.’)

Kirişin (‘Kirşen’→^(z:) كيرشن (‘yoka mi’) (‘Düzungün, isfidac.’))

Kirlik (‘Kirlik’→^(l:) كيرلوك) (‘Kirli.’)

Kirmek (‘Kirdi’→^(z:) كيردى (‘گيرمك→^(tr:) كيرمك (‘Fıhluk etmek.’))

Kiru (‘Kiru’→^(tr:) كورو (‘Geri.’))

Kiruk (‘Kiruk’→^(l:) كيروك (‘Kirtme’))

Kiritme (‘Kiritme’→^(ya:) كيرتمه (‘Armut. (‘Kirtme’ türkçe.)’))

Kiriş (‘Kiriş’→^(z, tr, l:) كيريش (‘Veter.’))

Kiriş (‘Kiriş’→^(l:) كيريش (‘Oyun arkadaşı.’))

Kirişmek (‘Kirişmek’→^(z:) كيرشلەمك (‘Kurmak, ??’))

Kiz (‘Kiz’→^(z) كيز (‘Keçe, halı. (‘Kiz’ ve ‘kuyuz’ gibi.)’))

Kizlemek (‘Kizلامك’→^(z:) كيزلايدى (‘Saklamak ve ihfa etmek. (‘Saklamak’ ve ‘pişirmek?’ gibi.)’))

Kizlenmek (فل) كز لان (tr: كيزلنماك→) Saklanmak, ihtifa etmek.	Kiydirmek (كيدردى: 1) (كيديرمك) كييديرمك→ Elbese.
Kiş→ كيش (z, fa) Okluk.	Kiyisi (كيسى: 1) (كيسى) Bak: كييسى→ Giyerek şey, libas.
Kiş→ كيش (z) Samur. ('Kökenek' gibi.)	Kiymek (كيمى: 1) (كيمك) Bak: كيميك→ Lebis.
Kişek→ كيشك (ل: 1) كيشك→ Keşkeş, sütlü bugday yemeği. (Farsiden menkul ve arabide metluldur.)	Kiymek (كيماك: 1) (كيمك) Lebis, giyerek şey, esvab.
Kişen→ كيشان (tr: كيشن, z: كشان) Ayak bendi, köstek.	Koz, 'كويز' 'كز' (ل: 1) Keçe, halı. (ل: 1) (كيز→) dahı yazmışlar.)
Kişnemek→ كيشنمك (z, l, tr) Sahale? (صهل)	Lap lap (لبلب: 1) لابلاپ→ Ağır ve yavaş: lap lap gelir.
Kışma→ كيشما (l,tr,z: كيجما) Enar, adem.	Lacin→ لا جين (l, tr) Şahin.
Kilit→ كيليت (ل: 1) كيليت→ Kilit (ل: 1, z, tr: كيليت) Rumcadır. (Mazuzna? : kilit.) Miftah, anahtar.	Leblebi (لبلبو: 1) لبلبي→ Maruf kavrulmuş nohut.
Kilikçe→ كيليكجه (ل: 1) كيليكجه→ (كلكجا: 1) كلكجا Minder örtüsü. ('kirlice'den midir)	Leklek→ لكلك (ل: 1) ??
Kelim→ كلم (tr: كليم, fa)	Lor→ لور (ل: 1) Lor: Karyetun halvetun? Elmasiyesi?
Kim→ كيم (l, tr: كم) Men.	Lorp→ لورپ (لورپ: 1) لورپ→ Süratle ve birden bire manasını ifade eder: lorp girdi.
Kimse→ كيمسه (ل: 1) كيمسه→	Loğ→ لوغ (لغ: 1) لوغ→ Kıpçakça lugatinde 'lı' gibi edattır.
Kindir→ كيندير (tr: كيندير) Kenevir, kunnab.	Loğ→ لوغ (لغ: 1) لوغ→ Toprağı düzeltip basmaya mahsus ustuvane ağır taş.
Kinlemek (كنلمك: 1) (كينلمك→) Haset etmek, kıskanmak.	
Kini→ كيني (ل: 1) (كنا: 1) Haset, kıskanç, garaz.	

Loğlamak (لغى: l) لو غلامق→ Mezkur taşlar toprağı bastırıp ?? etmek.	Mayruk (مايروق→) (z) Dişleri veya parmakları seyrek, ??
Lak (لاق: l) لاق→ Lisan-ı avamda taaccüp edatıdır. ('La havle ve le kuvvete'den _)	Maytı (مايتى→) (z) Topus, debus.
Lök (لوك: l) لوك→ ?? deve.	Mayrılmak (مايريلمك→) (z) Iyilik, eğilmek, levli?
Lirp (ليرپ: l) ليرپ→ Ale'l fadl: lirp geldi.	Maymun (ميمون→) (z, l: ميمون Kird. (bak: picin veya bıçın)
Macı (ماجي→) (l, z, tr) Kedi, sennur, kıt.	Mecik (مجيك→) (l) Debus, topuz.
Marul (مارول→) (z) Has.	Mertek (مرننك→) (l) Çatı ağacı, sert?
Mazi (مازى→) (z) 'Afs.	Mercimek (مرجمك→) (l, tr) Ades.
Maktamak (ماقطاماق→) (z) Mactamak→ Meth ve ahd'us-sena etmek.	Murdar (مردار→) (l, fa) Necis.
Maktavcı (ماقطاوي→) (z) Meddah.	Mervari (مرواري→) (tr, fa) İnci?
Mama (ماما→) (l) Mama→ Yaşlı kadınlara verilen ünvan.	Mezdeki (مزدى→) (l) Mastaki, sakız.
Mamuk (ماموق→) (l, tr, z: ماميق) Pambuk, Koton.	Meskit (مسكت→) (l, fa) Mescit, cami.
Mamruc (مامروج→) (ممرج: l) Mamroj Ayı yavrusu.	Müşk (مشك→) (l) Misk.
Mantar (مانطار→) (منطار: l) Mantar Keme.	Mogl (مغل→) (l, tr) Bak: Mongol.
Manglamak (مانڭلامق→) (l, z) Ezan vermek.	Meńiz (مڭز→) (tr) Çehre, sima, beniz.
Manglayı (مانڭلابى→) (z) Alın, cephe.	Melemek (ملمهك→) (l) Koyun bağırmak.
Mayak (ماياق→) (tr) Koyun tezeği, kıg.	Men (من→) (l) Benek?
Maya (مايا→) (z) Peynir mayası.	Men (من→) (l) Ben, ene.
	Menz (منز→) (l) Yüz levni, çehre, benz.

Menzemek→(l) منزمك (l) Benzemek, müşabih olmak.

Mengü→(l, tr) Daima, sermedi.
Mengü su: ab-ı hayat.

Menli→(l) منلى (l) Benli, zühal.

Menzu→(منز: l) منز (l: Pınar, menba‘

Mey→(مئى) (l) Beyin, dimağ. (Türkmence
'beyni')

Meyin→(مین) (l) Kıl ve gabr manasını
ıfade eden edattır: gelmiş, gelmekzin,
gelmezden evvel.

Mort→مورط (z) As, mersin.

Müz→موز (z)

Müzd→مزد (z, l: مزد, _, fa)

Mevt→موت (l) ?? (Cuyan ölmüş?)

Müşteci→مشتى (l: موشتى) Müjdeci,
mübeşşir.

Muştulamak→مشتلدى (l: موشتولماق)
Müjde vermek, tebşir etmek.

Muştuluk→مشتق (l: موشتولق) Müjde,
besaret.

Mulamak→ملدى (l: مولامق) Sığır
bağırmak.

Mum→موم (l) Şem‘

Mu→مو (l) Edat-ı istifhamdır.

Mun→من (l: Mun Hacet, ihtiyac, zaruret.

Muncuk→منجق (l: مونجوق) Boncuk,
harez? ('Bukuk' gibi.)

Munda→مندا (l: موندا) Burada, hena.

Mongol→منغل (l: مونغول) Maruf kavim,
moğol.

Möng→مونڭ (z) Bön, alık, saf, mefsil?

Mung→مونڭ (z) Siyah?

Munlu→منلو (l: مونلو) Muhtac, zarureti
olan.

Munu→منو (l: مونو) Göbeğin kesik
parçası.

Müyin→میین (tr: مین) Çorba, et suyu.

Muyuz→میوز (z, l: میوز) Boynuz, karn.

Mıh→میخ (z, l, fa) Çivi, ekser, mismar.

Mıhlamak→مخلامق (z, l: میخلامق)
Muhlamak, mehera? (Mıklamak' dahi
derler.)

Mizkanmak→ Mizqandى (l: میزقندى)
Imızganmak, uyuklamak.

Mira→میرا (z) ??

Mısmıl→میسمیل (l: میسمیل) Tahir.

Miklamak→(مقدى:l) ميقلامق Bak: Mihlamak.	Neme→(نمه:l, z:) Bir şey, neme bir ?? mi?
Min→(مين:l) من Bin, elf, hezar.	Nevbehar→(نوبهار:tr, fa) Rabi`
Minmek→(مندى:l) مينمك Bin, elf, hezar.	Nevruz→(نوروز:l) Nevruz İlk baharde en evvel açan ?? çiçek.
Meyin→(ميبن:z) Beyin, dimağ. ('Beyni' gibi.)	Nokta→(نقطه:z) Nokta Yular.
Nar→(نار:tr, fa) Rumman.	Nokut→(نوقطه:z) Nohut, has? ('Lablabü' gibi?)
Naz→(ناز:l, fa) Delal.	Nöger→(نوكار:z) Nöger Bende, rikiyet, köle.
Nazik→(نذك:l) نازيك Zarif, naim.	Ne→(نها:tr) Ne
Nazlamak→(ناز لامق:l)	Nice→(نيجه:l) Niçin, lime.
Nazlanmak→(ناز لانمق:l) ناز لانمق Tedellül etmek.	Nişan→(نيشان:l, tr, z) Alamet.
Nete→(نته:l) نته Nasıl, keyfe.	Nişanlamak.
Nice→(نجه:l) نجه Nice, kadar.	Vocak?→(وجاق:tr) Ocak, kanun.
Neste→(نسته:z) نسته Nesne, şey.	Vurak?→(ورق:tr) Evrak, ??
Nesne→(نسنے:l) نسنے Şey.	Vurmak→(ورماق:tr) Urmak, darp etmek.
Nelk→(نلک:l) Nelk Niçin, lime?	Ya→(يا:l, tr) yay, kavs, keman.
Namaz→(نماز:l, tr, fa) Salat.	Yabak→(ياباڭق:z) Ebu karvan?
Namazlagu→(نماز لاغو:l) Namaz la gu Seccade.	Yabagli→(ياباغلى:z) Bir yaşına varmamış tay.
Nemezin→(نمزيں:fa) نمزین Bilek? Eyerin altına konulan keçe.	Yabagi→(ياباغى:tr) Yabagi

Yapak→(z) Kırılmış hayvan tüyü, ??	Yapınmak→(tr: يابن) 1. (فل) Kapanmak, örtünmek. 2. Yapışmak.
Yaban→(z, tr) Çöl, yer.	Yapıcı→(tr) Mimar, benna.
Yaprak→(z, l, tr: يبرق) Varak, berk.	Yapış→(tr: يبيش) İltisak?
Hamaşa→(z) Adet, resm. ('Töra' gibi.)	Yapıştırmak→(tr: يبيشتر) İltisak etmek, mezeka.
Hay→(l) های Nida.	Yat, yatmak vesaire bak: yat' vesaire.
Hüner→(z: هونار) Sefat, tabiat.	Yatsı→(tr: ياتسى) İşâ.
Hayad→(l) هیاد 1. Avlu, taşlık. 2. Meydanlık, saha. 3. Tek, vahid.	Yaçı→(z) Yağ yapan, kavvas.
Hiç→(z: هیش) La şey.	Yadiker→(tr: ياديکار) Süreyya. ('Ülker' gibi.)
Yabsamak→(z: يبسامق) Gügeç?	Yahni→(z) Selike.
Yapsı→(z) يپسى Kene, kirad? (Yaves, kene, köz, sakurga gibi.)	Yar→(l, z, tr: ير) Uçurum, cerf, makbid. 2. Ağız suyu, rik.
Yaplak→(z, l: يبلاق) Çıplak, uryan, (Mesah? (Z))	Yarangan→(l) يارانغان (Baran)
Yabuldurak→(tr: يبلدرق) Yaprak, varak. (Kıpçakça olup türkmencesi 'yabrak').	Yarankan→(z) Yardımcı, halık, aferininde.
Yapmak→(tr: يابتى) 1. Bina etmek, tesisi etmek. 2. Örtmek, setr etmek. 3. Kapamak, kilitlemek.	Yaratmak→(tr: ياراتى) 1. Yaratma. 2. Halk etmek. ('Dürütmek' < 'küremek' gibi.)
Yaplanmak→(z: يابلندى) Örtünmek,	Yarasa→(tr: ياراصه) Vetvat.

Yarak→پاراق (z) 1. Işık, aydınlık, da`a .
(‘Yarıkın’ gibi.) 2. Yarım, şakk. (‘Yarım’ gibi.)

Yaraklamak→پاراقلامق (z, l: يرقلدى: ياراڭلۇمۇق) 1: tr: ييرقىدى ياراڭلۇمۇق→پاراقلامق
Techiz etmek. (فـ) يـرـاقـلاـمـقـ

Yaraklanmak→پاراقلانـمـق (z, tr: يـرـاقـلـانـمـقـ) 1: يـرـاقـلـانـمـقـ→پـارـاقـلـانـمـقـ
Techiz etmek.

Yaralı→پارالى (z) Yaralı, mecruh,
yaralmış, sekuk.

Yaramak→پارامق (z, l: يـرـامـقـ) 1. Olmak,
muvafik ve münasib olmak. 2. Nafi ve
faideli olmak.

Yaran→پاران (برن, بـارـانـ: يـارـانـ) Derin, amık.
(‘Şıngıl’ gibi.)

Yarbzuz→پاربوز (z) Nemmam, münafik.
(Ar: curbzuz)

Yarbug→پاربوغ (ز: يـارـبـوـغـ) Carbu`?

Yarkanak→پارقاناط (z) Yarasa, vetvat.

Yarkın→پارقين (ز: يـارـقـىـنـ) 1. Ziya, nur. (z)
Yarkık gibi. 3. Yarak, şimşek.

Yarlıgamak→پاريلغامق (ل: يـارـىـلـغـامـقـ) Af ve
merhamet etmek, rahm etmek. (tr: يـرـلـغاـمـقـ)
(فـ)

Yarlıgan→پارلغان (tr: راهـمـانـ: يـارـلـغـانـ) Rahim.

Yarmak→پارـمـقـ (ز, l: يـارـمـقـ) 1. Kesmek,
şek etmek. 2. Yaralamak.

Yaramak→پـارـامـقـ (tr: يـارـامـقـ) 1: يـارـامـقـ→پـارـامـقـ
Dirhem, marf sikke, akçe. (Ağrı ve akçe
gibi.)

Yarmaşmak→پـارـماـشـمـقـ (z) 1. Neleka? 2.
Tenazur.

Yarma→پـارـماـ (z: يـارـماـ) Dövülmüş bugday
ve bulgur yapılarak, ??

Yaruk→پـارـوـقـ (ل: يـارـوـقـ)

Yarık→پـارـيـقـ (z) Ziya, nur, sua`

Yarık→پـارـيـقـ (l: يـارـيـقـ) Yarılış, meşkuk.

Yarık→پـارـيـقـ (tr: يـارـيـقـ) Cevşen, zırh.

Yarıkçı→پـارـيـقـچـىـ (tr: يـارـيـقـچـىـ) Cevşen
yapan.

Yarındırmak→پـارـيـنـيرـمـقـ (ل: يـارـيـنـيرـمـقـ) Atı
alıştırmak, tezhir?

Yarışmak→پـارـيـشـمـقـ (tr: يـارـيـشـمـقـ) 1: يـارـيـشـمـقـ→پـارـيـشـمـقـ
Yarış ve
musabaka etmek.

Yarınmak→پـارـانـمـقـ (yahud veya
(برندى: l) (پـارـونـمـقـ) Ata alısmak? Perhizle
ta`lim olunmak, zahura.

Yarım→پـارـيمـ (l: يـارـيمـ) 1. Şak, yarılmış,
parça, yarım. 2. Nisf.

Yarın→(پارین tr, z: Ferda, gaza.
(‘Tan’ gibi.)

Yaz→(ا) (ل) Bedi` , yeni.
Yaz→(ز) Sayf. (Aslı yay)

Yazmak→(بزدى) (z, tr, l: 1. Tahrir etmek, ketebe. 2. Hat etmek, _ (Yazuk, yazık bütündür.)

Yazu→(يازو) (ل) Kitabet, hat.

Yazuk→(يازيق) (ل, tr: يزق z: يازوق) Hatie?
Hata, cürm.

Yazuklamak→(بزقلدى) (ل) يازوقلامق Hata etmek.

Yazı→(يازى) (l, tr, z) Sahra, ova, deş特.

Yazık→(يازيق) (z) Bak: Yazuk.

Yastık→(ياستيق) (tr: ياستق) Visade, mihde.

Yasmak→(فل) (يس) (tr: ياسمق) Kat etmek.

Yaş→(باش, ياش, ياش) (ل) باش→
1. Ömür.
2. Dem, eşk. 3. Ratib. 4. Sebz, ahdar. 5.
Leyyin, yumuşak.

Yaşarmak→(پیشىرىدى) (z: ياشارمك) ياشاردى
1. Yeşil olmak, yeşermek. 2. Göz yaşı dökmek.

Yaşamak→(پىشىمىق) (z, l: ياشامق) ياشامق
1. Ömür, hayat. 2. Gizlemek, saklamak.

Yaşurmak→(پشوردى) (ل: ياشورمك) Bak:
Yaşırmak.

Yaşıraklı→(پاشيرالى) (z) Gizli, saklı,
mahfuz.

Yaşırmak→(پشوردى) (z, l: ياشيرمك) Gizlemek, saklamak.

Yaşırmak→(پاشردى) (ل: ياشيرمك) Hazer,
yeşil olmak.

Yaşık→(پاشق) (z, l: ياشق ??

Yaşık yamalı→(پاشيق يامالى) (z) Sehil.

Yaşıl→(باشيل) (ل: ياشيل) Yeşil, ahdar,
sebz.

Yaşın→(باشن) (tr: ياشين) Yıldırım, berk.

Yaşınmak→(فل) (باشن) (tr: ياشينمك)
Gizlenmek, ihtifa' .

Yas→(ياص) (l) Matem, ‘aza.

Yasac→(ياصاج) (l: ياصاج) Nei'l, mızrak ucu.

Yastık→(ياستيق)

Yastuk→(يصنق) (l: يصنق) Yastık.

Yaslı→(يصلو) (l: ياصلى) Matemli, sahibu'l-aza.

Yasmak→(يصادى) (l: ياصمىق) Yayın kirişini
kat etmek.

Yassı (پاچى: z) (پاچى: l) ياصى→ ياصى (tr: ياصى: z)	Yag→ ياغ (tr: ياغ: z) 1. Semn, dehun. 2. Şahm.
Arız, pehn.	
Yassısız→ ياصى سز (tr) Ensiz, dar.	Yagran→ ياغران (tr) Bak: Yagrın.
Yad(z)amak→ ياصامق (z) Habere. (خبر)	Yagruk (پغرق: l) ياغرۇق→ Tenbel, gevşek.
Yat (z, tr, l: بيط) Garib, yar, bekar.	Yagrın (پغرن: l) ياغرىن→ 1. Geniş omuzlu. 2. Log?
Yatsun, ياطصون (tr) ياطسون→ ياطسون (tr: ياطصون: z)	Yaglamak (پلاڭدى: z) ياغلامق→ ياغلامق (z: ياغلامق) ياغلادى ياغلادى (پغلىدەي) Yağ sùrmek, edhen?
Yatsı, 'ışar?	Yagılsamak (پلاڭنىڭىشى: z) ياغلىلىق→ ياغلىلىق (z: ياغلىلىق) Yanıldı. Galat ve hatadır.
Yatarmak (پطردى: l) ياطارمۇق→ ياطارمۇق (tr: ياطارمۇق: z)	Yagli (z) Akriba, ta'likat, şemele.
Evlendirmek, bekarı vermek.	Yagma (پغما: l) ياغما→ Nehb, garet. 2. Sofra, simat, havan.
Yatdırmak (پطىرىدى: l) ياطدرمۇق→ ياطدرمۇق (tr: ياطدرمۇق: z)	Yagmalamak→ ياغمالامق
Yatırmak, erkada? ('Yatkırmak' gibi.)	Yagmamak (پغماماق: z) Kapmak, hatafe.
Yatkırmak (پطقردى: l) ياطقىرمۇق→ ياطقىرمۇق (tr: ياطقىرمۇق: z)	Yagmak (پغىدى: l, z) ياغمىدۇ→ ياغمىدۇ (z: ياغمىدۇ: l) ياغمىدۇ (tr: ياغمىدۇ: z) Yağmur vesaire düşmek,matt.
Yatırmak, rakíd.	Yagmur (پغىمىر: l, tr: ياغمىر: z) Matar, baran. (Türkence olup kipçakçası 'yagmur'dur.)
Yatak (بطق: l) ياطاق→ Yatmiş, rakíd.	Yaguret (پغىمرت: z, tr: ياغورت: z) Mamen. ('dozen' gibi)
Yatılık (يطلق: tr) ياطلىك→ Evlenecek, gelincik. (Kız)	Yagi (پاغى: l, z) Muharib, düşman, hasim
Yatlı (يطلى: l) ياطلى→ Redi, kötü.	
Yatmak (فل: ياطى, بطي: l, ياطى: z) ياطمى→ ياطمى (tr: ياطمى: z)	
Yatmak, rukud etmek.	
Yatuk (ياطق: tr) ياطوق→ Tavşan yavrusu, ibn.	
Yatırmak (پاطر: tr) ياطيرمۇق→ ياطيرمۇق (tr: ياطيرمۇق: z) Bak:	
Yatırmak.	
Yatış (پاطيش: z) ياطىش→ ياطىش (z) Yatış, rakíd.	

Yagırılık (يغـرـلـق: l) ياغـرـلـق→ ??, süzgeç.

Yagız (ياغـز: l) ياغـز→ Siyah, kara.
(At vesaire: Yağız biri, kara yağız)

Yaglilık (يـلـق: l) ياغـيـق→ Düşman için
hazırlanmış ok ve sitan?

Yagımalamak (فـلـيـغـيـمـالـاـ: tr:) يـاغـيـمـالـاـ→
Soymak, darp etmek.

Yaktu (يـقـتو: l) يـاقـطـو→ Aydın, mezyi:
gözünün yaktu. Gözün yaruk.

Yakşı (يـقـشـى: z, l, tr:) يـاقـشـى→
tayyib, melih.

Yakıcı (يـقـلـجـى: tr:) يـاقـلـجـى→
Yay yapan, çalan adam?

Yaklık (يـقـلـق: z) يـاقـلـق→ Rabab.

Yakılmak (يـقـدـى: l) يـاقـمـق→ Yanmak,
ihtirak.

Yakmac (يـقـمـجـ: l) يـاقـمـاج→ Sethi, yüz.

Yakız (يـقـز: tr:) يـاقـز→ Dara? Ortak. (Karı)

Yakmak (يـقـطـى: l, يـاقـتـى: z) يـاقـمـق→
Aslı (l)

Yaka (يـقا: z, l, tr:) يـقا→ 1. Toka. 2.
Muzn. 3. Şati. 4. Nehir kenarı.

Yakni (يـقـى: l) يـاقـنـى→ Yahni, maruf etli
yemek.

Yakın (يـقـين: z, l) يـاقـنـى→

Yakın (يـقـين: Karib.) (Yavuk gibi.)

Yakınlamak (يـاقـنـلـامـق→ Takrib etmek.

Yanak (يـكـاـق: tr:) يـكـاـق→ Had, ruhsar.

Yanılmak (يـكـلـمـى: l) يـاكـلـمـق→ Galat ve hata
etmek.

Yal (يـالـ: tr) يـالـ→ At perçemi, yele.

Yalak (يـلاـق: l, يـلـق: l) يـلاـق→ Köpek taşı.

Yalaganç (پـالـغانـش: z) پـالـغانـج→ 'Arı,
çiplak.

Yalamak (پـالـادـى: z, يـلـدـى: l) يـالـامـق→
La'ika (فـلـ(يـالـاـ.

Yalan (پـالـانـ: tr:) يـالـانـ→ Kizb, durug.

Yalan (z) 'Arı, çiplak, yalın.
Yalan ayak. Haki?

Yalanç (پـالـانـجـ: z) پـالـانـجـ→ Uryan, çiplak.
('Yalıncak' gibi.)

Yalançlamak (پـالـانـچـلـامـق: z) پـالـانـچـلـامـق→
Soyunmak, tea'rri.

Yalancı (پـالـانـجـى: z) پـالـانـجـى→ Kezzab. ('Yalgancı'
gibi.)

Yalbarmak (پـالـبـارـمـق: z) پـالـبـارـمـق→
Yalvarmak, tedehhale.

Yalduz→ (پالدوز tr: يالديز) Necm, kevkeb. (‘Yulduz’ gibi.)	Yamalı→ (پامالى z) Yamalı, merk‘u.
Yaltay→ (پاطاى z) Mulut.	Yamgur→ (يامغور z, tr: يامغور Yağmur, matar, baran.
Yalgan→ (يلغان l: يالغان) Kezb, duruğ.	Yama→ (ياما l: ياما Ruk‘a.
Yalguz→ (يالغوز Bak: Yalkuz.	Yan→ (پان z, l, tr: يان Ceneb, pehlu.
Yalkız→ (پالقز)	Yanar→ (پانار tr: يانار
Yalkık→ (يلقق l: يالقق) Balgam.	Yana→ (پانا z) Cihet.
Yalnz→ (پالڭز tr: Tek, vahid.	Yanaşmak→ (پاناشمۇق z) Mücanebet etmek?
Yalgancı→ (پالغانچى z) Kaezzab, yalancı.	Yanak, yanag→ (پاناخ, پاتاق l: ياناخ, ياتاق Had, ruhsar.
Yalkav→ (پالقاو z) Tenbel, keslan. (Oyuncak gibi.)	Yan basmak, yan komak→ (پانباصمق z) Himeye etmek.
Yalman→ (پالمان z, tr) Carbu`? (‘yarbu` gibi)	Yançımak→ (پانچىمەنلىكى z: يانچىمەنلىكى) (پاشرادى Tıksamak.
Yalım→ (پاليم z) Garra.	Yançuk→ (پانچوق l: يانچوق tr: يانچوق Tağarcık. (harita ?)
Yalıncak→ (پالينجىق z) Uryan, çiplak.	Yançı→ (پانچى z, l: يانچى Hamur, ‘acın.
Yalinkz→ (پالىنگىز z, l: يالنۇز) Tek, vahide.	Yandırmak→ (پاندىرىمك z, l: ياندىرىمك) (پاندىرىمك Yakmak, ikad etmek.
Yalın→ (پالين l: يالين) Uryan. Yalın kıldı: soydu.	Yansık→ (پانشىق z) ??
Yaman→ (پامان, يامان z, l: يامان) tr: يامان Kötü, fena. Vahşi.	Yanışmak→ (پانشىق z) Ders? (‘basmak’ gibi)
Yamanlamak→ (پمانلۇمك l: يامانلۇمك) _ itlaf etmek.	Yanguç→ (پانغۇچ tr: يانغۇچ Yonga.
Yamav→ (پاماۋ z) Yama, ruk‘a.	

Yanguci (پانغوجى→) (tr: يانغوجى) Doğramacı, tüccar.	Yavsı (پاوسى→) (z) Ken. ('Yayıs, küna, kana, sakurga' gibi.)
Yangı (پالكى, بىنلەغى: z) يانغى→	Yavşak (پاوشاق→) (l) Bit yavrusu, sirke.
Yanıla→ (z) Gibi, kema.	Yavşan (پوشان→) (z, tr: يوشان) –
Yanlışmak (پانگلىشىمك→) (z) Hata ve galat etmek, yanılmak.	Yavuk (پوق→) (l) يوق (tr: يوق) Yakın, karib.
Yanlış (پىلش: l) يانلىش→ Galat.	Yavlak (پاولاق→) (l) ياولاق Cüda, yavlaki keldi: Pek güzel.
Yanmak (پاندى: z) يانمىق→ Rukd.	Yavlak (پاولاق→) (z) Pelin. (yavşan out)
Yana→ (پىنا: l) يانه→ Cihet. (bak: yana)	Yavlık (پاولىق→) (z) Akraba, _, şeml. ('Yağlılık' gibi.)
Yanık→ (پانىق→) (z) Muarriye.	Yavmak (پودى: l) يامق→ Yanaşmak, tekrib etmek.
Yanmak (پاندى: z) يانمىق→ ??	Yavurt (پاورت→) (z) Yoğurt, leben.
Yav→ (پو: l) ياو→ 1. Soğan, besel. (z: yav: yağ.) 2. Duhn, şehum.	Yavuz (پوز→) (z: يووز) Yakın, karib.
Yava→ (پاوا→) (z, tr) Pırasa, kuras. 2. Soğan, besel?	Yava (پاوا→) (z, fa) Gaip, ??
Yavaş→ (پواش→) (z, l, tr: يواش) Sakin, halim.	Yava etmek→ يواهاتىمك→ Bak: يواهاتىمك→ Bak:
Yavut→ (پوت→) (l: ياوت)	Yavi (پوى: l) ياوى→ _ Aslı türk olmadığı halde etraka dahil olsn adam.
Yavutmak (پاوتىق→) (tr) Yaklaştırmak, tekrib etmek.	Yay→ (پاي→) (l, z) Yaz, sayf.
Yavru→ (پورۇ→) (z, tr: يورى) Ferruh, yavru. ('Yala' gibi.)	Yaya (پياپا→) (l: يياپا)
Yavuz→ (پاوز→) (l, tr: يوز) Kötü, vahşi, yaman.	Yayag (پاياخ→) (tr) Yayan, peyda, racil.

Yaykamak→(پایقادى z: بېقدى: l) يايقامق→ Yıkamak, gasıl, çalkalamak.	Yetinçek→(l) Kervan bölükten ayrılmış süarı.
Yaytay→(پاى طاى z) Fetn.	Yeti→(پتى z, l) Yedi.
Yaylak→(پاى لاو, پاى لق tr: بېلەق: l) يايلاق→ Yaylak, ??	Yetişmek→(پاتىشى z: بېتىشىك: l) Vasıl ve lahik olmak.
Yaylav→(پاىلاو z) Bak: yaylak.	Yedi→(l) seb'a, heft.
Yaymak→(پايمق l) يايقم→ Şuyu ve intişar etmek.	Yedirmek→(پدردى l) يدېرمەك→ İtmam etmek.
Yaymak→(پيدى l) يايقم→ 1. Döşenmek, ferş ve best etmek. 2. Neşr ve işaa etmek.	Yer→(پار tr, z: Arz, zemin.
Yaynı→(پاينى tr) Hafif, sebk.	Yeresa→(پارسا z: بېرسە Vetvat, yarasa.
Yet→(l) پت→ Kudret, imtinaat yoktur: yet yoktur.	Ye'shil→(پاشىل z: بېشىل Ehzer, sebz.
Yetsiz→(l) Kudretsiz, gayri muktedir, aciz.	Yek→(پاك z: Kasırga, zauba('Burgan, Ksurka' gibi.) 2. Şeytan, iblis. 3. Müreffe
Yetken→(پىكتن l) Benati'n-na'iş. (dübbü ekber)	Yegirmi→(پىگىرى z) Aşrin, bist, yirmi.
Yetil→(l) پىتل Tekellüm.	Yegen→(پىكن tr) İlkiz, tevaim.
Yetmiş→(l, tr) Se 'in.	Yegen→(پىكان tr: پىكن Hasır.
Yetmek→(فلى بت z: ياتى: l: پېتكى: l) يېتكى→ Vasıl olmak, idrak, yetişmek. 2. Kifayet etmek. 3. Sevk etmek. (yetemek)	Yekindu→(پىكندو tr) İlkindi, asr.
Yetmek, yetürmek→(l) يېئورمەك, يېتمەك→ Bk : yetmek vesaire.	Yekürmek→(پىكورمەك z) Bak: Yekirmek.
	Yeke→(پىکە z) Eye. Lima.
	Yeki→(پىكى tr) İki, ısneyn, du.
	Yekirmek→(پىكورمەك z) Gayz ve gazzab ve hiddet etmek.

Yel→(l, tr, z: يل) 1. Rüzgar, rih, bad.
2. Hüda? Yel __: rüzgar durdu.

Yelsemek→(يل اسمك) يسلمك→(l) Rüzgar esmek, ??, rih.

Yelşimek→(يلشيدى) يلشيمك→(z: يلشيدى) İyleşmek, şifa yâb olmak.('ongmak' gibi)

Yelek→(يلك) يلک→(l: يلک) (yülek) galat.) Okun arkasındaki tüyü.

Yelken→(يلكن) يلکن→(l, tr) Badban, ??

Yelge→(يلگه) يلگا: Çene, ??

Yelmek→(يلمك) يلمك→(l) Pırasa ?? bir nebet.

Yelmek→(يلدى) يلدى: z: يلدى (l: يلمك) 1. Hebub etmek, esmek. 2. Koşmak.

Yelmen→(يلمن) يلمن→(tr: يلمان) Yerbu'. (Hayvan.)

Yelve→(يلوا) يلوه: Selvi.

Yem→(يم) يم→(l, tr: يم, z: يام) 1. Yiyecek, taam.
2. Hayvana verilen alef miktarı.

Yemdu→يبدو→

Yemdi→(يمدى) يمىدى→(l) Kasık, ane.

Yemek→(يدى يأكل) يمك→(l: يمك) ياكى: tr: Ekl etmek.

Yemiş→(يامش) يامش: tr: ياميش→(z: يميش) يميش→(l: يامش) Meyve, sumur.

Yen→(بن) ين→Bak: ينك ينك yen?

Yenterek?→(يانتراك) ينترك→(z: ينترراك) Daim, devamlı.

Yenbitmek?→(ينبيتمك) ينبيتمك→(z) Islatmak,belle.

Yensek→(يانساك) ينسك→(z: يانساك) Maruzatlı?

Yenk→(بن: l, بن, ينك) ينك→(tr, z: ينك) Libas-I kavl, kem astin.

Yeneklemek→(يانكلدى) ينكلمك→(z: يانكلدى) Yenilmek, tecrid etmek.

Yenmek→(يانكدى) ينكدى: Galip gelmek, muzaffer olmak.

Yengi→(يانغى، يانكى) (يانغى ' ve) ينڭى→(z: يانغى، يانكى) Yeni, cedir, neva.

Yenkirmek→(يانكري) ينكري→(z: ينكير مك) Yetişmek, vasl olmak. (Yani 'yetmek' gibi.) yekilmek? Yetişirmek.

Yenmek→(ياندى) ينمك→(z: ينمك) Bak: Yekirmem.

Yenge→(ينكما) ينكمه→(tr: ينكا)

Yengec→(ينكاج) ينكاج→(tr: ينكج)

Yene→(كانا، يانا، ز، ينه، بنا) ينه→(tr: ينه، بنه، بنه، بنه) Yine, tekrar.

Yeni→(ينى) ينى→(l) Cedir. Bak: ينكى ينكى

Yinkl→(ينكل، يانكل) ينكل→(z: ينكل) Hafif. (Yoksa 'yufka' gibi.)

Yinitmek (باینیت: tr: ينيتمك→) Hafifletmek, tahfif etmek.

Yini (باینی: tr: ييني→) Hafif, sebuk.

Yu (يو→) (l) Soğan, besel.

Yob? (ز) (yob→) Kel? Kesmez, delmez, ??

Yob? (يب(l: يوب→) İyi, ceyyud.

Yubka (ييقا (tr: يوبقه→) İnce, rakik?(Yuka)

Yutmak (يتطى: l (فل(يت: tr: يوتمق→ Bel' etmek.

Yuturmak (يتورمك: l) (يتورمك→) Sual, öksürük.

Yut (يوت→) Bak: (l)

Yücelmek (يوجدى: l) (يوجلمك→) Yükselmek, refi'

Yüce (يوجه→) (l, tr: يوجا) Yüksek, 'ali, refi'

Yudurmak (يدر: tr: يودورمق→) كل-فل(يدر:

Yutturmak, bel' ettirmek.

Yura (يرا: l: (يرا→) Suya ??

Yurt (بورت: l: بيرت: tr: 1. Menzil, konak, miskin, me'va. (z, tr) Vatan.

Yorga (بورغا→) (z, tr, l: يورغا) Malum yürüyüşlü. (At)

Yorgalamak (بورغالامق→) (ل: يورغلادي) Yorga yürümek.

Yorgan (بورغان: l, tr: يورغان→) (z, l: يورغان) Lihaf.

Yorka (يرقا: l) (يورقا→) İnce, refik. (Aceba 'yufka'dan galat mı?)

Yürek (بوراك: l, tr: يراك→) (z: يوراك) Kalb.

Yürekli (يركلو: l) (بوركلى→) Cesur, şeca'

Yorulgun? (بورلگن→) (l) (بورلگن) Yorgun, megettak (Doğrusu 'youlgan' mı?)

Yorulmak(mek) (بورلمق→) (z: تاib, istikak.

Yormak (پردى: l) (بورمق→) Tefsir etmek.

Yurmuk (پرمق: (tr: يورمق→) ('Yurmak' gala olsa gerek.) Yumruk.

Yörenmek (بورن: l) (بورنمك→) (كل(بورن: l: يورنمك→) Öğretmek.

Yoruk (بوروك→) (l: يوروك) Yumruk.

Yörük (بوروك→) (z) Ceray.

Yorulmak (بورولمق→) (z) Tehalli? Boş ve tenha olmak.

Yürümcek (بورومجك→) (tr: يورو مجك) (پرومچك: l: يورومجك→) Örümcek, ankebut.

Yürümek (بورومك→) (z: يورومك: l: بورودى: (پردى: l: يورودى: يورومك→) Meşi etmek.

Yürün? (بورون→) (l: يورون) Kırıntı? ??

Yöre→(پری: l) يورى Etraf, civar, havali

Yürütmek (كل)پرت: (tr) يوروتmek→Meşî ettirmek.

Yürü bermek→(پورىباردى: z) يورىبرمك Yürü vermek, temsiye?

Yürimek (كل)پورى (tr) يورىمك→Bak: yürümek.

Yüz→(l, tr: يوز, z: بوز) 1. Vech, çehre.
2. Mia, sad

Yüz→(l) يوز??

Yuzak→(پزق: l) يوزاقدا (Kilit, kafel.
(Yoksa ‘uzak’ mı?)

Yuzaklamak→(پزقلادى: l) يوزاقلامق Kilitlemek, kafel. (Yoksa ‘uzaklaşmak’ mı?)

Yüzsüz→(l) يوزسز→(l) Arsız, vak'a?

Yüzleşmek→(پوزلشى: z) يوزلشمك
Müvaceha?

Yüzlemek→(پوزلمك: l) يوزلمك→Yüzüne vurmak, ?? selamet etmek.

Yüzmek (پوزدى: z: يوزمك: tr: يوزدى: z: يوزمك)→Seyahat etmek, sebeha? (سيج) (ف) يز amme.

Yüzlik→(tr) ?? ('Menekşe' mi?)

Yüzüm→(پزوم: z, tr: يوزوم) Üzüm.

Yuşuk→(پشقا: l) يوشوق Arsız.

Yuşukanmak (پشقلاندى: l) يوشوقلانمك→Arsızlanmak.

Yoşkun→(پوشقون: z) Su yosunu.
(‘Yoğsun’ gibi.)

Yogşun (پغشن: z) يوغشون→Bak: yokşun.
Yusaga?→(پوصاغا: z) Mükeffe.

Yut→(پوط: z) Fena, ?? ('Kıran' ve 'ulat'
gibi.)

Yutmak (پوتمق: z) Bak: yutmak

Yogurt (پاغورت: l) يوغورت→Raib.

Yogurgan (پغرغان: tr: يوغرغان)→Yorgan.
(‘Yorgan’ gibi.)

Yogurmak (پغردى: l) يوغررمق→
'Acin.

Yugul (پغل: z) يوغول→Hafif. ('Yini'
gibi.)

Yogun (پيرون: l, tr: يوغون) (ve)
Kalink, galiz.

Yok→(پق: z, l, tr: يوق) Malum: la

Yukarı→(پقو: l) يوقارى

Yokamak (يوقادي: z) يوقامق→ Yoklamak, fetaše. ('Karmamak, karmalamak, saykalamak' gibi.)

Yoksul (يقصول: l) يوقصول→ tr: يقصل (l, tr: يقصول) Fukara, zügürt. ('Yohsul' gibi.)

Yoklı (يقلی: l) يوقلى→ Fakir.

Yokuş (يقوش: z, tr: يقش: l) يوقوش→ يقش (l: z, tr: يقش: l)

Yük (يوك: l) يوك→ يوك (yok, يوك: l, tr: يوك) Yük→ يوك (yok, يوك: l, tr: يوك) Hıml.

Yön (يوك: l) يوك→ يوك (yok, يوك: l, tr: يوك) Yan.

Yügört (يكرت: l) يوكورت→ Yürük?

Yüksetmek (يكتسمك: z) يوكستمك→ (فل) يكتست (tr: يكتست: z) يوكستمك→ t‘aliye etmek.

Yüksek (يكساك: l) يوكساك→ Ali.

Yüksük (يكساك: l) يوكسوك→ Keştebyan?

Yükletmek (يكلتمك: z) يوكلتكمك→ (yoklati: z) يوكلاتي (yoklati: z)

Yüklemek (يكلدى: l) يوكلمك→ (يكلدى: l) يوكلمك→ 1. Haml.

Yüklü (يوكلو: l) يوكلى→ (yoklu: l) يوكلى (yoklu: l, tr: يوكلى: l)

Yügütmek (يوكوتmek: z) يوكوتmek→ (Öğütmek: z) Öğütmek, tahn. ('Öğütmek' gibi.)

Yügürmek (يوكورمك: l) يوكورمك→ يكردى (yokkormak: l) يوكورمك→ (فل) يكر (yok) يوك (yok, يوك: l, tr: يوك) Yürümek.

Yükem? (يوكام: z) يوكام→ Likam, licam, dizgin.

Yükünmek (يكندى: l) يوكونمك→ Egilip ruku' ederek hizmet etmek, secde etmek.

Yükün (يوكون: tr) Ruku' itaat,

Yüküncü (يكنجي: tr) Meta'?' halife.

Yol (يول: l) يول→ Tarık. M.

Yol? (يول: z) Kulis?

Yular (يولار: z, l, tr: يلار: z) يولار→ (يلار: z, l, tr: يلار: z) ??

Yulak (يولاچ: tr) Galat, doğrusu: yalak.

Yulamak (يولاچ: tr) يولاچ→ Galat, doğrusu: yalamak.

Yoldaş (يلاش: l) يولداش→ Hümera, refik.

Yuldurum (يلدرم: l) يولدوروم→ 1. (Kırçakça) Cam, züccac. (Türkmence) Berk.

Yıldız (يلدوز: l) يلدوز→ (يلدوز: l) يلدوز (yildiz: l, tr: يلدوز: l)

Yulkamak (يلقامج: z) Bak: yolmak.

Yolkuş (يولقوش: z) Cimbız, milkat.

Yulküç (يلكوج: z) Ustura, musa. ('Yulvuç' 'يولووج' gibi.)

Yolmatuk? (يِلماٽق: z) يولماتوق→Sakalsız, emred.

Yolmak (يِلدى: l: يولدى: z) يولمك→Kılları çekip koparmak veya tıraş etmek gibi, neteka ‘نتق’. Halak? l, m. (‘Yolkamak’ gibi.)

Yüleştirmek (بُولاشتىرىدى: z) يولشترمك→Tezi‘ etmek, tefrik etmek. (‘Üleşmek’ gibi.)

Yulu→Çalma çırpma? Kamış vesaire.

Yolukmak (يِلوكى: l: يولوقة: z) يولوقمق→Taraka? (l) ‘طرق’ (z) Yolmak?

Yolumak (بُولودى: z) يولومق→Tıraş etmek, halak?

Yülüük→Tırnak kestirmek.

Yülüvüç→Bak: Yülgüç.

Yolmak→(كل) يولي (tr: يولى) Bak: Yolumak.

Yom→(ل) يوم Fal, fal-ı hayr,

Yumak→(يمق) يوماق (z, l: يمق: M. Yumak gözlü: dolma göz.

Yumaklamak→(يوماقلامق) Toplamak, devşirmek, kebebe? كَبْبَ?

Yumrutlamak→(ز) يومرو طلامق (z) Yumurtlama.

Yumruk (يِمرُوك: tr: يِمرُق: l: يومروق) Leked? (‘Yuruk’ gibi.)

Yumruklamak→(ز) يومرو قلامق (z, l: يِمرُقلنى: l: يِمرُقلى: tr: يِمرُقلما) (فـ) يِمرُقلما

Yumrulmak (يِمرُلدى: z) يورولمك→Toplamak, kebebe?

Yumri (يِمرى: z) يومرى→Yumri, yumrili.

Yumşak (يِمشق: l: يوشماق) يوشماق→

Yumgaklanmak (يِمغَاندى: z) يومغا قلانمك→

Yumgaklı (يِمغَالى: z) يومغا قلى→Toplu, yumaklı.

Yummak (يِمدى: l: يوممك) Parmakları birbirine vurup kopmak. Yummak.